

การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ
สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ของ
นางสาวจินตนา พุ่มไสว
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวจินตนา พุ่มไสว
รายงาน	การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
โรงเรียน	บ้านหนองจันทร์ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ครั้งนี้ ใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบซีพีบี (CIPP Model) ของสตีฟเฟิลดิมและคณะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิตโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ประชากร ประกอบด้วย คณะครู จำนวน 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 7 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 107 คน และนักเรียน จำนวน 112 คน รวมจำนวนประชากร 235 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ได้แก่ แบบประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ แบบประเมินปัจจัยนำเข้าโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ แบบประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ และแบบประเมินผลผลิตโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการประเมินพบว่า

- ผลการประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก และผลการประเมินตัวชี้วัดทั้ง 4 ตัวชี้วัด พบว่า
 - 1.1 ความต้องการจำเป็นของโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
 - 1.2 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
 - 1.3 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
 - 1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก และผลการประเมินตัวชี้วัดทั้ง 4 ตัวชี้วัด พบว่า
 - 2.1 ความพร้อมของบุคลากร ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
 - 2.2 ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
 - 2.3 ความพร้อมของงบประมาณ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
 - 2.4 ความพร้อมของสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

3. ผลการประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก และผลการประเมิน 10 กิจกรรมพบว่า

- 3.1 กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 3.2 กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 3.3 กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 3.4 กิจกรรมการเลี้ยงแพะ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 3.5 กิจกรรมการเลี้ยงกบนา ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 3.6 กิจกรรมการเลี้ยงปลาอุก ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 3.7 กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 3.8 กิจกรรมการเพาะเห็ด ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 3.9 กิจกรรมการปลูกหม่อน ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 3.10 กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

4. การประเมินผลผลิตโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า

4.1 การประเมินผลผลิตด้านผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ของนักเรียน ชั้น ป.1 – 3 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่าค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเข้าร่วมโครงการสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ

4.2 การประเมินผลผลิตด้านผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน ชั้น ป.4 – 6 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่าค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน หลังเข้าร่วมโครงการ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ

4.3 การประเมินผลผลิตด้านทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4.4 การประเมินผลผลิตด้านเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

4.5 การประเมินผลผลิตด้านความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.6 การประเมินผลผลิตด้านความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5. ผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนดไว้ โดยมีผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด ประเด็นการประเมินทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ และกระบวนการของโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมาก ส่วนผลผลิตของโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมิน 24 ตัวชี้วัด พบว่า มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก 20 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ตัวชี้วัด

Name	Miss Jintana Pumsawai
Report	Assessment of the project to bring His Majesty the King on having work done and career into school practice Bannongchan school.
School	Bannongchan Bang Saphan District Prachuap Khiri Khan Province.
Year	2020

Abstract

Assessment of the project to bring His Majesty the King on having a job and career into school practice Bannongchan school was using the CIPP model of the Staffle Beam and et al. The purposes were to assess context, input, process and product. The totaling a population included 235 people : consisted of 9 teachers, 7 basic education committees, 107 parents of students, and 112 students. Instruments used were context assessment form for the project, input assessment form for the project, Process assessment form for the project and product assessment form for the project. The statistics for analyzing the data were mean (μ) and standard deviation (σ).

The results of the assessment found that

1. The results of the assessment of the context of the project to bring His Majesty the King on having a job and career into school practice passed the high level assessment criteria and the results of the assessment of all 4 indicators found that
 - 1.1 Necessary needs of the project requirements passed the high level assessment criteria.
 - 1.2 Consistency of the objectives with the policies and needs of the school passed the high level assessment criteria.
 - 1.3 Clarity of the objectives passed the high level assessment criteria.
 - 1.4 Possibility of the project passed the high level assessment criteria.
2. The results of the assessment of the input of the project to bring His Majesty the King on having a job and career into school practice passed the high level assessment criteria and the results of the assessment of all 4 indicators found that
 - 2.1 Availability of personnel passed the high level assessment criteria.
 - 2.2 Availability of materials and equipment passed the high level assessment criteria.
 - 2.3 Budget availability passed the high level assessment criteria.

2.4 Availability of the school environment passed the high level assessment criteria.

3. The results of the assessment of the process of the project to bring His Majesty the King on having a job and career into school practice passed the high level assessment criteria and the results of the assessment of all 4 indicators found that

3.1 School market activities passed the high level assessment criteria.

3.2 Pig farming activities passed the high level assessment criteria.

3.3 Chicken farming activities passed the high level assessment criteria.

3.4 Goat farming activities passed the high level assessment criteria.

3.5 Frog farming activities passed the high level assessment criteria.

3.6 Catfish farming activities passed the high level assessment criteria.

3.7 Red lobster farming activities passed the high level assessment criteria.

3.8 Mushroom cultivation activities passed the high level assessment criteria.

3.9 Mulberry planting activities passed the high level assessment criteria.

3.10 Seasonal vegetable growing activities passed the high level assessment criteria.

4. The results of the assessment of the product of the project to bring His Majesty the King on having a job and career into school practice passed the high level assessment criteria and the results of the assessment of all 4 indicators found that

4.1 Productivity assessment of achievement to having a job and career of students in grades 1 - 3 before and after participating in the project to bring His Majesty the King on having a job and a career into school practice Bannongchan school. It was found that the average student achievement after joining the project higher than before joining the project

4.2 Productivity assessment of achievement to having a job and career of students in grades 4 - 6 before and after participating in the project to bring His Majesty the King on having a job and a career into school practice Bannongchan school. It was found that the average student achievement after joining the project higher than before joining the project

4.3 Productivity assessment of the career skills of students participating in the project of bringing His Majesty the King on having a job and a career into school practice Bannongchan school found that overall. it was at a high level.

4.4 Productivity assessment of good attitudes towards careers of students participating in the project to bring His Majesty the King on having a job and

a career into school practice Bannongchan school found that, overall. it was at a high level.

4.5 Productivity assessment of the teachers' satisfaction towards the project of bringing His Majesty the King on having a job and a career into school practice Bannongchan school found that overall. it was at the highest level.

4.6 Productivity assessment of the parents' satisfaction and the basic education committees towards the project to bring His Majesty the King on having a job and a career into school practice Bannongchan school found that overall, it was at the highest level.

5. The results of the assessment of the project to bring His Majesty the King on having a job and a career into school practice Bannongchan school In overall, passed the specified assessment criteria and got the highest level of project performance. The four assessment issues were: context of the project, input of the project and process of the project passed the assessment criteria at a high level. As product of the project passed the assessment criteria at the highest level. And the assessment results of 24 indicators found that the assessment results were at a high level of 20 indicators and at the highest level of 4 indicators.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ที่ได้จัดทำขึ้นฉบับนี้ เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ที่ได้ดำเนินการในปีการศึกษา 2563 โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ การนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียน

ในการประเมินโครงการดังกล่าว ผู้รายงานได้อาศัยรูปแบบการประเมินโครงการโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปปี้ (CIPP model) ของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) โดยประเมินทั้งระบบของโครงการ 4 ด้าน คือบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ ผลผลิตของโครงการ

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.วรลักษณ์ จันทร์ผา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผอ.เอื้อม จันทร์สุขโช อดีตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญโรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว ดร.ชมดาว ขำจริง อาจารย์สาขาวิชาเกษตรศาสตร์คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ดร.ภาณุศักร หงษ์ทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหงษ์ทอง ดร.นันทรัตน์ เกื้อหนุน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทองมงคล ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ ให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนให้กำลังใจในการทำงานในทุก ๆ ด้านเป็นอย่างดี ทำให้การประเมินโครงการฉบับนี้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง ผู้รายงานต้องขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณคณะครู นักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ ซึ่งทำให้การประเมินโครงการครั้งนี้สามารถดำเนินไปได้ด้วยดี บรรล่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จนรายงานฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

จินตนา พุ่มไสว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการประเมิน	1
วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ	3
ขอบเขตของการประเมินโครงการ	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดการประเมิน	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการประเมิน	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	10
สภาพทั่วไปของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	24
พระบรมราโชบายของในหลวงรัชกาลที่ 10 ด้านการศึกษา	25
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ	27
การมีงานทำมีอาชีพ	51
ความพึงพอใจ	72
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	77
สภาพทั่วไปของโรงเรียนบ้านวังน้ำเขียวที่นำเครื่องมือไปทดลองใช้	90
บทที่ 3 วิธีดำเนินการประเมิน	92
วิธีการประเมินโครงการ	92
ประชากร	93
กรอบแนวทางการประเมิน	93
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	96
การเก็บรวบรวมข้อมูล	107
การวิเคราะห์ข้อมูล	108
การกำหนดค่าน้ำหนักและเกณฑ์การประเมิน	108
เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน	110

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการประเมิน	112
ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน	112
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประเด็นการประเมินแต่ละตัวชี้วัด	113
ตอนที่ 3 ผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	131
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	136
สรุปผลการประเมิน	138
อภิปรายผล	143
ข้อเสนอแนะ	152
บรรณานุกรม	153
ภาคผนวก	163
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	164
ภาคผนวก ข โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	166
ภาคผนวก ค แบบประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	173
ภาคผนวก ง แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	177
ภาคผนวก จ แบบประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	180
ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์	188

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
ภาคผนวก ช	แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์	189
ภาคผนวก ซ	แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	194
ภาคผนวก ฌ	แบบประเมินเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	197
ภาคผนวก ญ	แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำ พระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำหรับครูผู้สอน	199
ภาคผนวก ฎ	แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำ พระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำหรับผู้ปกครองนักเรียน และกรรมการสถานศึกษา	202
ภาคผนวก ฏ	ค่าสถิติของเครื่องมือวิจัย	205
ภาคผนวก ฐ	เอกสารเผยแพร่	231
ภาคผนวก ท	ชุดกิจกรรมการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติ	243
ภาคผนวก ฒ	รายงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติ	249
ประวัติผู้ศึกษา		261

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	24
ตารางแสดงผลการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดี ต่องานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ปีการศึกษา 2562	
ตารางที่ 2.2	56
สรุปแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ มาตรฐาน ง 1. 1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะ	
ตารางที่ 2.3	62
กระบวนการทำงานทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะ การทำงานร่วมกันและทักษะการแสวงหาความรู้มีคุณธรรม และลักษณะ นิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทาง	
ตารางที่ 2.4	65
ในงานอาชีพใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดี ต่ออาชีพ	
ตารางที่ 3.1	93
กรอบแนวทางการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงาน ทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	
ตารางที่ 3.2	109
ค่าน้ำหนักและเกณฑ์การประเมินของตัวชี้วัดแต่ละประเด็นการประเมิน	
ตารางที่ 4.1	112
จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน	
ตารางที่ 4.2	113
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินบริบทโครงการ น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	
ตารางที่ 4.3	114
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้น โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	
ตารางที่ 4.4	116
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน	
ตารางที่ 4.5	116
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม	
ตารางที่ 4.6	117
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่	
ตารางที่ 4.7	118
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมการเลี้ยงแพะ	

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมการเลี้ยงกบนา	118
ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก	119
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง	120
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมการเพาะเห็ด	120
ตารางที่ 4.12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมการปลูกหม่อน	121
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล	122
ตารางที่ 4.14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการ ของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ สู่การปฏิบัติ	122
ตารางที่ 4.15	ความถี่ร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ของนักเรียนชั้น ป.1 – 3 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำ พระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	123
ตารางที่ 4.16	ความถี่ร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ของนักเรียนชั้น ป.4 – 6 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำ พระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	124
ตารางที่ 4.17	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินทักษะอาชีพ ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	125
ตารางที่ 4.18	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการวัดเจตคติที่ดี ต่องานอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	126
ตารางที่ 4.19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูผู้สอน ที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	127

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ 4.20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	129
ตารางที่ 4.21	ผลการประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	131
ตารางที่ 4.22	ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	131
ตารางที่ 4.23	ผลการประเมินกระบวนการของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	132
ตารางที่ 4.24	ผลการประเมินผลผลิตของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์	133
ตารางที่ 4.25	ผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ในภาพรวม	134

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดการประเมิน	8
ภาพที่ 2.1	โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	12

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของการประเมิน

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ทรงพระราชทานพระบรมราโชบาย ด้านการศึกษาเพื่อมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติให้บังเกิดผล ซึ่งประกอบด้วยแนวพระบรมราโชบาย 4 ประการ คือ ประการแรก การมีทัศนคติที่ถูกต้อง ต่อบ้านเมือง ประการที่สอง การมีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง-มีคุณธรรม ประการที่สาม การมีงานทำ-มีอาชีพ และประการสุดท้าย คือการเป็นพลเมืองดี ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการ ของการจัดการศึกษาที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 3) ว่าการจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข และได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณภาพ กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการ ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะความรู้และทักษะในการ ประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและการจัดกระบวนการเรียนรู้ ได้กำหนดให้ สถานศึกษาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ความเป็นไทยสามารถปรับตัวได้เหมาะสมกับสถานการณ์ โลกและสังคมที่เปลี่ยนแปลง

จากข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 - 2561) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553: 16) มีข้อเสนอที่สำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษา ขั้นพื้นฐานกับการประกอบอาชีพ ได้แก่ 1) มาตรการด้านผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ มีสมรรถนะและความรู้ความสามารถ 2) มาตรการด้านการพัฒนาระบบผลิตครู คุณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา 3) นโยบายด้านคุณภาพการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ สู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาและองค์กรปกครองส่วนรวม ทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชน และทุกภาคส่วน 4) กลไกหลักเพื่อขับเคลื่อนด้านการจัดตั้งสถาบัน คุณวุฒิวินิจฉัยชีพ แห่งชาติเป็นหน่วยงานที่มีการบริหารจัดการอย่างอิสระ คล่องตัว ไม่อยู่ในระบบราชการ ทำหน้าที่ พัฒนาระบบคุณวุฒิวินิจฉัยชีพประเมินและให้การรับรองสมรรถนะวิชาชีพตามเกณฑ์มาตรฐาน และ 5) หน่วยงานที่มีอยู่แล้วปฏิบัติภารกิจเพิ่มเติมคือการประกันการเรียนรู้และรับรองมาตรฐาน ผู้เรียนโดยประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นเรียนสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นให้เป็นการวัดผล ระดับชาติ เพื่อให้สามารถใช้การวัดประเมินผลที่เป็นมาตรฐานสามารถเทียบเคียงได้

สำหรับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 204) ได้กล่าวถึง กลุ่มสาระที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพโดยตรงคือ กลุ่มสาระการงาน อาชีพและเทคโนโลยี โดยกำหนดให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีในการทำงาน การจัดการ การดำรงชีวิต

การประกอบอาชีพ และ การใช้เทคโนโลยี ประกอบด้วยสาระต่าง ๆ ได้แก่ 1) การดำรงชีวิต และครอบครัวเป็นสาระเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และสังคม ได้ในสภาพเศรษฐกิจพอเพียงไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เน้นการปฏิบัติจริงจนเกิดความมั่นใจและภูมิใจ ในผลสำเร็จของงาน เพื่อให้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง 2) การออกแบบและเทคโนโลยี เป็นสาระเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการ หรือเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำรงชีวิตและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 3) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นสาระ เกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การใช้ข้อมูล และสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือการสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 4) การอาชีพเป็นสาระเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ประเด็นพิจารณาที่ 6 ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2561: 28)

การจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพในการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเน้นให้ผู้เรียน มีความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลในการทำงานสั่งสมความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงานรู้การหาโอกาส และช่องทางในการทำงาน และสำรวจและก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานจะต้องพัฒนาความคิดรวบยอด เกี่ยวกับการพัฒนาเส้นทางอาชีพ (career development) ของผู้เรียนในช่วงอายุตั้งแต่ 9 - 15 ปี ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งหลักสูตรและการเรียนการสอน จากทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะต้องให้ความสำคัญและร่วมมือกัน จัดให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความคิดรวบยอดโดยดำเนินการแบ่งน้ำหนักการให้ความรู้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ การแนะนำ การพัฒนา และการเน้นย้ำ ซึ่งมีความคิดรวบยอดหลายข้อโดยเฉพาะในระดับ ที่ให้ผู้เรียนมีความคิดรวบยอดในช่วงแรกในระดับประถมศึกษาตอนปลายนั้นจัดได้ว่ามีความสำคัญ ที่เป็นพื้นฐานให้เกิดการยอมรับถึงความหลากหลายและความแตกต่างของการทำหน้าที่ และประกอบอาชีพในสังคมให้เกิดเจตคติ คุณค่าและแรงจูงใจ (สุภชชา โพธิ์เงิน, 2562: 34-35) และไอแซคสัน (Isaacson, 1977: 55) มีแนวคิดในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพตามระดับการศึกษา อย่างต่อเนื่อง สำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพให้ผู้เรียน รู้จักตนเอง โลกของงานอาชีพอย่างกว้าง ๆ ความสำคัญของอาชีพต่อสังคม ความรับผิดชอบหน้าที่ ของตนเอง เช่นเดียวกับ เคนเนท ฮอยท์ (Kenneth B. Hoyt, 1977: 86) ที่ว่าการศึกษาเพื่ออาชีพ เป็นกิจกรรมและประสบการณ์ที่ออกแบบมา เพื่อเตรียมความพร้อมบุคคลในการเรียนรู้ด้านอาชีพ ดังนั้นความคิดของการศึกษาเพื่ออาชีพไม่ใช่ว่าเตรียมนักเรียนที่จะใช้ชีวิตเท่านั้น แต่ยังเพื่อพัฒนาวิธี หรือกระบวนการในการเรียนรู้อีกด้วย กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการมีงานทำและอาชีพ ตลอดหลักสูตรของการเรียนการสอน

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์เปิดทำการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 2 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2563 มีนักเรียน 145 คน นักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม มีที่ดินเป็นของตนเองเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 5 ไร่ต่อครอบครัว และโรงเรียนมีพื้นที่ 12 ไร่ 2 งาน

22 ตารางวา ใช้เป็นพื้นที่อาคารเรียน สนามกีฬา และถนน จำนวน 10 ไร่ มีพื้นที่เหลือเพียงพอกับการส่งเสริมการเกษตรในโรงเรียน โดยมีสระน้ำขนาดกว้าง 10 เมตร ยาว 10 เมตร มีบุคลากรด้านการเกษตรจำนวน 2 คน และวิทยากรภายนอกจำนวน 5 คน มีแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนและชุมชน ตลอดจนหน่วยงานภายนอกเข้ามาศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง ในการจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เพื่อความตระหนักในงานอาชีพ สร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ รู้จักและค้นหาความสามารถของตนเอง เรียนรู้โลกของงานอาชีพ อาชีพในปัจจุบัน อาชีพในชุมชน และอาชีพของผู้ปกครอง และสร้างความเข้าใจในคุณค่าของการทำงานภายใต้พระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ คือ การเลี้ยงดูลูกหลานในครอบครัวหรือการฝึกฝนอบรมในสถานศึกษา ต้องมุ่งให้เด็กและเยาวชนรักงาน สู้งาน ทำงานจนสำเร็จทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตร ต้องมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำงานเป็นและมีงานทำในที่สุด สนับสนุนผู้สำเร็จหลักสูตรมีอาชีพมีงานทำจนสามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ซึ่งในปีการศึกษา 2563 โรงเรียนได้จัดการจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ 10 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน 2) กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม 3) กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ 4) กิจกรรมการเลี้ยงแพะ 5) กิจกรรมการเลี้ยงกบนา 6) กิจกรรมการเลี้ยงปลาตก 7) กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง 8) กิจกรรมการเพาะเห็ด 9) กิจกรรมการปลูกหม่อน และ 10) กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล

ด้วยเหตุนี้ทางโรงเรียนบ้านหนองจันทร์จึงได้จัดทำโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติขึ้นเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน อีกทั้งการดำเนินโครงการใด ๆ การประเมินโครงการถือว่าเป็นกระบวนการในการได้มาซึ่งข้อมูลจากการดำเนินงานที่ชัดเจนในการนำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาและวางแผนโครงการให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น ในฐานะที่ผู้ประเมินเป็นผู้บริหารของโรงเรียน จึงได้ทำการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยนำรูปแบบการประเมินโครงการแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ของสตีฟเฟิลบีมและคณะมาเป็นหลักในการประเมินโครงการ

2. วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

รายงานการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

2.1 เพื่อประเมินบริบทของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

2.2 เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

2.3 เพื่อประเมินกระบวนการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

2.4 เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ
สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

3. ขอบเขตของการประเมินโครงการ

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ
มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบชิปปี้ (CIPP
Model) ของสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971 : 85) โดยประเมิน
ทั้งระบบของโครงการ 4 ด้าน คือ บริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิตของโครงการ

3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

- 3.2.1 ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 9 คน
- 3.2.2 นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 112 คน
- 3.2.3 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 107 คน
- 3.2.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 7 คน

3.3 รูปแบบการประเมิน

ในการประเมินครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบชิปปี้ (CIPP Model)
ของสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1967: 85) ในการประเมิน
ผู้ศึกษากำหนดการประเมินเป็น 3 ระยะ ตามแนวความคิดของสมคิด พรหมจ้อย (2563: 47- 50) ดังนี้

ระยะที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มโครงการ

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการ
ความจำเป็นของโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการ
ของสถานศึกษา ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความเป็นไปได้ของโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินพร้อม
ของบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อม ที่ใช้ในการดำเนินการให้บรรลุ
วัตถุประสงค์

ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างการดำเนินโครงการ

การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินความเหมาะสม
ของการปฏิบัติงานตามโครงการ ได้แก่ การวางแผนการจัดกิจกรรม การดำเนินตามกิจกรรมการ
ประเมินผลการจัดกิจกรรม และการปรับปรุงการจัดกิจกรรม

ระยะที่ 3 ประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ

การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินความรู้ ทักษะ
และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน และความพึงพอใจของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา
และผู้ปกครองนักเรียน

3.4 ระยะเวลา

ปีการศึกษา 2563 วันที่ 16 พฤษภาคม 2563 – 31 มีนาคม 2564

3.5 แหล่งข้อมูลการศึกษา ได้แก่ รายงานของผู้รับผิดชอบโครงการ การสอบถาม การทดสอบ การสังเกต และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ หมายถึง โครงการของโรงเรียนที่จัดทำขึ้นในปีการศึกษา 2563 ที่น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษา ด้านการมีงานทำมีอาชีพ ของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10 สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพ ประกอบด้วยกิจกรรม 10 กิจกรรม ดังนี้ 1) กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน 2) กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม 3) กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ 4) กิจกรรมการเลี้ยงแพะ 5) กิจกรรมการเลี้ยงกบนา 6) กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก 7) กิจกรรมการเลี้ยงกึ่งก้ามแดง 8) กิจกรรมการเพาะเห็ด 9) กิจกรรมการปลูกหม่อน และ 10) กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล โดยเริ่มจัดกิจกรรมเวลา 14.30 น. - 15.30 น. ในทุกวันพุธ

4.1.1 กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนจำหน่ายสินค้าจากผลงานหรือผลผลิตของนักเรียน เพื่อสร้างรายได้ซึ่งสามารถนำไปในชีวิตประจำวันและเป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

4.1.2 กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเลี้ยงหมูหลุม การดูแล การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากหมูหลุมและจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้

4.1.3 กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเลี้ยงไก่ไข่ การดูแล การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากไข่ไก่ และการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้

4.1.4 กิจกรรมการเลี้ยงแพะ หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเลี้ยงแพะ การดูแลและการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้

4.1.5 กิจกรรมการเลี้ยงกบนา หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเลี้ยงกบ การดูแล การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากกบนาและจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้

4.1.6 กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเลี้ยงปลาตุ๊ก การดูแล การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาตุ๊กและการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้

4.1.7 กิจกรรมการเลี้ยงกึ่งก้ามแดง หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเลี้ยงกึ่งก้ามแดง การเพาะพันธุ์ การดูแลและการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้

4.1.8 กิจกรรมการเพาะเห็ด หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเพาะเห็ด การดูแล การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเห็ดและการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้

4.1.9 กิจกรรมการปลูกหม่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปลูกหม่อน การดูแล การแปรรูปผลิตภัณฑ์หม่อนและการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้

4.1.10 กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล หมายถึง การจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับการปลูกผักตามฤดูกาล การทำแปลงปลูกผัก การดูแลและการจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้

4.2 การมีงานทำมีอาชีพ หมายถึง การที่นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับงานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยเลือกกิจกรรมการเกษตร 10 กิจกรรม

ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนมาเสริมประสบการณ์ด้านอาชีพให้นักเรียนเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน

4.2.1 ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเรียนรู้ การปฏิบัติและประสบการณ์เกี่ยวกับงานอาชีพ จากโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ทั้ง 10 กิจกรรม

4.2.2 ทักษะอาชีพ หมายถึง ความสามารถในการกระทำงานอาชีพด้วยความถูกต้องตามขั้นตอน ตรงกับลักษณะงาน ในระยะเวลาที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพจากโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติทั้ง 10 กิจกรรม

4.2.3 เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีต่ออาชีพ เห็นคุณค่าและความสำคัญของอาชีพที่เป็นผลมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ที่เกิดจากโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติทั้ง 10 กิจกรรม

4.3 การประเมินโครงการ หมายถึง การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตีฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971: 85) โดยประเมินทั้งระบบของโครงการ 4 ด้าน คือ บริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิตของโครงการตามทัศนะของผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.3.1 การประเมินบริบท (Context Evaluation) คือ การประเมินความต้องการ ความจำเป็นของโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความเป็นไปได้ของโครงการ

4.3.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) คือ การประเมินความพร้อมของบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมที่ใช้ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

4.3.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) คือ การประเมินความเหมาะสมของการปฏิบัติงานตามโครงการ ได้แก่ การวางแผนการจัดกิจกรรม การดำเนินตามกิจกรรม การประเมินผลการจัดกิจกรรม และการปรับปรุงการจัดกิจกรรม

4.3.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) คือ การประเมินความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน และความพึงพอใจของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียน

4.4 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

4.5 โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ตำบลชัยเกษม อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

4.6 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ในปีการศึกษา 2563

4.7 ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในปีการศึกษา 2563

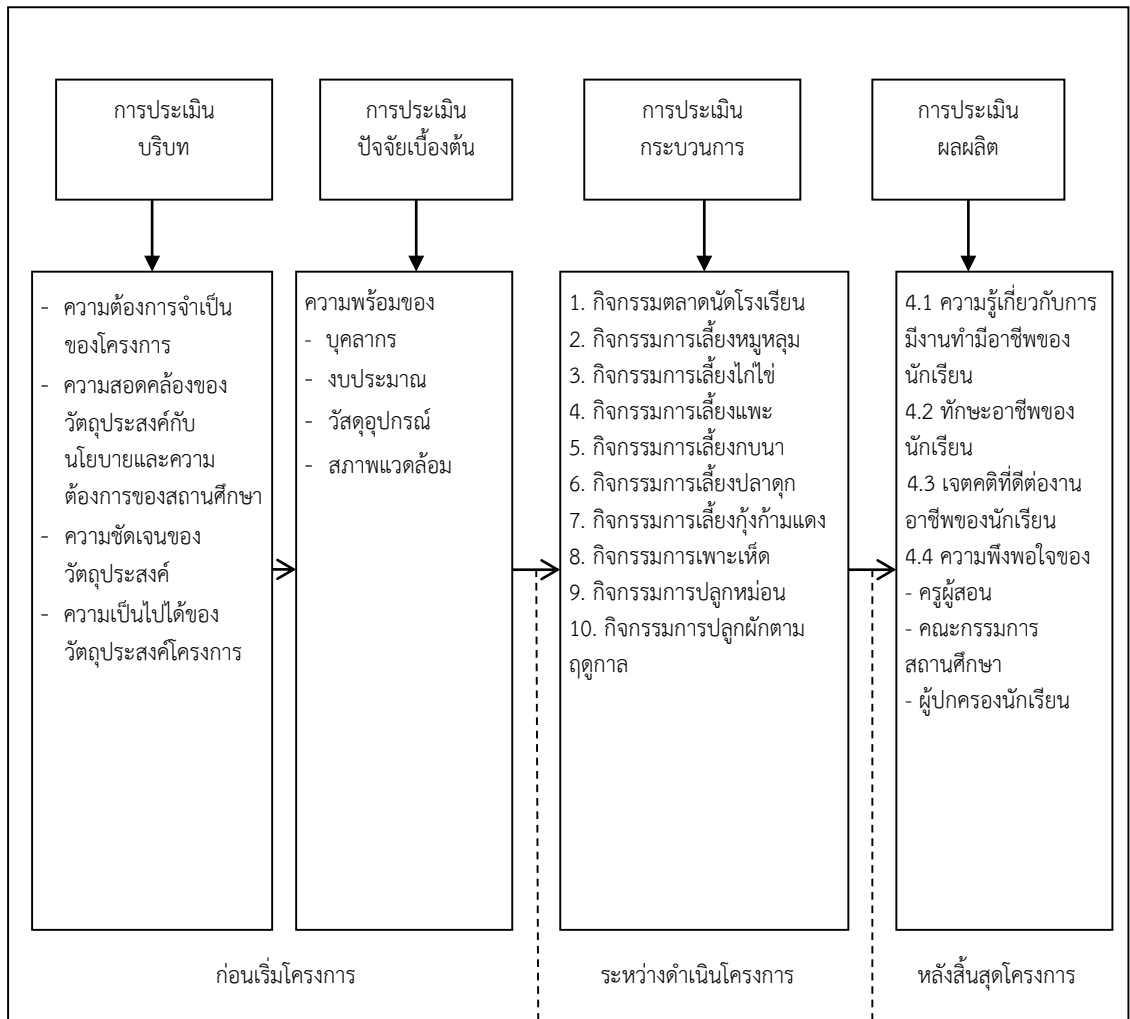
4.8 นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในปีการศึกษา 2563

4.9 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 7 คน (ไม่รวมผู้บริหารสถานศึกษาและตัวแทนครู)

5. กรอบแนวคิดการประเมิน

ในการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผู้ศึกษาใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบซีปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971 : 85) เนื่องจากเป็นรูปแบบการประเมินครอบคลุมตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินโครงการและหลังสิ้นสุดโครงการ โดยมี การประเมิน 4 ด้าน คือ การประเมินบริบท (Context Evaluation) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) และการประเมินผลผลิต (Product Evaluation)

โดยผู้ศึกษากำหนดการประเมินเป็น 3 ระยะ ตามแนวความคิดของสมคิด พรหมจ้อย (2563: 48-50) คือ ระยะที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มโครงการ ทำการประเมินบริบทและปัจจัยเบื้องต้นของโครงการเป็นการประเมินเพื่อวางแผนอันเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงาน ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินโครงการ ทำการประเมินด้านกระบวนการของโครงการเพื่อระบุจุดเด่น จุดด้อยของแนวทางที่เลือกใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการบริหาร และกระบวนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ หลังจากการนำไปปฏิบัติจริง เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขกระบวนการต่าง ๆ ให้เหมาะสมได้ทันท่วงที ระยะที่ 3 ประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ ทำการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ เป็นการตัดสินคุณค่าผลผลิตของโครงการ ซึ่งจะเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าในการดำเนินงานนี้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการประเมิน

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากการประเมิน

6.1 โรงเรียนมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ที่สนใจ

6.2 นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการกำหนดโครงการ การจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนต่อไป

6.3 โรงเรียนได้ดำเนินกิจกรรม 10 กิจกรรมของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของในหลวง ร.10 ด้วยความร่วมมือของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และชุมชน

6.4 นักเรียนมีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพ จากแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน เกิดการปฏิบัติและประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่แท้จริง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผู้ศึกษาได้ศึกษาสภาพทั่วไป แนวคิด หลักการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำรายงาน ดังนี้

1. โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ
2. สภาพทั่วไปของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
3. พระบรมราโชบายของในหลวงรัชกาลที่ 10 ด้านการศึกษา
4. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ
 - 4.1 ความหมายของการประเมินโครงการ
 - 4.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการประเมินโครงการ
 - 4.3 ประเภทของการประเมินโครงการ
 - 4.4 กระบวนการประเมินโครงการ
 - 4.5 รูปแบบของการประเมินโครงการ
 - 4.6 การประเมินโครงการตามตัวแบบ CIPP Model
5. การมีงานทำมีอาชีพ
 - 5.1 ความหมายของการศึกษาเพื่อการมีงานทำมีอาชีพ
 - 5.2 แนวคิดของการศึกษาเพื่อการมีงานทำมีอาชีพ
 - 5.3 การมีงานทำมีอาชีพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 5.3.1 ความรู้
 - 5.3.2 ทักษะ
 - 5.3.3 เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ
 - 5.4 แนวทางการจัดกิจกรรมการมีงานทำมีอาชีพ
 - 5.5 การวัดการมีงานทำมีอาชีพ
 - 5.5.1 การวัดความรู้
 - 5.5.2 การวัดทักษะ
 - 5.5.3 การวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ
6. ความพึงพอใจ
 - 6.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 6.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 6.3 การประเมินความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
8. สภาพทั่วไปของโรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว ที่นำเครื่องมือไปทดลองใช้

1. โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ชื่อโครงการ	โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ
แผนงาน	วิชาการ
สนองกลยุทธ์ สพฐ.	ข้อที่ 3 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ข้อที่ 4 สร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ข้อที่ 5 จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
สนองกลยุทธ์ สพ.ป.ข.1	ข้อ 1 การพัฒนาทักษะ การสร้างอาชีพ และมีงานทำตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ข้อ 2 ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีทักษะ สมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงาน
สนองกลยุทธ์โรงเรียน	ข้อที่ 1 จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ข้อที่ 2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ผู้รับผิดชอบโครงการ	นางสาวจินตนา พุ่มไสว
ลักษณะโครงการ	ต่อเนื่อง
ระยะเวลาดำเนินการ	พฤษภาคม 63 – มีนาคม 64

1. หลักการและเหตุผล

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ทรงพระราชทานพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ซึ่งประกอบด้วย แนวพระบรมราโชบาย 4 ประการ คือ ประการแรก การมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง ประการที่สอง การมีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง-มีคุณธรรม ประการที่สาม การมีงานทำมีอาชีพ และประการสุดท้ายคือการเป็นพลเมืองดี ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายให้หน่วยงานทางการศึกษาในสังกัดได้นำไปเป็นหลักในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จด้วยเหตุผลดังกล่าวทางโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จึงได้จัดทำโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลและเป็นการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับงานอาชีพ

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมงานอาชีพของโรงเรียน

3. เป้าหมาย

3.1 เชิงปริมาณ

3.1.1 นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

3.1.2 ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพในอยู่ในระดับมากขึ้นไป

3.2 เชิงคุณภาพ

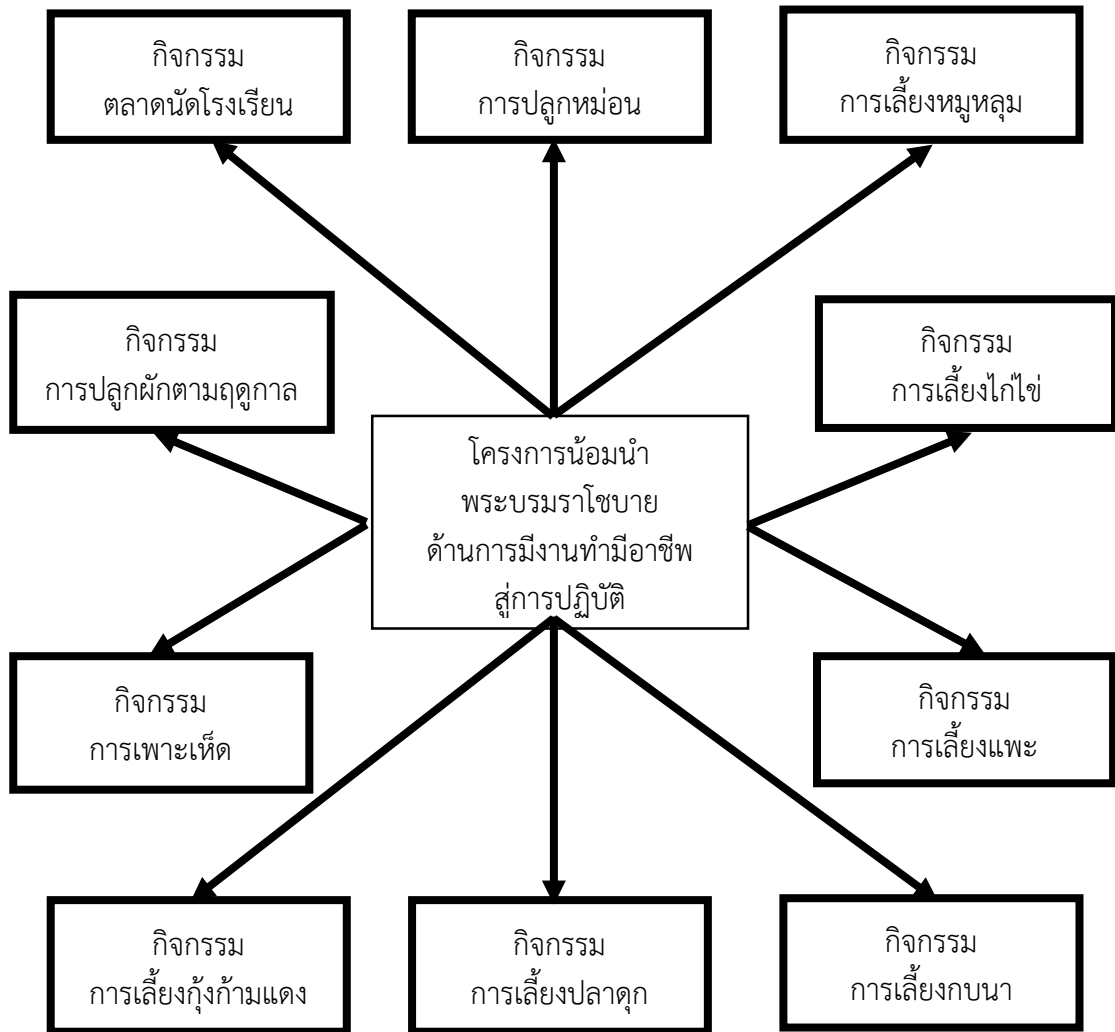
3.2.1 โรงเรียนมีกระบวนการส่งเสริมการมีงานทำมีอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดคุณภาพอย่างยั่งยืน

3.2.2 นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

3.2.3 โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ประสานความร่วมมือในการส่งเสริมการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียนให้เกิดคุณภาพอย่างยั่งยืน

แนวทางในการจัดกิจกรรม

ในการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพนั้นมีกรอบแนวทางการดำเนินการดังนี้

ภาพที่ 2.1 โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ

1. กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน

หลักการและเหตุผล

ตลาดนัดโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษาให้นักเรียนได้มีทักษะอาชีพ ทักษะชีวิต และรักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทำให้นักเรียนได้จำลองปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำอาหาร ขนม การปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ หรือแม้กระทั่งการประกอบธุรกิจขนาดย่อม และให้นักเรียนได้นำผลงานหรือผลผลิตของตนเองมาจำหน่าย ทำให้เกิดทักษะอาชีพ เกิดความภาคภูมิใจและสร้างรายได้ระหว่างเรียนอีกทางหนึ่ง เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สร้างการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มีความรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทนและพยายาม จนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีพื้นที่สำหรับจัดทำตลาดนัดโรงเรียน ขนาดกว้าง 30 เมตร ยาว 15 เมตร มีพื้นที่เพียงพอจัดตั้งร้านค้าได้ประมาณ 25 ร้านค้า มีผลผลิตจากการเกษตรของนักเรียน ได้แก่ หมูหลุม ไก่ไข่ แพะ กบนา ปลาตุ๊ก กุ้งก้ามแดง หม่อน และผักตามฤดูกาล ให้นักเรียนมีพื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าจากผลงานหรือผลผลิตของนักเรียน สำหรับการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพในครอบครัวได้ เป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการจำหน่ายสินค้า
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. นักเรียนศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการทำตลาดนัดโรงเรียนจากครูผู้สอน
2. นักเรียนจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ วัตถุประสงค์สำหรับจำหน่ายสินค้า
3. จำหน่ายสินค้า สรุปลองค์ความรู้จากการจำหน่ายสินค้า วางแผน จัดทำบัญชีรับ-จ่าย โดยการเปิดตลาดนัดให้นักเรียนเป็นผู้จำหน่ายสินค้า ในทุกวันพุธต้นเดือนของทุกเดือน
4. ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนเข้ามาส่งเสริมสนับสนุนโดยการอุดหนุนสินค้าของนักเรียน

2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม

หลักการและเหตุผล

หมูเป็นสัตว์เลี้ยงเศรษฐกิจที่สามารถเลี้ยงเป็นอาชีพเสริมขนาดเล็ก หรือเป็นฟาร์มขนาดใหญ่ แต่ปัญหาสำคัญของการเลี้ยงนั้นกลับไม่ใช่เรื่องของการตลาด อาหาร โรงเรือน หรือคุณภาพเนื้อหมู แต่เป็นกลิ่นเหม็นที่รบกวน เป็นแหล่งเพาะแมลงวันและเชื้อโรค การเลี้ยงหมูหลุมจึงเป็นวิธีการเลี้ยงที่เหมาะสมและสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี การเลี้ยงหมูหลุมเป็นการเลี้ยงโดยหลักการของเกษตรธรรมชาติ คือการใช้จุลินทรีย์ต่าง ๆ การใช้อาหารจากธรรมชาติ และใช้วัสดุรองพื้นที่เป็นเศษเหลือจากการเกษตรที่มีในท้องถิ่น เนื้อหมูเป็นที่ต้องการของตลาด

มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าปกติ ไม่มีกลิ่นรบกวน พื้นคอกสามารถนำไปทำปุ๋ยหมักชีวภาพได้ สามารถเรียนรู้และนำไปประกอบอาชีพได้ การเลี้ยงหมูหลุมจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสามารถสร้างรายได้หลัก รายได้เสริม เพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สร้างการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มีนิสัยรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทนและพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีโรงเรือนเลี้ยงหมูหลุมขนาดกว้าง 6 เมตร ยาว 6 เมตร มีพื้นที่เพียงพอสำหรับเลี้ยงหมูหลุมได้ประมาณ 15 ตัว ใช้อาหารที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น เศษอาหาร ต้นกล้วย ใบกระถิน รำข้าว ปลายข้าว ข้าวโพด ผัก ผลไม้ต่าง ๆ สำหรับใช้เป็นอาหารหมูหลุม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพเกี่ยวกับเลี้ยงหมูหลุม โรงเรือนเลี้ยงหมูหลุม อาหาร และน้ำหมูหลุม การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และการวางแผนด้านอาชีพในครอบครัวได้ และเป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการเลี้ยงหมูหลุม
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. ครูผู้สอนให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงหมูหลุม
2. การทำความสะอาดโรงเรือนและอุปกรณ์ในการเลี้ยงหมูหลุม
3. การเลี้ยงดู การดูแลสุขภาพและการป้องกันโรคหมูหลุม
4. การเลือกอาหารและการให้อาหารหมูหลุม
5. การคำนวณต้นทุนการผลิตหมูหลุมและผลตอบแทน
6. การจัดจำหน่ายหมูหลุม การวางแผนจำหน่ายปุ๋ยจากมูลหมูหลุม ผลกำไรที่ได้

จากการเลี้ยงหมูหลุม

3. กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่

หลักการและเหตุผล

การจัดการศึกษาอาชีพในปัจจุบันมีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ เป็นการแก้ปัญหา การว่างงานและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจชุมชน ตลอดจนกำหนดภารกิจที่จะยกระดับการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้ประชาชนได้มีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคง โดยเน้นการบูรณาการให้สอดคล้องกับศักยภาพด้านต่าง ๆ มุ่งพัฒนาคนไทย ให้ได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพและการมีงานทำอย่างมีคุณภาพ

ปัจจุบันการเลี้ยงไก่ไข่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นมาก เป็นเพราะไข่ไก่ เป็นที่ถูกปากของผู้บริโภคทั่วไป และที่สำคัญคือเรื่องของคุณค่าทางอาหาร ความปลอดภัยจากสารเร่ง สารเคมี

เนื่องจากเป็นไก่ไข่สามารถปรับตัวให้เข้าสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี มีความทนทานต่อโรคต่าง ๆ เลี้ยงง่าย โตเร็ว ไม่ต้องลงทุนสูงถ้ามีระบบการจัดการที่ดีแล้วแทบจะไม่ต้องใช้สารเคมีใด ๆ เลย เหมาะสำหรับผู้ที่คิดจะเริ่มต้นการเลี้ยงไก่ เป็นอาชีพที่ทำให้ครอบครัวมีรายได้และสามารถพึ่งพาตนเองได้ อีกทั้งยังจะเป็นแนวทางส่งเสริมให้เกิดการสร้างงาน การมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลุกฝังให้มีนิสัยรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพมีความอดทนและพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีโรงเรือนเลี้ยงไก่ไข่ขนาดกว้าง 6 เมตร ยาว 6 เมตร มีพื้นที่เพียงพอสำหรับเลี้ยงไก่ไข่ได้ประมาณ 30 ตัว ใช้อาหารที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น เศษอาหาร รำข้าว ปลายข้าว ข้าวโพด ต่าง ๆ สำหรับใช้เป็นอาหารไก่ไข่ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพเกี่ยวกับเลี้ยงไก่ไข่ โรงเรือนเลี้ยงไก่ไข่ การดูแล การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพในครอบครัวได้ และเป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการเลี้ยงไก่ไข่
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเลี้ยงไก่ไข่
2. การดูแลให้อาหารไก่ไข่
3. กิจกรรมการเก็บไข่ไก่
4. กิจกรรมการจำหน่ายไข่ไก่
5. กิจกรรมการแปรรูปอาหารจากไข่ไก่
6. การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย

4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ

หลักการและเหตุผล

แพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่ที่ได้รับความสนใจมาก ตลาดมีความต้องการสูงเพื่อใช้ในการประกอบอาหาร และเนื่องจากแพะเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้องที่มีขนาดเล็ก กินอาหารได้หลายชนิด มีความทนทานต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดี มีความต้านทานต่อเชื้อไวรัสโรคสูง เจริญเติบโตได้เร็ว จึงเป็นสัตว์ที่ง่ายต่อการเลี้ยงดูและถูกขยายพันธุ์ออกไปอย่างรวดเร็ว จนกระจายไปทุกประเทศทั่วโลก ในขณะเดียวกันแพะในแต่ละกลุ่มก็ได้รับการพัฒนาเพื่อให้เหมาะสมต่อภูมิประเทศ หรือสภาพแวดล้อมแต่ละที่ และให้เหมาะสมต่อความต้องการของแต่ละชุมชน โดยการส่งเสริมการเลี้ยงแพะเพื่อเป็นการสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร ประชาชนส่วนใหญ่ มีการเลี้ยงสัตว์ผสมผสานกับอาชีพเกษตรกรรม การเลี้ยงแพะมีความเหมาะสมอย่างมาก เนื่องจากไม่ต้องลงทุน ลงแรงมาก และไม่ต้องเสี่ยงต่อการสูญเสีย เกษตรกรที่เลี้ยงแพะอยู่ในชุมชน

ได้รับการพัฒนาอาชีพ โดยมุ่งเน้นการจัดการสายพันธุ์ การดูแล การป้องกันโรค ตลอดจนการบริหารจัดการด้านการตลาด รวมถึงการได้มาตรฐาน เป็นการสร้างงานการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มีความรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทนและพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีโรงเรือนเลี้ยงแพะขนาดกว้าง 6 เมตร ยาว 6 เมตร สูงจากพื้น 1.7 เมตร มีพื้นที่เพียงพอสำหรับเลี้ยงแพะได้ประมาณ 40 ตัว ใช้อาหารที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น ต้นกระถิน หญ้าเนเปียร์ รำข้าว ปลายข้าว ข้าวโพด สำหรับใช้เป็นอาหารแพะ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพเกี่ยวกับเลี้ยงแพะ โรงเรือนเลี้ยงแพะ การดูแล การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพ ในครอบครัวได้ เป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการเลี้ยงแพะ
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเลี้ยงแพะ
2. การดูแลให้อาหารแพะ
3. กิจกรรมการทำความสะอาดคอกแพะ
4. การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย

5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา

หลักการและเหตุผล

การจัดการศึกษาอาชีพในปัจจุบันมีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นการพัฒนาเยาวชนของประเทศให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ และยกระดับการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้ประชาชนได้มีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคง โดยเน้นการบูรณาการให้สอดคล้องกับศักยภาพด้านต่าง ๆ มุ่งพัฒนาคนไทยให้ได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพและการมีงานทำอย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการจัดการศึกษาตลอดชีวิตในรูปแบบใหม่ที่สร้างความมั่นคงให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ ด้านการดำรงชีพ และความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้จะมีการประกอบอาชีพเพื่อเป็นการเลี้ยงตัวเองและครอบครัวแล้ว ยังเป็นอาหารเพื่อบริโภคประจำวัน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์เราจะต้องสร้างขึ้นหรือหาทดแทนโดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อการอยู่รอด การประกอบอาชีพใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มรายได้ เช่น การเลี้ยงกบ การเลี้ยงกบนั้น ปัจจุบันเป็นที่น่าสนใจแก่เกษตรกรเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะกบเป็นสัตว์ที่เลี้ยงง่าย ใช้เวลาน้อย ลงทุนน้อย ดูแลรักษาง่าย และจำหน่ายได้ราคาคุ้มกับการลงทุนและแนวโน้มการเลี้ยงกบในอนาคตนั้น กบเป็นสัตว์เศรษฐกิจชนิดหนึ่งซึ่งตลาดนิยมบริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำหรับผู้เลี้ยงกบหากหลีกเลี่ยงช่วงที่มีการจับกบ

ในแหล่งธรรมชาติก็จะช่วยลดปัญหาด้านราคาตกต่ำ แต่อย่างไรก็ตามจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทำให้แหล่งที่อยู่อาศัยเลี้ยงตัวตามธรรมชาติของกบลดลง ดังนั้นแนวโน้มการเลี้ยงกบในอนาคต จึงนับได้ว่ามีคู่ทางแจ่มใส ไม่มีปัญหาด้านการจำหน่าย และราคาก็ดีมีผลคุ้มค่าต่อการลงทุน สามารถสร้างงานการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพ ในสถานศึกษาปลูกฝังให้มินิรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทน และพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีโรงเรียนบ่อกบขนาดกว้าง 3 เมตร ยาว 6 เมตร จำนวน 2 บ่อ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับเลี้ยงกบได้ประมาณ 300 ตัว เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพเกี่ยวกับเลี้ยงกบ บ่อเลี้ยงกบ การดูแล การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพในครอบครัวได้ และเป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการเลี้ยงกบนา
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเลี้ยงกบนา
2. การดูแลให้อาหารกบนา
3. กิจกรรมการจำหน่ายกบนา
4. กิจกรรมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากกบนา เช่น กบผัดเผ็ด กบทอดกระเทียม หนังกบทอด โดยเชิญวิทยากรภายนอกเข้ามาให้ความรู้เพิ่มเติม
5. การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย

6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุก

หลักการและเหตุผล

การจัดการศึกษาเพื่อการมีอาชีพและการส่งเสริมให้มีการพัฒนาอาชีพ เป็นการสร้างโอกาสให้กับนักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้ด้านอาชีพที่หลากหลาย เป็นการส่งเสริมทักษะชีวิตและทักษะอาชีพเพื่อให้นักเรียนมีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่สามารถไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อครอบครัวได้ตลอดจนการบูรณาการให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน อาชีพและวิถีชีวิตของคนในชุมชนอาชีพที่เป็นอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดและเป็นอาชีพที่สามารถลดรายจ่าย สร้างอาชีพที่มั่นคงให้เกษตรกรได้อีกอาชีพหนึ่ง คืออาชีพการเลี้ยงปลาตุกในบ่อปูน เนื่องจากปลาตุกเป็นปลาที่ได้รับความนิยมบริโภคและมีการเลี้ยงกันทั่วทุกภาคของประเทศไทย เป็นปลาที่เลี้ยงง่าย โตเร็ว และทนทานต่อสภาพแวดล้อมสูง ระยะเวลาประมาณ 3 - 4 เดือนก็สามารถจับปลาตุกได้แล้ว การเลี้ยงปลาตุกในบ่อปูน เป็นการเลี้ยงที่ประหยัด เหมาะสำหรับผู้ที่มีพื้นที่น้อย อาจเป็นบริเวณบ้านหรือในสวนจะเลี้ยงไว้รับประทานในครอบครัวหรือเป็นอาชีพเสริม สามารถสร้างงานการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มินิรัก

รักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทน และพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีบ่อซีเมนต์สำหรับเลี้ยงปลาตากุ้งก้าง 2.5 เมตร ยาว 4 เมตร จำนวน 2 บ่อ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับเลี้ยงปลาตากุ้งก้างได้ประมาณ 300 ตัว เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพเกี่ยวกับเลี้ยงปลาตากุ้งก้าง การดูแล การจัดจำหน่าย เพื่อสร้างรายได้ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพในครอบครัวได้ และเป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้และทักษะในการเลี้ยงปลาตากุ้งก้าง
2. เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเลี้ยงปลาตากุ้งก้าง
2. การดูแลให้อาหารปลาตากุ้งก้าง
3. กิจกรรมการจำหน่ายปลาตากุ้งก้าง
4. กิจกรรมการแปรรูปอาหารจากปลาตากุ้งก้าง เช่น ปลาตากุ้งก้างผัดเผ็ด ปลาตากุ้งก้างแดดเดียว ปลาตากุ้งก้าง โดยเชิญวิทยากรภายนอกเข้ามาให้ความรู้เพิ่มเติม
5. การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย

7. กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง

หลักการและเหตุผล

กุ้งก้ามแดงหรือกุ้งเครย์ฟิช-Crayfish โดยเราจะคุ้นหูคำว่า “กุ้งล็อบสเตอร์น้ำจืด” เป็นกุ้งชนิดแรกที่ถูกนำเข้ามาในประเทศไทย โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงทดลองเลี้ยง เพื่อเป็นอาหาร เพราะเป็นกุ้งที่มีการเจริญเติบโตค่อนข้างเร็วและมีขนาดใหญ่ ลักษณะเด่นคือ มีขนาดใหญ่และสีของกุ้งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และเป็นกุ้งที่เซพระดับโลกให้การยอมรับว่า เป็นกุ้งที่มีรสชาติอร่อยเลิศรสที่สุดในบรรดากุ้งแม่น้ำทั้งหมด จึงทำให้ร้านอาหารทั่วโลก มีเมนูกุ้งล็อบสเตอร์ให้ทานกันทั่วโลก และกำลังได้รับความสนใจในฐานะสัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่ที่นำลงทุนอย่างมา เพราะเลี้ยงง่าย ตลาดต้องการ ราคาดี ถือเป็นสัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่ที่มาแรง เหมาะสำหรับผู้ที่มีพื้นที่น้อย อาจเป็นพื้นที่บริเวณบ้านหรือในสวน จะเลี้ยงไว้รับประทานในครอบครัวหรือเป็นอาชีพเสริม สามารถสร้างงานการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มินิสัยรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทนและพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีบ่อซีเมนต์สำหรับเลี้ยงกุ้งก้ามแดงขนาดกว้าง 2.5 เมตร ยาว 4 เมตร จำนวน 2 บ่อ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับเลี้ยงกุ้งก้ามแดงได้ประมาณ 300 ตัว

เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพเกี่ยวกับเลี้ยงกุ้งก้ามแดง บ่อเลี้ยงกุ้งก้ามแดง การดูแล การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพ ในครอบครัวได้ และเป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง
2. การดูแลให้อาหารกุ้งก้ามแดง
3. กิจกรรมการเพาะพันธุ์กุ้ง
4. กิจกรรมการจัดจำหน่ายกุ้งก้ามแดง
5. การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย

8. กิจกรรมการเพาะเห็ด

หลักการและเหตุผล

เห็ด (Mushroom) เป็นสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐศาสตร์ ให้ประโยชน์ด้านอาหารและสมุนไพร ประเทศไทยมีการศึกษาอย่างเป็นทางการ เมื่อปี พ.ศ. 2479 และได้แนะนำความรู้เกี่ยวกับการเพาะเห็ดอย่างเป็นทางการ เมื่อปี 2480 ในการบริโภคเห็ดนิยมบริโภคทั้งเห็ดที่มีตามธรรมชาติ และเห็ดที่สามารถเพาะได้ สำหรับเห็ดในธรรมชาติ อาจมีความไม่ปลอดภัยในการบริโภค เพราะอาจมีเห็ดพิษปะปน เพื่อให้การบริโภคเห็ด มีความปลอดภัย ควรเลือกบริโภคเห็ดที่สามารถเพาะได้ อีกทั้งยังสามารถนำไปเพาะเป็นอาชีพเสริมได้ เห็ดเศรษฐกิจ คือ เห็ดที่ตลาดมีความต้องการสูง จำหน่ายง่าย มีช่องทางการจำหน่ายที่เปิดกว้าง อีกทั้งเป็นที่นิยมในการบริโภค เพราะมีรูปแบบในการบริโภคหลาย ๆ รูปแบบ เป็นเห็ดที่เพาะง่าย ให้ผลผลิตตอบแทนคุ้มค่า สามารถสร้างงานการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียน ให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มินิสัยรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทนและพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีโรงเรือนสำหรับเพาะเห็ดขนาดกว้าง 3 เมตร ยาว 5 เมตร มีพื้นที่เพียงพอสำหรับเพาะเห็ดได้ประมาณ 1,500 ก้อน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพ เกี่ยวกับการเพาะเห็ด โรงเรือนเพาะเห็ด การดูแล การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพในครอบครัวได้ และเป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการเพาะเห็ด
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเพาะเห็ด
2. การดูแล การให้น้ำเห็ด ดูแลความสะอาดโรงเรือน
3. กิจกรรมการเก็บเห็ด
4. กิจกรรมการจำหน่ายเห็ด การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเห็ด
5. การทำบัญชี รายรับ – รายจ่าย

9. กิจกรรมการปลูกหม่อน

หลักการและเหตุผล

ต้นหม่อน หรือที่เรียกในภาษาอังกฤษว่า “มัลเบอร์รี่” (mulberry) เป็นไม้ยืนต้นที่อยู่ในวงศ์เดียวกับต้นปอสา ขนุน และโพธิ์ มีคุณค่าทางแร่ธาตุและวิตามินมากมายที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ทุกวันนี้ใบและผลหม่อนจึงถูกนำมาแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในลักษณะ “อาหาร และเครื่องดื่ม” หลากหลายรูปแบบ เช่น ชาวอีสานยังนิยมนำยอดหม่อนและใบหม่อนมาปรุงใส่อาหารเมนูพื้นบ้าน เช่น ต้มยำไก่ นอกจากนี้ ใบหม่อนยังสามารถแปรรูปเป็นชาชงดื่ม เพื่อลดความดันโลหิตสูง มีฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือด ตลาดมีความต้องการสูง จำหน่ายง่าย มีช่องทาง การจำหน่ายอย่างเปิดกว้าง อีกทั้งเป็นที่นิยมในการบริโภค เพราะมีรูปแบบในการบริโภค หลากรูปแบบ เพาะปลูกง่าย ให้ผลผลิตตอบแทนคุ้มค่า สามารถสร้างงานการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มีความรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทนและพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองจนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีพื้นที่ขนาดกว้าง 2 เมตร ยาว 30 เมตร มีพื้นที่เพียงพอสำหรับปลูกต้นหม่อนได้ประมาณ 15 ต้น เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพเกี่ยวกับการปลูกหม่อน แปลงปลูกหม่อน การดูแล การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพในครอบครัวได้ และเป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการปลูกหม่อน
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการปลูกหม่อน
2. การดูแลรดน้ำ ใส่ปุ๋ย ตัดแต่งต้นหม่อน
3. กิจกรรมการเก็บปลูกหม่อน ใบหม่อน

4. กิจกรรมการแปรรูปจากหม่อน เช่น ชาใบหม่อน น้ำลูกหม่อน
5. กิจกรรมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากหม่อน
6. การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย

10. กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล

หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีสภาพภูมิอากาศในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดทั้ง 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝนและฤดูหนาว มีสภาพดิน ฟ้า อากาศที่เหมาะสมในการปลูกพืชผักได้ตลอดทั้งปี โดยพืชบางชนิดเป็นพืชที่สามารถปลูกได้ตลอดทั้งปี ให้ผลผลิตอย่างสม่ำเสมอ เป็นเกษตรกรรมที่ใช้การปลูกพืชหลายชนิดที่ต่างชนิดกันในบริเวณเดียวกันตามลำดับของฤดูเพื่อให้ได้ประโยชน์หลายอย่าง เช่น เพื่อเลี่ยงการสร้างสมของตัวกำเนิดโรคหรือศัตรูพืชที่มักเกิดขึ้นถ้าปลูกพืชชนิดเดียวต่อเนื่องกัน นอกจากนี้ก็เพื่อสร้างความสมดุลของสารอาหารในดินที่ไม่ถูกดูดออกไปจากการปลูกพืชชนิดเดียวเป็นเวลานาน การปลูกพืชตามฤดูกาลที่ทำกันมามักจะเป็นการปลูกพืชที่ช่วยสร้างเสริมไนโตรเจนโดยการใส่ปุ๋ยพืชสดพร้อมกับการปลูกธัญพืชและพืชชนิดอื่น ซึ่งเป็นองค์ประกอบของระบบการปลูกพืชหลากหลายชนิด และเป็นการปลูกพืชในช่วงที่มีสภาพภูมิอากาศเหมาะสมกับการเจริญเติบโตของพืชแต่ละชนิด พืชจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ถ้าอุณหภูมิของอากาศเหมาะสม การถ่ายเทอากาศ น้ำ และแสงสว่างดีก็ทำให้พืชนั้นเจริญเติบโตได้ดี สามารถสร้างงานการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพ ในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มีความรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทน และพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีพื้นที่ขนาดกว้าง 4 เมตร ยาว 6 เมตร มีพื้นที่เพียงพอสำหรับปลูกผักตามฤดูกาลได้ 7 แปลง เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพเกี่ยวกับการปลูกผักตามฤดูกาล แปลงปลูกผักตามฤดูกาล การดูแล การจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพในครอบครัวได้ และเป็นการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการปลูกผักตามฤดูกาล
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วิธีการ/กิจกรรม

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการปลูกผักตามฤดูกาล
2. การเตรียมแปลงปลูก การคัดเลือกชนิดผักที่ปลูก
3. กิจกรรมการดูแล รดน้ำ ใส่ปุ๋ย การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ
4. กิจกรรมการจำหน่ายผักตามฤดูกาล
5. การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย

4. กิจกรรมในการดำเนินโครงการ การดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพโดยใช้กระบวนการ PDCA ดังนี้

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
1. ขั้นเตรียมการ (P)		
- ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการ จำเป็น ความเหมาะสมของโครงการ	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการ และคณะกรรมการ
- จัดทำโครงการ เสนอขออนุมัติ	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการ และคณะกรรมการ
- แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการ และคณะกรรมการ
- ประชุมคณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน / ปัญหา	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการ และคณะกรรมการ
- จัดทำแผนปฏิบัติงาน / สร้าง เครื่องมือ	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการ และคณะกรรมการ
2. ขั้นดำเนินงานตามโครงการ (D)		
1. กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางศิริภัสสร พานิช
2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางปัทมา เข้มบุปผา
3. กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่	พ.ค.63 – มี.ค.64	น.ส.ภัทรร สิงห์สี
4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ	พ.ค.63 – มี.ค.64	นายมงคล บุญมาก
5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางภิญญ์ธิดา เล็กประเสริฐ
6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางชารินี ขวัญศรี
7. กิจกรรมการเลี้ยงกุ่มก้ามแดง	พ.ค.63 – มี.ค.64	นายมงคล บุญมาก
8. กิจกรรมการเพาะเห็ด	พ.ค.63 – มี.ค.64	น.ส.คณิภรณ์ษา บุตรลพ
9. กิจกรรมการปลูกหม่อน	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางสุธาดา ถนอมรักษ์
10. กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล	พ.ค.63 – มี.ค.64	น.ส.วารุณี นาคสงค์
3. ขั้นตรวจสอบ (C)	พ.ค.63 – มี.ค.64	ผู้อำนวยการโรงเรียน
- กำกับ ติดตาม		
- ประเมินผล		
- รายงานผล		
4. ขั้นปรับปรุงพัฒนา (A)	มี.ค. 64	ผู้รับผิดชอบโครงการ และคณะกรรมการ
ประชุมสรุป วางแผนพัฒนา		

5. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

ปีการศึกษา 2563 (16 พ.ค.2563 – 31 มี.ค.2564)

6. งบประมาณ

23,000 บาท

รายละเอียดการใช้งบประมาณ

กิจกรรม	งบประมาณ	งบประมาณจำแนกตามรายจ่ายอื่น			
		ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	อื่น ๆ
1. กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน	5,000	-	1,000	3,000	1,000
2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม	2,000	-	-	2,000	-
3. กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่	2,000	-	-	2,000	-
4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ	2,000	-	-	2,000	-
5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา	2,000	-	-	2,000	-
6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก	2,000	-	-	2,000	-
7. กิจกรรมการเลี้ยงกึ่งก้ามแดง	2,000	-	-	2,000	-
8. กิจกรรมการเพาะเห็ด	2,000	-	-	2,000	-
9. กิจกรรมการปลูกหม่อน	2,000	-	-	2,000	-
10. กิจกรรมการปลูกผักตาม ฤดูกาล	2,000	-	-	1,500	500
11. สรุปและรายงานผลการ ดำเนินโครงการ	-	-	-	-	-
รวม	23,000	-	1,000	20,500	1,500

7. การประเมินผล

ตัวชี้วัด	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	1. ทดสอบความรู้ 2. ประเมินทักษะ 3. วัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	1. แบบทดสอบความรู้ 2. แบบประเมินทักษะ 3. แบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ
2. ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ชื่นพื้นฐาน และผู้ปกครอง มีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ในอยู่ในระดับมากขึ้นไป	ประเมินความพึงพอใจ	แบบประเมินความพึงพอใจ

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

8.2 ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ

8.3 โรงเรียนเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมการมีงานทำมีอาชีพ สำหรับสถานศึกษาและชุมชนใกล้เคียง

2. สภาพทั่วไปของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันมีนักเรียน 145 คน แบ่งเป็นระดับชั้นอนุบาล 33 คน ระดับชั้นประถมศึกษา 112 คน มีเนื้อที่ 12 ไร่ 2 งาน 22 ตารางวา เขตบริการคือ บ้านหนองจันทร์ หมู่ที่ 2 ชุมชนโดยรอบบริเวณโรงเรียน เป็นชุมชนชนบท มีประชากรประมาณ 300 ครัวเรือน บริเวณโดยรอบโรงเรียนเป็นสวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน สวนมะพร้าว อาชีพหลักของชุมชนคือ อาชีพเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โรงเรียนมีความพร้อมแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรภายในโรงเรียน ได้แก่ โรงเรือนเลี้ยงหมูป่า โรงเรือนเลี้ยงไก่พื้นเมือง ไก่ไข่ โรงเรือนเลี้ยงแพะ โรงเรือนเพาะเห็ด บ่อเลี้ยงกบ นา บ่อเลี้ยงปลาตก บ่อเลี้ยงกุ้งก้ามแดง แปลงปลูกต้นหม่อน แปลงปลูกผักตามฤดูกาล ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนและชุมชน ตลอดจนหน่วยงานภายนอกเข้ามาศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมทั้งสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และมีครูผู้สอนครบชั้น นับได้ว่าเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านการศึกษาอีกโรงเรียนหนึ่ง แต่จากการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ปีการศึกษา 2562 (โรงเรียนบ้านหนองจันทร์, 2563: 26) พบว่า ผลการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ประเด็นพิจารณาที่ 6 ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ในระดับปานกลาง ดังรายละเอียดแสดงตามตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงผลการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ปีการศึกษา 2562

ระดับชั้น	ความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ		
	μ	σ	ระดับคุณภาพ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	2.10	0.34	ปานกลาง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2.13	0.29	ปานกลาง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	2.19	0.39	ปานกลาง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	2.26	0.44	ปานกลาง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	2.33	0.49	ปานกลาง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	3.11	0.60	ดี
เฉลี่ย	2.35	0.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 2.1 ตารางแสดงผลการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ปีการศึกษา 2562 พบว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพียงระดับชั้นเดียวที่มีผลการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพในปีการศึกษา 2562 อยู่ในระดับดี ส่วนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 5 อยู่ในระดับปานกลาง โดยแต่ละระดับชั้นมีผลการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 2.33 รองลงมาคือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 2.26 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 2.19 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 2.13 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 2.10 ตามลำดับ

จากเหตุผลข้างต้นที่กล่าวมา จะเห็นว่าผลการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนปีการศึกษา 2562 มีผลยังไม่เป็นที่น่าพอใจ จึงทำให้ต้องมีการคิดหาวิธีในการเพิ่มผลการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน ซึ่งวิธีการที่ทางโรงเรียนใช้ในการเพิ่มระดับความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน คือ การดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มาช่วยในการพัฒนาทักษะด้านอาชีพของนักเรียน เพื่อให้ผลการประเมินความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนพัฒนาขึ้นจากปีที่ผ่านมา

3. พระบรมราโชบายของในหลวงรัชกาลที่ 10 ด้านการศึกษา

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ทรงตอบรับเป็นพระมหากษัตริย์ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2559 ความว่า “เพื่อสืบสานพระราชปณิธาน และเพื่อประโยชน์ของประชาชนชาวไทยทั้งปวง” กอปรกับพระราชปณิธานด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร คือ การสร้างคนดี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จึงทรงมีพระบรมราโชบาย เพื่อสืบสานพระราชปณิธานแห่งองค์พระบรมชนกนาถในการสร้างคนดี ให้แก่บ้านเมือง โดยทรงมุ่งให้การศึกษาต้องสร้างพื้นฐานแก่นักเรียน 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) การมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง (2) การมีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรม (3) การมีงานทำ มีอาชีพ และ (4) การเป็นพลเมืองดี ดังนั้นเนื่องในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จเถลิงถวัลย์สิริราชสมบัติเป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 แห่งพระบรมราชจักรี กระทบวงศศึกษาธิการ จึงขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษา มาเป็นหลักชัยในการสร้างนักเรียนเป็นคนดีและพัฒนาเป็นคนเก่งสู่การปฏิบัติ ตามรอยพระยุคลบาท อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน ประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา

โดยมีแนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยบูรณาการระหว่างหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานกับสภาพภูมิสังคมของโรงเรียน เพื่อมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน 4 ด้าน ตามพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ดังนี้

1. มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง ประกอบด้วย
 - 1) ความรู้ความเข้าใจต่อชาติบ้านเมือง
 - 2) ยึดมั่นในศาสนา
 - 3) มั่นคงในสถาบันพระมหากษัตริย์
 - 4) มีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและชุมชนของตน
2. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง – มีคุณธรรม ประกอบด้วย
 - 1) รู้จักแยกแยะสิ่งที่ผิด – ชอบ/ ชั่ว – ดี
 - 2) ปฏิบัติแต่สิ่งที่ชอบ สิ่งที่ดีงาม
 - 3) ปฏิเสธสิ่งที่ผิด สิ่งที่ชั่ว
 - 4) ช่วยกันสร้างคนดีให้แก่บ้านเมือง
3. มีงานทำ – มีอาชีพ ประกอบด้วย
 - 1) การเลี้ยงดูลูกหลานในครอบครัว หรือการฝึกฝน อบรมในสถานศึกษาต้องมุ่งให้เด็กและเยาวชนรักงาน สู้งาน ทำผลงานสำเร็จ
 - 2) การฝึกฝนอบรมทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรต้องมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำงานเป็นและมีงานทำในที่สุด
 - 3) ต้องสนับสนุน ผู้สำเร็จหลักสูตรมีอาชีพ มีงานทำจนสามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัว
4. เป็นพลเมืองดี ประกอบด้วย
 - 1) การเป็นพลเมืองดี เป็นหน้าที่ของทุกคน
 - 2) ครอบครัว – สถานศึกษา และสถานประกอบการ ต้องส่งเสริมให้ทุกคนมีโอกาสทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี
 - 3) การเป็นพลเมืองดีคือ “เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็ต้องทำ” เช่น งานอาสาสมัคร งานบำเพ็ญประโยชน์งานสาธารณกุศล ให้ทำด้วยความมีน้ำใจและความเอื้ออาทร

สรุปจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องในเรื่องของพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 จะเห็นได้ว่าความสำคัญของการศึกษาต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน 4 ด้าน คือ 1) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง – มีคุณธรรม 3) มีงานทำ – มีอาชีพ และ 4) เป็นพลเมืองดี ซึ่งในการรายงานดำเนินโครงการของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ในครั้งนี้ ได้นำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ด้านที่ 3) มีงานทำ – มีอาชีพ มาใช้ในการพัฒนานักเรียนเพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนพัฒนาสูงขึ้น

จากการศึกษาสรุปได้ว่า พระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ด้านที่ 3) มีงานทำมีอาชีพ หมายถึง การมุ่งสร้างพื้นฐานผู้เรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มินิรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น

มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทนและพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองจนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

4. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

4.1 ความหมายของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการ (Project Evaluation) ได้มีนักวิชาการหลากหลายท่านได้ให้ความหมายแตกต่างกันไว้ดังนี้

สตัฟเฟิลบีม และ ชิงค์ฟิลด์ (Sufflebeam and Shinkfeld, 1990: 195) ให้ความหมายว่า กระบวนการ บรรยาย เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินการ และผลกระทบเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ภายในโครงการนั้น ๆ

ยูเนสโก (UNESCO, 1999: 48) ให้ความหมายของการประเมินโครงการว่า การรวบรวมสารสนเทศที่เหมาะสม เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ โดยอาจเป็นเรื่องผลผลิต กระบวนการ หรือระบบการ ดำเนินงานโครงการ

รอยซ์และคณะ (Royse, et al., 2004: 56) ได้อธิบายความหมายของประเมินโครงการว่า หมายถึง การวิจัยประยุกต์ที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการ โดยการประเมินโครงการเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการบริการประชาชน ซึ่งมีความแตกต่างจากงานวิจัยทั่วไปที่นักวิทยาศาสตร์ใช้เฉพาะศาสตร์ของตน แต่การประเมินโครงการเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับโครงการ การให้บริการประชาชน สำหรับการนำโครงการไปปฏิบัติ โดยให้ผู้ตัดสินใจรู้ว่าโครงการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

พันธุทิพย์ ธรรมสโรช (2556: 11) ให้ความหมายของการประเมินผลโครงการไว้ว่าเป็นการวิเคราะห์ความก้าวหน้าและความสัมฤทธิ์ผลของโครงการ หรือแผนงานว่ามีมากน้อยเพียงใดสำหรับให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นสารสนเทศประกอบการพิจารณาตัดสินใจที่จะดำเนินการโครงการหรือแผนงานนั้นต่อไปได้ การประเมินโครงการนับเป็นกระบวนการที่บ่งชี้ถึงคุณค่าของโครงการหรือแผนงานเมื่อดำเนินการไปแล้วว่า ได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด

ไพโรจน์ แสงจง (2561: 7) ได้สรุปการประเมินผลโครงการไว้ว่า เป็นกระบวนการรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพของโครงการ ความก้าวหน้าของแผนงาน เพื่อประกอบการพิจารณาการตัดสินใจ รวมทั้งการศึกษา สังเกต รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์และผลกระทบข้างเคียงที่อาจไม่คาดคิดไว้ล่วงหน้าเพื่อติดตามผลและประเมินกระบวนการในการดำเนินงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

พิยะภา ใจชื่อสมบูรณ์ (2563: 19) การประเมินโครงการนั้น เป็นการพัฒนาระบบการทำงาน ไม่ว่าจะหน่วยงาน ภาครัฐ และเอกชน จำเป็นต้องมีการประเมินโครงการทั้งสิ้น

ซึ่งเน้นการตรวจสอบ มีกระบวนการตัดสินใจ คุณค่าตามตัวชี้วัด วัตถุประสงค์ และหลักเกณฑ์ เป็นการประเมินประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงาน โดยการประเมินนั้น เป็นการตัดสินใจซึ่งเกิดจากปัญหา อุปสรรค จุดเด่น จุดด้อย ในการดำเนินโครงการ มีกระบวนการที่ทำให้เกิดข้อมูลสารสนเทศ ผ่านการสังเคราะห์ โดยใช้องค์ความรู้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน การประเมินโครงการนั้นเป็นการพัฒนาคุณภาพของโครงการไม่ใช่เป็นการตรวจสอบจับผิด ต่าหนึเป็นอย่างไร แต่เพื่อให้ผู้บริหารมีอำนาจในการตัดสินใจ ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาโครงการต่อไป

สมคิด พรหมจ้อย (2563: 45) ให้ความหมายของการประเมินผลว่า หมายถึงการตรวจสอบ ความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือแผนงาน นั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด การประเมินผลเป็นกระบวนการบ่งชี้ถึงคุณค่าของโครงการ แผนงาน กล่าวคือ แผนงาน โครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ได้ผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด สามารถทำได้ทั้งการประเมินก่อนเริ่มโครงการ การประเมินขณะที่แผนงาน โครงการกำลังดำเนินการ และการประเมินผลแผนงาน โครงการหลังจากการดำเนินงานได้สิ้นสุดแล้ว

จากการศึกษาความหมายของการประเมินโครงการ สรุปได้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง การวิเคราะห์เกี่ยวกับโครงการสำหรับการนำโครงการไปปฏิบัติ โดยเป็นการเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินการและผลกระทบ มีกระบวนการที่ทำให้เกิดข้อมูล สารสนเทศ ผ่านการสังเคราะห์ โดยใช้องค์ความรู้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานการประเมิน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่า โครงการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งนำไปสู่ การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาโครงการต่อไป

4.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการประเมินโครงการ

แอนเดอร์สัน และบอล (Anderson and Ball, 1985: 14 - 35) ได้อธิบายบทบาท และประโยชน์ของการประเมินโครงการในด้านวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ไว้ 6 ประการ คือ

1. เพื่อช่วยในการตัดสินใจนำโครงการไปใช้ ซึ่งได้แก่ การประเมินว่าโครงการ ที่จัดทำขึ้นนั้นมีความจำเป็นมากน้อย หรือมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ มีความเป็นไปได้หรือคุ้มค่า กับเงินทุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพียงไร โครงการเป็นที่ต้องการสำหรับกลุ่มเป้าหมายหรือจะได้รับการสนับสนุนแค่ไหน

2. เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการโดยต่อเนื่องต่อไป หรือการขยายโครงการและการรับรองโครงการ ซึ่งได้แก่การประเมินภายหลังโครงการได้ดำเนินการ เสร็จสิ้นไปแล้ว (ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้) เป็นการประเมินเพื่อจะรู้ว่าโครงการดังกล่าว ยังมีความจำเป็นต้องจัดให้อยู่อีกต่อไปหรือไม่ ผลที่ได้จากการดำเนินโครงการได้รับผลตอบแทนคุ้มค่า กับทุนที่สูญเสียไปมากน้อยเพียงใด และโครงการที่ดำเนินการไปนั้นก่อให้เกิดผลข้างเคียง (Side Effects) ทั้งทางบวกและทางลบหรือไม่

3. เพื่อช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงการ ซึ่งเป็นการประเมิน เมื่อโครงการ ได้มีการนำไปดำเนินการใช้ระยะหนึ่ง หรือเป็นการประเมินในช่วงดำเนินโครงการ ทั้งนี้โดยทำการประเมินเพื่อที่จะปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ของโครงการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการ

ทราบว่ามีวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้นั้น เมื่อมีการดำเนินโครงการไปชั่วขณะหนึ่ง มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ หรือได้รับการยอมรับสนับสนุนร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมาย ในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

4. เพื่อที่จะได้รับข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนโครงการจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ การพิจารณาความสนับสนุนโครงการสาธารณชน การเมือง แหล่งเงินทุนรวมทั้งนักวิชาชีพอื่น ๆ โดยต้องรู้ว่าแหล่งดังกล่าวนี้มีแหล่งใดบ้างให้การสนับสนุนโครงการอย่างแท้จริง เมื่อมีการดำเนินโครงการอยู่ในขณะนั้น

5. เพื่อที่จะได้รับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการขัดขวางต่อต้านโครงการจากแหล่งต่าง ๆ ในทางตรงกันข้ามกับวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการในข้อที่ 4 นอกจากเราจะต้องการรู้แหล่งที่ให้การสนับสนุนโครงการแล้ว ในการดำเนินโครงการใด ๆ ก็ตาม บางครั้งโครงการดังกล่าวนั้นก็ได้รับการขัดขวางต่อต้าน ทำให้การดำเนินโครงการไม่อาจเป็นไปได้โดยสะดวกและวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ว่าจะไม่ได้รับการตอบสนอง

6. เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งหมายถึงการได้รับความรู้ความเข้าใจในพื้นที่อื่นที่นอกเหนือจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการที่ทำการประเมิน แต่ทว่ายังมีผลต่อโครงการ ได้แก่ พื้นฐานด้านการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมวิทยา และด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

โสภา แซ่ลี (2558: 16) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของการประเมินโครงการเป็นกระบวนการ ที่ช่วยให้ทราบถึงข้อมูลการดำเนินงานตามโครงการทั้งด้านความสำเร็จ ด้านอุปสรรคการดำเนินงาน และเพื่อช่วยการตัดสินใจที่ดำเนินการต่อไปมากยิ่งขึ้น

ราไฟ แสงนิกุล (2559: 16) ได้สรุปว่า ประเมินโครงการช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ และมาตรฐานการดำเนินงานมีความชัดเจนขึ้น ช่วยในการใช้ทรัพยากรได้คุ้มค่า หรือเกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยในการแก้ปัญหาอันเกิดจากผลกระทบ (Impact) ของโครงการ และทำให้โครงการเสียหายน้อยลง ช่วยในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ และที่สำคัญการประเมินโครงการช่วยในการตัดสินใจในการบริหารโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างมีคุณภาพ

สมคิด พรหมจ้อย (2563 : 46) ได้สรุปประโยชน์ของการประเมินโครงการไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนโครงการ ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ตลอดจนตรวจสอบความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

2. ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน

3. ช่วยในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ

4. ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินโครงการต่อไป

5. ช่วยให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการว่าเป็นอย่างไร คำนวณค่ากับการลงทุนหรือไม่

6. เป็นแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติโครงการ เพราะการประเมินโครงการด้วยตนเอง จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบผลการดำเนินงาน จุดเด่น จุดด้อย และนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินโครงการช่วยให้ทราบถึงข้อมูล การดำเนินงานตามโครงการ ทั้งด้านความพร้อมของทรัพยากร ความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรม ความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรค ความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการ บ่งบอกถึง ประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการ เพื่อช่วยตัดสินใจในการบริหารโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

4.3 ประเภทของการประเมินโครงการ

ธีรศักดิ์ อุณารมณเลิศ (2556: 45-47) ได้แบ่งประเภทของการประเมินไว้ 9 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการประเมิน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) เป็นการประเมินโครงการขณะที่โครงการเริ่มดำเนินการหรือกำลังดำเนินการเพื่อให้ได้รับสารสนเทศเพื่อนำไปสู่ การเตรียมความพร้อมหรือปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินโครงการเพื่อการบรรลุเป้าหมาย

1.2 การประเมินสรุปผลรวม (Summative Evaluation) เป็นการประเมินโครงการ ในระยะเวลาโครงการสิ้นสุดวงจรของโครงการ เพื่อสรุปตัดสินความสำเร็จของโครงการนั้น เพื่อนำไปสู่การยุติหรือขยายผลโครงการต่อไปเป็นประจำ (Routine Work)

2. แบ่งตามหลักยึดในการประเมิน แบ่งได้ เป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การประเมินที่อิงวัตถุประสงค์ (Goal - Based Evaluation) เป็นการ ประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้

2.2 การประเมินที่ไม่อิงวัตถุประสงค์ (Goal - Free Evaluation) เป็นการประเมินโครงการที่นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้ ทำให้การประเมินมีความครอบคลุม มากยิ่งขึ้น

3. แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน แบ่งได้ 5 ประเภท ดังนี้

3. 1 การประเมินก่อนเริ่มโครงการ (Preliminary Evaluation, Pre - Implementation Evaluation) ได้แก่ การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) และความต้อการจำเป็นเร่งด่วน (Needs Assessment) และความพร้อมของปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) หรืออาจจะเรียกรวม ๆ กันว่า การวิเคราะห์โครงการ (Project Analysis/Project Appraisal)

3.2 การประเมินระหว่างการดำเนินงาน (Formative, Implementation, On - going, Process Evaluation) ได้แก่ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนงาน/โครงการ เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของโครงการ

3.3 การประเมินหลังการดำเนินงาน (Summative Evaluation) ได้แก่ การสรุปผล ตามวัตถุประสงค์ ความสำเร็จ/ล้มเหลว การขยายหรือยุติโครงการ

3.4 การประเมินเพื่อการติดตามผล (Follow – up Evaluation) ได้แก่ การ ประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) และการประเมินผลลัพธ์ (Outcome Evaluation) เป็นต้น

4. แบ่งตามลักษณะของกิจกรรมที่ต้องการประเมิน แบ่งได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้

4.1 การประเมินองค์การ (Organization Evaluation) ได้แก่ การประเมิน ประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลในการดำเนินการขององค์การ เช่น การประเมินคุณภาพการศึกษา การประเมินบุคลากร การประเมินผลสัมฤทธิ์ขององค์การ เป็นต้น

4.2 การประเมินการวางแผน (Planning Evaluation) ได้แก่ การประเมิน ความเหมาะสมของแผนการดำเนินงาน

4.3 การประเมินนโยบาย (Policy Evaluation) ได้แก่ การประเมิน ความเหมาะสม ในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

4.4 การประเมินแผนงาน (Program Evaluation) ได้แก่ การประเมินแผนงาน ของหน่วยงาน ซึ่งมีโครงการหลายๆโครงการอยู่ภายใต้แผนงาน

4.5 การประเมินโครงการ (Project Evaluation) ได้แก่ การประเมินโครงการ แต่ละโครงการซึ่งอยู่ภายใต้แผนงานหรืออาจจะเป็นโครงการหลักสุดก็ได้

4.6 การประเมินกิจกรรม (Activity Evaluation) ได้แก่ การประเมินกิจกรรม ที่จัดขึ้นอยู่ภายใต้โครงการหรือไม่อยู่ในโครงการก็ได้

5. แบ่งตามลักษณะรูปแบบการประเมิน แบ่งได้ 6 ประเภท ดังนี้

5.1 รูปแบบการประเมินเน้นวัตถุประสงค์ (Objective based Model) โดยนักประเมินกลุ่มนี้มีแนวคิดว่าการประเมินคุณค่าของสิ่งใดก็ตามจะต้องประเมินที่ผลผลิต หรือผลลัพธ์ของการดำเนินงานว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ นักประเมินกลุ่มนี้ ได้แก่ ไทเลอร์ (Tyler) ครอนบาค (Cronbach) และเคิร์กแพททริก (Kirkpatrick) เป็นต้น

5.2 รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า (Judgmental Evaluation) โดยนักประเมินกลุ่มนี้ซึ่งได้แก่ สเตค (Stake) โพรวัส (Provus) และสเคริฟเวน (Scriven) เป็นต้น ได้มีแนวคิดว่าการประเมินใดก็ตามเพื่อประเมินผลจะต้องตัดสินคุณค่าโดยนักประเมิน ถ้านักประเมินไม่ได้ตัดสินคุณค่าถือว่ายังคงทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์

5.3 รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ โดยนักประเมินกลุ่มนี้มีแนวคิดว่าการประเมินควรที่จะเป็นไปได้ โดยให้ได้สารสนเทศแก่ผู้บริหารในการตัดสินใจ และกำหนดเกณฑ์ การตัดสินความสำเร็จของโครงการภายใต้สภาพแวดล้อมของสิ่งที่ประเมิน นักประเมินกลุ่มนี้ ได้แก่ สตฟเฟิลบีม (Stufflebeam) อัลคิน (Alkin) และไทเลอร์ใหม่ (New Tyler) เป็นต้น

5.4 รูปแบบการประเมินที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ผลขององค์การ (Results – Oriented Evaluation Model) โดยที่นักประเมินกลุ่มนี้มีแนวคิดความประเมินผลสำเร็จ ควรประเมินผลลัพธ์ การดำเนินทุกมิติที่สนับสนุนความสำเร็จซึ่งกันและกันของแต่ละงานต่าง ๆ แล้ว นำไปสู่การบรรลุ เป้าหมายขององค์การในภาพรวม มุ่งเน้นการประเมินตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance

Indicators: KPI) ของการปฏิบัติงาน ซึ่งการประเมินผลจะมีความสัมพันธ์กับการวางแผนปฏิบัติงาน ขององค์กร รูปแบบการประเมินกลุ่มนี้ ได้แก่ รูปแบบการประเมินองค์การแบบสมดุล (Balanced Scorecard) การบริหารแบบมุ่งเน้นผลงาน (Result – Based Management) และการบริหารงาน ตามวัตถุประสงค์ (Management by Objective) เป็นต้น

5.6 รูปแบบการประเมินแบบสร้างสรรค์นิยมแบบตอบสนอง (Responsive Constructivist Evaluation Model/Approach) ซึ่งเป็นการประเมินทางเลือก (Alternative Evaluation) ที่เป็นมโนทัศน์การประเมิน (Concept) หรือมุมมอง (Approach) มากกว่าการเป็นรูปแบบ (Model) หรือเป็นการประเมินที่เน้นการประเมินเพื่อตอบสนองผู้ที่ต้องการ ใช้สารสนเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงมากกว่าการประเมิน เพื่อการตัดสินคุณค่า การประเมินเชิงสร้างสรรค์นิยมแบบตอบสนอง (Responsive Constructivism Evaluation) โดยกระบวนการประเมินที่นักประเมินอาชีพมีความเป็นกัลยาณมิตรที่พร้อมดำเนินการ ประเมินร่วมกันกับนักประเมินชุมชนเพื่อการไปสู่เป้าหมายร่วมกัน ได้แก่ การประเมินแบบมีส่วนร่วม การประเมินแบบอิงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประเมินแบบสร้างเสริมพลังอำนาจ และการประเมิน แผนที่ผลลัพธ์ เป็นต้น

6. แบ่งตามวิธีการประเมิน แบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

6.1 วิธีการประเมินเชิงระบบ (Systematic Approach) การประเมินแนวทางนี้ เชื่อในหลักการของปฏิฐานนิยม/ประจักษ์นิยม (Positivism/Empiricism) โดยการประเมินคุณค่า ของสิ่งต่าง ๆ โดยมองว่าคุณค่าของแต่ละสิ่งมีเพียงคุณค่าเดียว (Single Merit/Worth/Value) จะต้องได้ข้อมูลจากวิธีการเชิงปริมาณ สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้ ความเป็นวัตถุวิสัยสูง (Objectivity) อาศัยหลักทางวิทยาศาสตร์อย่างเคร่งครัด ปราศจากอคติส่วนบุคคล ทำให้ทราบคุณค่า ของการประเมินที่แท้จริง โดยปราศจากค่านิยม (Value Free) เข้ามาปะปนอีกด้วย

6.2 วิธีการประเมินเชิงธรรมชาติ (Naturalistic Approach) การประเมิน ตามความเชื่อในหลักการของการตีความและการสร้างความรู้ (Interpretivism /Constructivism) มุ่งแสวงหาความรู้คุณค่าจากปรัชญาปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology) หรือการได้ข้อเท็จจริง ต้องมาจากการตีความ (Interpretative) โดยมองว่าความจริงเป็นสิ่งซ่อนเร้นไม่ปรากฏชัดเจน นักประเมินจะสามารถเข้าถึงความจริงได้ด้วยการเข้าไปสัมผัส หรือการมีส่วนร่วมในปรากฏการณ์ ที่เชื่อมโยงกับข้อค้นพบต่าง ๆ แล้วนำมาสรุปเป็นคุณค่าของสิ่งที่ประเมินว่าเป็นคุณค่าของแต่ละสิ่ง ที่มีได้มากกว่าหนึ่งคุณค่า (Multiple Merit/Worth/Value)

6.3 วิธีการประเมินเชิงผสมผสาน (Mixed Method Approach) การประเมิน แนวนี้ เชื่อในหลักการของการปฏิบัตินิยมและประโยชน์นิยม (Pragmatism/Utilitarianism) โดยมองว่าการประเมินที่มีคุณค่าจะต้องมีการนำสารสนเทศของการประเมินไปใช้ประโยชน์ได้จริง ทั้งวิธีการเชิงระบบเพื่อให้เกิดความเป็นปรนัยวิสัย และวิธีการเชิงธรรมชาติเพื่อให้เกิดการเข้าใจ ปรากฏการณ์อย่างลุ่มลึก เพื่อการนำไปสู่การใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

7. แบ่งตามระดับของการประเมิน แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

7.1 การประเมินเทียม (Pseudo Evaluation) เป็นการประเมินที่ให้ข้อค้นพบ ที่ไม่สมบูรณ์ มักได้รับแรงกดดันจากทางการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์บางกลุ่ม ซึ่งพยายาม

ทำให้ผลการประเมินตรงตามความต้องการของกลุ่มการเมืองบางกลุ่ม เพื่อสร้างความชอบธรรมอาศัยหลักการทางวิชาการเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ

7.2 การประเมินเชิงกึ่งประเมิน (Quasi – Evaluation Studies) เป็นการประเมินที่ให้ความเชื่อมั่น ในบางครั้งเป็นการประเมินที่ให้คุณค่าภายในและภายนอกอย่างแท้จริง แต่บางครั้งก็มีแนวทางที่ค่อนข้างบกพร่องในการระบุคุณค่าภายในและคุณค่าภายนอก ทำให้ไม่เกิดความมั่นใจในผลการประเมินว่ามีอคติเข้ามาปะปนด้วยหรือไม่ ได้แก่ การประเมินโดยเน้นการใช้คำถาม การประเมินที่เน้นวิธีการประเมิน

7.3 การประเมินที่แท้จริง (True Evaluation) เป็นความพยายามหาหนทางที่ทำให้ผลการประเมินไม่ก่อให้เกิดความอคติถึงความลำเอียงเพื่อก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในประสิทธิภาพของการประเมิน เน้นถึงการประเมินเพื่อปรับปรุงและแสดงความรับผิดชอบและการประเมินที่ตอบสนองต่อสังคม ได้แก่ การประเมินที่เน้นการตัดสินใจ การแสดงความรับผิดชอบการประเมินที่เน้นความพึงพอใจของผู้รับบริการ การประเมินเพื่อให้การรับรองหรือรับรองวิทยฐานะ การประเมินที่ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การประเมินที่เน้นการนำไปใช้ประโยชน์ เป็นต้น

8. แบ่งตามลักษณะหรือบทบาทของนักประเมิน แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

8.1 นักประเมินภายนอก (External Evaluation) เป็นบุคคลภายนอกของหน่วยงาน หรือโครงการ เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องหรือนักประเมินอาชีพ (Professional) หรือผู้เชี่ยวชาญ (Experts) การประเมินโดยกลุ่มบุคคลภายนอกมุ่งเน้นในด้านการสร้างความมั่นใจ เกี่ยวกับความเป็นวัตถุวิสัย (Objectivity) หรือมีหลักวิธีวิทยา (Methodology) และความเป็นกลางในกระบวนการประเมิน เหมาะสมสำหรับการประเมินเพื่อตัดสินคุณค่า แต่มีข้อจำกัดในด้านการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการดำเนินโครงการอย่างแท้จริง

8.2 นักประเมินภายใน (Internal Evaluation) เป็นบุคลากรภายในองค์กร หรือโครงการนั้น ๆ เป็นผู้ประเมินผลโครงการที่ตนได้รับผิดชอบ จะเข้าร่วมในกระบวนการประเมิน นับตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนจนกระทั่งการเผยแพร่และการใช้ผลของการประเมินทำให้ทราบข้อมูลที่แท้จริงของการดำเนินโครงการ เพราะสัมผัสใกล้ชิดคุ้นเคยกับโครงการโดยตรง และยอมรับผลการประเมินเพื่อการเปลี่ยนแปลงเหมาะสมสำหรับการประเมินความก้าวหน้า แต่มีข้อจำกัดคือ การตัดสินคุณค่าของโครงการอาจจะเกิดความลำเอียง (Bias) หรือการตัดสินเกี่ยวกับโครงการแบบมีอคติวิสัย (Subjectivity) ได้

9. แบ่งตามขอบข่ายของการประเมิน แบ่งได้ 6 ประเภท ดังนี้

9.1 การประเมินสื่อการสอน วัสดุ และอุปกรณ์/นวัตกรรมทางการศึกษา และนวัตกรรมการพัฒนาสังคม (Material & Innovation Evaluation) เป็นการประเมินสิ่งประดิษฐ์ที่ถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา ทั้งในรูปที่วัตถุหรือวิธีการ ได้แก่ การประเมินนวัตกรรมทางการศึกษา หรือนวัตกรรมทางสังคม ทั้งที่เป็นกระบวนการและผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์

9.2 การประเมินการเรียนรู้/สัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Evaluation) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดการจัดกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์ให้แก่กลุ่มผู้เรียน ผู้เข้ารับการอบรม หรือกลุ่มเป้าหมาย

9.3 การประเมินการปฏิบัติงาน (Performance Evaluation) เป็นการประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในหน่วยงาน หรือองค์การทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น การประเมินประสิทธิภาพการสอนของครู อาจจะใช้การประเมินจากหลายฝ่ายร่วมกัน การประเมิน 90 องศา 180 องศา หรือ 360 องศา เป็นต้น เพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติงานและเพื่อสร้างการจูงใจหรือผลตอบแทนการปฏิบัติงาน

9.4 การประเมินหลักสูตร (Curriculum Evaluation) เป็นการประเมินหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว หรือหลักสูตรการฝึกอบรมต่าง ๆ ในด้านของขั้นตอนการริเริ่มจัดทำ การนำไปใช้และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรและตลอดจนการปรับปรุงหลักสูตร เป็นต้น

9.5 การประเมินโครงการและแผนงาน (Project/Program Evaluation) เป็นการประเมินโครงการทางการศึกษาหรือโครงการทางการพัฒนาในระดับต่าง ๆ เพื่อสะท้อนการบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของหน่วยงานและองค์การ

9.6 การประเมินองค์การ (Organization Evaluation) เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ หรือผลดำเนินงานตามเป้าหมายและยุทธศาสตร์ขององค์การ ทั้งที่เป็นองค์การแสวงหากำไร และองค์การที่ไม่แสวงหากำไร โดยนำผลการประเมินมาพัฒนาองค์การรวมทั้งการประเมินเพื่อขอรับรางวัลหรือขอรับรองมาตรฐาน เช่น ISO มาตรฐานวิชาชีพต่าง ๆ การจัดอันดับ หรือการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานที่เป็นสถานศึกษา

พิสนุ พงศ์ศรี (2550 : 31-40) สรุปรูปแบบการประเมินได้ 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีรายละเอียด ดังนี้

1. กลุ่มที่เน้นการตัดสินใจด้วยวิธีเชิงระบบ รูปแบบนี้เน้นการใช้วิธีเชิงระบบเพื่อการเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง สำหรับการตัดสินใจในเชิงบริหาร มี 9 รูปแบบ ดังนี้

- 1) รูปแบบการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis Model)
- 2) รูปแบบการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย (Cost Related Analysis Model)
- 3) รูปแบบเพิร์ท (Program Evaluation and Review Techniques

Model : PERT)

4) รูปแบบของรอสซี่ ฟรีแมน และไวรซ์ (Rossi, Freeman and Wright's Approach Model : RFWA)

- 5) รูปแบบทดลอง (Experimental Model)
- 6) รูปแบบยึดจุดมุ่งหมาย (Goal-Based Model)
- 7) รูปแบบการตรวจสอบความไม่สอดคล้อง (Discrepancy Model)
- 8) รูปแบบชิปปี้ (Context-Input-Process-Output Model : CIPP)
- 9) รูปแบบศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านการประเมิน (Center for the study of

Evaluation Model : CSE)

2. กลุ่มที่เน้นการตัดสินใจด้วยวิธีเชิงธรรมชาติ รูปแบบการประเมินในกลุ่มนี้เน้นการใช้วิธีธรรมชาติ เพื่อการเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องสำหรับการตัดสินใจในเชิงบริหาร มี 7 รูปแบบ ดังนี้

1) รูปแบบการนำผลไปใช้ประโยชน์ (Utilization Focused Approach Model : UFA)

- 2) รูปแบบยึดผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders Based Model)
- 3) รูปแบบสนองความต้องการ (Responsive Model)
- 4) รูปแบบที่เน้นการสร้างสรรค์ของนักประเมิน (Creative Model)
- 5) รูปแบบทรานแซคชันแนล (Transactional Model)
- 6) รูปแบบอิลลูมินาทีฟ (Illuminative Model)
- 7) รูปแบบประชาธิปไตย (Democratic Model)

3. กลุ่มที่เน้นตัดสินคุณค่าด้วยวิธีเชิงระบบ รูปแบบการประเมินในกลุ่มนี้เน้นการใช้วิธีเชิงระบบ เพื่อให้ให้นักประเมินตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมิน มี 7 รูปแบบ ดังนี้

- 1) รูปแบบที่เน้นผู้บริโภค (Consumer – Oriented Model)
- 2) รูปแบบพิพากษา (Judicial Model)
- 3) รูปแบบรับรองวิทยฐานะ (Accreditation Model)
- 4) รูปแบบอิสระจากจุดมุ่งหมาย (Goal-Free Model)
- 5) รูปแบบประเมินประสิทธิภาพการฝึกอบรม (Training Model)
- 6) รูปแบบที่ยึดทฤษฎี (Theory-Based Model)
- 7) รูปแบบมูลค่าเพิ่ม (Value-Added Model)

4. กลุ่มที่เน้นตัดสินคุณค่าด้วยวิธีเชิงธรรมชาติ รูปแบบการประเมินในกลุ่มนี้เน้นการใช้วิธีเชิงธรรมชาติ เพื่อให้ให้นักประเมินตัดสินคุณค่าสิ่งที่ประเมิน มี 5 รูปแบบ ดังนี้

- 1) รูปแบบเอฟเฟคทีฟ (Effective Model)
- 2) รูปแบบศิลปะวิจารณ์ (Criticism Model)
- 3) รูปแบบยึดสภาพจริง (Authentic Model)
- 4) รูปแบบคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Model)
- 5) รูปแบบเสริมพลังอำนาจ (Empowerment Model)

โสภา (2558: 11) ได้สรุปประเภทของการประเมินโครงการจำแนกออกเป็น 4 ประเภทด้วยกัน คือ การประเมินก่อนดำเนินการ (pre-evaluation) การประเมินขณะกำลังดำเนินการ (on-going evaluation) การประเมินเมื่อโครงการแล้วเสร็จ (end of project evaluation) และการประเมินหลังเสร็จสิ้นโครงการ (post-project evaluation)

สมคิด พรหมจ้อย (2563: 47-50) ได้นำเสนอประเภทของการประเมิน 3 ลักษณะ คือ แบ่งโดยยึดจุดมุ่งหมาย ยึดหลักในการประเมิน และลำดับเวลาในการประเมิน ดังนี้

1. แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการประเมิน แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1 การประเมินเพื่อปรับปรุง บางครั้งก็เรียกว่าการประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation)

1.2 การประเมินเพื่อสรุปผล เรียกว่าการประเมินรวมสรุป (Summative Evaluation)

2. แบ่งตามหลักยึดในการประเมิน แบ่งได้ เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การประเมินโดยยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก (Goal - based evaluation) เป็นการประเมินที่ว่าทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ โดยทราบก่อนการประเมินว่าโครงการนี้มีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง

2.2 การประเมินที่อิสระไม่ยึดวัตถุประสงค์ของโครงการ (Goal - free evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยไม่ทราบว่าวัตถุประสงค์ของโครงการมีอะไรบ้าง

3. แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน แบ่งเป็นการประเมินก่อนเริ่มโครงการ ขณะดำเนินโครงการและหลักจากสิ้นสุดโครงการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประเมินก่อนเริ่มโครงการ (Pre - Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินใจเลือกโครงการ ตรวจสอบความเหมาะสม ความสมเหตุสมผลของการวางแผนการดำเนินโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการในการนำโครงการไปปฏิบัติ คุณภาพของโครงการ รวมทั้งตรวจสอบโอกาสที่โครงการนั้นจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย การประเมินก่อนเริ่มโครงการมีความเชื่อบนพื้นฐานที่ว่า ถ้าตัวโครงการนั้นได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสม สมเหตุสมผลมีความจำเป็น คุณภาพดี ความเป็นไปได้ โอกาสที่โครงการจะประสบความสำเร็จก็ย่อมสูง เสมือนว่าโครงการนั้นได้บรรลุผลสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง

3.2 การประเมินระหว่างการดำเนินงาน (Implementation Evaluation or Process Evaluation) เป็นการประเมินการดำเนินงานเมื่อนำโครงการที่วางแผนไปปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ กิจกรรมใดทำได้ หรือทำไม่ได้ เพราะเหตุใด จุดเด่น จุดด้อย มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง การประเมินกระบวนการดำเนินโครงการนั้น พยายามตอบคำถามว่าทำไมจึงเกิดปัญหา อุปสรรค หรือไม่เกิดปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินโครงการ ถ้าเกิดปัญหาจะได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้ทันเวลาที่ การประเมินในขณะดำเนินโครงการ จึงมีบทบาทในการปรับปรุงดำเนินโครงการโดยตรง

3.3 การประเมินหลังการดำเนินงาน (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตอบคำถามว่า โครงการประสบผลสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลจากโครงการจะบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ผลการดำเนินงานคุ้มค่าหรือไม่ การประเมินในลักษณะนี้ จึงเป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นโดยเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดโดยแบ่งการประเมินงานออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ประเมินทันทีที่สิ้นสุดโครงการ 2) การติดตามผลต่อมาโดยเฉพาะการประเมินผลกระทบของโครงการที่ต้องอาศัยการทิ้งช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น 1 - 2 ปี

พियะดา ใจชื่อสมบูรณ์ (2563: 26) ได้สรุปประเภทของการประเมินไว้ดังนี้ การประเมินโครงการจะต้องประเมินผลก่อนดำเนินการ กล่าวคือ ศึกษาวิเคราะห์ ปัญหาและความจำเป็นของการบริหารโครงการ ความพร้อมในงบประมาณสนับสนุน วิเคราะห์ ค่าใช้จ่ายและผลกำไร การประเมินโครงการขณะดำเนินงานหรือผลประเมินขณะดำเนินโครงการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่า การดำเนินงานนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง จะได้แก้ไขทันที

การประเมินระหว่างดำเนินการนั้นเป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบโครงการ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข การประเมินผลโครงการภายหลังสิ้นสุดการดำเนินงานหรือประเมินผลภายหลัง เป็นการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินโครงการเพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าจะดำเนินโครงการต่อไปหรือไม่

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ประเภทของการประเมินโครงการ แบ่งได้หลายประเภท ตามแต่จะใช้เกณฑ์ใดเป็นหลักในการแบ่ง ดังนั้นการเลือกรูปแบบของการประเมินที่นำไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินโครงการควรมีการพิจารณาตามความเหมาะสม หรือสอดคล้อง กับสภาพแวดล้อม และจุดประสงค์ของการนำไปใช้ ขึ้นอยู่ตามแต่ว่าจะใช้เกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง เป็นหลักในการแบ่ง สำหรับการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผู้ศึกษาได้กำหนดการประเมินเป็น 3 ระยะ ตามแนวความคิดของสมคิด พรหมจ้อย (2563: 48-50) คือ ระยะที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มโครงการ ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินการโครงการ ระยะที่ 3 ประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ

4.4 กระบวนการประเมินโครงการ

สมคิด พรหมจ้อย (2563: 52) ได้ระบุว่า การประเมินโครงการ เป็นการวิจัยรูปแบบหนึ่ง มีกระบวนการดำเนินการประเมิน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ประเมินอะไร : การวิเคราะห์โครงการที่มุ่งประเมิน
2. ทำไมจึงต้องประเมิน : หลักการและเหตุผลของการประเมิน
3. ประเมินเพื่ออะไร : กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน
4. มีแนวคิดทฤษฎีอะไรบ้าง : ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และแนวทางการประเมิน
5. จะประเมินได้อย่างไร : การออกแบบการประเมิน
 - กำหนดรูปแบบการประเมิน
 - กำหนดประเภทของตัวแปรหรือข้อมูล หรือตัวชี้วัด
 - กำหนดแหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล
 - กำหนดเครื่องมือ / วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล
 - กำหนดเกณฑ์การประเมิน
6. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีอะไรบ้าง : เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
7. จะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการใด : การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. จะสรุปข้อมูลให้มีความหมายได้อย่างไร : การวิเคราะห์ข้อมูล
9. จะนำผลการประเมินไปใช้ได้อย่างไร : รายงานผลการประเมิน

ในการดำเนินงานขั้นตอนที่ 1 ถึง 5 เมื่อเสร็จสิ้นถึงขั้นตอนที่ 5 ผลลัพธ์ของงาน ที่นักประเมินได้ คือ คำโครงการประเมิน (Evaluation proposal) หรือแผนการประเมินโครงการ ซึ่งอยู่ในสภาพพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป

4.5 รูปแบบของการประเมินโครงการ

สมคิด พรหมจ้อย (2563: 62) ได้จำแนกรูปแบบการประเมินทั่วไปนิยม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย (Objective based Model) เป็นรูปแบบที่เน้นการตรวจสอบผลที่คาดหวังได้เกิดขึ้นหรือไม่ หรือประเมินโดยตรวจสอบผลที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายเป็นหลัก โดยดูว่าผลที่เกิดจากปฏิบัติงานบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Ralph W. Tyler: 1943) ครอนบาค (Cronbach: 1973) และ เคริกแพตทริก (Kirkpatrick)

2. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า (Judgemental Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศ สำหรับกำหนดและวินิจฉัยคุณค่าและโครงการนั้น ได้แก่ รูปแบบการประเมินของสเตค (Stake: 1976) สคริฟเวน (Scriven: 1967) และโพรวัส (Provus: 1971)

3. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision – oriented Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้ผู้บริหารใช้ในการตัดสินใจเลือกหาทางเลือกต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ เวลช์ (Welch: 1967) สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam: CIPP: 1967) และ อัลคิน (Alkin: 1967)

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544: 91) ได้แบ่งรูปแบบการประเมินตามแนวปรัชญาประโยชน์นิยมกับปรัชญาและพหุนิยมโดยสรุปได้ดังนี้

1. การประเมินตามวัตถุประสงค์ เป็นการประเมินที่เน้นการดำเนินงานตามกระบวนการซึ่งทำให้บรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด ระบบสารสนเทศที่ได้จากการประเมินสามารถช่วยในการปรับปรุงวัตถุประสงค์ ได้แก่ ไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) เมทเฟสเซล และมีเชล (Metfessel and Michael) แฮมมอนด์ (Hammond) โพรวัส (Provus) และ เคริกแพตทริก (Kirkpatrick)

2. การประเมินเพื่อการจัดการ เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการโครงการหรือโปรแกรมต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยสารสนเทศ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเพื่อการจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินรูปแบบเป็นการมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้บริหาร ในขณะที่นักประเมินที่ยึดการประเมินเพื่อการจัดการ ได้แก่ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ที่เรียกว่า ชิปปี้ (CIPP Model) ประกอบด้วยการประเมิน 4 ด้าน คือ การประเมินสภาวะหรือการประเมินด้านบริบท การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า การประเมินด้านกระบวนการ และการประเมินผลลัพธ์ ส่วนโมเดล UCLA ที่เสนอโดยอัลคิน (Alkin) ประกอบด้วย การประเมิน 5 ประเภท คือ การประเมินระบบ การประเมินเพื่อจัดเตรียมโปรแกรมการประเมินเพื่อรองรับโปรแกรม สำหรับเวลช์ (Watch) ได้เน้นการประเมินในฐานะกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศในการประเมินมุ่งตอบคำถามพื้นฐาน 3 ข้อ คือ ทำไมต้องประเมิน ประเมินอะไร และประเมินอย่างไร โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดการกระทำข้อมูลและการรายงานผลการประเมิน

3. การประเมินโดยเน้นทฤษฎี (Theory – Based Evaluation :TBL) ได้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การประเมินโดยเน้นทฤษฎีโปรแกรม ประกอบด้วยแบบพื้นฐาน 6 รูปแบบ คือ การประเมินการจัดกระทำตามปทัสถาน การประเมินบริบทแวดล้อมปทัสถาน การประเมินผลลัพธ์ตามปทัสถาน การประเมินผลกระทบ การประเมินกลไกสอดแทรก และการประเมินสรุปทั่วไปและแบบประกอบเป็นการรวมรูปแบบพื้นฐานเข้าด้วยกัน การประเมินตนเองโดยเน้นทฤษฎีเน้นวิจัยใช้การสังเคราะห์การวิจัยเชิงประมาณและการสร้างโมเดลโครงสร้าง

4. การประเมินตนเอง เป็นการประเมินที่เชื่อว่าผู้ประเมินสามารถฝึกฝน มีความเป็นกลางที่สามารถใช้ปัญญาพิจารณาการตรวจสอบเพื่อค้นหาวิธีการปรับปรุงแก้ไข โดยยึดหลัก 3 ประการคือ การมีจิตสำนึกในการศึกษาต้องการพัฒนาตนเอง มีความมุ่งมั่นหมาย เพื่อค้นหาความจริงความถูกต้องและความดีงามและเห็นว่าประสบการณ์ทุกอย่างเป็นการเรียนรู้

5. การประเมินผลิตภัณท์ (The Oriented - Paradigm) เป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของผลิตภัณท์ทางการศึกษา ผู้บริโภคภัณท์ทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นเอกสาร ตำรา บทความ วิชาการและเอกสารสำคัญอื่นโดยธรรมชาติของการประเมินผลิตภัณท์เป็นการประเมินแบบรวมสรุป (Summative Evaluation) ประเด็นสำคัญ คือ เกณฑ์ที่ใช้ประเมินตรงที่ผู้รับบริการคาดหวังจึงจำเป็นต้องศึกษาเกณฑ์ที่คาดหวังด้วย

6. การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นการตัดสินคุณค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาศัยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพ การประเมินแบบนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ ระบบการประเมินเป็นทางการ ระบบการประเมินไม่เป็นทางการ คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกิจและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกิจ นอกจากนี้ยังมีแนวประเมินตามแบบศิลปวิจารณ์อีกด้วย

7. การประเมินแบบสืบสวนสอบสวน เป็นการประเมินเชิงกฎหมายหรือกึ่งกฎหมาย โดยแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบเชิงวิธีการทางกฎหมาย รูปแบบปรับวิธีการกึ่งกฎหมายและรูปแบบการอภิปรายที่มีใช้การสืบพยาน

8. การประเมินเชิงธรรมชาติและการมีส่วนร่วม เป็นการนำวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาใช้ในบริบทของการประเมิน เป็นรูปแบบการประเมินที่ยืดหยุ่นสูง มุ่งตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มการประเมินแบบนี้ให้ความสำคัญของความเป็นมนุษย์ตามความคิดเชิงมานุษยวิทยา โดยตัวอย่างการประเมินแบบนี้ คือ โมเดลการประเมินเชิงการตอบสนองของสเตรค

จากการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินข้างต้น สรุปได้ว่าสาระสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินโครงการต้องมีรูปแบบที่เน้นจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ถึงแม้ว่าแนวทางการประเมินแต่ละรูปแบบมีข้อแตกต่างและข้อจำกัดในการนำมาใช้แตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการดำเนินโครงการตามแผนที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยเฉพาะการประเมินที่เน้นการจัดการและตัดสินใจตามแนวความคิดของ สตีฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ที่เรียกว่า ชิปปี้ (CIPP Model) ที่ผู้วิจัยได้กำหนดให้เป็นแนวทางสำคัญในการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการ เพื่อค้นพบปัจจัยที่นำไปสู่การอธิบายบริบทและการประเมินที่เป็นระบบและครอบคลุมทุกด้าน ทุกขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจ ตัดสินคุณค่าและมีประสิทธิภาพต่อการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสุจริตของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ในครั้งนี้

4.6 การประเมินโครงการตามตัวแบบ CIPP Model

รูปแบบการประเมินแบบซิปปี้ (CIPP Model) เป็นตัวแบบประเมินโครงการตามแนวคิดของ สตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971: 85) การประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องไว้ใช้ในการตัดสินใจ โดยผู้ประเมินจะมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร รูปแบบการประเมินแบบซิปปี้ (CIPP Model)

สตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971: 334-336) ได้กำหนดประเด็นการประเมินออกเป็น 4 ประเภท ตามตัวอักษร ภาษาอังกฤษตัวแรกของ “CIPP Model” ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation: C) เป็นการประเมินก่อนการดำเนินการโครงการ เพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ ประเด็นปัญหา และความเหมาะสมของเป้าหมายโครงการ ซึ่งนำไปสู่การออกแบบโครงการ แผนงาน โดยมีวัตถุประสงค์ของการประเมิน ดังนี้

- 1.1 เพื่อให้คำนิยามบริบท/สภาพแวดล้อมที่มีความเกี่ยวข้อง
- 1.2 ระบุจำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และการประเมินความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
- 1.3 จัดหาโอกาสที่จะตอบสนองความต้องการ
- 1.4 วิเคราะห์/วินิจฉัย ปัญหาที่เกิดจากพื้นฐานความต้องการ
- 1.5 ตรวจสอบเป้าหมายโครงการว่าสามารถตอบสนองความต้องการจากการประเมินได้หรือไม่

2.การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I)

เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสมและความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ เวลา ฯลฯ รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการดำเนินงาน โดยมีวัตถุประสงค์การประเมิน ดังนี้

- 2.1 เพื่อกำหนดและประเมินศักยภาพของระบบ แผนการของโครงการ การวางรูปแบบ ขั้นตอนกระบวนการ
- 2.2 เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกลยุทธ์ งบประมาณ และกรอบระยะเวลาที่กำหนด

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P)

เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ในการดำเนินการช่วงต่อไปให้มีประสิทธิภาพและเป็นการตรวจสอบกิจกรรมเวลา ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ โดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้จะประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็งและจุดด้อยของนโยบาย/แผนงาน โครงการซึ่งมักจะไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์การประเมิน ดังนี้

- 3.1 เพื่อระบุ ทำนายข้อบกพร่อง/ผิดพลาดในการจัดรูปแบบกระบวนการ การบรรลุเป้าหมาย

3.2 จัดหาข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจล่วงหน้าก่อนการปฏิบัติการ

3.3 เป็นการเก็บบันทึกรายงานและตัดสินใจกรรมและขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P)

เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการอย่างไรก็ตาม การประเมินลักษณะนี้มีได้ให้ความสนใจต่อเรื่องผลกระทบ (Impact) และผลลัพธ์ (Outcomes) ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการเท่าที่ควร โดยมีวัตถุประสงค์การประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจากการทำโครงการกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ เกณฑ์มาตรฐานของโครงการที่กำหนดไว้แต่ต้น

สต๊อฟเฟิลบีม ยังได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจที่สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมินดังนี้

1. การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่นำไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์ของโครงการให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน

2. การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการ (Structuring Decision) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากปัจจัยนำเข้าที่ได้นำไปใช้กำหนดโครงสร้างของแผนงาน และขั้นตอนของการดำเนินการของโครงการ

3. การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementation Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณาควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน และปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decisions) เช่น การตัดสินใจเพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผลิต (Output) ที่เกิดขึ้น เพื่อพิจารณาการยุติ/ล้มเลิก หรือขยายโครงการที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

รัตนะ บัวสนธ์ (2556: 10 - 17) ได้กล่าวถึง รูปแบบการประเมิน CIPP ว่าเป็นการนำตัวอักษรตัวแรกของมิติการประเมิน 4 ด้านมาประกอบกัน ได้แก่ การประเมินบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า(Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ซึ่ง Stufflebeam พัฒนานำเสนอขึ้นโดยมีพื้นฐานมาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์การกระทำการประเมินโครงการทางการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่กลางปี 1960 โดยต้องการที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดหรือข้อจำกัดของรูปแบบการประเมินแบบดั้งเดิม อาทิ การออกแบบการทดลองการประเมินอิงวัตถุประสงค์และการทดสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รูปแบบหรือวิธีการประเมินแบบดั้งเดิมมีข้อจำกัดในการศึกษาหาคำตอบเกี่ยวกับโครงการทางการศึกษาในสมัยนั้น จึงทำให้เกิดการพัฒนาแบบการประเมินใหม่ ๆ เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับโครงการทางการศึกษาอย่างรอบด้านหลายแง่มุมมากขึ้น ซึ่งรูปแบบการประเมิน CIPP ก็เป็นหนึ่งในรูปแบบการประเมินที่นักประเมินในยุคนี้พัฒนานำเสนอไว้ รูปแบบการประเมิน CIPP ปรากฏขึ้นเป็นลายลักษณ์ชัดเจนในหนังสือชื่อ Educational Evaluation and Decision Making ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1971 และปรับปรุง

อีกครั้งในปี 2007 ในหนังสือ Evaluation Theory Models and Applications โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินบริบท: Context Evaluation หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น (Need) ปัญหา (Problem) คุณสมบัติที่มีค่า (Assets) และโอกาส (Opportunities) ที่จะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขแวดล้อมหนึ่งที่กำหนด การประเมินบริบท 4 ส่วนนี้มีความสำคัญที่จะนำไปสู่การออกแบบโครงการแผนงาน และการบริการที่มีความเหมาะสมเป็นไปได้ ทั้งนี้การประเมินบริบทมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) กำหนดขอบเขตและบรรยายเกี่ยวกับความตั้งใจให้บริการ
- 2) จำแนกผู้รับผลประโยชน์ที่ตั้งใจให้บริการ(หรือกลุ่มเป้าหมาย) และประเมินความต้องการจำเป็นของกลุ่มบุคคลดังกล่าว
- 3) จำแนกปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เป็นบ่อเกิดของความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์หรือกลุ่มเป้าหมายนั้น
- 4) จำแนกความเกี่ยวข้องระหว่างคุณสมบัติที่มีค่าและโอกาสการได้รับทุนอุดหนุนที่สามารถนำไปใช้กำหนดเป้าหมายความต้องการจำเป็นนั้น
- 5) จัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานสำหรับการกำหนดเป้าหมายมุ่งการปรับปรุง
- 6) ประเมินความชัดเจนและความเหมาะสมเป็นไปได้ของเป้าหมายมุ่งการปรับปรุง
- 7) จัดเตรียมข้อมูลพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจผลลัพธ์ของเป้าหมายมุ่งการปรับปรุงหรือความพยายามในการให้บริการ

การประเมินบริบทอาจจะประเมินได้ทั้งก่อน ระหว่างหรือแม้กระทั่งหลังการดำเนินโครงการแผนงานหรือสิ่งแทรกแซง (Intervention) อื่น ๆ (Stufflebeam and Shinkfield, 2007: 336) ในกรณีประเมินบริบทก่อนการดำเนินโครงการ องค์กรหรือหน่วยงานจะใช้ผลจากการประเมินบริบทเพื่อช่วยจัดลำดับความสำคัญและกำหนดเป้าหมายสำหรับโครงการนั้น แต่ถ้าเป็นการประเมินบริบทระหว่างหรือหลังดำเนินโครงการหรือสิ่งแทรกแซงอื่น ๆ องค์กรและหน่วยงาน มักจะดำเนินการและจัดทำรายงานการประเมินบริบทควบรวมไปกับการประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต กรณีนี้การประเมินบริบทจึงมีประโยชน์สำหรับการตัดสินใจกำหนดเป้าหมายของโครงการและช่วยให้ผู้รับบริการได้ประเมินว่าโครงการหรือสิ่งแทรกแซงดังกล่าวมีคุณประโยชน์ ตอบสนองหรือเป็นไปตามความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์หรือไม่เพียงไร

เทคนิควิธีการที่ใช้ในการประเมินบริบทควรใช้วิธีการเก็บรวบรวมสารสนเทศอย่างหลากหลายครอบคลุมสมาชิกที่เป็นประชากรเป้าหมายรวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ซึ่งโดยปกติมักเริ่มจากการซักถามผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อช่วยระบุขอบข่ายการศึกษา หลังจากนั้นนักประเมินอาจจะทำการทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการรับบริการหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการให้บริการ ซึ่งอาจทำได้โดยการทบทวนเอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลัง และการปฏิบัติงานของบุคคลการจัดเวทีรับฟังจากชุมชน การทดสอบและการสัมภาษณ์ผู้รับประโยชน์รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคนอื่น ๆ ในกรณีที่ได้รับ

ประโยชน์และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนผู้รับบริการจากโครงการหรือสิ่งแทรกแซงเป็นประชากรที่มีจำนวนมาก นักประเมินอาจใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแล้วสร้างแบบสอบถามหรือแบบสำรวจความต้องการจำเป็นและทำการทดสอบสมมุติฐานเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นจำแนกตามกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวกับโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น หรืออาจศึกษาปัญหาและความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์หรือประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียน ในกรณีเช่นนี้นักประเมินก็อาจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาใด ๆ เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้ทำสอบเปรียบเทียบก็ได้

ผลการประเมินบริบท สามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวาง ยกตัวอย่างเช่น ผู้บริหารสามารถนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้สื่อสารกับสมาชิกในองค์กรเพื่อแลกเปลี่ยนระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อน ความต้องการจำเป็น คุณสมบัตินี้ที่มีค่า โอกาสและการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาขององค์กร แต่สำหรับนักพัฒนาโครงการก็สามารถที่จะนำผลการประเมินบริบทไปใช้เพื่อสนับสนุนขอรับทุนหรือจัดทำสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการดังกล่าว ในขณะที่องค์กรให้บริการทางสังคมหรือองค์กรการกุศลอาจใช้สารสนเทศจากผลประเมินบริบทเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคณะทำงานหรือเพื่อจำแนกจัดลำดับให้ความช่วยเหลือประชากรเป้าหมายสำหรับโรงเรียนนั้นก็อาจใช้การประเมินบริบท เพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนและผู้ปกครองในการชี้แนะและพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนให้ดียิ่งขึ้น ในส่วนของนักประเมินก็ต้องใช้ผลการประเมินบริบทเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสม และมีความสัมพันธ์กับแผนงานโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ๆ

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า: Input Evaluation จุดมุ่งเน้นหลักของการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อช่วยจัดลำดับโครงการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความต้องการจำเป็น โดยการศึกษาและตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับแนวทางต่าง ๆ ที่มีศักยภาพหรือมีความเป็นไปได้มากที่สุดในอันที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การประเมินปัจจัยนำเข้าจะเป็นตัวบ่งบอกล่วงหน้าถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวหรือประสิทธิผลของความพยายามเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่โครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ๆ ต้องการให้เกิดจุดมุ่งเน้นประการที่สองของการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางที่เป็นทางเลือกต่าง ๆ และเพราะเหตุใดจึงเลือกแนวทางนั้นในกรณีเช่นนี้ สารสนเทศที่ได้จากการประเมินปัจจัยนำเข้าจะมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับบ่งบอกให้เห็นถึงความรับผิดชอบ (Accountability) ใด ๆ ของผู้พัฒนาโครงการที่พยายามออกแบบและปรับปรุงงบประมาณใด ๆ ของโครงการหรือสิ่งแทรกแซงดังกล่าว นอกจากนี้แล้วการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็จะช่วยจำแนกและจัดลำดับแนวทางที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้มีหน้าที่ตัดสินใจได้ใช้เป็นทางเลือกสำหรับการดำเนินงานต่อไป โดยสรุปการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อช่วยผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมาย ตอบสนองความต้องการจำเป็นให้แก่ผู้รับประโยชน์ ก่อให้เกิดแผนงานที่ปฏิบัติได้จริงและใช้งบประมาณได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการบันทึกและสร้างสำนึกรับผิดชอบเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพยากรและวิธีการดำเนินงานในแผนงานนั้น ๆ นอกจากนี้แล้วหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการประเมิน

ปัจจัยนำเข้าก็เพื่อช่วยให้ผู้นำโครงการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเปล่าๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้นวัตกรรมหรือโครงการที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าถึงทรัพยากรที่จะต้องสูญเสียไป

การประเมินปัจจัยนำเข้า นำไปประยุกต์ใช้ได้หลายกรณี อาทิ ผู้บริหารใช้สำหรับจัดทำข้อเสนอเพื่อขอรับเงินลงทุนสนับสนุนการดำเนินงานจากคณะกรรมการกำหนดนโยบายในหน่วยงานหนึ่ง ๆ โรงเรียนหรือหน่วยงานทางการศึกษาใช้สำหรับจัดทำข้อเสนอเพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนแผนงานโครงการทางการศึกษา ในขณะที่เดียวกันผู้กำหนดนโยบายหรือผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจทางการศึกษาก็ใช้สำหรับการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับความคุ้มค่าหรือประสิทธิผลที่จะได้รับ เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนหรืองบประมาณที่ต้องจัดสรรให้กับโครงการหรือนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ

3. การประเมินกระบวนการ : Process Evaluation เป็นการตรวจสอบการนำแผนงานหรือโครงการไปใช้หรือตรวจสอบการดำเนินงานการใช้แผนงาน โครงการ วัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่งของการประเมินกระบวนการก็คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้จัดการและผู้ปฏิบัติงานในโครงการนั้น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการว่าเป็นไปตามตารางเวลาที่กำหนดหรือไม่ การใช้งบประมาณและประสิทธิภาพเป็นอย่างไร สำหรับวัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งก็เพื่อชี้แนะแนวทางให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ในการปรับปรุงการใช้งบประมาณและแนวทางการดำเนินงานของโครงการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพราะโดยปกติแล้วเมื่อมีการเริ่มต้นการดำเนินงานของโครงการหรือแผนงาน ผู้ปฏิบัติงานย่อมไม่สามารถที่จะกำหนดสิ่งต่าง ๆ ได้ทั้งหมด ทั้งเรื่องของการจัดกิจกรรมการใช้บุคลากร งบประมาณหรืออื่น ๆ ดังนั้นการได้รับสารสนเทศจากการประเมินกระบวนการ ก็สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ในโครงการให้สามารถดำเนินการต่อไปและมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามที่ต้องการในการประเมินกระบวนการนั้น ควรทำการเปรียบเทียบระหว่างกิจกรรมและค่าใช้จ่ายจริงกับกิจกรรมในแผนงานโครงการ และงบประมาณที่กำหนดไว้ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร รวมทั้งบรรยายให้เห็นถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการนำโครงการไปใช้และท้ายที่สุดก็ควรจัดทำรายงานที่ผู้ร่วมโครงการหรือผู้ทำการสังเกตได้ตัดสินใจคุณภาพของกระบวนการใช้โครงการ แผนงานดังกล่าว

ผลการประเมินกระบวนการนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายกรณี ยกตัวอย่างเช่น สมาชิกในทีมงานใช้สำหรับชี้แนะแนวทางการดำเนินกิจกรรมแก้ไขแผนงานที่ผิดพลาดและจัดทำบันทึกความรับผิดชอบ ผู้จัดการบางคนใช้ตารางหรือปฏิทินสะท้อนผลกลับ ผลการประเมินกระบวนการที่จัดทำตามปกติหรือสม่ำเสมอเพื่อทำให้ทีมผู้ปฏิบัติงานรักษาหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง การประเมินกระบวนการยังช่วยให้บุคคลภายนอกได้เรียนรู้ว่าอะไรคือสิ่งสำคัญที่ต้องทำและอะไรคือต้นทุนค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียในกรณีที่พวกตนต้องการกระทำในลักษณะที่คล้ายๆ กันนี้

4. การประเมินผลผลิต : Product Evaluation วัตถุประสงค์หลักของการประเมินผลผลิตก็เพื่อสอวัด ดีความ และตัดสินใจผลสัมฤทธิ์ของโครงการแผนงานหรือสิ่งแทรกแซงว่าตอบสนองบรรลุลักษณะความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์หรือไม่ นอกจากนั้นการประเมินผลผลิต

ก็ยังคงประเมินผลลัพธ์ (Outcomes) ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทั้งที่เป็นไปในทางบวกและทางลบ อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นบ่อยครั้งที่นักประเมินยังขยายขอบเขตการประเมินผลผลิตไปสู่การประเมินในสิ่งที่เรียกว่าผลลัพธ์ระยะยาวอีกด้วย

การประเมินผลผลิตควรดำเนินการโดยอาศัยการรวบรวมและวิเคราะห์การตัดสินใจของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อโครงการหรือสิ่งที่ได้รับการประเมิน (Evaluation) นั้น ในบางครั้งก็อาจทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโครงการหรือสิ่งที่ได้รับการประเมินอื่นซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันและก็มีอยู่บ่อย ๆ ที่ผู้รับบริการจากโครงการต้องการจะรู้ว่าโครงการดังกล่าวได้ผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่และมีประโยชน์คุ้มกับการลงทุนดำเนินการเพียงไร ดังนั้นในทางที่เหมาะสมแล้ว นักประเมินก็ควรที่วิเคราะห์ตีความให้เห็นว่าจุดอ่อนของการใช้โครงการหรือแผนปฏิบัติงานส่วนใดที่เป็นสาเหตุทำให้ได้ผลลัพธ์อ่อนด้อยลงไปด้วยเทคนิควิธีการที่ใช้ประเมินผลผลิตมิได้กำหนดไว้อย่างเป็นแบบแผนตายตัว แต่นักประเมินอาจต้องใช้วิธีการอย่างหลากหลายร่วมกันเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาผลลัพธ์ทั้งหมดของสิ่งที่ได้รับการประเมิน รวมทั้งยังช่วยในการตรวจสอบข้ามกันไปมาระหว่างข้อค้นพบที่หลากหลายอีกด้วย

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544: 166) ได้กล่าวว่า การประเมินตามแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) สามารถแบ่งเป็น 4 ประเภท และเพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาโครงการซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. การประเมินก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อวางแผนโครงการ ซึ่งเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการของโครงการ โดยเขียนในรูปเอกสารโครงการในแบบชิปปี้โมเดล การประเมินก่อนเริ่มโครงการ ประกอบด้วย

1.1 การประเมินสถานะแวดล้อมหรือการประเมินบริบท อันเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดโครงการ การประเมินบริบทเป็นการประเมินสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ อันนำไปสู่ทิศทางและวัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2 การประเมินปัจจัยหรือทรัพยากร เป็นการตรวจสอบความพร้อมด้านทรัพยากร ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนระบบบริหารจัดการ เพื่อวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งมีความเป็นไปได้ทางด้านทรัพยากร

2. การประเมินขณะดำเนินโครงการซึ่งเป็นแบบชิปปี้โมเดล คือ การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินการดำเนินงานเมื่อนำโครงการที่วางไว้ไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ อะไรเป็นมูลเหตุที่ทำให้สามารถหรือไม่สามารถดำเนินโครงการได้อย่างทันที่ว่าการประเมินในขั้นนี้ จึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ (formative evaluation) ด้วยการจัดระบบการกำกับงาน (monitoring system) เพื่อติดตามความก้าวหน้าและเร่งรัดการดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายในทรัพยากรและเวลาที่กำหนด

3. การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ เป็นการประเมินผลผลิตโครงการ เป็นการประเมินที่ มุ่งตอบคำถามว่าโครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลผลิตของโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ผลการดำเนินงานโครงการคุ้มค่าเพียงใด การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ประเมินทันทีสิ้นสุดโครงการ ซึ่งเป็นผลลัพธ์ และการประเมินผลกระทบของโครงการทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งนิยมทำการประเมินด้วยเทคนิค การติดตามผลผลการประเมิน หลังสิ้นสุดโครงการจะให้สารสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคต ของโครงการว่าควรจะทำเนิการต่อไปอย่างไร ควรจะมีการปรับขยายแล้วดำเนินการต่อไป อีกระยะหนึ่งหรือควรจะสิ้นสุดโครงการไปตามเวลาที่กำหนดไว้

การประเมินโดยใช้การประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model)

คำว่า CIPP model ของ Daneil L. Stufflebeam ได้ใช้ตัวย่อของคำ ดังต่อไปนี้

C - Context หมายถึง บริบท หรือสภาวะแวดล้อมรอบ ๆ ที่อาจต้องมอง ให้ครอบคลุม

I - Input หมายถึง ปัจจัยเบื้องต้น เป็นตัวป้อนในการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ

P - Process หมายถึง กระบวนการขั้นตอนของการดำเนินการ

P - Product หมายถึง ผลผลิตหรือผลที่เกิด

การประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) ประกอบด้วยประเมิน 4 ขั้นตอน คือ

1. การประเมินสภาวะแวดล้อม หรือ บริบท ประเมินความต้องการและความจำเป็น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และการศึกษา ตลอดจนศึกษาปัญหาอุปสรรค ทั้งในและนอกระบบสังคมปัจจุบันเพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น เป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ทั้งในด้านกำลังคน วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ตลอดจนระบบบริหาร ระบบการจัดการ เพื่อวิเคราะห์ หาทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดกับทรัพยากรที่มีอยู่และเป็นทางเลือกที่มีโอกาสทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามโครงการได้มากที่สุด

3. การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินการดำเนินงานเมื่อนำโครงการ ที่วางแผนไว้ไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่าการดำเนินงานตามโครงการนั้นจะมีปัญหาอุปสรรคอย่างไร เพื่อที่จะได้สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ทันที

4. การประเมินผลผลิตหรือผลงาน เป็นการประเมินเพื่อให้ทราบว่า โครงการ นั้นประสบผลสำเร็จหรือไม่ โดยพิจารณาว่าผลที่ได้รับบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หรือดูว่าผลจากโครงการคุ้มค่าหรือไม่ ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) ทั้ง 4 ประการ และประเภทของการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปความสัมพันธ์ ระหว่างประเภทของการประเมินกับการตัดสินใจ ซึ่ง Stufflebeam ได้เสนอแนวคิดในการสร้าง แบบแผนการประเมินผลซึ่งสอดคล้องกับ CIPP Model อาจนำไปประยุกต์ใช้กับการประเมินผล ในรูปแบบอื่น ๆ ได้แบบแผนการประเมินผล มีดังนี้

1. การบรรยายจุดมุ่งหมายและการกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วย ขอบเขตความรับผิดชอบว่ามีขอบเขตระดับท้องถิ่นระดับจังหวัดหรือระดับประเทศ เวลาและแนวทางเลือก ตัวแปรในการวัดและมาตรฐานที่ใช้ในการตัดสินใจ และนโยบายในการปฏิบัติงานของผู้ประเมินผล

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการ เครื่องมือ วิธีการสุ่มกลุ่มเป้าหมาย สภาพการณ์ในการเก็บข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

4. การรายงานผลหรือสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

5. การบริหารการประเมินผล เพื่อเตรียมแผนการดำเนินงานทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน คือ กำหนดโครงสร้าง กำหนดบุคลากรและทรัพยากร กำหนดวิธีการปฏิบัติ ประเมินผลประสิทธิภาพของเครื่องมือ กำหนดวิธีการที่จะพัฒนาแบบแผนการประเมินและการจัดหางบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานการประเมินผลตลอดโครงการ

อดิศร ศักดิ์สูง และคณะ (2561: 37-39) ได้อธิบายถึงการประเมินโครงการโดยชิปปี้ (CIPP Model) ไว้ว่า เป็นการประเมินโครงการโดยจำแนกตามประเภทของการตัดสินใจมี 4 ชนิด ได้แก่ การประเมินบริบท (Context Evaluation) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Inputs Evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับการประเมินโครงการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) เป็นรูปแบบพื้นฐานของการประเมินโดยทั่ว ๆ ไปเป็นการประเมินเพื่อให้ได้มาซึ่งเหตุผลเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการโดยเน้นด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ความต้องการและเงื่อนไขที่เป็นจริงที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมนอกจากนี้ยังช่วยวินิจฉัยปัญหาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ การประเมินบริบทมีลักษณะที่สำคัญมากมาย จัดเป็นการวิเคราะห์ขนาดใหญ่ เป็นตัวกำหนดขอบเขตของการประเมินการบรรยายและการวิเคราะห์บริบท นอกจากนี้ ยังช่วยให้ทราบถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญสำหรับการบรรลุเป้าหมาย การประเมินบริบททำให้ได้มาซึ่งการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ โดยอาศัยการวินิจฉัยการจัดเรียงปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของที่ประชุมและสถานการณ์สำหรับวิธีการประเมินบริบท จำแนกออกได้เป็น 2 วิธี ได้แก่

1.1 การประเมินตามสภาพแวดล้อม (Contingency Model) เป็นการประเมินมุ่งค้นหาพลังหรืออิทธิพลที่อยู่ภายนอกระบบ เพื่อที่สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขในระบบให้ดีขึ้น เช่น การศึกษาดูวิธีการปฏิบัติงานของหน่วยงานหรือระบบอื่น การศึกษาจากผลการวิจัยและตำราต่าง ๆ การขอคำแนะนำปรึกษาจากบุคคลภายนอก การระดมความคิดจากบุคคลภายนอก การประเมินค่านิยม เจตคติ สภาวะเศรษฐกิจสภาวะทางการเมือง ความเปลี่ยนแปลงของจำนวนประชากรและอื่น ๆ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการประเมินสภาวะแวดล้อมตามสภาวะการณ์ต้องมีคำถามในลักษณะ “ถ้า... แล้ว (If ...then)” ทำอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การคาดการณ์ข้อมูลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและข้อมูลนั้นทำการวิเคราะห์พิจารณาเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการต่อไป

1.2 การประเมินความสอดคล้อง (Congruence Model) การประเมินความสอดคล้องกับลักษณะของการประเมินที่เปรียบเทียบกันระหว่างผลที่เกิดขึ้นจริงกับผลที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นว่ามีความสอดคล้องหรือมีความแตกต่างกัน การประเมินสภาวะแวดล้อมด้วยวิธีนี้เป็น การประเมินทั้งระบบ ทั้งนี้เพื่อต้องการที่จะดูว่าการดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด การประเมินความสอดคล้องมักจะเป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายในโครงการเอง เช่น ลักษณะโครงสร้างการบริหารโครงการงบประมาณเพื่อการดำเนินงาน ลักษณะการวางแผนการดำเนินงาน การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างแผนงานต่าง ๆ ภายในโครงการ รวมทั้งการติดต่อสัมพันธ์กับแผนงานภายนอกโครงการ ภูมิทัศน์และตารางการปฏิบัติงาน ภารกิจของแผนงานต่าง ๆ และปัจจัยสำคัญอื่น ๆ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการประเมินด้านบริบทด้วยวิธีการตามสภาพการณ์และด้วยวิธีตามความสอดคล้องจะต้องเป็นไปด้วยกันเสมอหรือต้องใช้ร่วมกันเสมอจะแยกออกจากกันไม่ได้ เพราะการประเมินความสอดคล้องตามบริบทเป็นการค้นหาความตรงกันหรือไม่ตรงกัน (Conformance) และการประเมินตามสภาพการณ์เป็นการค้นหาการปรับปรุงแก้ไข (improvement) กล่าวคือการปรับปรุงแก้ไขโครงการจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่ทราบว่าโครงการแต่ละโครงการนั้นไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขโครงการจะไม่เกิดประโยชน์หรือไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้

2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการนำเสนอข้อมูลสำหรับกำหนดวิธีการใช้ทรัพยากรเพื่อให้โครงการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ โดยระบุให้ทราบถึงลักษณะของปัจจัยนำเข้า ดังนี้

- 2.1 สมรรถภาพและความรับผิดชอบของบุคคลของหน่วยงานที่บริหารโครงการ
- 2.2 กลยุทธ์หรือยุทธวิธีที่จะทำให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์
- 2.3 รูปแบบเฉพาะของข้อมูลที่จะช่วยสนับสนุนการนำไปใช้ของยุทธวิธีที่ได้เลือกสรรแล้ว

แล้ว

ทั้งนี้การประเมินปัจจัยนำเข้าเป็นการประเมินในลักษณะที่วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนละเอียดลึกซึ้ง (microanalysis) ที่มุ่งวิเคราะห์หาข้อมูลที่ดีที่สุดที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการกำหนดวัตถุประสงค์หรือการบริหารโครงการหรือผันแปรไปตามความสูง – ต่ำของข้อมูลที่จะนำไปสนับสนุนความเปลี่ยนแปลงของโครงการนั้น เช่น ถ้าโครงการหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงน้อยและมีข้อมูลสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงครบถ้วนมากพอและเป็นข้อมูลที่มีคุณภาพ การประเมินปัจจัยนำเข้าอาจทำแต่น้อยก็เพียงพอแล้ว เป็นต้น

3. การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อการควบคุมการบริหารโครงการ ผลของการประเมินจะเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารโครงการใช้ปรับปรุงโครงการให้สามารถดำเนินโครงการและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จุดมุ่งหมายของการประเมินกระบวนการครั้งนี้ สามารถจำแนกเป็น 3 ประการ คือ

- 3.1 เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อพยากรณ์ความบกพร่องในการดำเนินงานโครงการ
- 3.2 เพื่อเสนอข้อมูลที่จะนำไปสู่การตัดสินใจดำเนินโครงการ
- 3.3 เพื่อดำรงไว้ซึ่งการดำเนินโครงการที่เป็นไปด้วยดี

ทั้งนี้การตัดสินใจการประเมินกระบวนการต้องคำนึงถึงกลยุทธ์ในการประเมินที่สำคัญ 3 วิธี คือ ประการแรก จะต้องทำการประเมินหรือวิเคราะห์ความเหมาะสมและความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร ประการที่สอง จะต้องทำการประเมินความสามารถในการบริหารโครงการของผู้ดำเนินโครงการและประการที่สาม จะต้องทำการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบโครงการที่กำหนดขึ้น การประเมินทั้งสามส่วนหรือทั้งสามกลยุทธ์ที่กล่าวแล้วสามารถทำให้ทราบได้ชัดเจนว่า กระบวนการบริหารโครงการจะบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการได้หรือไม่ และหากเกิดความผิดพลาดขึ้น ความผิดพลาดนั้นเกิดจากโครงสร้างรูปแบบของโครงการหรือเกิดจากวิธีการดำเนินโครงการนั้น

4. การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation) การประเมินจุดมุ่งหมายเพื่อพิจารณาตัดสินใจหรือการแสดงความคิดเห็นต่อความสำเร็จของโครงการทั้งในขณะที่โครงการกำลังดำเนินงานอยู่และเมื่อโครงการสิ้นสุดลง การประเมินโครงการในลักษณะนี้เป็นการเปรียบเทียบระหว่างผลงานที่เกิดขึ้นกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน หรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดขึ้นไว้โดยวิเคราะห์เพื่อให้ทราบว่าโครงการประสบความสำเร็จหรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยเหตุผลใด โดยพิจารณาวิเคราะห์จากสถานะแวดล้อมโครงการ (Context) ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการ (Process) ในการบริหารโครงการต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลทั้ง 3 ลักษณะได้จากการรวบรวมและการบันทึกไว้โดยละเอียดตั้งแต่เริ่มต้นของการดำเนินโครงการ

นอกจากนี้ สมคิด พรหมจ้อย (2563: 78 - 79) ได้กล่าวว่าการประเมินโดยใช้รูปแบบซีพีพี (CIPP Model) ของสตีฟเฟิลบีม มีแนวทางการประเมินด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation: C) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการเป็นการตรวจสอบเพื่อตามคำถามต่าง ๆ เช่น

- เป็นโครงการที่สนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่
- วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยเหนือหรือไม่
- เป็นโครงการที่เป็นไปได้ในแง่ของโอกาส ที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation: I) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลการตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่ใช้จะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

- ปัจจัยที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่
- กิจกรรม / แผน / ทางเลือกที่ได้เลือกสรรแล้ว ที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเป็นไปได้และเหมาะสมเพียงใด

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินการดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานของโครงการนั้นด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

- การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ กิจกรรมใดทำได้หรือทำไม่ได้ เพราะเหตุใด

- เกิดปัญหา อุปสรรคอะไรบ้าง
- มีการแก้ไขปัญหาอย่างไร

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานผลที่ได้จากการประเมิน สภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น และกระบวนการร่วมด้วยซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามสำคัญ เช่น

- เกิดผล / ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่
- คุณภาพของผลลัพธ์เป็นอย่างไร
- เกิดผลกระทบอื่นใดบ้างหรือไม่

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินโครงการตามตัวแบบ CIPP Model เป็นการประเมินโครงการ 4 ด้าน ได้แก่

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญเพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ ได้แก่ การประเมินความต้องการความจำเป็นของโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ กับนโยบายและความต้องการของหน่วยงาน ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นต้น

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลการตัดสินใจปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่าเหมาะสมหรือไม่ มีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ ได้แก่ การประเมินเกี่ยวกับการประเมินความพร้อมของบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อม ที่ใช้ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป็นต้น

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินการโครงการ เพื่อหาข้อดี ข้อบกพร่อง และความเหมาะสมของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของโครงการ ได้แก่ การวางแผนการจัดกิจกรรม การดำเนินการตามกิจกรรม การประเมินผลการจัดกิจกรรม และการปรับปรุงการจัดกิจกรรม เป็นต้น

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ โดยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ มุ่งตอบคำถามว่า โครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่

5. การมีงานทำมีอาชีพ

5.1 ความหมายของการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ

การจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพในการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 206) สารระที่ 4 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี คือ สาระการอาชีพ เริ่มต้นจัดให้กับผู้เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้นไป เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพ ในชุมชนของตนและสามารถสำรวจความสนใจ ความสามารถและทักษะอาชีพของตน และเมื่อเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จึงเริ่มเรียนรู้สาระเกี่ยวกับแนวทางการเลือกอาชีพ และการสร้างเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ รวมทั้งได้ฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพโดยทั่วไปอย่างเช่น ทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะแสวงหาความรู้ และทักษะการจัดการ เมื่อเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้เรียนเริ่มฝึกทักษะการทำงานจากแหล่งต่าง ๆ และพร้อมฝึกทักษะอาชีพให้มีประสบการณ์อาชีพที่ถนัดและสนใจ และมีคุณลักษณะที่ดีต่ออาชีพ แต่หากพิจารณาจากหลักสูตรและการเรียนการสอนแล้วพบว่า ยังขาดการเสริมสร้างความรู้และทักษะทางอาชีพที่เป็นรากฐานสำคัญคือ การพัฒนาทางด้านเจตคติสำหรับการทำงานและอาชีพสำหรับการออกไปประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (สุภัชชา โพธิ์เงิน, 2562: 35-36)

กระทรวงศึกษาธิการของรัฐแคลิฟอร์เนีย (California State Department of Education, 1974: 56) ให้ความหมายของการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพไว้ 2 ประเด็น ประเด็นแรก คือ การให้แนวคิดในการพัฒนางานอาชีพและเตรียมเข้าสู่สาขาวิชาต่าง ๆ รวมทั้งจัดประสบการณ์ด้านการศึกษาสำหรับผู้เรียนทุกระดับ และประเด็นที่สอง คือ การจัดประสบการณ์ด้านการศึกษาเพื่องานอาชีพประกอบด้วย ความตระหนักในงานอาชีพ การสำรวจงานอาชีพ การเตรียมความพร้อมสู่อาชีพ การแนะนำอาชีพ และตำแหน่งงานอาชีพ

เคนเนท ฮอยท์ (Kenneth B. Hoyt, 1977: 69) ได้กล่าวว่า การศึกษาเพื่ออาชีพหรืออาชีพศึกษา (Career Education) เป็นกิจกรรมและประสบการณ์ที่ออกแบบมาเพื่อเตรียมความพร้อมบุคคลในการเรียนรู้ด้านอาชีพ ดังนั้นความคิดของการศึกษาเพื่ออาชีพไม่ใช่การเตรียมนักเรียนที่จะใช้ชีวิตเท่านั้น แต่ยังเพื่อพัฒนาวิธีหรือกระบวนการในการเรียนรู้อีกด้วย กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการบูรณาการมีงานทำและอาชีพตลอดหลักสูตรของการเรียนการสอน ทำให้การเรียนรู้มีความเชื่อมโยงและมีความหมายมากขึ้นต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับและใช้ความรู้ทักษะและทัศนคติที่จำเป็นในการทำงานและในการใช้ชีวิต

มาเลย์ โดเนลด์ (Maley Donald, 1975: 36) ให้ความหมายของการศึกษาเพื่ออาชีพในหนังสือ Cluster Concept in Vocational Education ไว้ว่า เป็นการนำประสบการณ์ทางการศึกษาที่ได้รับมาให้ความรู้และทักษะเกี่ยวกับอาชีพ เพื่อการตัดสินใจในการประกอบอาชีพให้มีประสิทธิภาพในอนาคต

อีแวนส์ และเฮอร์ (Evans & Herr, 1978: 96) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการศึกษาเพื่องานอาชีพ สรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาเพื่องานอาชีพถูกออกแบบเพื่อให้บริการให้แก่คนทุกคน
2. การศึกษาเพื่องานอาชีพจะเริ่มเรียนตั้งแต่ในวัยเด็กขั้นต้น (Early childhood)
3. การศึกษาเพื่องานอาชีพจะเป็นการเตรียมผู้เรียนสำหรับงานอาชีพที่ได้รับรายได้และไม่ได้รับรายได้ เช่น งานบ้านและงานอาสาสมัครต่าง ๆ
4. การศึกษาเพื่องานอาชีพจะมีกระบวนการสร้างทักษะเกี่ยวกับการงานอาชีพครบถ้วนสมบูรณ์ เช่น ทักษะในการหางาน ทักษะการประเมินงานอาชีพและตนเอง และความรู้เกี่ยวกับงานนั้น ๆ ว่าจะดำเนินการและจัดการอย่างไร

การศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ (Career Education) หรืออาชีพศึกษา เป็นการรวมแนวคิดของการมีงานทำ (Occupational Model) และการเตรียมคนเข้าสู่โลกของงาน (Career Model) ซึ่งการมีงานทำนั้นจะใช้ผู้เรียนเป็นผู้ได้รับการฝึกทักษะที่สอดคล้องที่มีอยู่ให้การศึกษาแก่ผู้เรียนในวิธีและรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ในแต่ละช่วงของจุดสิ้นสุด ชั้นการเรียนในแต่ละระดับนั้นสามารถกำหนดเป็นขั้นต่าง ๆ ได้ดังนี้ (กฤษมันต์ วัฒนานรงค์, 2556: 68)

1. ขั้น Career Awareness เรียกว่าเป็นขั้นตระหนักในอาชีพเป็นการสร้างเจตคติและค่านิยมของการทำงานให้ตระหนักถึงคุณค่าของอาชีพที่มีต่อการดำรงชีวิต โดยเรียนรู้จากระบบโรงเรียน และประสบการณ์ที่ได้รับจากบ้านและชุมชน การศึกษานี้จะเรียนในชั้นประถม 1-6 โดยยังไม่ให้รายละเอียดของงานมากนักจะกล่าวถึงงานและอาชีพโดยส่วนรวมเป็นการสร้างความคิดเกี่ยวกับโลกของงานและอาชีพเท่านั้น (World of Work)

2. ขั้น Career Orientation เรียกว่าเป็นขั้นสร้างพื้นฐานอาชีพให้ผู้เรียนได้รู้จักกลุ่มของอาชีพ (Occupational Clusters) ที่มีอยู่ในสังคมและเริ่มต้นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยคาบเกี่ยวกับประถมตอนปลายโดยเริ่มจาก ป.6 ไปจนถึง ม.2 เป็นการสอนให้ผู้เรียนได้รู้จักอาชีพในกลุ่มต่าง ๆ เพื่อหาอาชีพที่ตนเองชอบและสนใจที่จะมีชีวิตและทำงานในอาชีพนั้น

3. ขั้น Career Exploration เรียกว่าเป็นขั้นสร้างอาชีพที่ต้องการ อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคาบเกี่ยวกับมัธยมศึกษาตอนปลายตั้งแต่ ม.2 - 4 ในระดับนี้จะเป็นการเสริมสร้างอาชีพที่ผู้เรียนแต่ละคนสนใจในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ (Occupational Group within Clusters) ผู้เรียนจะรู้ว่าตนเองสนใจและต้องการจะมีอาชีพในกลุ่มใด

4. ขั้น Career Preparation เป็นขั้นเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพซึ่งจะอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นต้นไปเริ่มตั้งแต่ ม.4 จนถึงจบมหาวิทยาลัย โดยแยกกระบวนของความต้องการในการประกอบอาชีพ ถ้าผู้เรียนต้องการเป็นช่างฝีมือก็จะเข้าสู่โปรแกรมการฝึกอาชีพเป็นช่างฝีมือถ้าต้องการเป็นผู้มีวิชาชีพชั้นสูงก็เรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต่อไป

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558) ได้ให้ความหมายการศึกษาเพื่ออาชีพไว้ว่า เป็นการศึกษาที่จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับโลกงานอาชีพ เห็นคุณค่าของงานอาชีพและการประกอบอาชีพสุจริต ได้ฝึกทักษะและนิสัยที่ดีในการทำงาน รวมทั้งการคิดสร้างสรรค์งานอาชีพใหม่

สุภัชชา โพธิ์เงิน (2562: 16) ได้ให้ความหมายของการศึกษาเพื่ออาชีพว่าหมายถึง การศึกษาเพื่ออาชีพเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคนที่โรงเรียน

เป็นการฝึกประสบการณ์ทางการศึกษาซึ่งเริ่มตั้งแต่วัยเด็กตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิตของการทำงาน โรงเรียนมีหน้าที่ทำให้ผู้เรียนทุกคนควรได้รับประสบการณ์ด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ เห็นคุณค่า เตรียมตัวผู้เรียนให้เข้าสู่การทำงาน และนำไปสู่เส้นทางอาชีพของผู้เรียนที่มีความหมาย จัดแผนการศึกษาเพื่อเตรียมให้คนมีอาชีพหรือประกอบอาชีพในทุกระดับ ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญ ผู้เรียนที่จบหรือออกจากโรงเรียนกลางคันจะต้องมีทักษะที่จำเป็นในการเริ่มต้นชีวิตของเขาและครอบครัว

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ หมายถึง การศึกษาที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ เห็นคุณค่าของงานอาชีพและการประกอบอาชีพสุจริต ได้ฝึกทักษะและนิสัยที่ดีในการทำงาน สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาจะเป็นสร้างเจตคติและค่านิยมของการทำงานให้ตระหนักถึงคุณค่าของอาชีพที่มีต่อการดำรงชีวิตโดยเรียนรู้จากระบบโรงเรียน และประสบการณ์ที่ได้รับจากบ้านและชุมชน เพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ซึ่งโครงการของผู้ศึกษาได้จัดกิจกรรมการมีงานทำมีอาชีพ โดยเลือกกิจกรรมการเกษตรที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน มาเสริมประสบการณ์ด้านอาชีพให้นักเรียน

5.2 แนวคิดของการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ

แนวคิดของการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพหรืออาชีพศึกษา (Career Education) ได้เริ่มจากประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีนโยบายทางการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพโดยตรงด้วยการรับรองอย่างเป็นทางการจากผู้บริหารสูงสุดของมลรัฐแห่งชาติ สมาคมการอาชีวศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา และคณะกรรมการสภาท้องถิ่นว่าด้านการอาชีวศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของกำลังแรงงานในท้องถิ่นตั้งแต่ปี 1972 เป็นต้นมา โดยผู้ที่เสนอคำว่า การศึกษาเพื่ออาชีพขึ้นเป็นคนแรกคือ ซิดนีย์พี มาร์แลนด์ ได้ให้ความหมายการศึกษาเพื่ออาชีพไว้ในหนังสือ American Education โดยจำแนกความหมายตามสมมุติฐาน 3 ประการ ดังนี้ 1) การศึกษาเพื่ออาชีพจะเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรสำหรับผู้เรียนทุกคน 2) ผู้เรียนที่มีการเรียนอยู่ในโรงเรียน หรือผู้เรียนเต็มเวลาควรมีการบรรจุตั้งแต่เกรด 1 จนถึงเกรดสูงสุดของการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาเมื่อผู้เรียนที่มีการเลือกเรียน และ3) ผู้เรียนทุกคนที่ออกจากโรงเรียนแล้วจะต้องมีทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพเพื่อการดำรงชีพต่อไป การศึกษาเพื่องานอาชีพเป็นการเตรียมชีวิตให้พร้อมทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพโดยละเอียดลึกซึ้ง นับแต่เริ่มเข้ารับการศึกษาในระดับต้น การศึกษาเพื่ออาชีพนั้นเป็นการเตรียมให้บุคคลมีความรู้และรู้จักที่จะเลือกงานให้ตรงกับความสามารถของตนเอง ทั้งสามารถใช้ความรู้นั้นให้เกิดประโยชน์ได้ตลอดชีวิต เป็นการจัดการศึกษาให้แก่ทุกคนทุกระดับโดยทั่วถึงกัน เพื่อสนองความต้องการของทุกคน โดยไม่คำนึงถึงขีดความสามารถทางวิชาการหรือทางสติปัญญา เพราะไม่ว่าระดับความสามารถทางวิชาการหรือทางสติปัญญาจะสูงต่ำมากน้อยอย่างไร ต่างล้วนต้องลงเอยด้วยการออกไปประกอบอาชีพการงานอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยกันทั้งสิ้น การศึกษาเพื่องานอาชีพจึงเป็นโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทุกคน เป็นการศึกษาที่จะต้องบูรณาการเข้าไปในทุกสาขาวิชา (อนุชัย รามวงษ์กูร, 2558: 15)

ไอแซคสัน (Isaacson, 1977: 59) มีแนวคิดในการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพตามระดับ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักการใหญ่ ๆ มี 5 ประการ ดังนี้

1. สำนึกเรื่องอาชีพ เป็นการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง โลกของงานอาชีพอย่างกว้าง ๆ ความสำคัญของอาชีพต่อสังคม ความรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง เหมาะสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

2. ชั้นสำรวจอาชีพ จัดการศึกษางานอาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจ เกี่ยวกับตนเอง ค่านิยม ความสนใจ รู้ถึงความเกี่ยวข้องความต้องการของตนเองและงานอาชีพเข้าใจ รายละเอียดเกี่ยวกับงานอาชีพมากขึ้น เหมาะสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 – ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3

3. ชั้นกระบวนการตัดสินใจ เป็นการเพิ่มเติมความรู้ความเข้าใจในงานอาชีพ และความต้องการของตนเอง เช่น ความสามารถ ทักษะ จุดเด่นรู้รายละเอียดของข้อมูลทางด้านอาชีพ ในด้านต่าง ๆ เช่น สภาพของงาน แนวโน้มของตลาด ลักษณะของการทำงาน เป็นต้น สามารถเปรียบเทียบข้อมูลของงานอาชีพและของตนเอง วางแผนการเลือกอาชีพในอนาคต เหมาะสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3

4. ชั้นเตรียมตัวเพื่องานอาชีพ ให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลทางอาชีพอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น จริยธรรมในการประกอบอาชีพ ข้อมูลทางด้านสังคมวิทยาและจิตวิทยาที่เกี่ยวกับงานอาชีพ สำรวจความสนใจและความพึงพอใจของตนเองในการเลือกอาชีพ ใช้สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 – 6

5. ทักษะที่จำเป็นในการหางาน โดยเรียนรู้ทักษะของการหางาน การสัมภาษณ์ การเขียนจดหมายสมัครงาน การกรอกใบสมัคร เป็นต้น วิเคราะห์เป้าหมายทางอาชีพอีกครั้ง โดยคำนึงถึงความสนใจ และความถนัดส่วนบุคคล เสริมสร้างทักษะในการเข้าไปสู่งานอาชีพ ที่ได้วางเป้าหมายเอาไว้ เหมาะสำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับอุดมศึกษา

ไดค์แมน (Dykeman et al., 2001) แบ่งขั้นตอนของการศึกษาเพื่ออาชีพ ออกเป็น 4 ชั้น ดังนี้

1) ชั้นสร้างความตระหนักในอาชีพ (Career Awareness) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียน จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองว่า ผู้เรียนชอบ สนใจ หรือสนุกกับกิจกรรมประเภทไหน และสิ่งไหนที่ ผู้เรียนสามารถทำได้ดี หรือเป็นการค้นหาความสามารถของผู้เรียนเอง (Ability) พร้อมเรียนรู้ว่าสิ่งใด เป็นสิ่งสำคัญในชีวิตของผู้เรียนหรือเป็นการสร้างค่านิยมและความเชื่อ (Values and Beliefs) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องโลกของงาน ผู้เรียนจะได้เรียนรู้อาชีพที่มีในชุมชน อาชีพ ของผู้ปกครองตน และที่สำคัญคือการได้เรียนรู้อาชีพใหม่ ๆ ที่ผู้เรียนไม่เคยประสบพบเจอมาก่อน

2) ชั้นสำรวจอาชีพ (Career Explorer) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเริ่มสำรวจอาชีพ ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสนใจผู้เรียนจะได้เรียนรู้ทักษะที่จำเป็น และเรียนรู้การพัฒนาความรู้ที่จำเป็น สร้างความสามารถในการเข้าสู่อาชีพที่ผู้เรียนสนใจได้ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเริ่มแยกแยะบทบาทหน้าที่ ของผู้ใหญ่ที่เขาได้พบเห็น และผู้เรียนก็เริ่มตัดสินใจแล้วว่า พวกเขาจะเหมาะกับบทบาทอาชีพใด ในขั้นตอนนี้ก็เช่นกันที่ผู้เรียนเริ่มค้นพบความสามารถพิเศษของตนและมองบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสามารถเหมือนตน ว่าพวกเขาทำอะไรได้และประกอบอาชีพอะไร

3) **ขั้นเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ (Career Preparation)** ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเริ่มศึกษาและสะสมทักษะความรู้ที่จะต้องใช้ในอาชีพที่พวกเขาสนใจ รวมถึงทักษะการอ่านเขียนพื้นฐาน ผู้เรียนยังพยายามสกัดหาทักษะเฉพาะของอาชีพที่ตนสนใจ เช่น วิชาเทคนิคองค์กรและพฤติกรรมที่พึงปรารถนาในองค์กร ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทักษะจากโรงเรียน กิจกรรมในชุมชนต่าง ๆ และจากที่บ้านของผู้เรียนเอง ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถแต่กำเนิด และในขณะนี้เองผู้เรียนเริ่มค้นพบความถนัดหรือความสามารถที่มีมาแต่กำเนิดของตนและรู้ว่าจะพัฒนาด้านใดให้เชี่ยวชาญเพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับผู้อื่น

4) **ขั้นลงสู่การปฏิบัติงาน (Career Placement)** ในขั้นตอนนี้มักเกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นตอนปลายแล้วหรือใกล้วัยผู้ใหญ่ ผู้เรียนเข้าสู่การปฏิบัติงานจริงและได้รับค่าจ้างตอบแทนหรืออาจเป็นผลประโยชน์อื่น แต่ที่ผู้เรียนจะได้รับอย่างแน่นอนคือประสบการณ์และผู้รับรองการผ่านการฝึกงานซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเข้าสู่สนามการทำงานที่แท้จริง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ว่านายจ้างต้องการอะไรจากพวกเขา ผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบอะไรและอย่างไร

กษิฎฎฎฎ มีพรหม (2562: 39) ทฤษฎีการพัฒนาอาชีพของโดนัลด์ ซูเปอร์ (Donald E. Super) เป็นมุมมองที่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ที่ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงของผู้คนเมื่อเติบโตและการตลอดชีวิตเพื่อการเลือกอาชีพและการปรับตัวโดนัลด์ ซูเปอร์ ได้อธิบายขั้นตอน 5 ขั้นตอนของการพัฒนาอาชีพไว้ดังนี้

1. การเจริญเติบโต (อายุ เกิด -14) เป็นการพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับตนเอง ทักษะความต้องการและโลกการทำงานทั่วไป
2. การสำรวจ (อายุ 15 -24) เป็นช่วงทดลองผ่านชั้นเรียน ทำงานอดิเรก ทางเลือก เบื้องต้นและการพัฒนาทักษะอาชีพ
3. สถานประกอบการ (อายุ 25 -44) การสร้างทักษะระดับเริ่มต้นและความมั่นคงผ่านประสบการณ์การทำงาน
4. การบำรุงรักษา (อายุ 45 -64) กระบวนการปรับอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงตำแหน่ง
5. ปฏิเสธ (อายุ 65 ขึ้นไป) เตรียมการเพื่อการเกษียณ

The Nebraska Department of Education (กษิฎฎฎฎ มีพรหม, 2562: 40) ได้อธิบายรูปแบบการพัฒนาอาชีพไว้ ดังนี้

การตระหนักรู้ในอาชีพ (Self-Awareness) ทักษะการรับรู้ตนเอง หมายถึง บุคคลที่ได้รับการตระหนักรู้ในตนเอง รวมถึงการทำความเข้าใจทักษะความพร้อมในอาชีพ การรับรู้ตนเองที่ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นนี้ จนไปสู่การสำรวจอาชีพและระบุเป้าหมายการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

การสำรวจอาชีพ (Career Exploration) ทักษะการสำรวจอาชีพประกอบด้วย การเรียนรู้วิธีการระบุและวิเคราะห์ทางเลือกอาชีพต่าง ๆ ในแง่ของการศึกษาการฝึกอบรม ประสบการณ์และความสามารถที่จำเป็นสำหรับความสำเร็จ การสำรวจรวมถึงการเรียนรู้โดยตรงในสถานที่ทำงานเพื่อค้นหาว่าเป็นอย่างไรในการทำงานในอาชีพต่าง ๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงการประเมินความเหมาะสม ความสนใจของอาชีพและค่านิยมในการทำงาน

การวางแผนและการจัดการอาชีพ (Career Planning Management) การเตรียมความพร้อม การวางแผนอาชีพและการจัดการเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนและผู้ปกครองในการตระหนักถึงเป้าหมายที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียน

แนวคิดการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพจาก 4 แนวคิดดังกล่าวสรุปว่า ขั้นตอนการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพนั้นสามารถจัดการเรียนการสอนได้ในทุกระดับอย่างต่อเนื่องคือ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 เน้นเกี่ยวกับการสร้างความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ในชั้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 เน้นการสำรวจตนเองและสำรวจอาชีพ และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 เน้นการเตรียมความพร้อมเพื่อการเข้าสู่อาชีพ และในระดับอุดมศึกษา เน้นการฝึกทักษะที่จำเป็นเพื่อการประกอบอาชีพ การจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในแต่ละระดับชั้นมุ่งเน้นการสร้างหรือปลูกฝังพฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่ ความตระหนัก และความสนใจ ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ควรสร้างให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องกันไปและให้เหมาะสมกับช่วงวัย เพื่อให้พฤติกรรมนั้นคงอยู่ในตัวผู้เรียนตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ และก้าวเข้าสู่อาชีพที่ตนเองสนใจ มีความถนัดและทำงานอาชีพนั้นอย่างมีความสุข

จากข้างต้นผู้ศึกษานำมาสรุปตารางวิเคราะห์แนวคิดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ จำแนกตามลำดับขั้นตอนการศึกษาเพื่ออาชีพที่ตรงกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 2.2 สรุปแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ

การจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ	Isaacson (1977)	Dykeman et al. (2001)	Donald E. Super	The Nebraska Department of Education
1.การตระหนักรู้ในอาชีพ (Career Awareness)	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6			
1.1 การสร้างความตระหนักรู้ ค่านิยมและความเชื่อ และการส่งเสริมเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	✓	✓		✓
1.2 การรู้จักและค้นหาความสามารถของตนเอง	✓	✓		✓
1.3 การเรียนรู้โลกของงานอาชีพ อาชีพในปัจจุบัน อาชีพในชุมชน และอาชีพของผู้ปกครอง	✓	✓	✓	✓
1.4 การสร้างความเข้าใจในคุณค่าของการทำงาน	✓	✓		✓

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ	Isaacson (1977)	Dykeman et al. (2001)	Donald E. Super	The Nebraska Department of Education
2. การสำรวจอาชีพ (Career Exploration)	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3			
2.1 การสำรวจความถนัด ความชอบและความสามารถของผู้เรียนในอาชีพต่าง ๆ	✓	✓	✓	✓
2.2 การส่งเสริมแนวทางในการตัดสินใจเลือกอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และเรียนรู้ทักษะ ประสบการณ์ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ	✓	✓		✓
2.3 การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมองเห็นภาพรวมของ ความหลากหลายทางอาชีพ ตลาดแรงงาน และความต้องการของตลาดแรงงาน	✓	✓		✓
2.4 การศึกษาขั้นตอนของงานอาชีพ เรียนรู้ทักษะประสบการณ์ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพควบคู่กับการปฏิบัติจริง	✓	✓		✓
3. การปรับตัวกับงานอาชีพ (Career Orientation)	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3			
3.1 การส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจลักษณะหรือขั้นตอนของงานอาชีพ และรู้จักอาชีพ	✓	✓		
3.2 การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในอาชีพต่าง ๆ ในรายวิชาพื้นฐานรายวิชาเพิ่มเติม หรือกิจกรรมชุมนุม	✓	✓		
3.3 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะอาชีพของผู้เรียน ส่งเสริมการวางแผนเส้นทางสู่อาชีพ	✓	✓	✓	✓
3.4 การศึกษาข้อมูลในการประกอบอาชีพของผู้เรียนเพื่อยืนยันการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพในอนาคตจากข้อมูลประสบการณ์	✓	✓		

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

การจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ	Isaacson (1977)	Dykeman et al. (2001)	Donald E. Super	The Nebraska Department of Education
4. การเตรียมตัวเข้าสู่งานอาชีพ (Career Preparation)	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6			
4.1 เรียนรู้อาชีพที่สนใจ การเข้าสู่ระบบของงานอาชีพ และมีการเตรียมตัวเข้าสู่ระบบของมหาวิทยาลัย	✓			✓
4.2 การจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และทักษะ ตรงตามที่ต้องการ	✓		✓	✓
4.3 การสร้างเสริมประสบการณ์อาชีพที่สนใจให้กับผู้เรียน ฝึกฝนทดลองการทำงาน ภายใต้อุปกรณ์ของงานและมีส่วนร่วมในประสบการณ์ทำงานจริง	✓	✓		✓
4.4 การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจข้อมูลทางอาชีพอย่างลึกซึ้งและส่งเสริมทัศนคติที่ดีในการทำงาน	✓			✓

จากตารางที่ 2.2 สรุปแนวความคิดการจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ ได้ว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อมีงานทำมีอาชีพสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ควรดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างความตระหนักในงานอาชีพ (Career Awareness) ซึ่งประกอบด้วย 1) การสร้างความตระหนัก รู้ ค่านิยมและความเชื่อ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ 2) การรู้จักและค้นหาความสามารถของตนเอง 3) การเรียนรู้โลกของงานอาชีพ อาชีพในปัจจุบัน อาชีพในชุมชน และอาชีพของผู้ปกครอง และ 4) การสร้างความเข้าใจในคุณค่าของการทำงาน

จากแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ หรืออาชีพศึกษา มีแนวทางในการจัดการศึกษาที่แตกต่างกันตามวัยของนักเรียน สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นประชากรที่ผู้ศึกษาได้ทำศึกษานั้น ควรใช้แนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อมีงานทำมีอาชีพ ในการสร้างความตระหนักในงานอาชีพ โดยสร้างความตระหนัก รู้ ความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ การรู้จักและค้นหาความสามารถของตนเอง การเรียนรู้โลกของงานอาชีพ อาชีพในปัจจุบัน อาชีพในชุมชน และอาชีพของผู้ปกครอง และการสร้างความเข้าใจในคุณค่าของการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับพระบรมราโชบายด้านการศึกษาด้านการมีงานทำมีอาชีพของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ที่ผู้ศึกษาได้นำมาเป็นแนวทางในการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

5.3 การมีงานทำมีอาชีพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561: 6) ได้ระบุ การมีงานทำมีอาชีพ ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานการศึกษาย่อย ข้อที่ 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในตัวบ่งชี้ ข้อที่ 6 มีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องาน อาชีพ ได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐานในการจัดการ เจตคติที่ดีพร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น การทำงานหรืองานอาชีพ ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

5.3.1 ความรู้

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 232) ได้อธิบายว่า ความรู้ คือ สิ่งที่สะสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ นอกจากนี้ยังได้ให้แนวคิดที่เพิ่มเติมว่า ความรู้เป็นการผสมผสานระหว่างประสบการณ์ ค่านิยม ความเข้าใจ การรู้โดยสัญชาตญาณและสารสนเทศ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการประเมินและการรับเอาประสบการณ์และสารสนเทศใหม่ ๆ ของบุคคล โดยความรู้เกิดขึ้นและถูกนำไปประยุกต์ใช้ โดยจิตใจของบุคคล ซึ่งในองค์การความรู้อาจถูกส่งสมลงในเอกสาร คลังจัดเก็บเอกสาร งานประจำวัน กระบวนการในการทำงาน วิธีปฏิบัติงาน

เบนจามิน บลูม (Benjamin S. Bloom, 1971: 45) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะวิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบกระบวนการของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ อันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ โดยก่อนหน้านั้น ในปี ค.ศ.1965 บลูมและคณะได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้หรือพุทธิพิสัย (cognitive domain) ของคนว่าประกอบด้วยความรู้ตามระดับต่าง ๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป โดยบลูมและคณะได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละระดับไว้ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ที่เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำในสิ่งที่ยุ่ยากซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

2. ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความรู้ ความจำ ให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดงพฤติกรรมเมื่อเผชิญกับสื่อความหมาย และความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. การนำไปปรับใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ (knowledge) ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (comprehension) ในเรื่องใด ๆ ที่มีอยู่เดิมไปแก้ไข ปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น โดยการใช้ความรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการกับความคิดรวบยอดมาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งนั้น

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจ และการนำไปปรับใช้ โดยมีลักษณะเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อย

ที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริง

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อยหรือส่วนใหญ่ ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกัน การสังเคราะห์จะมีลักษณะของการเป็นกระบวนการรวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างรูปแบบหรือโครงสร้างที่ยังไม่ชัดเจนขึ้นมาก่อน อันเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ภายในขอบเขตของสิ่งที่กำหนดให้

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินเกี่ยวกับความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการและเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการกำหนดเกณฑ์ (criteria) เป็นฐานในการพิจารณาตัดสิน การประเมินผล จัดได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สูงสุดของพุทธิลักษณะ (characteristics of cognitive domain) ที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้การวิเคราะห์และการสังเคราะห์เข้ามาพิจารณาประกอบกันเพื่อทำการประเมินผลสิ่งหนึ่งสิ่งใด

อักษร สวัสดิ์ (2542: 26 - 28) ได้รวบรวมนิยามความรู้ไว้ว่า ความรู้ หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบกระบวนของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำอันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ

พรณี สอนเพลง (2552: 15) ได้กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติ และทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สภาพแวดล้อมที่สามารถสื่อสารและแบ่งปันกันได้ และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการสรุป การตัดสินใจ และการคาดการณ์ข้างหน้า รวมถึงการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และความรู้มี 2 ประเภท คือ ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำ ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม และความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวม ถ่ายทอดได้ โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

จากความหมายของความรู้ สรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สะสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า ประสบการณ์ ความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ การผสมผสานระหว่างประสบการณ์ ค่านิยม ความเข้าใจ การรู้โดยสัญชาตญาณ และสารสนเทศ เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึงความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ

5.3.2 ทักษะ

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ให้ความหมายไว้ว่า ทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความถนัด ความชำนาญ ฝีมือลายมือ ทักษะในการรับรู้จะพัฒนาได้เร็วกว่าทักษะอื่น ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 56)

ทักษะเป็นคำที่นำมาจากรากศัพท์ภาษาสันสกฤต และในวิชาการศึกษาได้แปลมาจากคำว่า Skill ซึ่งมีความหมายถึง ความสามารถ ขยันหมั่นเพียร ความคล่องแคล่ว แข็งแรง นอกจากนี้พจนานุกรมไทยได้ให้ความหมายของทักษะไว้ว่าเป็นความชำนาญและความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งในเวลารวดเร็วและเกิดประสิทธิภาพ ในเรื่องนี้ กู๊ด (Good, Carter V., 1973: 26) ได้ให้ความหมายของทักษะไว้ว่า เป็นสิ่งที่บุคคลได้เรียนรู้ที่กระทำด้วยความยาก ง่าย แม่นยำ อาจจะทางด้านร่างกาย สมอังกก็ได้

ประเสริฐ ดันสกุล (2538: 45) ได้ระบุว่า ทักษะ หมายถึง ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ เป็นทักษะภายนอกที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากการกระทำ หรือจากการปฏิบัติ ซึ่งทักษะดังกล่าวนี้เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่จะทำให้ผู้ที่มีทักษะเหล่านั้นมีชีวิตที่ดีขึ้น

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ความหมายของทักษะอาชีพ หมายถึง ความสามารถในการกระทำงานได้เป็นอย่างดีด้วยความถูกต้อง ตามขั้นตอน ตรงกับลักษณะงาน แม่นยำ ในระยะเวลาที่กำหนด อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3.3 เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายไว้ว่า เจตคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 321)

เธิร์สโตน (Thurstone, 1964 : 453) กล่าวถึง เจตคติ หมายถึง ตัวแปรทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่ไม่อาจสังเกตได้โดยง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงภายใน แสดงออกให้เห็นได้จากพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เจตคดียังเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกและความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553: 64) ให้ความหมายว่า เจตคติเป็นเรื่องของความรู้สึก ทั้งที่พอใจและไม่พอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งมีอิทธิพลทำให้แต่ละคนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแตกต่างกันไป

มนตรี จันทศรี (2554: 8) ได้สรุปว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ว่าจะเป็นบุคคล สถานการณ์ หรือภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ทางสังคม ในลักษณะของเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ชอบ ไม่ชอบ สภาวะดังกล่าวนี้เอง ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งใด ๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของเจตคติที่มีอยู่

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2559: 181) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึก ความเชื่อ ความศรัทธาของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ช่วยกระตุ้นใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง เช่น สนับสนุนหรือต่อต้าน ชอบหรือไม่ชอบ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2559: 396) ให้ความหมายว่า เจตคติเป็น อัจฉมาสัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด (Ideas) เจตคติอาจเป็นบวกหรือลบ ถ้ามีบุคคลมีเจตคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่เผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติลบก็จะหลีกเลี่ยง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่มีต่ออาชีพ เห็นคุณค่าและความสำคัญของอาชีพ ที่เป็นผลมาจาก

การเรียนรู้และประสบการณ์ที่ช่วยกระตุ้นใจให้บุคคล แสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใด ทิศทางหนึ่ง

5.4 แนวทางการจัดกิจกรรมการมีงานทำมีอาชีพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ได้ระบุไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 204 - 205)

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระเกี่ยวกับการทำงาน ในชีวิตประจำวัน ช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและสังคมได้ในสภาพเศรษฐกิจที่พอเพียง ไม่ทำลาย สิ่งแวดล้อม เน้นการปฏิบัติจริงจนเกิดความมั่นใจและภูมิใจในผลสำเร็จของงาน เพื่อให้ค้นพบ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง และในมาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 4 การอาชีพ เป็นสาระเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และในมาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็นมีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ได้ระบุไว้ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551: 6-11)

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

ตารางที่ 2.3 มาตรฐาน ง 1. 1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกันและทักษะ การแสวงหาความรู้มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึก ในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	1. บอกวิธีการทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง 2. ใช้วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือง่าย ๆ ในการทำงานอย่างปลอดภัย 3. ทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเองอย่าง กระตือรือร้นและตรงเวลา	<ul style="list-style-type: none"> ● การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การแต่งกาย - การเก็บของใช้ - การหยิบจับและใช้ของใช้ส่วนตัว - การจัดโต๊ะ ตู้ ชั้น ● การใช้วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือง่าย ๆ ในการทำงานอย่างปลอดภัย เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การทำความสะอาดเคยการใช้เครื่องมือ - การรดน้ำต้นไม้ - การถอนและเก็บวัชพืช

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - การพับกระดาษเป็นของเล่น
ป. 2	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกวิธีการและประโยชน์การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเองและครอบครัว 2. ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือในการทำงานอย่างเหมาะสมกับงานและประหยัด 3. ทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเองและครอบครัวอย่างปลอดภัย 	<ul style="list-style-type: none"> ● การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเองและครอบครัว เช่น <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกในบ้าน - การจัดวาง เก็บเสื้อผ้า รองเท้า - การช่วยครอบครัวเตรียมประกอบอาหาร - การกวาดบ้าน - การล้างจาน ● การใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การเพาะเมล็ด - การดูแลแปลงเพาะกล้า - การทำของเล่น - การประดิษฐ์ของใช้ส่วนตัว
ป. 3	<ol style="list-style-type: none"> 1.อธิบายวิธีการและประโยชน์การทำงาน เพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและส่วนรวม 2 ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือตรงกับลักษณะงาน 3. ทำงานอย่างเป็นขั้นตอนตามกระบวนการทำงานด้วยความสะอาด ความรอบคอบและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> ● การทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การเลือกใช้เสื้อผ้า - การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน - การทำความสะอาดรองเท้า กระเป๋า นักเรียน - การกวาด ถู ปัดกวาด เช็ดถูบ้านเรือน - การทำความสะอาดห้องเรียน ● การใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือเช่น <ul style="list-style-type: none"> - การปลูกผักสวนครัว - การบำรุงรักษาของเล่น - การซ่อมแซมของใช้ส่วนตัว - การประดิษฐ์ของใช้ในโอกาสต่าง ๆ โดยใช้วัสดุในท้องถิ่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 4	<p>1. อธิบายเหตุผลในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย</p> <p>3. ทำงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ อย่างเป็นขั้นตอน ด้วยความขยัน อดทน รับผิดชอบ และซื่อสัตย์</p> <p>3. ปฏิบัติตนอย่างมีมารยาท ในการทำงาน</p> <p>4. ใช้พลังงาน และทรัพยากร ในการทำงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การทำงาน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การดูแลรักษาของใช้ส่วนตัว - การจัดตู้เสื้อผ้า โต๊ะเขียนหนังสือ และ กระเป๋านักเรียน - การปลูกไม้ดอกหรือไม้ประดับ - การซ่อมแซมวัสดุ อุปกรณ์และ เครื่องมือ - การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งจาก ใบตองและกระดาษ - การจัดเก็บเอกสารส่วนตัว ● มารยาท เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การต้อนรับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในโอกาสต่าง ๆ - การรับประทานอาหาร - การใช้ห้องเรียน ห้องน้ำและห้องส้วม
ป. 5	<p>1. อธิบายเหตุผลการทำงานแต่ละ ขั้นตอนถูกต้องตามกระบวนการทำงาน</p> <p>2. ใช้ทักษะการจัดการในการทำงาน อย่างเป็นระบบ ประณีต และมีความคิด สร้างสรรค์</p> <p>3. ปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทใน การทำงานกับสมาชิกในครอบครัว</p> <p>4. มีจิตสำนึกในการใช้พลังงานและ ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ขั้นตอนการทำงาน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การซ่อมแซม ชัก ตาก เก็บ รีด พับ เสื้อผ้า - การปลูกพืช - การทำบัญชีครัวเรือน ● การจัดการในการทำงาน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การจัดโต๊ะอาหาร ตู้อาหาร ตู้เย็น และห้องครัว - การทำความสะอาดห้องน้ำและห้อง ส้วม - การซ่อมแซมอุปกรณ์ของใช้ในบ้าน - การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งจาก วัสดุเหลือใช้ที่มีอยู่ในท้องถิ่น - การจัดเก็บเอกสารสำคัญ - การดูแลรักษาและใช้สมบัติส่วนตัว สมาชิกในครอบครัวและส่วนรวม

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาท เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การทำงานกับสมาชิกในครอบครัว
ป. 6	1. อภิปรายแนวทางในการทำงานและปรับปรุงการทำงานแต่ละขั้นตอน 2. ใช้ทักษะการจัดการในการทำงานและมีทักษะการทำงานร่วมกัน 3. ปฏิบัติตนอย่างมีมารยาทในการทำงานกับครอบครัวและผู้อื่น	<ul style="list-style-type: none"> ● การทำงานและการปรับปรุงการทำงาน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การดูแลรักษาสมบัติภายในบ้าน - การปลูกไม้ดอกหรือไม้ประดับหรือปลูกผัก หรือเลี้ยงปลาสวยงาม - การบันทึกรายรับ – รายจ่ายของห้องเรียน - การจัดเก็บเอกสารการเงิน ● การจัดการในการทำงานและทักษะการทำงานร่วมกัน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การเตรียม ประกอบ จัดอาหาร ให้สมาชิกในครอบครัว - การติดตั้ง ประกอบ ของใช้ในบ้าน - การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งให้สมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อนในโอกาสต่าง ๆ ● มารยาท เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การทำงานกับสมาชิกในครอบครัวและผู้อื่น

จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ได้ระบุไว้ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา: 47 – 48)

สาระที่ 4 การอาชีพ

ตารางที่ 2.4 มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 1	-	-
ป. 2	-	-
ป. 3	-	-

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 4	1. อธิบายความหมายและความสำคัญของอาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> ● ความหมายและความสำคัญของอาชีพ
ป. 5	1. สืบหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในชุมชน 2. ระบุความแตกต่างของอาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> ● อาชีพต่าง ๆ ในชุมชน <ul style="list-style-type: none"> - ค่าขาย - เกษตรกรรม - รับจ้าง - รับราชการ พนักงานของรัฐ - อาชีพอิสระ ● ความแตกต่างของอาชีพ <ul style="list-style-type: none"> - รายได้ - ลักษณะงาน - ประเภทกิจการ ● ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับอาชีพ <ul style="list-style-type: none"> - ทำงานไม่เป็นเวลา - การยอมรับนับถือจากสังคม - มีความเสี่ยงต่อชีวิตสูง
ป. 6	1. สืบหาตนเองเพื่อวางแผนในการเลือกอาชีพ 2. ระบุความรู้ ความสามารถ และคุณธรรมที่สัมพันธ์กับอาชีพที่สนใจ	<ul style="list-style-type: none"> ● การสำรวจตนเอง <ul style="list-style-type: none"> - ความสนใจ ความสามารถ และทักษะ ● คุณธรรมในการประกอบอาชีพ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ความซื่อสัตย์ - ความขยัน อดทน - ความยุติธรรม - ความรับผิดชอบ

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นซึ่งเป็นตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ได้ระบุไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการมีงานทำมีอาชีพประกอบด้วยกิจกรรมการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือในการทำงาน การปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ การจัดการในการทำงานและทักษะการทำงานร่วมกัน กิจกรรมการเรียนรู้อาชีพต่าง ๆ ในชุมชน การสำรวจความสนใจความสามารถ ทักษะและคุณธรรมในการประกอบอาชีพของนักเรียน

5.5 การวัดการมีงานทำมีอาชีพ

5.5.1 การวัดความรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีได้ระบุ สาระที่ 4 การอาชีพ ไว้ว่า เป็นสาระเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม เห็นคุณค่า

ของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ และในมาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็นมีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 205)

คุณภาพของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ: 206 - 207) ได้ระบุไว้ดังนี้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- เข้าใจวิธีการทำงานเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือถูกต้องตรงกับลักษณะงาน มีทักษะกระบวนการทำงาน มีลักษณะนิสัยการทำงาน ที่กระตือรือร้น ตรงเวลา ประหยัด ปลอดภัย สะอาด รอบคอบและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- เข้าใจประโยชน์ของสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน มีความคิดในการแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการสร้างของเล่นของใช้อย่างง่าย โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี ได้แก่ กำหนดปัญหาหรือความต้องการ รวบรวมข้อมูล ออกแบบโดยถ่ายทอดความคิดเป็นภาพร่าง 2 มิติ ลงมือสร้าง และประเมินผล เลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์อย่างถูกวิธีเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ในชีวิตประจำวันอย่างสร้างสรรค์และมีการจัดการสิ่งของเครื่องใช้ด้วยการนำกลับมาใช้ซ้ำ

- เข้าใจและมีทักษะการค้นหาข้อมูลอย่างมีขั้นตอน การนำเสนอข้อมูลในลักษณะต่าง ๆ และวิธีดูแลรักษาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- เข้าใจการทำงานและปรับปรุงการทำงานแต่ละขั้นตอน มีทักษะการจัดการทักษะการทำงานร่วมกัน ทำงานอย่างเป็นระบบและมีความคิดสร้างสรรค์ มีลักษณะนิสัยการทำงานที่ขยัน อดทน รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีมารยาท และมีจิตสำนึกในการใช้น้ำ ไฟฟ้าอย่างประหยัดและคุ้มค่า

- เข้าใจความหมาย วิวัฒนาการของเทคโนโลยี และส่วนประกอบของระบบเทคโนโลยีมีความคิดในการแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการอย่างหลากหลาย นำความรู้และทักษะการสร้างชิ้นงานไปประยุกต์ในการสร้างสิ่งของเครื่องใช้ตามความสนใจอย่างปลอดภัย โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี ได้แก่ กำหนดปัญหาหรือความต้องการ รวบรวมข้อมูล ออกแบบโดยถ่ายทอดความคิดเป็นภาพร่าง 3 มิติ หรือแผนที่ความคิด ลงมือสร้าง และประเมินผล เลือกใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันอย่างสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม และมีการจัดการเทคโนโลยีด้วยการแปรรูปแล้วนำกลับมาใช้ใหม่

- เข้าใจหลักการแก้ปัญหาเบื้องต้น มีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูล เก็บรักษา ข้อมูล สร้างภาพกราฟิก สร้างงานเอกสาร นำเสนอข้อมูล และสร้างชิ้นงานอย่างมีจิตสำนึกและรับผิดชอบ

- รู้และเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพ รวมทั้งมีความรู้ ความสามารถและคุณธรรมที่สัมพันธ์กับอาชีพ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดความรู้เป็นการประเมินเกี่ยวกับความรู้ในงานอาชีพ ของนักเรียนโดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 เป็นการวัดความรู้ เกี่ยวกับใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือถูกต้องตรงกับลักษณะงาน ความเข้าใจประโยชน์ของสิ่งของ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 เป็นการวัดความรู้เกี่ยวกับการทำงาน และกระบวนการทำงานแต่ละขั้นตอน ความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพ โดยใช้แบบทดสอบ เป็นเครื่องมือในการประเมิน

5.5.2 การวัดทักษะ

ทิสนา แคมณี (2548: 40-41) กล่าวถึงทักษะกระบวนการ (Process Skills) ว่าเป็นทักษะที่เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา เช่น กระบวนการสืบสอบแสวงหาความรู้ หรือกระบวนการคิดต่าง ๆ อาทิ การคิดวิเคราะห์ การอุปนัย การนิรนัย การใช้เหตุผลการสืบสอบ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น หรืออาจเป็นกระบวนการทางสังคม เช่น กระบวนการทำงานร่วมกัน เป็นต้น ปัจจุบันการศึกษา ให้ความสำคัญในเรื่องนี้มาก เพราะถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำรงชีวิตและได้เสนอรูปแบบ การเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ (Process Skills) 4 รูปแบบดังนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการสืบสอบ และแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม
2. รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการคิดอุปนัย
3. รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการคิดสร้างสรรค์
4. รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการคิดแก้ปัญหาอนาคตตามแนวคิดของ

ทอร์แรนซ์

สุวิมล ว่องวานิช (2547: 1-2) ได้กล่าวถึงการวัดทักษะการปฏิบัติ ซึ่งจุดหมาย ทางการศึกษาจะให้ความสำคัญกับการวัดผลทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้าน จิต พิ สัย (Affective Domain) และด้าน ทักษะ พิ สัย (Psychomotor Domain) และยังให้ความหมายคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ดังนี้ คือ Practice มีความหมายว่า การลงมือทำงาน บ่อย ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้หรือเกิดความรู้ ส่วน Performance หมายถึง การแสดงอาการ หรือทำงานตามกระบวนการต่าง ๆ ให้เสร็จสิ้น คำว่า Psychomotor หมายถึง การเคลื่อนไหว ทางกายที่เป็นผลมาจากกระบวนการทางสมองหรือจิตใจ หรือกลุ่มพฤติกรรมที่ซับซ้อน และคำว่า Skill หมายถึง ความสามารถที่เกิดจากการฝึกฝน หรือการปฏิบัติ ทั้ง 4 คำ มีความสัมพันธ์ กล่าวคือ การปฏิบัติงานต้องอาศัยการประสานสัมพันธ์ของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อทำงานให้เสร็จและเมื่อทำบ่อย ๆ จะเกิดความชำนาญและเกิดการเรียนรู้ขึ้น และยังได้กล่าวถึง ลักษณะของการวัดทักษะปฏิบัติที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ

1. ต้องมีการปฏิบัติงานหรือแสดงกระบวนการปฏิบัติงานให้ปรากฏ
2. การปฏิบัติงานต้องอาศัยกลไกการทำงานของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ที่ประสานสัมพันธ์กัน
3. การปฏิบัติงานควรมีการกระทำซ้ำบ่อยครั้ง
4. การปฏิบัติงานเป็นกระบวนการทำให้เกิดการเรียนรู้

สุวิมล ว่องวานิช (2547: 6 – 7) ได้กล่าวถึงกระบวนการวัดผลด้านทักษะการปฏิบัติ ต้องมีการจัดสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีการปฏิบัติจริง และผู้สอนใช้วิธีการสังเกตในการเก็บข้อมูล เกี่ยวกับการทำงานของผู้เรียนในระหว่างการปฏิบัติงาน ดังนั้น การวัดทักษะการปฏิบัติส่วนหนึ่ง จึงขึ้นอยู่กับเตรียมการเรื่องสถานที่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติ โดยมีขั้นตอนสำคัญดังนี้

1. การกำหนดงานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ในขั้นนี้ผู้สอนต้องศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่ามุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใด ต้องการให้บรรลุในเรื่องใด แล้วกำหนดงานให้สอดคล้องกับหลักสูตรรายวิชานั้น

2. การกำหนดสถานการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ผู้วัดต้องกำหนดสถานการณ์หรือเงื่อนไขในการปฏิบัติงานแก่ผู้เรียนให้ชัดเจนว่ามีลักษณะใด การวัดทักษะอาจเกิดขึ้นในสภาพการณ์จริง (Natural Sitting) ในสถานการณ์ที่มีการจำลองให้คล้ายคลึงกับสภาพการณ์จริง (Simulated Situation) ในสถานการณ์ที่ผู้สอบควบคุมเงื่อนไขต่าง ๆ ในการทำงานเพื่อการทดสอบกระบวนการปฏิบัติงานในครั้งนั้น ๆ (Controlled Test) หรือในสถานการณ์ที่ไม่ต้องลงมือปฏิบัติงานแต่วัดโดยการทดสอบด้วยข้อสอบ

3. การกำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการวัดทักษะ (Performance Outcome) โดยเน้นให้เห็นว่า ในการปฏิบัติงานนั้นให้ความสำคัญกับการวัดกระบวนการหรือผลงาน หรือทั้งสองส่วนและจะวัดผ่านตัวบ่งชี้อะไรบ้าง (Indicators)

4. การกำหนดวิธีการวัดภาคปฏิบัติที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่จะวัด วิธีการที่ใช้มีหลากหลายประเภท ได้แก่ การทดสอบด้วยข้อสอบ การให้ปฏิบัติจริง การให้ส่งสิ่งของที่ผลิตได้

5. การกำหนดความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ ความเหมาะสมของผู้วัด ช่วงเวลาที่ทำกรวัด ในขั้นตอนนี้ผู้วัดต้องตัดสินใจเกี่ยวกับประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด การสร้างเครื่องมือ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน

6. การกำหนดวิธีการประเมินผลและรายงานการวัดทักษะการปฏิบัติ

การกำหนดเครื่องมือวัดคุณลักษณะด้านทักษะ (สุวิมล ว่องวานิช, 2547: 11) เครื่องมือวัดทักษะการปฏิบัติ แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. ประเภทที่ไม่ใช้การทดสอบ ซึ่งมีเครื่องมือวัดหลายแบบ เช่น แบบตรวจสอบรายการ แบบประเมินค่า แบบบันทึกพฤติกรรม แผนภูมิการมีส่วนร่วม การสังเกตเหมาะกับการวัดกระบวนการทำงานของผู้เรียน และการวัดคุณภาพของผลงาน

2. ประเภทที่ใช้การทดสอบ เช่น การทดสอบด้วยข้อสอบข้อเขียน (Practical Examination) หรือการสอบปากเปล่า (Oral Examination) การใช้ข้อสอบข้อเขียนเหมาะกับการทดสอบความรู้ของผู้เรียน เกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะงานในที่เสี่ยงอันตรายก่อนไปปฏิบัติจริง ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน ส่วนการสัมภาษณ์หรือการสอบปากเปล่าเหมาะกับการตรวจสอบความสามารถในการปฏิบัติงาน ในกรณีที่ผู้สอนมีโอกาสเข้าไปเก็บข้อมูลในสถานการณ์ที่ผู้เรียนปฏิบัติงานได้ยาก เช่น การทดลองที่ทำเป็นกลุ่มใหญ่ การให้ผู้เรียนไปฝึกงานภาคสนามในโรงเรียนหรือบริษัท ผู้สอนอาจเรียกผู้เรียนมาทำการสอบปากเปล่าให้เล่าอธิบายสิ่งที่ได้ทำไปให้ผู้สอนทราบ เพื่อตรวจสอบดูว่าใครที่ทำงานจริง และได้มีการแก้ปัญหาในการทำงานอย่างไร

สุพรรณิ ชื่นคำ (2550: 40) ได้สรุปว่า การวัดทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นระดับความสามารถและความคล่องแคล่วของการแสดงออกของผู้เรียน ที่เกิดจากการอ่าน การเรียนรู้ และวิธีการฝึกฝนในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ มีวิธีสืบแสวงหาความรู้แตกต่างกันตามสิ่งที่อยากรู้อยากเป็น ในการกำหนดการค้นคว้า เรื่องที่จะค้นคว้า การเลือกวิธีการค้นคว้า การดำเนินการค้นคว้า การวิเคราะห์ และสรุปผลการค้นคว้า สามารถตีความวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลได้

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การวัดทักษะ เป็นการประเมินจากสภาพการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้มีการปฏิบัติจริง โดยการสังเกตเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของผู้เรียน ระหว่างปฏิบัติงาน เช่น การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างถูกวิธี เลือกใช้สิ่งของเครื่องมือถูกต้อง ตรงกับลักษณะงาน ปฏิบัติงานตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง มีทักษะการทำงานร่วมกันและทำงาน อย่างเป็นระบบ โดยใช้เครื่องมือวัดทักษะ เช่น แบบประเมิน แบบทดสอบ แบบสังเกต เป็นต้น

5.5.3 การวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

ธีรวุฒิ เอกะกุล (2542: 18) ได้สรุปวิธีการวัดเจตคติ ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีที่ง่ายและตรงไปตรงมามากที่สุด การสัมภาษณ์จะต้องเตรียมข้อรายการที่จะซักถามไว้อย่างดี ข้อรายการนั้นต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติให้ตรงเป้าหมาย ผู้สัมภาษณ์จะได้ทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้ตอบ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่มีข้อเสียว่า ผู้ถามอาจจะไม่ได้รับคำตอบที่จริงใจจากผู้ตอบ เพราะผู้ตอบ อาจบิดเบือนคำตอบ เนื่องจากอาจเกิดความเกรงกลัวต่อการแสดงความคิดเห็น วิธีแก้ไข คือผู้สัมภาษณ์ต้องสร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์ให้เป็นกันเอง ให้ผู้ตอบรู้สึกสบายใจ ไม่เคร่งเครียดเป็นอิสระ และแน่ใจว่าคำตอบของเขาจะเป็นความลับ

2. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่เราสังเกตมีเจตคติ ความเชื่อ อุปนิสัยเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตจะถูกต้องใกล้เคียงกับความจริง หรือเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใดนั้น มีข้อควรคำนึงหลายประการ กล่าวคือควรมีการศึกษาหลาย ๆ ครั้ง ทั้งนี้เพราะเจตคติของบุคคลมาจากหลาย ๆ สาเหตุ นอกจากนี้ตัวผู้สังเกตเองจะต้องทำตัวเป็นกลาง ไม่มีความลำเอียงและการสังเกต ควรสังเกตหลาย ๆ ช่วงเวลา ไม่ใช่สังเกตเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง

3. การรายงานตนเอง (Self-report) วิธีนี้ต้องการให้ผู้ถูกสอบวัดแสดงความรู้สึก ของตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือ สิ่งเร้าที่เป็นข้อคำถามให้ผู้สอบแสดงความรู้ออกมา อย่างตรงไปตรงมา แบบทดสอบหรือมาตราวัดที่เป็นของแนวเทอร์สโตน (Thurstone) กัทท์แมน (Guttman) ลิเคิร์ต (Likert) และออสกู๊ด (Osgood) นอกจากนี้กล่าวมายังมีแบบให้ผู้สอบรายงาน ตนเองและอื่น ๆ อีกมาก แล้วแต่จุดมุ่งหมายของการสร้างและการวัด

4. เทคนิคการจินตนาการ (Projective Techniques) วิธีนี้อาศัยสถานการณ์ หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ ภาพแปลกๆ เรื่องราวแปลก ๆ เมื่อผู้สอบ เห็นสิ่งเหล่านี้จะจินตนาการออกมาแล้วนำมาตีความหมาย จากการตอบนั้น ๆ พอจะรู้ได้ว่ามีเจตคติ ต่อเป้าเจตคติอย่างไร

5. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological Measurement) การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือ ไฟฟ้า แต่สร้างเฉพาะเพื่อวัดความรู้สึกอันจะทำให้พลังไฟฟ้าในร่างกายเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าตีใจเข็มจะช้อย่างหนึ่ง เสียใจเข็มจะช้อย่างหนึ่ง ใช้หลักการเดียวกันกับเครื่องจับเท็จ เครื่องมือแบบนี้ยังพัฒนาไม่ตีพอจึงไม่นิยมใช้เท่าใดนัก

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2542: 60-63) กล่าวว่า เนื่องจากเจตคติเป็นมโนภาพ (Concept) ที่วัดได้ยาก เครื่องมือการวัดจึงมีหลายรูปแบบ แล้วแต่สถานการณ์ที่ต้องการวัดเครื่องมือที่นิยมใช้กันอยู่มี 5 ชนิดคือ

ก. สัมภาษณ์ (Interview) การสัมภาษณ์ หมายถึง การพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย ผู้สัมภาษณ์ที่ดีต้องฟังมากกว่าพูดเสียเองและต้องไม่หุบปาก จะยึดตามแนววัตถุประสงค์ที่จะวัดและบันทึกไว้ได้อย่างถูกต้อง การสัมภาษณ์ใช้ปากเป็นเครื่องมือสำคัญได้ผลอย่างไรบันทึกเอาไว้ การวัดเจตคติโดยการสัมภาษณ์จะสร้างข้อคำถามในการสัมภาษณ์ให้ดีเป็นมาตรฐานก่อน ข้อคำถามแต่ละข้อจะต้องกระตุ้นให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบความรู้สึกต่อเป้า เจตคติที่ผู้ทำการสัมภาษณ์ต้องการได้ ข้อคำถามหรือข้อรายการนั้นต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติให้ตรงเป้าหมาย การเตรียมคนและเตรียมเครื่องมือการวัดจึงเป็นสิ่งสำคัญ การวางแผนสร้างข้อคำถามจะต้องคิดถึงระยะเวลาลักษณะของผู้ถูกสัมภาษณ์ด้วยข้อคำถามควรถามคลุมทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อจะได้ใช้ประเมินเปรียบเทียบความรู้สึกที่แท้จริง

ข. การสังเกต (Observation) การสังเกต คือ การเฝ้ามองดูสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างมีจุดมุ่งหมาย เครื่องมือสำคัญของการสังเกตก็คือตาและหูนั่นเอง การเฝ้าดูโดยการบันทึกในสมุดจะทำให้ลืมเลือนง่าย ข้อรายการ (Checklist) ที่จะใช้ในการสังเกตจึงควรเตรียมไว้ให้พร้อม การสังเกตที่ดีก็ต้องฝึกเหมือนกัน จึงจะทำหน้าที่ได้ถูกต้องสมบูรณ์ ผู้สังเกตควรจะเป็นที่รับรู้และมีประสาทตาดีมีฉะนั้นแล้วจะทำให้ข้อมูลคาดเคลื่อน

ค. การรายงานตนเอง (Self-report) เครื่องมือแบบนี้ต้องการให้ผู้ถูกสอบถามแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส นั่นคือ สิ่งเร้าที่เป็นข้อความ ข้อคำถาม หรือเป็นภาพ เพื่อให้ผู้สอบถามความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมานั่นเอง แบบทดสอบหรือมาตราวัดที่ถือว่าเป็นมาตรฐาน (Standard) เป็นแนวการสร้างของเทอร์สโตน (Thurstone) กัตแมน (Guttman) ลิเคิร์ท (Likert) และออสกู๊ด (Osgood) การวัดเจตคติแบบรายงานตนเองยังมีวิธีแบบอื่นอีกมาก แต่ไม่ถือว่าเป็นรูปแบบมาตรฐาน ซึ่งสร้างแล้วแต่จุดมุ่งหมายของการสร้างหรือการวัดเป็นคราวๆ ไป

ง. เทคนิคการจินตนาการ (Projective Techniques) แบบนี้อาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ สถานการณ์ที่กำหนดให้จะไม่มีการสร้างที่แน่นอน ทำให้ผู้สอบจะต้องจินตนาการออกมาตามแต่ประสบการณ์เดิมของตน แต่ละคนจะแสดงออกมาไม่เหมือนกัน เช่น ประเภทให้เติมประโยคให้สมบูรณ์ ภาพนามธรรม เติมเรื่องราวสั้น ๆ เล่านิทานจากภาพ ฯลฯ การแปลความหมายอาศัยผลจากการตอบสิ่งที่กล่าวมาแล้ว ก็พอจะรู้ว่าผู้นั้นมีเจตคติอย่างไรต่อเป้าเจตคตินั้น ๆ

จ. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological Measurement) การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้า หรือเครื่องมืออื่น ๆ ในการสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงสภาพของร่างกาย

เช่น การใช้เครื่องกัลวานอมิเตอร์ชนิดหนึ่ง เพื่อวัดดูความต้านทานกระแสไฟฟ้าในผิวหนัง เมื่อคนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ ส่วนผสมของสารเคมีต่าง ๆ จะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพปกติ เรียกว่ามีกระแสไฟฟ้าไหลสามารถเปลี่ยนแปลงขนาดได้ เครื่องวัดทางไฟฟ้าก็จะสามารถวัดตรวจสอบเปรียบเทียบกับขณะที่ร่างกายอยู่ในสภาพปกติได้ เครื่องมือจับเท็จอาศัยหลักการอันนี้ การจะเชื่อถือได้ขนาดไหนต้องศึกษาให้รอบคอบ อารมณ์ต่าง ๆ อาจศึกษาได้จากการเปลี่ยนแปลงของลูกตาดำ ปริมาณของไฮโมนบางอย่างก็สามารถบอกอารมณ์ความพอใจหรือไม่พอใจของคนได้

อาดัม ยูโซะ (2557: 92) ได้กล่าวว่า เครื่องมือที่ใช้วัดเจตคติมีหลายแบบหลายวิธี เช่น ใช้แบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ การรายงานตนเอง เทคนิคการ จินตนาการ การวัดทางสรีระภาพ ผู้สอนควรเลือกใช้ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ต้องการวัด

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดเจตคติ เป็นการวัดความคิด ความรู้สึก จากประสบการณ์ของแต่ละคนซึ่งแสดงออกมาไม่เหมือนกัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้วัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ เช่น ลักษณะนิสัยการทำงานที่กระตือรือร้น เต็มใจและตั้งใจ ตรงเวลา ชยัน พยายาม มุ่งมั่นในการทำงาน อดทน รับผิดชอบซื่อสัตย์ แก้ไขปัญหา ปรับปรุงพัฒนางานอยู่เสมอ และมีความคิดสร้างสรรค์ ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ โดยใช้แบบวัดตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's scale) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

6. ความพึงพอใจ

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึงความรู้สึกที่ผู้ปฏิบัติงาน มีดังนี้

กรีน (Green, 1972: 40) ได้กล่าวว่า เมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในการทำงาน จะเกิดความตั้งใจในการทำงาน และเต็มใจที่จะอุทิศเวลา แรงกาย ความคิด เพื่อสนองความต้องการของหน่วยงาน

แอปเปิ้ลไวท์ (Applewhite, 1973: 6) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความหมายรวมไปถึงความพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้วยการมีความสุขที่ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เข้ากันได้ มีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานด้วย

โยเดอร์ (Yoder, 1985: 6) กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลมีความพึงพอใจในงานและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร บุคคลที่มีความพึงพอใจในงานที่ทำ เมื่อได้รับผลตอบแทนประโยชน์ที่ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจจากงานนั้น

ชนะดา วีระพันธ์ (2555: 6) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือมีความชื่นชอบ พอใจต่อการที่บุคคลอื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งตอบสนองความต้องการของบุคคลหนึ่งทีปรารถนา ให้กระทำในสิ่งที่ต้องการซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันหรือมีความพึงพอใจมากน้อย ขึ้นอยู่กับค่านิยม

ของแต่ละบุคคลและความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจตลอดจนสิ่งเร้าต่าง ๆ ซึ่งอาจสามารถทำให้ระดับความพึงพอใจแตกต่างกันได้ เช่น ความสะดวกสบายที่ได้รับ ความสวยงาม ความเป็นกันเอง ความภูมิใจ การยกย่อง การได้รับการตอบสนองในสิ่งที่ต้องการและความศรัทธา เป็นต้น

วรัญญา แดงสนิท (2556: 20) ได้ศึกษาความหมายของความพึงพอใจสรุปไว้ว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกของครูที่มีต่องานอันเกิดจากการรับรู้และประเมินด้วยตนเองจากสภาพการทำงานและโรงเรียน วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 5 อย่างคือ ความพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงาน ความพึงพอใจต่อการนิเทศงาน ความพึงพอใจต่อโอกาสในการก้าวหน้า ความพึงพอใจต่อเงินเดือน และความพึงพอใจต่อลักษณะงานที่ทำ ซึ่งล้วนส่งผลทั้งตัวบุคคลและหน่วยงาน

วิชชุตา คัมภีร์เวช (2556: 10) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ว่าหมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคาดหวัง ความพยายาม ผลงานรางวัลที่ได้รับ การให้คุณค่าของรางวัล ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง

อุทัยวรรณ ทองสุข (2560: 15) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ (satisfaction) เป็นความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเกิดขึ้นจากความคาดหวัง หรือเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลได้

จากการศึกษาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติที่เกิดจากแรงจูงใจ ซึ่งเป็นพลังในการผลักดันให้เกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการและความคาดหวังที่เกิดขึ้น อันเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์จากการกระทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการ ตามเป้าหมาย ของแต่ละบุคคล

6.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

เฮอรัชเบอร์ก (Herzberg, 1959: 77) ได้การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมของคน เพื่อที่จะทราบว่า อะไรคือสิ่งที่มีอิทธิพลและแรงจูงใจในการทำงาน พบว่าเกิดจากปัจจัย 2 กลุ่ม คือ

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivator Factors) คือ มีปัจจัยบางประการเกี่ยวกับงานที่ทำให้จะเป็นสิ่งกระตุ้นและจูงใจให้เกิดความพึงพอใจที่จะทำงานเป็นอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตาม แม้จะไม่มีปัจจัยที่ว่านี้อยู่ ก็ได้หมายความว่าคนทำงานจะไม่มี ความพอใจในงานที่ทำ องค์ประกอบของปัจจัยที่จะกล่าวต่อไปนี้ จะเป็นสิ่งกระตุ้นจูงใจให้ปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น คือ ความสำเร็จในการทำงาน (Achievement) การได้รับความยกย่องนับถือ (Recognition) ลักษณะงาน (Work itself) ความรับผิดชอบ (Responsibility) และความก้าวหน้า (Advancement) เป็นต้น

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene or Maintenance Factors) กล่าวคือ มีปัจจัยบางประการที่เกี่ยวกับงานซึ่งจะเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นที่จะทำให้คนไม่พอใจในการทำงาน แต่ปัจจัยเหล่านี้จะมีประสิทธิภาพเพียงไรก็ตาม ก็ไม่ใช่สิ่งที่จะจูงใจให้คนทำงานเพิ่มมากขึ้นจากเคยทำตัวอย่าง ปัจจัยค้ำจุนที่กล่าวมานี้ ประกอบด้วย นโยบายและการบริหารขององค์กร (Company Policy and

Administration) การปกครองบังคับบัญชา (Supervision) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา (Relationship with Supervision) สภาพการทำงาน (Working Condition) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (Relationship with Peers) ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา (Relationship with Subordinates) เงินเดือน (Salary) สถานะของอาชีพ (Status) ความมั่นคงในงาน (Job Security) ความเป็นอยู่ส่วนตัว (Personal Life) และความเจริญก้าวหน้า (Growth) เป็นต้น

มาสโลว์ (Maslow, 1970: 69 - 80) ได้ศึกษาว่า พฤติกรรมของคนจะถูกกำหนดและควบคุมโดยแรงจูงใจต่าง ๆ แรงจูงใจเหล่านี้มีลักษณะแตกต่างกันไปสำหรับแต่ละคนอีกด้วย ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารควรได้รับทราบ ว่า แรงจูงใจหรือความต้องการของบุคลากรในองค์กรนั้น มีรูปแบบอย่างไรบ้าง โดยได้ลำดับความต้องการของมนุษย์จากระดับต่ำถึงระดับสูงไว้ 5 ชั้น เรียกว่า ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Needs-Hierarchy Theory) เป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางโดยตั้งอยู่บนสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนี้

1. ลักษณะความต้องการของมนุษย์ได้แก่

1.1 ความต้องการของมนุษย์เป็นไปตามลำดับขั้นความสำคัญโดยเริ่มระดับความต้องการขั้นสูงสุด

1.2 มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วก็มีความต้องการสิ่งใหม่เข้ามาแทนที่

1.3 เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่จูงให้เกิดพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น แต่จะมีความต้องการในระดับสูงเข้ามาแทนและเป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมนั้น

1.4 ความต้องการที่เกิดขึ้นอาศัยซึ่งกันและกันและมีลักษณะควบคู่ เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดสิ้นไปก็มีความต้องการอีกอย่างหนึ่งเกิดขึ้นมา

2. ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ระดับ ได้แก่

2.1 ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางด้านร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนก็ต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดของคนยังไม่ได้รับการตอบสนอง

2.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Security Needs) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัยในปัจจุบัน และอนาคตซึ่งรวมถึงความก้าวหน้า และความอบอุ่นใจ

2.3 ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) ได้แก่ ความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคมความเป็นมิตร และความรักจากเพื่อน

2.4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องหรือมีชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการระดับสูง ได้แก่ ความต้องการอยากเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสรภาพและเสรี และการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

2.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงของมนุษย์ ส่วนมากจะเป็นการนี้ก็อยากจะเป็นอยากจะได้ตามความคิดเห็นของตัวเอง แต่ไม่สามารถแสวงหาได้

ดักลาส แมคเกรเกอร์ (Douglas McGregor, 1960: 92-94) เป็นนักจิตสังคมนิยมชาวอเมริกา ซึ่งทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีความต้องการขั้นพื้นฐานของมาสโลว์ ซึ่ง แมคเกรเกอร์มีความเห็นว่า การทำงานกับคนจะต้องคำนึงถึงธรรมชาติของมนุษย์และพฤติกรรมของมนุษย์ คือ มนุษย์มีความต้องการพื้นฐานและต้องการแรงจูงใจ ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะต้องให้สิ่งที่ผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาต้องการจึงจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความศรัทธาและกระตือรือร้นช่วยกันปฏิบัติงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

Theory X พื้นฐานของคน คือ ไม่ชอบทำงาน พื้นฐานคนขี้เกียจ อยากรับเงิน อยากรีบสบาย เพราะฉะนั้นบุคคลกลุ่มนี้จำเป็นต้องคอยควบคุมตลอดเวลา และต้องมีการลงโทษ มีกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด

Theory Y เป็นกลุ่มที่มองในแง่ดี มีความตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบ เต็มใจทำงาน มีการเรียนรู้ มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน มีความคิดสร้างสรรค์ และมีศักยภาพในตนเอง

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1962 :102) ได้สรุปผลจากการศึกษาข้อมูลที่ได้จากการทดสอบโดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Thematic Apperception Test (TAT) พบว่า คนเรามีความต้องการอยู่ 3 ประการ คือ

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) คือ ความต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ตนมุ่งหวัง โดยบุคคลจะมีแรงจูงใจในการทำงานให้บรรลุความสำเร็จ โดยที่มองเห็นว่างานนั้นไม่ยากลำบากเกินไปกว่าความสามารถที่บุคคลนั้นจะทำได้ และมีแรงจูงใจในการแสวงหาความพึงพอใจจากความสำเร็จในงานนั้น ๆ ด้วย

2. ความต้องการทางด้านสังคม (Need for Affiliations) คือ ความต้องการที่จะร่วมมือกันการมีความผูกพันในทางบวกต่อกันของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ความอบอุ่นในมิตรภาพที่มีต่อกัน และยังรวมถึงความรู้สึกต่าง ๆ ที่มีต่อบุคคลอื่นด้วย เช่น ความชอบพอ ความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับนับถือ ตลอดทั้งความปรารถนาที่จะได้รับการยกโทษจากบุคคลอื่นเมื่อกระทำผิด เป็นต้น

3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) คือ ความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นรวมถึงการที่บุคคลแสดงออกซึ่งความรู้สึกต่าง ๆ ต่อการมีอิทธิพลเหนือสถานการณ์เหล่านั้นด้วย เป็นต้นว่าการแสดงความพอใจเมื่อได้รับชัยชนะหรือการแสดงความโกรธเมื่อผิดหวัง นอกจากนี้ยังได้แก่ความต้องการในการใช้อิทธิพลในการปฏิบัติงาน เช่น การให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอ และการใช้อำนาจบังคับบัญชา การแสวงหาความเชื่อถือ และการใช้อิทธิพลในการลงโทษ

จากแนวคิดทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจที่จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปในทางบวก ย่อมขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ ที่ทำให้ผู้ปฏิบัติได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเกิดมาน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่นำมาใช้ส่งเสริมความพึงพอใจในการดำเนินงาน หรือผลตอบแทนภายในที่เกิดขึ้น อันส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจในตนเอง ตลอดจนได้รับยกย่องชมเชยจากผู้เกี่ยวข้อง

6.3 การประเมินความพึงพอใจ

สตรอมโบก (Stromborg, 1984: 54) การวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการนั้น จะวัดในเรื่องใดนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่จะศึกษา แต่มีวิธีที่นิยมใช้กัน คือ

1. การสัมภาษณ์ วิธีนี้ผู้ศึกษาจะมีแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถาม ซึ่งได้รับการทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อดีของวิธีนี้คือ ผู้สัมภาษณ์อธิบายคำถามให้ผู้ตอบเข้าใจได้ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือไม่ได้ แต่มีข้อเสียคือ การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลามาก และอาจมีข้อผิดพลาดในการสื่อความหมาย

2. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด มีลักษณะเป็นคำถามที่ได้ทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบหรือเติมคำ ข้อดีของวิธีนี้คือได้คำตอบที่มีความหมายแน่นอน มีความสะดวกรวดเร็วในการสำรวจ สามารถใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ ข้อเสียคือผู้ตอบต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ และมีความสามารถในการคิด เป็นความพึงพอใจเป็นสภาวะที่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถบอกจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดของความพึงพอใจได้ แบบสอบถามจึงนิยมสร้างเป็นแบบมาตรฐาน

พัฒนา พรหมณีและคณะ (2563: 63) ได้กล่าววิธีประเมินความพึงพอใจ ไว้ว่า การประเมินความพึงพอใจมีหลายวิธี ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีการสำหรับใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการสังเกตพฤติกรรม และจดบันทึกความพึงพอใจที่แสดงออกมาในประเด็นที่ต้องการประเมินอย่างมีแบบแผน โดยผู้สังเกต จะไม่มีการปฏิบัติการหรือมีส่วนร่วมกับผู้ถูกสังเกต ต่อจากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป และตีความตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายที่ใช้สำหรับการศึกษาในกรณีศึกษา เท่านั้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้ประเมินจะต้องออกไปพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยตรงมีการเตรียมแผนล่วงหน้า เป็นการถามให้ตอบปากเปล่า แต่อาจไม่ได้ข้อมูลที่แท้จริงจากผู้ตอบเนื่องจากผู้ตอบอาจรู้สึกไม่อิสระในการตอบ หรือไม่คุ้นเคยกับผู้ถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ เป็นจริงมากที่สุด ควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนดำเนินการสัมภาษณ์ ควรลงพื้นที่เพื่อทำความคุ้นเคย ให้เกิดความสนิทสนมและความไว้วางใจ ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. การใช้แบบสอบถาม เป็นการประเมินโดยใช้เครื่องมือที่เป็นการสร้างประโยค ข้อความต่าง ๆ ทั้งที่เป็นข้อความทางบวกและข้อความทางลบที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ต้องการประเมิน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความแต่ละข้อนั้น โดยใช้มาตราประเมินแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) เนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวก สามารถเก็บข้อมูลได้รวดเร็ว

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปว่าการประเมินความพึงพอใจของบุคคลสามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การสังเกต การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ ซึ่งมีวิธีการประเมินในรูปแบบที่ต่างกัน และพบว่าเครื่องมือและวิธีที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินงานในการประเมินระดับความพึงพอใจในการประเมินโครงการของผู้ศึกษา คือ วิธีการประเมินด้วยการเก็บข้อมูลด้วยการสอบถาม

จากแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า อันสามารถประเมินความพึงพอใจของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการนำไปใช้

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศไทย

7.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ

นพรัตน์ อัจใจ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการจัดการศึกษาอาชีพของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการจัดการศึกษาอาชีพของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ ในการประเมินโครงการจัดการศึกษาอาชีพของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ให้ข้อมูลไว้ดังนี้ ด้านบริบทที่กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้มีความเหมาะสม และมีเป้าหมายของโครงการที่ชัดเจน สำหรับด้านปัจจัยได้สร้างแหล่งเรียนรู้ปฏิบัติงานทักษะอาชีพภายในโรงเรียนกำหนดคุณสมบัติและจัดครูรับผิดชอบการจัดกิจกรรมตามโครงการตามความถนัด จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์ในการดำเนินงานตามโครงการ ส่วนด้านกระบวนการได้จัดปฐมนิเทศนักเรียนในโครงการจัดประชุมผู้รับผิดชอบโครงการ จัดกิจกรรมทักษะอาชีพเพื่อส่งเสริมการมีรายได้ระหว่างเรียน จัดกิจกรรมที่ฝึกการปฏิบัติทักษะอาชีพ และฝึกทักษะกระบวนการกลุ่มระหว่างปฏิบัติงานแก่นักเรียนในโครงการ สำหรับด้านผลผลิต ฝึกให้นักเรียนในโครงการมีทักษะชีวิตพึ่งพาตนเองได้ จัดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนในโครงการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรสถานศึกษา

สะคราญ วิเศษสมบัติ (2552: 105-110) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องนางหมแสนอร้อย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองชุมพรบ้านเขาถล่ม อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องนางหมแสนอร้อย 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยใช้ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า (1) ได้หลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องนางหมแสนอร้อย ที่มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด หลักสูตรมีองค์ประกอบครบถ้วน มีความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นสูงกว่าการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องนางหมแสนอร้อย อยู่ในระดับมากที่สุด

ดิเรก ศรีโยธา (2553: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการประเมินโครงการเกษตรเพื่อชีวิต เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ โรงเรียนบ้านพองหนีบ มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินโครงการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ ผลการวิจัย พบว่า 1) ด้านบริบท โรงเรียนบ้านพองหนีบเป็นที่ราบบนภูเขา สภาพดินเป็นดินลูกรัง มีปริมาณ น้ำฝนในพื้นที่ของโครงการ ใช้น้ำจากสระน้ำในโรงเรียน แหล่งน้ำตามธรรมชาติ โรงเรียนเน้นนโยบาย จัดสรรพื้นที่และแหล่งน้ำตามหลักทฤษฎีใหม่ จากการประเมินครูผู้รับผิดชอบ โครงการมีความเห็น ว่า ด้านบริบทมีความเหมาะสมในระดับมากเกี่ยวกับสภาพดิน ทรัพยากรด้านบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ ในพื้นที่ยังขาดแคลนต่อความจำเป็นในการปฏิบัติงาน จากการประเมินของครูผู้รับผิดชอบโครงการ พบว่าในด้านนี้มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านกระบวนการกิจกรรมโครงการ ได้แก่ การปลูกพืชในระบบต่าง ๆ ทั้งพืชยืนต้น พืชผักสวนครัว พืชสมุนไพรและพืชล้มลุกอื่น ๆ การปลูกข้าว และมีการเลี้ยงปลา และเลี้ยงกบ จากการประเมินของโครงการครูผู้รับผิดชอบ โครงการอยู่ในระดับมาก และจากการประเมินของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความรู้สึกต่อโครงการ เกษตรระดับมาก มีความเข้าใจในเรื่องเกษตรทฤษฎีใหม่ ระดับปานกลาง สามารถนำความรู้ จากโครงการไปใช้ในชีวิตประจำวันในระดับมาก ได้รับความรู้ และทักษะในการปฏิบัติกิจกรรม ในโครงการเกษตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในระดับมาก ครูผู้รับผิดชอบโครงการเกษตรฯ ให้คำแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับมาก 3) ด้านการผลิต นักเรียนมีความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสุขและกระตือรือร้นในการทำงาน ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีความตั้งใจ และพยายามที่จะผลักดันการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียน มีการบูรณาการ วิชาต่าง ๆ กับวิชาเกษตร มีนาข้าวในพื้นที่ของโรงเรียน มีพืชผักหลายชนิดในแปลงเกษตร มีต้นไม้ขึ้น ตามพื้นที่ต่าง ๆ ของโรงเรียน มีเรือนเพาะชำ โรงเรือน เลี้ยงปลา และเลี้ยงกบ จากการประเมิน ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการมีความพึงพอใจในระดับมาก

ศรายุช เชาวชาญ (2555: บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินเชิงระบบโครงการน้อมนำ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาสำหรับโรงเรียนบ้านหนองแดงสหมิตร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินการดำเนินงานตามโครงการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติในสถานศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 - 2555 ตามองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ 1) การประเมินด้านบริบท 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า 3) การประเมินด้านกระบวนการ 4) การประเมินด้านผลผลิต 5) การประเมินด้านผลกระทบ ผลการประเมินพบว่า 1) ผลการประเมิน การดำเนินงานตามโครงการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ ในสถานศึกษา สำหรับโรงเรียนบ้านหนองแดงสหมิตร ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 1) ด้านบริบท โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ด้านปัจจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 4) ด้านผลผลิต 1) ด้านผลผลิตเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ด้านผลผลิตเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ด้านผลผลิตเกี่ยวกับกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก 4) ด้านผลผลิตเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขโดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่สุด 5) ด้านผลกระทบเชิงคุณค่าเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร ครู ความร่วมมือ ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและการได้รับการยอมรับจากหน่วยงานอื่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการประเมินไปใช้ คือ ควรนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนากิจกรรม และแหล่งเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ควรนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่องและควรนำผลการประเมินไปใช้ในการบริหารจัดการศึกษาและนเทศ การจัดการศึกษาให้สามารถขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

เจริญ กาญจนะ (2555: 164 -167) ได้ทำการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการความร่วมมือกับแหล่งเรียนรู้ผ้ามัธยมบ้านหัวทาง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการความร่วมมือกับแหล่งเรียนรู้ผ้ามัธยมบ้านหัวทาง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ในด้านบริบท ด้านปัจจัยป้อนเข้า ของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ ด้านผลลัพธ์ของโครงการ และด้านผลกระทบ ของโครงการ 2) เพื่อวิพากษ์ผลการประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ ความร่วมมือกับแหล่งเรียนรู้ผ้ามัธยมบ้านหัวทาง อำเภอเมืองจังหวัดสตูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้นำ ชุมชน กลุ่มผ้ามัธยม รวม 82 คนโดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือ ที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ แบบบันทึก สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ เนื้อหา ผลการประเมินพบว่า การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการความ ร่วมมือกับแหล่งเรียนรู้ผ้ามัธยมบ้านหัวทาง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ปี 2553 – 2554 ตามรูปแบบการประเมินเชิงระบบและรวมพลังภาพรวมทั้งโครงการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย คือ ด้านบริบท ด้านผลกระทบ ด้านผลลัพธ์ ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัย ป้อนเข้า และผลการวิพากษ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับผลการประเมินโครงการใน 4 มิติ คือ การประเมิน โครงการนี้มีความชอบธรรมและการประเมินโครงการนี้มีความถูกต้อง

กัตติกา ศรีมหาวโร (2557: 113) ได้ประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านสระบัว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนิน โครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านสระบัว โดยใช้แนวคิด การประเมินของ Danial L. Stufflebeam รูปแบบการประเมินแบบ CIPPIEST Model ประกอบด้วย 1) การประเมินด้านบริบท (C : Context Evaluation) 2) ด้านปัจจัยนำเข้า (I :Input Evaluation) 3) การประเมินกระบวนการ (P : Process Evaluation) 4) ด้านผลผลิต (P :Product Evaluation) 5) การประเมินด้านผลกระทบ (I : mpact Evaluation) 6) การประเมินด้านประสิทธิผล (E : Effectiveness Evaluation) 7) การประเมินด้านความยั่งยืน (S : Sustainability Evaluation) และ 8) การประเมินด้านการถ่ายโยงความรู้ (T : Transportability Evaluation) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบประเมินและแบบทดสอบจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ครูผู้สอน คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง และนักเรียน ผลการประเมินพบว่า ผลการประเมินโดยรวม อยู่ในระดับมาก แยกเป็นรายด้าน ดังนี้ด้านสภาพแวดล้อมโดยรวม ผลการประเมินมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยนำเข้า มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการ

มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิต ผลการทดสอบส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ร้อยละ 46.28 มีความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อโครงการ อยู่ในระดับมาก ด้านผลกระทบ มีผลกระทบในด้านบวกต่อนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองและชุมชน อยู่ในระดับมาก ด้านประสิทธิผลโครงการ มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก ด้านความยั่งยืนโครงการ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากและด้านการถ่ายโยงความรู้โครงการมีผลการประเมิน อยู่ในระดับมาก

กมลนันท์ บุญกล้า (2559: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม ซึ่งแบ่งการประเมินออกเป็น 4 ประเภท คือ การประเมิน สภาวะแวดล้อม การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการดำเนินงาน การประเมินผลผลิต ผลการวิจัยพบว่า 1. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ด้านสภาวะแวดล้อม (Context evaluation) ผลการประเมิน พบว่า มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก 3. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) ผลการประเมินพบว่ามีความเพียงพอ เหมาะสม อยู่ในระดับมาก 4. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process evaluation) ผลการประเมิน พบว่ามีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก 5. การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ด้านผลผลิต (Product evaluation) ผลการประเมินพบว่ามีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

ธงชัย เหมเกียรติกุล (2559: 86) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลโครงการพัฒนาผู้เรียน ด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริในโรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการประเมินดังนี้ 1) การประเมินด้านบริบทของโครงการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านวัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับนโยบายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 2) ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านบุคลากรในการดำเนินโครงการ มีจำนวนเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านงบประมาณในการดำเนินโครงการมีเพียงพอมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3) ผลการประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการวางแผนดำเนินโครงการสู่การปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงสุด โรงเรียนมีการขยายผลการปฏิบัติ กิจกรรมลงสู่ชุมชน/เผยแพร่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4) ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ในภาพรวมผู้ปกครอง

นักเรียนและนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความพึงพอใจต่อผลผลิตของโครงการพัฒนาผู้เรียน ด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริในภาพรวม ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับมาก

5) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

วิไลกุล บุญช่วยสุข (2559: บทคัดย่อ) ได้ดำเนินการประเมินโครงการเกษตรเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนเลิศปัญญา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินเชิงระบบ ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน ดังนี้ 1) ด้านปัจจัยนำเข้า 2) ด้านกระบวนการ 3) ด้านผลผลิต ผลการประเมินพบว่า 1) ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า ด้านงบประมาณ ผลการประเมินในภาพรวมของงบประมาณส่วนใหญ่มีความพอเพียงใน 2 กิจกรรม คือ การผลิตปุ๋ยชีวภาพและสารกำจัดแมลง การปลูกผักปลอดสารพิษ ส่วนในกิจกรรมการเลี้ยงปลาเพื่อบริโภคพบว่างบประมาณนั้นยังไม่เพียงพอ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ผลการประเมินในภาพรวม พบว่า มีความเพียงพอและเหมาะสมมีสภาพพร้อมต่อการใช้งาน ในทุกกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบุคลากร ผลการประเมินในภาพรวม พบว่า ครูมีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรมฐานการเรียนรู้มีจำนวนเพียงพอกับผู้ร่วมทำกิจกรรมในแต่ละฐานและคุณสมบัติเหมาะสมกับฐานที่ตนเองรับผิดชอบ โดยมีความรู้ความสามารถ มีการถ่ายทอดความรู้ที่มีกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี ด้านสถานที่ผลการประเมินในภาพรวม พบว่า สถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมและเพียงพอใน 2 กิจกรรม คือ ผลิตปุ๋ยชีวภาพและสารกำจัดแมลง และการปลูกผักปลอดสารพิษยกเว้นในกิจกรรมฐานการเรียนรู้การเลี้ยงปลาเพื่อบริโภค 2) ผลการประเมินด้านกระบวนการความเหมาะสมของการวางแผนการดำเนินงานโดยภาพรวม มีการวางแผนที่มีความเหมาะสม โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ มีการวางแผนในการดำเนินการในแต่ละกิจกรรมของโครงการ โดยครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน ออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ ได้แก่ ฝ่ายงบประมาณ ฝ่ายแผนงาน ฝ่ายดำเนินงานและฝ่ายอาคารสถานที่ ซึ่งแต่ละฝ่ายแทรกอยู่ในทุกกิจกรรมที่จัดทำขึ้น นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละฐานด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้ดูแลในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 กิจกรรม ในส่วนความเหมาะสมของการดำเนินงานในการจัดกิจกรรมนั้น ทั้ง 2 แหล่งข้อมูล พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ในทุกกิจกรรม 3) ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.40 คิดเป็นร้อยละ 72 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน นักเรียนมีทักษะ การปฏิบัติกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.87 คิดเป็นร้อยละ 88.67 ซึ่งผ่านเกณฑ์ การประเมิน ผู้ปกครองมีความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงการผลิตปุ๋ยชีวภาพและสารกำจัดแมลง พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.60 คิดเป็นร้อยละ 68 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ความพึงพอใจในผลผลิตของโครงการ พบว่า ความพึงพอใจในผลผลิต ทุกแหล่งข้อมูล โดยนักเรียนและผู้ปกครองมีความพึงพอใจในระดับมาก ด้านผลการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการและครูผู้สอน มีผลความพึงพอใจในด้านประโยชน์ที่เกิดกับตัวนักเรียนเอง

สุบัน พรเวียง (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาหลักสูตรอาชีพพื้นบ้านของโรงเรียนบ้านหนองแม่แตง (ธรรมศาสตร์อาสา) ได้ประยุกต์รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ของสตีเฟลปิม โดยมีวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการเพื่อประเมินด้านบริบท

ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตของโครงการ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 128 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 5 ฉบับแบบประเมิน จำนวน 3 ฉบับและแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 1 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าความถี่และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการของโครงการโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านผลผลิตของโครงการ เมื่อเทียบกับเกณฑ์การตัดสินพบว่า ทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินและผลการประเมินความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานี (2561: บทคัดย่อ) ได้รายงานผลการประเมินโครงการการสร้างประสบการณ์อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อประเมินบริบทของโครงการ 2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าในการดำเนินโครงการ 3) เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการพัฒนา และ 4) เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการประเมินสรุปได้ดังนี้ 1. ผลการประเมินโครงการการสร้างประสบการณ์อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปทุมธานีในภาพรวมพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2. ผลการประเมินด้านบริบท ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 4. ผลการประเมินด้านกระบวนการในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 5. ผลการประเมินผลผลิตในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้มีผลการประเมินด้านผลกระทบจากการร่วมโครงการ คือ ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการปฏิบัติงานในสายอาชีพเป็นการเพิ่มโอกาสในการหารายได้ระหว่างเรียน ส่วนด้านความยั่งยืนพบว่า นักเรียนยังคงได้ใช้ความรู้ที่เคยเรียนในชีวิตประจำวัน และยังคงใช้ความรู้ต่อไป โดยพัฒนาตนเองด้วยการศึกษาต่อและการทำงานที่ตรงกับความสามารถ รวมถึงเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการ

7.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีงานทำมีอาชีพ

สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคาและคณะ (2554: ค) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพของต่างประเทศกับประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัจจัยเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพของโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่น่าสนใจ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสังกัดอื่น ๆ 3) เพื่อศึกษาแนวทางของความร่วมมือขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ และ 4) เพื่อนำเสนอทางเลือกเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพเพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษพบว่า แนวทางการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานควรเน้นการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และวิธีการจัดการเรียนการสอน

รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีความตระหนักและรับประสบการณ์จริง ในระหว่างการศึกษาเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายโยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ และการประกอบอาชีพที่เหมาะสมได้ในอนาคต ตามหลักการของการจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ โดยมีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลในการทำงาน สังเกตความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน รู้จัก การหาโอกาสและช่องว่างในการทำงานและสำรวจ และก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานตลอดระยะเวลา

อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การนำเสนอกลยุทธ์ ทางเลือกการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนตามแนวคิดปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงและแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและลักษณะของการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะ ชีวิตของนักเรียนตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบ อาชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือคู่มือการจัดเก็บข้อมูลภาคสนามและการสนทนากลุ่ม ด้วยกระบวนการจัดการความรู้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและการสร้างข้อสรุป แบบอุปนัย ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารมีการบริหารจัดการสถานศึกษาโดย 1) มีการขับเคลื่อนปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงสู่แนวคิดและแนวปฏิบัติของสถานศึกษา 2) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นการศึกษาเพื่ออาชีพ 3) ใช้บริบทวิถีชุมชนท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้ 4) สร้างและใช้แหล่ง เรียนรู้ภายในโรงเรียน 5) สร้างวัฒนธรรมองค์กรในการทำงานร่วมกัน 6) ประสานความร่วมมือ กับองค์กรภายนอกครูมีการจัดการเรียนรู้โดย 1) ใช้โครงการ/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) เน้นการฝึก ปฏิบัติจริง 3) บูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในแผนการจัดการเรียนรู้ 4) ใช้ประสบการณ์/ ทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ความสำเร็จที่ปรากฏขึ้นกับนักเรียน คือ 1) มีพื้นฐานทักษะชีวิต และทักษะอาชีพในท้องถิ่น/ชุมชน 2) ตระหนักในคุณค่าวิถีชีวิตท้องถิ่นของตนเอง 3) ช่วยเหลือ ครอบครัวเพราะมีรายได้ระหว่างเรียน นอกจากนี้ผู้บริหาร ครู และนักเรียนมีความเข้าใจ รู้คุณค่า ปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ลักษณะการบริหารจัดการสถานศึกษา การใช้ แหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก การส่งเสริม และพัฒนาบุคลากร ผลการประเมินกลยุทธ์ทางเลือกฯ พบว่า แต่ละกลยุทธ์ทางเลือกฯ มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ โดยอยู่บนเงื่อนไขบางประการ ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่จะน่านักเรียนไปสู่การมีทักษะการเรียนรู้ จากการปฏิบัติ การมีทักษะอาชีพ สู่การมีทักษะชีวิตตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

สาลินี อุดมผล (2558 :บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการอาชีพ เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และคุณลักษณะด้านอาชีพสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร บูรณาการอาชีพ 2) พัฒนาหลักสูตรบูรณาการอาชีพ 3) ทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการอาชีพ กับโรงเรียนบ้านหนองสองห้อง 4) ประเมินประสิทธิผลหลักสูตรบูรณาการอาชีพ และ 5) ขยายผล การใช้หลักสูตรบูรณาการอาชีพ โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านหนองตะโก จำนวน 70 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ควรมีหลักสูตรที่มุ่งเน้นด้านอาชีพโดยใช้แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการอาชีพ สำหรับนักเรียน

ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) ผลการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการอาชีพประกอบด้วย 3 ส่วน คือ 1. หลักสูตรบูรณาการอาชีพ ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ หลักการ วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา เวลาเรียน แนวทางการดำเนินกิจกรรม แนวทางการใช้สื่อ แนวทางการวัดและประเมินผล และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการอาชีพ 2. คู่มือการใช้และ 3. หน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้ 3) ผลการทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการอาชีพ ส่งผลให้เกิดอาชีพที่มีลักษณะแตกต่างกันไปตามเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ 4) ประสิทธิภาพของหลักสูตรบูรณาการอาชีพ พบว่านักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก และคุณลักษณะด้านอาชีพอยู่ในระดับมาก และ 5) ผลการขยายผลหลักสูตรบูรณาการอาชีพ พบว่า ทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และคุณลักษณะด้านอาชีพ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับมาก

ศุภโชค ปิยะสันต์ (2558: บทคัดย่อ) รูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพสำหรับโรงเรียนในพื้นที่สูงและถิ่นทุรกันดารบทรียนจากโรงเรียนที่มีวิถีปฏิบัติที่ดีผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพของโรงเรียนในพื้นที่สูงและถิ่นทุรกันดารที่มีวิถีปฏิบัติที่ดี มีแนวคิดและหลักการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ คือเป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถประกอบอาชีพในท้องถิ่น โดยไม่ทิ้งถิ่นฐานที่อยู่ พึ่งตนเองได้ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ สร้างโอกาสการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ สามารถนำไปปฏิบัติหรือประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพสามส่วน ได้แก่ ปัจจัยด้านศักยภาพของพื้นที่ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมและเครือข่ายพัฒนาการศึกษา และปัจจัยด้านกระบวนการของสถานศึกษาซึ่งดำเนินการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของการพัฒนาที่ประกอบด้วย การบริหารจัดการทรัพยากรและแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการนิเทศช่วยเหลือ

บัณฑิต เหมือดอดทน (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารจัดการศึกษาโดยใช้การบริหารคุณภาพของเดมมิ่ง (Deming Cycle : PDCA) ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ในจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า การใช้การบริหารคุณภาพของเดมมิ่ง (Deming Cycle : PDCA) ในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ในจังหวัดเลย ในภาพรวม ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 จังหวัดเลย ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเดมมิ่งมาใช้ในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะต่าง ๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรมาตรฐานการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน โรงเรียนมีทิศทางในการจัดการศึกษาที่ชัดเจนตามมาตรฐานกลางที่กำหนด โดยมีระบบบริหารคุณภาพ มีการทำงานที่เป็นมาตรฐานจากความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่าย มีการแสดงความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาที่สามารถตรวจสอบได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ตลอดจนชุมชนมีความมั่นใจในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เข้าร่วมจัดการศึกษาและส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษา ตลอดจนสถานศึกษาและหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษา มีความมั่นใจและพึงพอใจในคุณภาพของผู้จบการศึกษาซึ่งจะเห็นว่าสถานศึกษา

ที่มีการบริหารจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลัก PDCA ก็จะมีคุณภาพที่ดีเพราะมีกระบวนการที่ชัดเจนในการดำเนินงานสามารถตรวจสอบได้ในแต่ละขั้นตอน

ปัทมาภรณ์ เจริญยิ่ง (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษาของโรงเรียนวัดหนองจอกใหญ่ อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษาของโรงเรียนวัดหนองจอกใหญ่ อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษา พบว่า 1) ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษาของโรงเรียนวัดหนองจอกใหญ่ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ ด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านการจัดการศึกษา ด้านอัตลักษณ์ ด้านการส่งเสริม และด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษาของโรงเรียนวัดหนองจอกเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับนักเรียน ภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ณรงค์ อภัยใจ (2560: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาส โรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาส 2) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาส และ 3) ศึกษาผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาส กลุ่มประชากรที่ใช้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริจำนวน 54 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพและแนวทางในการบริหารจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาสโรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริประกอบด้วย 4 องค์ประกอบได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และสภาพแวดล้อม ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาส โรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบและ 2 เงื่อนไขความสำเร็จ องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย การบริหารสถานศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านงบประมาณ และด้านบริหารทั่วไป 2) ด้านกระบวนการประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ การวางแผน การดำเนินงาน การตรวจสอบ การปรับปรุงและการรายงานผล มีการประสานงานเป็นกลไกการขับเคลื่อน 3) ผลผลิตด้านคุณภาพผู้เรียน และผลผลิตด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และเงื่อนไขความสำเร็จ ได้แก่ 1) หน่วยงานต้นสังกัดมีนโยบายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง และ 2) มีองค์กรภายนอกให้การสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ และผลการประเมินรูปแบบมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

สรเดช เลิศวัฒนาวณิช (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ

โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ 2) เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 3) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 4) เพื่อประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะอาชีพ คุณลักษณะในการประกอบอาชีพ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) แบบประเมินทักษะอาชีพ 3) แบบประเมินคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัย การทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องของดีบ้านแพ้ว จัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ให้ความรู้พื้นฐาน 2) เลือกรหัสข้อที่สนใจ 3) วางแผน 4) ลงมือปฏิบัติ 5) นำเสนอและอภิปราย และ 6) การวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนสนใจและตั้งใจในการสร้างสรรค์เป็นผลงานโครงงานอาชีพและ 4. ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องของดีบ้านแพ้ว พบว่า 1) นักเรียนมีทักษะอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี 2) นักเรียนมีคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่องของดีบ้านแพ้ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เห็นควรให้มีการปรับปรุงกิจกรรมให้มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

กัญญาณัฐ ปูนา, พูนชัย ยาวีราช, และ ไพโรภ รัตนชูวงศ์ (2562: 143) ได้ศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นที่พิเศษจังหวัดเชียงราย พบว่า การบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นที่พิเศษจังหวัดเชียงราย พบว่าด้านการจัดองค์การมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เพราะว่าโรงเรียนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบแก่บุคลากรตามความสามารถและความถนัดของแต่ละบุคคลและการออกแบบโครงสร้างภาระงานไว้อย่างชัดเจน รวมไปถึงเห็นความสำคัญของการติดต่อประสานงานภายในและภายนอกองค์กรอย่างสม่ำเสมอ ด้านความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นที่พิเศษจังหวัดเชียงราย พบว่า ด้านการวางแผนมีค่าเฉลี่ยความต้องการจำเป็นสูงสุด เพราะโรงเรียนต้องการให้มีการวางแผนการกำหนดงบประมาณในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพที่เหมาะสมต่อการดำเนินงาน รองลงมาคือด้านการปฏิบัติตามแผน โดยภาพรวมมีความต้องการจำเป็นในการดำเนินงานอยู่ในระดับสูง พบว่า การสร้างเครือข่ายการทำงานกับฝ่ายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด จะเห็นได้ว่า สถานประกอบการ สถาบันอาชีวศึกษาและภาคีเครือข่าย มีทรัพยากรบุคคล วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการเสริมสร้างทักษะอาชีพให้กับผู้เรียน รวมไปถึงโครงการที่ต่อยอดการศึกษาต่อและการมีงานทำให้กับผู้เรียน เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะอาชีพ 5 ทักษะ พบว่า ทักษะด้านความยืดหยุ่นและการปรับตัวมีความต้องการจำเป็นสูงสุด แนวทางในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นที่พิเศษจังหวัดเชียงราย ด้านการวางแผน พบว่า ควรมีการศึกษาบริบทของพื้นที่ มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร

ระหว่างเครือข่าย และสร้างเครือข่ายความร่วมมือ กับหน่วยงานอื่นที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับ

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เลลเลย์ (Lelley, 1983: 1706-A) ได้ประเมินโครงการการศึกษาวิชาชีพของวิทยาลัย วิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยอาร์คันซอ ผลการประเมินพบว่า ผู้จบการศึกษามีความพึงพอใจ ในหลักสูตรในระดับน้อย และต้องการให้มีการทบทวนกระบวนการคัดเลือกผู้เข้ารับการ ศึกษา และกระบวนการนิเทศผู้เข้ารับการศึกษามีความพึงพอใจในประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษา ในระดับมาก

เอสโกดา (Escoda, P., 1997: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับ การประเมินโครงการ เสริมแรงงานในหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพ จุดประสงค์เพื่อการศึกษาการเข้าร่วมโครงการฝึกอบรม หลักสูตรวิชาชีพโดยไม่ยุ่งเกี่ยวหรือ สัมพันธ์กันกับปัญหาการว่างงานในประเทศสเปน ซึ่งชี้ให้เห็นว่า แม้จะมีการตื่นตัวในด้านจัดหลักสูตรอบรมวิชาชีพในสเปนจำนวนมากก็ตาม แต่ยังไม่เป็นการเพียงพอ ทั้งนี้ สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งมาจากการจัดหรือ เสริมแรงงานในตลาดแรงงาน ควรจะได้มีการจัด โครงการแนะนำผู้ที่สนใจที่จะเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพพร้อมกับให้มีการประเมินผลการดำเนินงาน ของโครงการเสริมแรงงานในตลาดแรงงาน น่าจะเป็นการอบรมแรงงาน ดังนั้นจึงได้จัดโครงการ ฝึกอบรมวิชาชีพโดยยึดเนื้อหาตามหลักสูตรการฝึกอบรม ในการฝึกอบรมวิชาชีพนั้นมืองค์ประกอบ ที่พร้อมจะช่วยผู้ดำเนินการฝึกอบรมสืบเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพ นั้น ๆ อีกด้วย การประเมินโครงการใช้แนวคิดของสต๊อฟเฟิล บีม หรือ CIPP Model รวม 4 กระบวนการคือ บริบท ปัจจัยป้อน กระบวนการ และผลผลิต จากผลการประเมิน ทำให้ทราบ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเสริมแรงในตลาดการวิชาชีพโดยเฉพาะ มีผลต่อผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมผู้ที่ได้รับการเสริมในด้านความรู้ ความชำนาญ และทัศนคติต่อการทำงานอีกด้วย

อีลิออต (Rouse, Donald Elliott, 2001: 215) ได้ศึกษาผลลัพธ์ของการฝึกอบรม วิชาชีพระยะสั้น ในการฝึกอบรมเป็นโครงการของภาครัฐซึ่งได้ลงทุนหลายล้านดอลลาร์ โดยได้จัดหา วิทยากรที่มีความชำนาญในหลายด้านเพื่อฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพระยะสั้นที่หลากหลาย ให้กับตัวแทนของบริษัทต่าง ๆ ซึ่งผู้ที่ผ่านการอบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในประกอบอาชีพ หรือเพื่อหารายได้เสริมได้ และมีการประเมินผลของการฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ เช่น ความหลากหลาย ของวิชาชีพ เพื่อหาจุดแข็งและจุดด้อยของโครงการ เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป ผลของการฝึกอบรมเป็นที่น่าสนใจที่นำไปพัฒนาแบบประเมินผล โดยประเมินผลทั้งก่อนและหลัง การฝึกอบรม เพื่อให้ได้แบบประเมินผลที่สมบูรณ์ก่อนการใช้จ่ายจริง ผลของการประเมินผลพบว่า ทั้ง 3 ระดับมีผลในทางบวกและทั้ง 3 ระดับไม่มีความสัมพันธ์ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจ กับโครงการฝึกอบรมและความรู้ที่ได้รับ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผลของการ ฝึกอบรมได้นำไปเผยแพร่ให้กับการศึกษาผู้ใหญ่ การศึกษาตามอัธยาศัยและนำไปปรับปรุงในการ ดำเนินการครั้งต่อไป

กิปลส์ (Gibbs, Johnie Elizabeth, 2003: 50) ศึกษาวิจัยเรื่อง โปรแกรมออนไลน์ การพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูอนุบาล -เกรด 12 : การวัดประสิทธิผลการทำงาน จุดประสงค์

ของการศึกษาค้างนี้ คือ เพื่อประเมินผลของเครื่องมือที่วัดการฝึกอบรมในโครงการพัฒนาวชิชาชีพ ด้วยระบบออนไลน์ของครูอนุบาลเกรด 12 ระยะเวลาการฝึกอบรม 5 เดือน มีครูจากอลาบามาจำนวน 20 คน เข้ารับการอบรม เพื่อนำผลการอบรมไปแก้ไขเทคโนโลยีให้ใช้งานง่ายขึ้น ปรับปรุงแก้ไขระบบของโรงเรียนให้ดีขึ้นกว่าระบบเก่า สนับสนุนให้สามารถทำงานได้สะดวกขึ้นและตอบสนองทันทีเมื่อเรียกใช้งาน โดยการประเมิน 4 ด้าน คือ ประเมินผลปฏิบัติการโดยใช้เครื่องมือวัดการเรียนรู้ พฤติกรรมและผลลัพธ์ขององค์กร ข้อมูลการทดสอบจะเก็บไว้ใน Web Sever สามารถติดตามรายงานผลการเรียกใช้บริการ ครูที่เข้าร่วมโครงการและสมาชิกเครือข่ายเทคโนโลยี ได้เขียนรายงานผลการฝึกอบรมขึ้นพื้นฐาน ทักษะและความชำนาญการแก้ปัญหาทางเทคโนโลยี 48 ข้อ ซึ่งทักษะเหล่านี้ได้ผ่านกระบวนการฝึกอบรมแก้ไขให้ตรงกับเป้าหมายแล้ว ผลการทดสอบ ผู้ฝึกอบรมผ่านโครงการนี้ได้ด้วยคะแนน 85.5 % ขึ้นไป ซึ่งเกินเป้าหมายที่ตั้งไว้

แอนนาเบล แฮนเซน (Annabelle T. Hansen, 1982: 76) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการรับรู้ของผู้ประสานงานการศึกษาด้านอาชีพของรัฐเกี่ยวกับปัญหาและความสำคัญในการดำเนินการด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาฐานะของการศึกษาเพื่องานอาชีพในด้านสถานภาพ ปัญหาและคุณค่าตามลำดับความสำคัญ ซึ่งจะประกอบด้วย 1) กลไกที่กำหนดให้มีการสนับสนุน พัฒนาการและการดำเนินการศึกษาเพื่องานอาชีพมากน้อยเพียงใด 2) งบประมาณการลงทุนในการศึกษาเพื่องานอาชีพต่อคนของรัฐในปี 1977 - 1976 3) โรงเรียนในท้องถิ่นมีการดำเนินการการศึกษาเพื่องานอาชีพมากน้อยเพียงใด 4) ในการดำเนินการตามโครงการการศึกษาเพื่องานอาชีพนั้นมีการกำหนดประสบการณ์ของผู้ประสานงานไว้หรือไม่ 5) มีการส่งเสริมโครงการการศึกษาเพื่องานอาชีพให้เป็นที่ยอมรับและนำไปใช้สอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษาของสำนักงานการศึกษาของสหรัฐอเมริกา (United States office of Education) มากน้อยเพียงใด กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือผู้ประสานงานการศึกษาเพื่องานอาชีพของแต่ละรัฐ รูปแบบการวิจัยใช้การวิจัยแบบบรรยาย การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ประกอบด้วยเปรียบเทียบจำนวนและเปอร์เซ็นต์และวัดจากความร่วมมือ 6) การศึกษาเพื่องานอาชีพมิได้เจริญก้าวหน้าในอัตราที่รวดเร็วคงที่ผู้เกี่ยวข้องได้คาดการณ์ไว้ในต้นปี 1976 7) การสนับสนุนทางการเงินของรัฐและของท้องถิ่นต่อการศึกษาเพื่องานอาชีพมีอัตราที่เพิ่มขึ้น ในปี 1977 - 1976 8) การศึกษาเพื่องานอาชีพไม่ได้สอดแทรกเข้ากับหลักสูตร ในระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 9) การศึกษาระดับอนุบาลถึงระดับ 6 เป็นระดับที่มีการสอดแทรกการศึกษาเพื่องานอาชีพเข้าไปในหลักสูตรอย่างกว้างขวางมากกว่าในระดับการศึกษาอื่น ๆ การบริหารงบประมาณและทัศนคติของผู้บริหารการศึกษาระดับท้องถิ่นเป็นข้อจำกัดที่สำคัญ ที่จะต้องมีการแก้ไขเพื่อให้การปฏิบัติตามแนวคิดการศึกษาเพื่องานอาชีพบังเกิดผล 10) บุคลากรแนะแนวและครูในระดับประถมศึกษาเป็นบุคคลที่ยอมรับแนวความคิดการศึกษาเพื่องานอาชีพมากที่สุด 11) เป้าหมายของการศึกษางานอาชีพของสำนักงานการศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา คือ การบูรณาการการศึกษาเพื่องานอาชีพเข้าไปในทุกส่วนของการศึกษาและให้มีการใช้โปรแกรมการศึกษาเพื่องานอาชีพทั่วประเทศ

คริสติน บาแชม (Christine J. Basham, 2011: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพในปัจจุบัน สำหรับนักเรียนเกรด 13 ว่ามีประโยชน์สำหรับนักเรียนหรือไม่

ในช่วงระหว่างที่รอการตัดสินใจในการเลือกแนวทางการศึกษาของนักเรียน โดยมีการศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะแนวด้านอาชีพ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการตรวจสอบและพิจารณาคุณสมบัติของวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการการให้คำปรึกษา คำแนะนำเพื่อที่จะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพ และสิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองควรได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอาชีพใด ๆ โดยมีผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการอาชีพ และควรให้ความสำคัญกับครูที่ปรึกษาและการจัดการบริหารหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

คิม (Kim, 2013: 36) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาเชื่อมโยงสู่อาชีพของเด็กพิเศษไว้ว่า เมื่อเด็กรู้แนวทางของตนเองว่าจะอยากเป็นอะไรและอยากทำอะไรในอนาคตเด็กจะมีความมุ่งมั่นสูง นอกจากนี้ยังได้พบว่า ผู้เรียนแต่ละคนควรได้รับการเตรียมตัวให้มีทักษะทางอาชีพที่หลากหลายเพื่อขยายความสามารถและความสนใจในอาชีพให้มากขึ้น อีกทั้งการสร้างกำลังใจด้านอาชีพและการให้ข้อมูลที่เหมาะสมมีส่วนช่วยในการตัดสินใจ การสร้างความตระหนักรู้ การส่งเสริมเรื่องกระบวนการคิด ล้วนช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่ง โดยโรงเรียนมักจะมุ่งพัฒนาเด็กทางด้านวิชาการ แต่ไม่เหมือนกับการส่งเสริมทางด้านเชื่อมโยงสู่อาชีพด้วย เพราะกระบวนการเรียนรู้มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจ ความเชื่อมั่นในความสามารถของตัวเองและการตั้งเป้าหมายในอนาคต นักการศึกษาหรือครูอาจารย์จึงควรให้ความสำคัญในเรื่องความสนใจของผู้เรียนและความใคร่รู้ของเด็กในวิชานั้น ๆ ควบคู่ไปกับความรู้ที่ผู้เรียนจะได้รับด้วย ในการศึกษาวิจัยนี้ยังได้กล่าวอีกว่า ความรักและสนใจในวิชาเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเลือกอาชีพ โดยถ้าผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาทางวิชาการกับการฝึกปฏิบัติงานจริงจะทำให้พวกเขาเห็นคุณค่าของการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น โรงเรียนจึงควรเพิ่มประสบการณ์ขั้นสูงที่เชื่อมโยงกับอาชีพให้ผู้เรียน เช่น การฝึกปฏิบัติกับมืออาชีพ ก็จะทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ในชั้นเรียนกับประสบการณ์ทางอาชีพได้มากขึ้น และผู้เรียนอาจจะมีความสับสนในเส้นทางอาชีพของตนเองได้ หากเลือกอาชีพเร็วเกินไปโดยไม่มีข้อมูลเพียงพอทำให้ขาดโอกาสในอาชีพอื่นที่อาจจะเหมาะสมกับความสามารถและพรสวรรค์ของตนมากกว่า โดยอาจดูได้จากการลาออกกลางคันและการเปลี่ยนสายอาชีพ เป็นต้น

มิลเลอร์ (Angie L. Miller, 2017: 66) ได้ศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมในการฝึกฝนพัฒนาที่ส่งผลต่อการวางแผนอาชีพและการประสบความสำเร็จในงาน แนวทางปฏิบัติเป็นการศึกษาร่วมหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาโดยส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนา และความภาคภูมิใจของนักเรียน เป้าหมายของการศึกษาครั้งนี้คือ เพื่อสำรวจความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นกับการมีส่วนร่วมและผลลัพธ์ทางอาชีพ โดยการสำรวจการมีส่วนร่วมของนักเรียน ว่ามีอิทธิพลต่อแผนการสำเร็จการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษาด้านอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของการวางแผนอาชีพในอนาคตและการประสบความสำเร็จในงาน ทำให้นักศึกษามีความได้เปรียบด้านอาชีพผ่านการพัฒนาทักษะที่สามารถถ่ายทอดได้ การมีส่วนร่วมสามารถสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้างเรื่องราวให้กับผู้ที่อาจเป็นนายจ้างได้

บอนเนอร์ (Hailey J. Boner, 2019: Abstract) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมพี่เลี้ยงระยะสั้นสำหรับการพัฒนาทักษะอาชีพของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ โดยดำเนินกิจกรรมการ

ให้คำปรึกษาแบบกัลยาณมิตร มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการทำงานของนักศึกษา โดยการประเมินแบบสะท้อนกลับแบบมีโครงสร้าง การประเมินตนเอง และการสัมภาษณ์ ผลการดำเนินงานพบว่า กิจกรรมที่เลี้ยงระยะสั้นสามารถทำให้นักศึกษารู้สึกท้าทายและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในการตระหนักรู้ของตนเองและการพัฒนาทักษะด้านอาชีพของนักศึกษาเอง

คริสเทน เนเดอร์แมน (Kristen Nadermann, 2019: Abstract) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจด้านอาชีพของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติเกาหลี ด้วยการฝึกฝนและการสร้างเครือข่าย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม เครือข่ายอาชีพ กับการรับรู้ความสามารถในการตัดสินใจด้านอาชีพของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติเกาหลี การสร้างเครือข่ายเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับความสำเร็จในอาชีพการงานและวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับผลลัพธ์ทางอาชีพสำหรับประชาชน ซึ่งผลการวิจัยพบว่าการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม การสร้างเครือข่าย และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการตัดสินใจด้านอาชีพบ่งชี้ว่า มีผลกระทบปานกลางถึงมาก และบ่งชี้ว่าผู้ให้คำปรึกษาด้านอาชีพควรร่วมมือกันจัดการกับข้อกังวลด้านวัฒนธรรม ตลอดจนให้โอกาสในการพัฒนาทักษะด้านเครือข่าย

ปอปี โซติเรียโด (Popi Sotiriadou, 2019: 45) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของการประเมินเพื่อรักษามาตรฐานทางวิชาการและส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพและการจ้างงาน โดยใช้ชุดการประเมินที่เชื่อถือได้ร่วมกับการสอบปากเปล่าแบบโต้ตอบ แบบประเมินประเมินประสิทธิผลการสอบปากเปล่าเชิงโต้ตอบ ป้องกันไม่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องทางวิชาการ และช่วยพัฒนาทักษะอาชีพและโอกาสในการจ้างงาน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการประเมินรูปแบบที่มีการพูดเชิงโต้ตอบจะช่วยป้องกันการทำผิดทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินเกี่ยวกับสถานการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริงมากเท่าใด นักเรียนก็จะมีโอกาสทำผิดน้อยลงเท่านั้น นอกจากนี้ การสอบปากเปล่าแบบโต้ตอบยังช่วยให้นักเรียนพัฒนาตนเองและความตระหนักรู้ทางวิชาชีพ รวมถึงทักษะในการสื่อสารและช่วยส่งเสริมการจ้างงาน

เดนิส แจคสัน (Denise Jackson, 2019: 96) ได้ศึกษาเรื่องการจ้างงานของนักศึกษาและความสำคัญของการจัดการตนเองในอาชีพ ประสบการณ์ทำงาน และคุณลักษณะส่วนบุคคล การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่มิติส่วนบุคคลของการจ้างงานและการรับรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี และอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจัดการอาชีพ ประสบการณ์การทำงาน และคุณลักษณะส่วนบุคคล ผลการวิจัยสรุปว่านักศึกษาที่มีระดับของการรับรู้ที่สูง มีความสามารถในการจัดการอาชีพบางอย่างได้นอกเหนือจากประสบการณ์การทำงานและคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงนักการศึกษา นายจ้าง และนักศึกษา จากประเทศที่พัฒนาแล้ว เนื่องจากเป็นการเน้นย้ำถึงแนวทางที่สอดคล้องกันในการปรับปรุงพัฒนาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจนำไปสู่ความสำเร็จที่เพิ่มขึ้นในตลาดแรงงาน และการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินโครงการส่วนใหญ่ ใช้รูปแบบการประเมินแบบซีบีบี (CIPP Model) ซึ่งประกอบด้วย การประเมินบริบทของโครงการ การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ การประเมินกระบวนการดำเนินงานของโครงการ และการประเมินผลผลิตของโครงการ และจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวข้องกับการมีงาน

ทำมีอาชีพ พบว่ามีการทำวิจัยอย่างแพร่หลายในทุกภาคส่วน ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งสำหรับในสถานศึกษานั้น มีการสอดแทรกและบูรณาการในการเรียนการสอน รวมทั้งมีการประเมินความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ในการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของนักเรียน และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการนำไปออกแบบโครงการหรือกิจกรรมในการพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ของนักเรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพที่เน้นสร้างการมีงานทำ มีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มีความรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทนและพยายามจนสามารถทำงานนั้น บรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

ดังนั้นการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ สู่การปฏิบัติ ผู้ศึกษาจึงใช้แบบจำลองชิปปิงของสตีฟเฟิลบีและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971 : 67) ประกอบด้วย การประเมินบริบท (Context Evaluation : C) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) และการประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P)

8. สภาพทั่วไปของโรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว ที่นำเครื่องมือไปทดลองใช้

โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียวเดิม ชื่อโรงเรียนราษฎร์พัฒนาบ้านวังน้ำเขียว เป็นอาคารเรียนชั่วคราวหลังคามุงจาก ร่วมกันก่อสร้างโดยประชาชนในหมู่บ้าน ก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2516 มอบหมายให้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดน เขต 7 เป็นหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ เปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2516 เปิดสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีนักเรียน 23 คน สอนโดยครูตำรวจตระเวนชายแดน โรงเรียนตั้งอยู่หมู่บ้านป้องกันตนเองชายแดนไทย - พม่า หมู่ที่ 7 ตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาเขต ดังนี้ ทิศเหนือ ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน มีอาชีพด้านเกษตรกรรม นับถือศาสนาพุทธ ทิศใต้ ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยของชาวบ้านและมีอาชีพด้านค้าขาย เป็นชุมชนเศรษฐกิจ ซึ่งส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ทิศตะวันออก ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน เป็นทางออกไปถนนเพชรเกษม ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนและเป็นที่ตั้งของส่วนราชการ สถานีตำรวจ ศูนย์เศรษฐกิจชุมชน ระยะทาง 8 กิโลเมตร ทิศตะวันตก ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยของชาวบ้านซึ่งส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพด้านเกษตรกรรม ค้าขาย และเป็นที่ตั้งของวัดวังน้ำเขียว

ปัจจุบัน โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียวมีนักเรียนจำนวน 533 คน เป็นนักเรียนระดับปฐมวัย 137 คน ระดับประถมศึกษา 310 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 103 คน จัดชั้นเรียน 17 ห้องเรียน มีบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 34 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา 1 คน ข้าราชการครูจำนวน 24 คน อัตรารักษา 3 คน ครูจ้างสอน 3 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 1 คน พี่เลี้ยงเด็กพิการ 1 คน และนักการภารโรง 1 คน โดยมีนางภัทรามาศ กำนิล เป็นผู้อำนวยการคนปัจจุบัน โรงเรียนจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา นักเรียนด้านอาชีพ และทักษะชีวิต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการประเมิน

การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินบริบทของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ 2) ประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ 3) ประเมินกระบวนการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ และ 4) ประเมินผลผลิตของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดและได้ดำเนินการศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. วิธีการประเมินโครงการ
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. กรอบแนวทางการประเมิน
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. การกำหนดค่าน้ำหนักและเกณฑ์การประเมิน
8. เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

1. วิธีการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบซิปป (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971: 85) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 การประเมินบริบท (Context Evaluation) คือ การประเมินความต้องการ ความจำเป็นของโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) คือ การประเมินความพร้อมของบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมที่ใช้ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

1.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) คือ การประเมินความเหมาะสมของการปฏิบัติงานตามโครงการ ได้แก่ การวางแผนการจัดกิจกรรม การดำเนินตามกิจกรรม การประเมินผลการจัดกิจกรรม และการปรับปรุงการจัดกิจกรรม

1.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) คือ การประเมินความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน และความพึงพอใจของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียน

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

2.1 ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 9 คน

2.2 นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 112 คน

2.3 ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 107 คน

2.4 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 7 คน

3. กรอบแนวทางการประเมิน

การประเมินครั้งนี้ เป็นการประเมินก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินโครงการ และหลังสิ้นสุดโครงการ โดยยึดวัตถุประสงค์ในการประเมินเป็นหลัก และกำหนดตัวแปรศึกษา ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการหรือประเด็นศึกษาตลอดจนแนวทางการตัดสินใจเชิงประเมิน ดังนี้

ตาราง 3.1 กรอบแนวทางการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

วัตถุประสงค์	ตัวแปร/ประเด็นที่มุ่งศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ/แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล	แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์ในการประเมิน
1. เพื่อประเมินบริบทโครงการ	<p>การประเมิน</p> <p>1) ความต้องการความจำเป็นของโครงการ</p> <p>2) ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา</p> <p>3) ความชัดเจนของวัตถุประสงค์</p> <p>4) ความเป็นไปได้ของโครงการ</p>	<p>1) ครูผู้สอน 9 คน</p> <p>2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 7 คน</p>	<p>1) แบบประเมินบริบทของโครงการ</p>	<p>1) ค่าเฉลี่ย (μ)</p> <p>2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)</p>	<p>1) ค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ($\mu \geq 3.50$)</p>

วัตถุประสงค์	ตัวแปร/ประเด็นที่มุ่งศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ/แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล	แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์ในการประเมิน
2.เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ	การประเมินความพร้อมของ 1) บุคลากร 2) งบประมาณ 3) วัสดุอุปกรณ์ 4) สภาพแวดล้อม	1) ครูผู้สอน 9 คน 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 7 คน	1) แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ	1) ค่าเฉลี่ย (μ) 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	1) ค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ($\mu \geq 3.50$)
3.ประเมินกระบวนการดำเนินโครงการ	ความเหมาะสมของการปฏิบัติงานตามโครงการ 1) การวางแผนในการจัดกิจกรรม (P) 2) การดำเนินงานตามกิจกรรม (D) 3) การประเมินผลการจัดกิจกรรม (C) 4) การปรับปรุงการจัดกิจกรรม (A)	1) ครูผู้สอน 9 คน 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 7 คน 3.ผู้ปกครอง 107 คน	1) แบบประเมินกระบวนการดำเนินโครงการ	1) ค่าเฉลี่ย (μ) 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	1) ค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ($\mu \geq 3.50$)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ตัวแปร/ประเด็นที่มุ่งศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือ/แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล	แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์ในการประเมิน
4.ประเมินผลผลิตของโครงการ	1) ความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน 2) ทักษะอาชีพของนักเรียน 3) เจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน 4) ความพึงพอใจของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองนักเรียน	1) นักเรียนจำนวน 112 คน 2) ครูผู้สอน 9 คน 3) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 7 คน 4) ผู้ปกครองนักเรียน 107 คน	1) แบบทดสอบความรู้ 2) แบบประเมินทักษะอาชีพ 3) แบบวัดเจตคติ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง	1) ค่าเฉลี่ย (μ) 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	1) คะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80 ($\mu \geq 80$) 2) ค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ($\mu \geq 3.50$)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มี 9 ฉบับ ดังนี้

4.1.1 แบบประเมินบริบทของโครงการ ซึ่งสอบถามครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 13 รายการ

4.1.2 แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ซึ่งสอบถามครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 12 รายการ

4.1.3 แบบประเมินกระบวนการดำเนินโครงการ ซึ่งสอบถามครูผู้สอน ผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เป็นการประเมินกระบวนการของกิจกรรม 10 กิจกรรม กิจกรรมละ 5 รายการ

4.1.4 แบบประเมินผลผลิตของโครงการ ซึ่งสอบถามครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน ดังนี้

1) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้น ป.1 – ป.3 ซึ่งวัดความรู้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

2) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้น ป.4 – ป.6 ซึ่งวัดความรู้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 มีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3) แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน ซึ่งประเมินโดยครูผู้สอน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 10 รายการ

4) แบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน ซึ่งนักเรียนประเมินตนเอง มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 10 รายการ

5) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับครูผู้สอน ซึ่งสอบถามครูผู้สอน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 15 รายการ

6) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอบถามผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 15 รายการ

4.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีวิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

4.2.1 แบบประเมินบริบทของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ซึ่งสอบถามครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีวิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการด้านบริบทเพื่อการประเมินความต้องการความจำเป็นของโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความเป็นไปได้ของโครงการ

2) กำหนดรูปแบบของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 13 รายการ

3) เขียนแบบประเมินเกี่ยวกับบริบทบรูปร่าง

4) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา ด้านการประเมินผลและด้านการวิจัย จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ว่าสิ่งที่ประเมินแต่ละข้อมีความสอดคล้องหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็น (IOC) และคัดเลือกข้อที่ประเมินมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าใช้ได้ทุกข้อ

5) นำแบบประเมินที่ได้รับความคิดเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่ใช่ประชากร โดยนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอน บาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91

6) นำแบบประเมินพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการดำเนินการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบประเมินเกี่ยวกับบริบทของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 13 รายการ คะแนนที่กำหนดให้กับข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีดังนี้

มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก เท่ากับ 4 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

น้อย เท่ากับ 2 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
4.50 - 5.00	ความเหมาะสมมากที่สุด
3.50 - 4.49	ความเหมาะสมมาก
2.50 - 3.49	ความเหมาะสมปานกลาง
1.50 - 2.49	ความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.49	ความเหมาะสมน้อยที่สุด

4.2.2 แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราชาบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ซึ่งสอบถาม ครูผู้สอน
และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการด้านปัจจัย
เบื้องต้น เป็นการประเมินความพร้อมของบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อม
ที่ใช้ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

2) กำหนดรูปแบบของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 12 รายการ

3) เขียนแบบประเมินเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นฉบับร่าง

4) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา
ด้านการประเมินผลและด้านการวิจัย จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)
ว่าสิ่งที่ประเมินแต่ละข้อมีความสอดคล้องหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็น
(IOC) และคัดเลือกข้อที่ประเมินมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าใช้ได้ทุกข้อ

5) นำแบบประเมินที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้
(Try out) กับครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่ใช่ประชากร โดยนำไปทดลอง
ใช้ที่โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ
โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92

6) นำแบบประเมินพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการดำเนินการ
เก็บข้อมูล ลักษณะของแบบประเมินเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นในการดำเนินการของโครงการน้อมนำ
พระบรมราชาบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 12 รายการ คะแนนที่กำหนดให้กับข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีดังนี้

มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด
 มาก เท่ากับ 4 คะแนน หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก
 ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง
 น้อย เท่ากับ 2 คะแนน หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย
 น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพร้อม
4.50 - 5.00	ความพร้อมมากที่สุด
3.50 - 4.49	ความพร้อมมาก
2.50 - 3.49	ความพร้อมปานกลาง
1.50 - 2.49	พร้อมน้อย
1.00 - 1.49	พร้อมน้อยที่สุด

4.2.3 แบบประเมินกระบวนการของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย

ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ซึ่งสอบถาม ครูผู้สอน ผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการด้านกระบวนการ โดยกำหนดเป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม 10 กิจกรรม
- 2) กำหนดรูปแบบของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของกิจกรรม 10 กิจกรรม กิจกรรมละ 5 รายการ
- 3) เขียนแบบประเมินเกี่ยวกับกระบวนการฉบับร่าง
- 4) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา ด้านการประเมินผลและด้านการวิจัย จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ว่าสิ่งที่ประเมินแต่ละข้อมีความสอดคล้องหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็น (IOC) และคัดเลือกข้อที่ประเมินมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าใช้ได้ทุกข้อ

- 5) นำแบบประเมินที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอน ผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่ใช่ประชากร โดยนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93

6) นำแบบประเมินพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการดำเนินการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบประเมิน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ข้อคำถามของทุกโครงการเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรม 10 กิจกรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผน การจัดกิจกรรม การดำเนินตามกิจกรรม การประเมินผลการจัดกิจกรรม และการปรับปรุงการจัดกิจกรรม คะแนนที่กำหนดให้กับข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีดังนี้

มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
 มาก เท่ากับ 4 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
 น้อย เท่ากับ 2 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
 น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
4.50 - 5.00	ความเหมาะสมมากที่สุด
3.50 - 4.49	ความเหมาะสมมาก
2.50 - 3.49	ความเหมาะสมปานกลาง
1.50 - 2.49	ความเหมาะสมน้อย
1.00 - 1.49	ความเหมาะสมน้อยที่สุด

4.2.4 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ซึ่งทดสอบความรู้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 มีวิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและแหล่งสืบค้นต่าง ๆ เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
- 2) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
- 3) นำเนื้อหาเรื่องการทำงานทำมีอาชีพ มาวิเคราะห์เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อกำหนดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวนข้อสอบ พฤติกรรมที่ใช้วัดในแต่ละเนื้อหา หรือจุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) สร้างแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ แบบปรนัย เลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร
- 5) นำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพที่สร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 5 ท่าน เพื่อหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ว่าข้อสอบแต่ละข้อสร้างได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แนใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 หมายถึง แนใจว่าสิ่งที่ประเมินไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้วได้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 นำข้อสอบที่ใช้ได้ (มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป) จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับใหม่

6) นำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ จำนวน 10 ข้อ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองสอบ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ โดยการคัดเลือกข้อสอบ จะใช้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป พบว่า แบบทดสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35 - 0.70 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.42 - 0.86 ซึ่งได้เลือกแบบทดสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับใหม่

7) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพทั้งฉบับ โดยนำแบบทดสอบที่ผ่านการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้วไปหา ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ตามวิธีของของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 85-86) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

8) นำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ พิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ต่อไป

4.2.5 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ซึ่งทดสอบความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีวิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและแหล่งสืบค้นต่าง ๆ เกี่ยวกับสาระของการมีงานทำมีอาชีพ
- 2) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
- 3) นำเนื้อหาเรื่องการมีงานทำมีอาชีพ มาวิเคราะห์เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อกำหนดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวนข้อสอบ พฤติกรรมที่วัดในแต่ละเนื้อหา หรือจุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) สร้างแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร
- 5) นำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพที่สร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 5 ท่าน เพื่อหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ว่าข้อสอบแต่ละข้อสร้างได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือเนื้อหาตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แนใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แนใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 หมายถึง แนใจว่าสิ่งที่ประเมินไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้วได้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 นำข้อสอบที่ใช้ได้ (มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป) จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับใหม่

6) นำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ จำนวน 20 ข้อ ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองสอบ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ โดยการคัดเลือกข้อสอบ จะใช้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป พบว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.30 - 0.70 และมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.44 - 0.86 ซึ่งได้เลือกแบบทดสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับใหม่

7) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบความรู้ เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ทั้งฉบับโดยนำแบบทดสอบที่ผ่านการพิจารณาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ตามวิธีของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 85-86) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

8) นำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ พิมพ์เป็นฉบับ ที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ต่อไป

4.2.6 แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน ซึ่งประเมินโดยครูผู้สอน
มีวิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินทักษะอาชีพ ของนักเรียน โดยให้ครูผู้สอนเป็นผู้ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน เกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์อย่างถูกวิธี เลือกใช้สิ่งของ เครื่องมือถูกต้องตรงกับลักษณะงาน ปฏิบัติงานตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง มีทักษะการทำงานร่วมกัน และทำงานอย่างเป็นระบบ ของนักเรียนในกิจกรรม 10 กิจกรรม

2) กำหนดรูปแบบของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 10 รายการ

3) เขียนแบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนฉบับร่าง

4) นำแบบประเมินที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา ด้านการประเมินผลและด้านการวิจัย จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ว่าสิ่งที่ประเมินแต่ละข้อมีความสอดคล้องหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็น (IOC) และคัดเลือกข้อที่ประเมินมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าใช้ได้ทุกข้อ

5) นำแบบประเมินที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่ประชากร โดยนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว จำนวน 30 คน (ประกอบด้วยข้าราชการครู จำนวน 24 คน ครูอัตราจ้าง จำนวน 3 คน และครูจ้างสอน จำนวน 3 คน) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94

6) นำแบบประเมินมาพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการดำเนินการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบประเมิน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ข้อคำถามเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน เกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์อย่างถูกวิธี เลือกใช้สิ่งของ เครื่องมือถูกต้องตรงกับลักษณะงาน ปฏิบัติงานตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง มีทักษะการทำงานร่วมกัน และทำงานอย่างเป็นระบบของนักเรียนในกิจกรรม 10 กิจกรรม คะแนนที่กำหนดให้กับข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีดังนี้

- มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน หมายถึง มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด
- มาก เท่ากับ 4 คะแนน หมายถึง มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมาก
- ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน หมายถึง มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
- น้อย เท่ากับ 2 คะแนน หมายถึง มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับน้อย
- น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน หมายถึง มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับทักษะอาชีพ
4.50 - 5.00	มีทักษะอาชีพระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	มีทักษะอาชีพระดับมาก
2.50 - 3.49	มีทักษะอาชีพระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	มีทักษะอาชีพระดับน้อย
1.00 - 1.49	มีทักษะอาชีพระดับน้อยที่สุด

4.2.7 แบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน ซึ่งนักเรียนประเมินตนเอง
มีวิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง

2) กำหนดรูปแบบของแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 10 รายการ

3) เขียนแบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนฉบับร่าง

4) นำแบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ ด้านบริหารการศึกษา ด้านการประเมินผลและด้านการวิจัย จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ว่าสิ่งที่ประเมินแต่ละข้อมีความสอดคล้องหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็น (IOC) และคัดเลือกข้อที่ประเมินมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าใช้ได้ทุกข้อ

5) นำแบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่ประชากร โดยนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

6) นำแบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนมาพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการดำเนินการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบวัด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ข้อคำถามเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน คะแนนที่กำหนดให้กับข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีดังนี้

มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก เท่ากับ 4 คะแนน หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพอยู่ในระดับมาก

ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง

น้อย เท่ากับ 2 คะแนน หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ
4.50 - 5.00	มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพระดับมาก
2.50 - 3.49	มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพระดับน้อย
1.00 - 1.49	มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพระดับน้อยที่สุด

4.2.8 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับครูผู้สอน ซึ่งสอบถามครูผู้สอน มีวิธีดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดเป็นข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

2) กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 15 รายการ

3) เขียนแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจฉบับร่าง

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา และด้านการประเมินผล จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ว่าสิ่งที่ประเมินแต่ละข้อมีความสอดคล้องหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็น (IOC) และคัดเลือกข้อที่ประเมินมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าใช้ได้ทุกข้อ

5) นำแบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่ประชากร โดยนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว จำนวน 30 คน (ประกอบด้วยข้าราชการครู จำนวน 24 คน ครูอัตราจ้าง จำนวน 3 คน และครูจ้างสอน จำนวน 3 คน) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.91

6) นำแบบสอบถามพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการดำเนินการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ข้อคำถามของทุกข้อเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ต่อโครงการ คະแนนที่กำหนดให้กับข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีดังนี้

มากที่สุด เท่ากับ 5 คະแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก เท่ากับ 4 คະแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ปานกลาง เท่ากับ 3 คະแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

น้อย เท่ากับ 2 คະแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คະแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย ระดับความพึงพอใจ

4.50 - 5.00 ความพึงพอใจมากที่สุด

3.50 - 4.49 ความพึงพอใจมาก

2.50 - 3.49 ความพึงพอใจปานกลาง

1.50 - 2.49 ความพึงพอใจน้อย

1.00 - 1.49 ความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.2.9 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งสอบถามผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษา มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 15 รายการ

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดเป็นข้อมูล ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

2) กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 15 รายการ

3) เขียนแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจฉบับร่าง

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา และด้านการประเมินผล จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ว่าสิ่งที่ประเมินแต่ละข้อมีความสอดคล้องหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินมีความสอดคล้องกับเนื้อหา

-1 หมายถึง แน่ใจว่าสิ่งที่ประเมินไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา

นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็น (IOC) และคัดเลือกข้อที่ประเมินมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าใช้ได้ทุกข้อ

5) นำแบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาที่ไม่ใช่ประชากร โดยนำไปทดลองใช้ที่โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92

6) นำแบบสอบถามพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการดำเนินการเก็บข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ข้อคำถามของทุกข้อเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ต่อโครงการ คณะแนบที่กำหนดให้กับข้อคำถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีดังนี้

มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก เท่ากับ 4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

น้อย เท่ากับ 2 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.50 - 5.00	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 - 4.49	ความพึงพอใจมาก
2.50 - 3.49	ความพึงพอใจปานกลาง
1.50 - 2.49	ความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.49	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มโครงการ โดยการประเมินบริบทและปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมา 16 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2. ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างการทำโครงการ โดยประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามครูผู้สอน ผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมา 123 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. ระยะที่ 3 ประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ โดยการประเมินผลผลิตโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) เก็บรวบรวมแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้น ป.1 – ป.3 จากการทดสอบความรู้ของนักเรียน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบทดสอบคืนมา 56 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2) เก็บรวบรวมแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้น ป.4 – ป.6 จากการทดสอบความรู้ของนักเรียน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมา 56 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3) เก็บรวบรวมแบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน จากการที่ครูผู้สอนประเมินนักเรียน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมาทั้งสิ้น 112 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4) เก็บรวบรวมแบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน จากการวัดเจตคติของนักเรียนชั้น ป.4 – ป.6 โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมาทั้งสิ้น 56 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

5) เก็บรวบรวมแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับครูผู้สอน จากการสอบถามครูผู้สอน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมา 9 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6) เก็บรวบรวมแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการสอบถามผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมา 114 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม จากการพิจารณาผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

1.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson)

1.4 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (f) ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (μ) (Best, 1970: 240 - 248) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความจำเป็น/ความสอดคล้อง/ความชัดเจน/ความเป็นไปได้/ความพร้อม/การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความจำเป็น/ความสอดคล้อง/ความชัดเจน/ความเป็นไปได้/ความพร้อม/การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความจำเป็น/ความสอดคล้อง/ความชัดเจน/ความเป็นไปได้/ความพร้อม/การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความจำเป็น/ความสอดคล้อง/ความชัดเจน/ความเป็นไปได้/ความพร้อม/การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความจำเป็น/ความสอดคล้อง/ความชัดเจน/ความเป็นไปได้/ความพร้อม/การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7. การกำหนดค่าน้ำหนักและเกณฑ์การประเมิน

การกำหนดค่าน้ำหนักและเกณฑ์การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติครั้งนี้ ได้ดำเนินการโดยนำประเด็นการประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. ดร.วรลักษณ์ จันทร์ผา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. นายเอื้อม จันทรสุขโข อติตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว
3. ดร.ชมดาว ขำจริง อาจารย์สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
4. ดร.ภาณุศักร หงษ์ทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหงษ์ทอง จังหวัดนนทบุรี
5. ดร.นันทรัตน์ เกื้อหนุน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านทองมงคผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

พิจารณาความเหมาะสมของประเด็นการประเมิน กำหนดค่าน้ำหนักและเกณฑ์การประเมิน แล้วนำมาพิจารณาความเหมาะสมของประเด็นการประเมิน พิจารณาค่าเฉลี่ยของค่าน้ำหนักและเกณฑ์การประเมิน ปรากฏผลดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ค่าน้ำหนักและเกณฑ์การประเมินของตัวชี้วัดแต่ละประเด็นการประเมิน

ประเด็นการประเมิน/ตัวชี้วัด	ค่าน้ำหนัก (%)	เกณฑ์การประเมิน
1. บริบทของโครงการ	(10)	
1.1 ความต้องการจำเป็นของโครงการ	3	$\mu \geq 3.50$
1.2 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา	2	$\mu \geq 3.50$
1.3 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์	2	$\mu \geq 3.50$
1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ	3	$\mu \geq 3.50$
2. ปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ	(10)	
2.1 ความพร้อมของบุคลากร	3	$\mu \geq 3.50$
2.2 ความพร้อมของงบประมาณ	2	$\mu \geq 3.50$
2.3 ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์	2	$\mu \geq 3.50$
2.4 ความพร้อมของสภาพแวดล้อม	3	$\mu \geq 3.50$
3. กระบวนการของโครงการ	(30)	
3.1 กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน	3	$\mu \geq 3.50$
3.2 กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม	3	$\mu \geq 3.50$
3.3 กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่	3	$\mu \geq 3.50$
3.4 กิจกรรมการเลี้ยงแพะ	3	$\mu \geq 3.50$
3.5 กิจกรรมการเลี้ยงกบนา	3	$\mu \geq 3.50$
3.6 กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก	3	$\mu \geq 3.50$
3.7 กิจกรรมการเลี้ยงกิ้งก่าแมงแดง	3	$\mu \geq 3.50$
3.8 กิจกรรมการเพาะเห็ด	3	$\mu \geq 3.50$
3.9 กิจกรรมการปลูกหม่อน	3	$\mu \geq 3.50$
3.10 กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล	3	$\mu \geq 3.50$

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน/ตัวชี้วัด	ค่าน้ำหนัก (%)	เกณฑ์การประเมิน
4. ผลผลิตของโครงการ	(50)	
4.1 ความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน ชั้น ป. 1 - 3	10	\geq ร้อยละ 80
4.2 ความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน ชั้น ป. 4 - 6	10	\geq ร้อยละ 80
4.3 ทักษะอาชีพของนักเรียน	10	$\mu \geq 3.50$
4.4 เจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน	10	$\mu \geq 3.50$
4.5 ความพึงพอใจของครูผู้สอน	5	$\mu \geq 3.50$
4.6 ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาและ ผู้ปกครองนักเรียน	5	$\mu \geq 3.50$
รวม	100	

8. เกณฑ์การสรุปผลการประเมิน

1. สรุปผลการประเมินจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ยและนำมาคูณกับเกณฑ์ที่กำหนดได้ (พิสนุ พงศรี, 2549: 324 - 325) แต่ละประเด็นการประเมิน ตัวชี้วัด ดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของประเด็นการประเมินตัวชี้วัด จากมาตราประมาณค่า 5 ระดับ \leq 2.99 ได้ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด คูณด้วย 0.2

1.2 ค่าเฉลี่ยของประเด็นการประเมินตัวชี้วัด จากมาตราประมาณค่า 5 ระดับ 3.00 - 3.49 ได้ระดับ 2 หมายถึง น้อย คูณด้วย 0.4

1.3 ค่าเฉลี่ยของประเด็นการประเมินตัวชี้วัด จากมาตราประมาณค่า 5 ระดับ 3.50 - 3.99 ได้ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง คูณด้วย 0.6

1.4 ค่าเฉลี่ยของประเด็นการประเมินตัวชี้วัด จากมาตราประมาณค่า 5 ระดับ 4.00 - 4.49 ได้ระดับ 4 หมายถึง มาก คูณด้วย 0.8

1.5 ค่าเฉลี่ยของประเด็นการประเมินตัวชี้วัด จากมาตราประมาณค่า 5 ระดับ \geq 4.50 ได้ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด คูณด้วย 1.0

ผลการตัดสินนั้นใช้เกณฑ์มาก ถือว่า ผ่าน (พิสนุ พงศรี, 2549: 232)

2. สรุปผลการประเมินตามประเด็นการประเมิน โดยใช้คะแนนระหว่าง 2 - 10, 6 - 30 และ 10 - 50 ซึ่งแปลความหมาย ดังนี้

2.1 เกณฑ์การประเมินการใช้คะแนน 2-10 คะแนน ดังนี้

ระดับ 1 = 2.00 - 3.50 หมายถึง ดำเนินการได้ผลน้อยที่สุด

ระดับ 2 = 3.51 - 5.00 หมายถึง ดำเนินการได้ผลน้อย

ระดับ 3 = 5.01 - 6.80 หมายถึง ดำเนินการได้ผลปานกลาง

ระดับ 4 = 6.81 - 8.40 หมายถึง ดำเนินการได้ผลมาก

ระดับ 5 = 8.41 - 10.00 หมายถึง ดำเนินการได้ผลมากที่สุด

2.2 เกณฑ์การประเมินการใช้คะแนน 6-30 คะแนน ดังนี้

ระดับ 1 = 6.00 - 10.80 หมายถึง ดำเนินการได้ผลน้อยที่สุด

ระดับ 2 = 10.81 - 15.60 หมายถึง ดำเนินการได้ผลน้อย

ระดับ 3 = 15.61 - 20.40 หมายถึง ดำเนินการได้ผลปานกลาง

ระดับ 4 = 20.41 - 25.20 หมายถึง ดำเนินการได้ผลมาก

ระดับ 5 = 25.21 - 30.00 หมายถึง ดำเนินการได้ผลมากที่สุด

2.3 เกณฑ์การประเมินการใช้คะแนน 10-50 คะแนน ดังนี้

ระดับ 1 = 10.00 - 17.74 หมายถึง ดำเนินการได้ผลน้อยที่สุด

ระดับ 2 = 17.75 - 25.49 หมายถึง ดำเนินการได้ผลน้อย

ระดับ 3 = 25.50 - 33.66 หมายถึง ดำเนินการได้ผลปานกลาง

ระดับ 4 = 33.67 - 41.83 หมายถึง ดำเนินการได้ผลมาก

ระดับ 5 = 41.84 - 50.00 หมายถึง ดำเนินการได้ผลมากที่สุด

ผลการตัดสินนั้นใช้เกณฑ์มาก ถือว่า ผ่าน (พิสนุ พงศ์ศรี, 2549: 232)

3. สรุปผลการประเมินโครงการในภาพรวม โดยใช้คะแนนระหว่าง 20-100 คะแนน ซึ่งแปลความหมายดังนี้

ระดับ 1 = 20 - 35 คะแนน หมายถึง ดำเนินโครงการได้ผลน้อยที่สุด

ระดับ 2 = 36 - 50 คะแนน หมายถึง ดำเนินโครงการได้ผลน้อย

ระดับ 3 = 51 - 68 คะแนน หมายถึง ดำเนินโครงการได้ผลปานกลาง

ระดับ 4 = 69 - 84 คะแนน หมายถึง ดำเนินโครงการได้ผลมาก

ระดับ 5 = 85 -100 คะแนน หมายถึง ดำเนินโครงการได้ผลมากที่สุด

ผลการตัดสินนั้นใช้เกณฑ์มาก ถือว่า ผ่าน (พิสนุ พงศ์ศรี, 2549: 232)

บทที่ 4

ผลการประเมิน

การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผู้ศึกษานำเสนอผลการประเมิน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประเด็นการประเมินแต่ละตัวชี้วัด

ตอนที่ 3 ผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ผลการประเมิน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมินซึ่งประกอบด้วยครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบประเมิน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ครูผู้สอน	9	3.83
2. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	7	2.98
3. ผู้ปกครองนักเรียน	107	45.53
4. นักเรียน	112	47.66
รวม	235	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีทั้งหมด 235 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 47.66 รองลงมาเป็นผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 45.53 ครูผู้สอน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.83 และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.98

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประเด็นการประเมินแต่ละตัวชี้วัด

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

N = 16

ข้อ	การประเมินบริบทโครงการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
ความต้องการจำเป็นของโครงการ				
1	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านการมีงานทำมีอาชีพต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน	4.44	0.51	มาก
2	นักเรียนมีทักษะด้านการมีงานทำมีอาชีพต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน	4.19	0.40	มาก
3	นักเรียนมีเจตคติด้านการมีงานทำมีอาชีพต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน	4.56	0.51	มากที่สุด
รวมความต้องการจำเป็นของโครงการ		4.40	0.48	มาก
ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา				
4	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	4.38	0.62	มาก
5	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	4.31	0.60	มาก
6	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา	4.50	0.52	มาก
7	วัตถุประสงค์ของโครงการเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา	4.56	0.51	มากที่สุด
รวมความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา		4.44	0.56	มาก
ความชัดเจนของวัตถุประสงค์				
8	วัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน	4.31	0.48	มาก
9	วัตถุประสงค์ของโครงการเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน	4.38	0.50	มาก
10	วัตถุประสงค์ของโครงการสามารถสื่อความให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจไปในทางเดียวกัน	4.25	0.58	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อ	การประเมินบริบทโครงการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
รวมความชัดเจนของวัตถุประสงค์		4.31	0.52	มาก
ความเป็นไปได้ของโครงการ				
11	วัตถุประสงค์ของโครงการนำไปสู่การปฏิบัติได้	4.56	0.51	มากที่สุด
12	กิจกรรมในโครงการสามารถปฏิบัติได้จริง	4.13	0.62	มาก
13	กิจกรรมในโครงการสอดคล้องกับสภาพปัญหาและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.50	0.52	มาก
รวมความเป็นไปได้ของโครงการ		4.40	0.55	มาก
รวมการประเมินบริบทโครงการ		4.39	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.53$)

เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.56$) รองลงมา ได้แก่ ความต้องการจำเป็นของโครงการ ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.48$) และความเป็นไปได้ของโครงการ ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.55$) และความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ข้อ	การประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการ	ระดับความพร้อม		
		μ	σ	ระดับ
ความพร้อมของบุคลากร				
1	บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	4.25	0.58	มาก
2	บุคลากรมีเจตคติที่ดีในการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	4.19	0.54	มาก
3	มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	4.31	0.70	มาก
รวมความพร้อมของบุคลากร		4.25	0.61	มาก

N = 16

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อ	การประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการ	ระดับความพร้อม		
		μ	σ	ระดับ
ความพร้อมของงบประมาณ				
4	มีงบประมาณเพียงพอกับการดำเนินโครงการ	4.19	0.75	มาก
5	มีจำนวนงบประมาณเหมาะสมกับกิจกรรมที่ดำเนินการ	4.06	0.77	มาก
6	งบประมาณเบิกจ่ายได้ตามกำหนดเวลา	4.38	0.62	มาก
รวมความพร้อมของงบประมาณ		4.21	0.71	มาก
ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์				
7	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีเพียงพอ	4.31	0.79	มาก
8	มีเอกสาร หนังสือ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติเพียงพอ	4.25	0.58	มาก
9	มีเอกสาร หนังสือ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.44	0.51	มาก
รวมความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์		4.33	0.63	มาก
ความพร้อมของสภาพแวดล้อม				
10	อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนสะอาด ร่มรื่น	4.13	0.62	มาก
11	อาคารสถานที่ภายในโรงเรียนเพียงพอต่อการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	4.56	0.63	มากที่สุด
12	สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเอื้อต่อการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	4.63	0.50	มากที่สุด
รวมความพร้อมของสภาพแวดล้อม		4.44	0.58	มาก
รวมการประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการ		4.31	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.63$)

เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความพร้อมของสภาพแวดล้อม ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.58$) รองลงมา ได้แก่ ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.63$) ความพร้อมของบุคลากร ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.61$) และความพร้อมของงบประมาณ ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.71$) ตามลำดับ

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

2.3.1 กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน

N = 123

ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.22	0.43	มาก
2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.19	0.41	มาก
3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.26	0.48	มาก
4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.13	0.40	มาก
5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.39	0.55	มาก
รวม		4.24	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.24$, $\sigma = 0.46$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ มีการประชุมสรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.55$) รองลงมา คือ มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.26$, $\sigma = 0.48$) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.43$) มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.41$) และมีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.13$, $\sigma = 0.40$) ตามลำดับ

2.3.2 กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม

N = 123

ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.41	0.51	มาก
2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.28	0.65	มาก
3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.20	0.42	มาก
4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.34	0.48	มาก
5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.35	0.78	มาก
รวม		4.32	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.32, \sigma = 0.57$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.41, \sigma = 0.51$) รองลงมา คือ มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.35, \sigma = 0.78$) มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.34, \sigma = 0.48$) มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.28, \sigma = 0.65$) และมีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.20, \sigma = 0.42$) ตามลำดับ

2.3.3 กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่

ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1.	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.24	0.45	มาก
2.	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.19	0.41	มาก
3.	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.18	0.41	มาก
4.	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.22	0.45	มาก
5.	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.20	0.46	มาก
รวม		4.20	0.44	มาก

N = 123

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.20, \sigma = 0.44$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.24, \sigma = 0.45$) รองลงมา คือ มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.22, \sigma = 0.45$) มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.20, \sigma = 0.46$) มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.19, \sigma = 0.41$) และมีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.18, \sigma = 0.41$) ตามลำดับ

2.3.4 กิจกรรมการเลี้ยงแพะ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมการเลี้ยงแพะ

N = 123

ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.36	0.55	มาก
2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.31	0.48	มาก
3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.10	0.98	มาก
4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.07	0.29	มาก
5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.21	0.41	มาก
รวม		4.21	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการเลี้ยงแพะ ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.54$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการเลี้ยงแพะ พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.55$) รองลงมา คือ มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.48$) มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.41$) มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.10$, $\sigma = 0.98$) และมีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.29$) ตามลำดับ

2.3.5 กิจกรรมการเลี้ยงกบนา

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมการเลี้ยงกบนา

N = 123

ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.41	0.79	มาก
2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.46	0.52	มาก
3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.21	0.43	มาก
4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.24	0.45	มาก
5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.29	0.49	มาก
รวม		4.32	0.53	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการเลี้ยงกบนา ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.32, \sigma = 0.53$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการเลี้ยงกบนา พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.46, \sigma = 0.52$) รองลงมา คือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.41, \sigma = 0.79$) มีการประชุม สรุปเพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.29, \sigma = 0.49$) มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.24, \sigma = 0.45$) และมีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.21, \sigma = 0.43$) ตามลำดับ

2.3.6 กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก

		N = 123		
ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.22	0.47	มาก
2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.41	0.89	มาก
3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.46	0.85	มาก
4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.10	0.98	มาก
5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.24	0.45	มาก
รวม		4.28	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.28, \sigma = 0.73$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.46, \sigma = 0.85$) รองลงมา คือ มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.41, \sigma = 0.89$) มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.24, \sigma = 0.45$) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.22, \sigma = 0.47$) และมีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.10, \sigma = 0.98$) ตามลำดับ

2.3.7 กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง

N = 123

ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1.	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.37	0.89	มาก
2.	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.33	0.90	มาก
3.	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.34	0.91	มาก
4.	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.15	0.38	มาก
5.	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.17	0.40	มาก
รวม		4.27	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.70$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง พบว่ากระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.89$) รองลงมา คือ มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.34$, $\sigma = 0.91$) มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.90$) มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.40$) และมีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.15$, $\sigma = 0.38$) ตามลำดับ

2.3.8 กิจกรรมการเพาะเห็ด

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมการเพาะเห็ด

N = 123

ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.20	0.46	มาก
2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.15	0.43	มาก
3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.49	0.84	มาก
4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.43	0.63	มาก
5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.21	0.96	มาก
รวม		4.30	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการเพาะเห็ด ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.30, \sigma = 0.66$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการเพาะเห็ด พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.49, \sigma = 0.84$) รองลงมา คือ มีการกำกับติดตามประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.43, \sigma = 0.63$) มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.21, \sigma = 0.46$) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.20, \sigma = 0.46$) และมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.15, \sigma = 0.43$) ตามลำดับ

2.3.9 กิจกรรมการปลูกหม่อน

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมการปลูกหม่อน

		N = 123		
ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1.	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.16	0.39	มาก
2.	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.33	0.91	มาก
3.	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.45	0.85	มาก
4.	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.11	0.98	มาก
5.	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.41	0.89	มาก
รวม		4.29	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการปลูกหม่อน ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.29, \sigma = 0.80$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการปลูกหม่อน พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.45, \sigma = 0.85$) รองลงมา คือ มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.41, \sigma = 0.89$) มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.33, \sigma = 0.91$) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.16, \sigma = 0.39$) และมีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.11, \sigma = 0.98$) ตามลำดับ

2.3.10 กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการกิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล

N = 123

ข้อ	การประเมินกระบวนการ	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1.	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	4.33	0.93	มาก
2.	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	4.27	0.46	มาก
3.	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	4.21	0.94	มาก
4.	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	4.30	0.91	มาก
5.	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม	4.31	0.93	มาก
รวม		4.28	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.28, \sigma = 0.84$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล พบว่ากระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน ($\mu = 4.33, \sigma = 0.93$) รองลงมา คือ มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม ($\mu = 4.31, \sigma = 0.93$) มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ($\mu = 4.30, \sigma = 0.91$) มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.27, \sigma = 0.46$) และมีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.21, \sigma = 0.94$) ตามลำดับ

2.3.11 ภาพรวมกิจกรรมของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินกระบวนการของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ

N = 123

ข้อ	กระบวนการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
1.	กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน	4.24	0.46	มาก
2.	กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม	4.32	0.57	มาก
3.	กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่	4.20	0.44	มาก
4.	กิจกรรมการเลี้ยงแพะ	4.21	0.54	มาก
5.	กิจกรรมการเลี้ยงกบนา	4.32	0.53	มาก
6.	กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก	4.28	0.73	มาก

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อ	กระบวนการดำเนินงาน	ระดับความเหมาะสม		
		μ	σ	ระดับ
7.	กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง	4.27	0.70	มาก
8.	กิจกรรมการเพาะเห็ด	4.30	0.66	มาก
9.	กิจกรรมการปลูกหม่อน	4.29	0.80	มาก
10.	กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล	4.28	0.84	มาก
รวม		4.27	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.63$)

เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกกิจกรรม โดยกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม ($\mu = 4.32$, $\sigma = 0.57$) กิจกรรมการเลี้ยงกบนา ($\mu = 4.32$, $\sigma = 0.53$) รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมการเพาะเห็ด ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.66$) กิจกรรมการปลูกหม่อน ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.80$) กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.73$) กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.84$) กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.70$) กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน ($\mu = 4.24$, $\sigma = 0.46$) กิจกรรมการเลี้ยงแพะ ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.54$) และกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.44$) ตามลำดับ

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลผลิตโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

2.4.1 ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ของนักเรียนชั้น ป.1 – 3 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.15 ความถี่ร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ของนักเรียนชั้น ป.1 – 3 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

N = 56

คะแนน	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	5	8.93	0	0.00
2	10	17.86	0	0.00
3	8	14.29	0	0.00
4	13	23.21	1	1.79

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

คะแนน	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
5	10	17.86	2	3.57
6	3	5.36	3	5.36
7	2	3.57	13	23.21
8	3	5.36	14	25.00
9	1	1.79	12	21.43
10	1	1.79	11	19.64
รวม	56	100.00	56	100.00
เฉลี่ยรวม	4.04		8.09	
เฉลี่ยร้อยละ	40.40		80.90	

จากตาราง 4.15 พบว่าคะแนนความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน หลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียน บ้านหนองจันทร์สูงขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 คิดเป็นร้อยละ 40.40 และหลังเข้าร่วมโครงการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.09 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.90

2.4.2 ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ป.4 – 6 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียน บ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.16 ความถี่ร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

ชั้น ป.4 – 6 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

N = 56

คะแนน	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	1	1.79	0	0.00
2	0	0.00	0	0.00
3	1	1.79	0	0.00
4	4	7.14	0	0.00
5	5	8.93	0	0.00
6	3	5.36	1	1.79
7	8	14.29	1	1.79
8	7	12.50	2	3.57
9	8	14.29	1	1.79
10	2	3.57	2	3.57
11	8	14.29	1	1.79

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

คะแนน	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
12	3	5.36	3	5.36
13	1	1.79	1	1.79
14	1	1.79	1	1.79
15	3	5.36	5	8.93
16	1	1.79	6	10.71
17	0	0.00	8	14.29
18	0	0.00	7	12.50
19	0	0.00	8	14.29
20	0	0.00	9	16.07
รวม	56	100.00	56	100.00
เฉลี่ยรวม		8.55		16.02
เฉลี่ยร้อยละ		42.75		80.10

จากตาราง 4.16 พบว่าคะแนนความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน หลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียน บ้านหนองจันทร์สูงขึ้น โดยก่อนเข้าร่วมโครงการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.55 คิดเป็นร้อยละ 42.75 และหลังเข้าร่วมโครงการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.02 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.10

2.4.3 ผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน ที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ข้อ	ทักษะอาชีพของนักเรียน	ระดับทักษะอาชีพ		
		μ	σ	ระดับ
1	นักเรียนเลือกใช้วัสดุ ได้ถูกต้อง เหมาะสม	4.14	0.38	มาก
2	นักเรียนใช้อุปกรณ์อย่างถูกวิธี	4.22	0.44	มาก
3	นักเรียนเลือกเครื่องมือถูกต้องตรงกับลักษณะงาน	4.23	0.46	มาก
4	นักเรียนปฏิบัติงานตามขั้นตอนถูกต้อง	4.13	0.41	มาก
5	นักเรียนสามารถดูแลให้อาหารสัตว์เลี้ยงของโรงเรียนได้	4.43	0.56	มาก
6	นักเรียนสามารถดูแลรักษาแปลงผักของห้องเรียนตนเองได้	4.46	0.52	มาก
7	นักเรียนเช็ดล้าง ทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้ง เมื่อทำงานเสร็จ	4.31	0.67	มาก
8	นักเรียนบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี	4.13	0.37	มาก

N = 112

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ข้อ	ทักษะอาชีพของนักเรียน	ระดับทักษะอาชีพ		
		μ	σ	ระดับ
9	นักเรียนจัดเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ	4.38	0.49	มาก
10	นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.48	0.68	มาก
รวมผลการประเมิน		4.29	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.49$)

เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.68$) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนสามารถดูแลรักษาแปลงผักของห้องเรียนตนเองได้ ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.52$) นักเรียนสามารถดูแลให้อาหารสัตว์เลี้ยงของโรงเรียนได้ ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.56$) นักเรียนจัดเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.49$) นักเรียนเช็ดล้าง ทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.67$) นักเรียนเลือกเครื่องมือถูกต้องตรงกับลักษณะงาน ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.46$) นักเรียนใช้อุปกรณ์อย่างถูกวิธี ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.44$) นักเรียนเลือกใช้วัสดุได้ถูกต้อง เหมาะสม ($\mu = 4.14$, $\sigma = 0.38$) นักเรียนปฏิบัติงานตามขั้นตอนถูกต้อง ($\mu = 4.13$, $\sigma = 0.41$) และนักเรียนบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี ($\mu = 4.13$, $\sigma = 0.37$) ตามลำดับ

2.4.4 ผลการวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับผลการวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

n = 56

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	ฉันคิดว่า การประกอบอาชีพต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง และผู้อื่น	4.25	0.44	มาก
2	เมื่อได้รับมอบหมายงานสิ่งใดฉันต้องทำให้สำเร็จ	4.50	0.50	มาก
3	ฉันทำงานสำเร็จตามเวลาที่นัดหมาย	4.50	0.50	มาก
4	เมื่อเจองานที่ยาก ฉันอดทนสู้ไม่ท้อถอย	4.23	0.47	มาก
5	เมื่อต้องทำงาน ผลงานของฉันความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำบุคคลอื่น	4.32	0.96	มาก

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับเจตคติที่ดี		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
6	ฉันมีความพยายามและความมุ่งมั่นในการทำงาน	4.73	0.45	มากที่สุด
7	ฉันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มใจ	4.61	0.80	มากที่สุด
8	ฉันสามารถแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.02	0.13	มาก
9	ฉันปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเวลาและสถานที่	4.55	0.50	มากที่สุด
10	ฉันมีความรู้สึกที่ดีต่องานอาชีพ	4.75	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.44	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผลการวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนชั้น ป.4 - 6 ที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D.= 0.52)

เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ฉันมีความรู้สึกที่ดีต่องานอาชีพ ($\bar{x} = 4.75$, S.D.= 0.44) รองลงมา คือ ฉันมีความพยายามและความมุ่งมั่นในการทำงาน ($\bar{x} = 4.73$, S.D.= 0.45) ฉันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มใจ ($\bar{x} = 4.61$, S.D.= 0.80) ฉันปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเวลาและสถานที่ ($\bar{x} = 4.55$, S.D.= 0.50) ฉันทำงานสำเร็จตามเวลาที่นัดหมาย ($\bar{x} = 4.50$, S.D.= 0.50) เมื่อได้รับมอบหมายงานสิ่งใดฉันต้องทำให้สำเร็จ ($\bar{x} = 4.50$, S.D.= 0.50) ผลงานของฉันมีความแปลกใหม่ไม่ซ้ำบุคคลอื่น ($\bar{x} = 4.32$, S.D.= 0.96) ฉันคิดว่าการประกอบอาชีพต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ($\bar{x} = 4.25$, S.D.= 0.44) เมื่อต้องทำงาน เมื่อเจองานที่ยากฉันอดทนสู้ไม่ท้อถอย ($\bar{x} = 4.23$, S.D.= 0.47) และฉันสามารถแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.02$, S.D.= 0.13) ตามลำดับ

2.4.5 ผลการสอบถามความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

N = 9

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		μ	σ	ระดับ
1	ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ	4.89	0.33	มากที่สุด
2	ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการของโรงเรียน	4.78	0.44	มากที่สุด

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		μ	σ	ระดับ
3	ครูผู้สอนพึงพอใจในการช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้งานอาชีพได้ด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ	4.89	0.33	มากที่สุด
4	ครูผู้สอนพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินโครงการ	4.67	0.50	มากที่สุด
5	ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น	4.89	0.33	มากที่สุด
6	ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	4.78	0.44	มากที่สุด
7	ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการแบ่งกลุ่มกิจกรรมของนักเรียน	4.89	0.33	มากที่สุด
8	ครูผู้สอนพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน	4.78	0.44	มากที่สุด
9	ครูผู้สอนพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.78	0.44	มากที่สุด
10	ครูผู้สอนพึงพอใจในการจัดสรรงบประมาณในการซื้อ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการ	4.89	0.33	มากที่สุด
11	ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้ นักเรียนเรียนรู้งานอาชีพโดยการปฏิบัติจริง	4.67	0.50	มากที่สุด
12	ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการนิเทศ กำกับ ติดตามของโรงเรียน	4.67	0.50	มากที่สุด
13	ครูผู้สอนพึงพอใจการประเมินกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น	4.56	0.73	มากที่สุด
14	ครูผู้สอนพึงพอใจในวิธีรายงานผลการจัดกิจกรรมตามโครงการ	4.56	0.73	มากที่สุด
15	ครูผู้สอนพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการของโรงเรียน	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.76	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแต่ละข้อระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.33$) ครูผู้สอนพึงพอใจในการช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้งานอาชีพได้ด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.33$) ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.33$) ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการแบ่งกลุ่มกิจกรรมของนักเรียน ($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.33$) ครูผู้สอนพึงพอใจในการจัดสรรงบประมาณในการซื้อ สื่อวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการ

($\mu = 4.89$, $\sigma = 0.33$) ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการของโรงเรียน ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.44$) ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.44$) ครูผู้สอนพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.44$) ครูผู้สอนพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.44$) ครูผู้สอนพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือ และสนับสนุนการดำเนินโครงการ ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$) ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้งานอาชีพโดยการปฏิบัติจริง ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$) ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ของโรงเรียน ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$) ครูผู้สอนพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการของโรงเรียน ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$) ครูผู้สอนพึงพอใจการประเมินกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.73$) และครูผู้สอนพึงพอใจในวิธีรายงานผลการจัดกิจกรรมตามโครงการ ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.73$) ตามลำดับ

2.4.6 ผลการสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		μ	σ	ระดับ
1	ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ	4.81	0.45	มากที่สุด
2	ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินโครงการของโรงเรียน	4.87	0.34	มากที่สุด
3	ท่านพึงพอใจในการเชิญวิทยากรภายนอกมามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการให้แก่ นักเรียน	4.73	0.56	มากที่สุด
4	ท่านพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินโครงการ	4.80	0.46	มากที่สุด
5	ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น	4.76	0.48	มากที่สุด
6	ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	4.84	0.43	มากที่สุด
7	ท่านพึงพอใจกับบุคลากรในโรงเรียนในการดำเนินโครงการ	4.78	0.47	มากที่สุด
8	ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.97	0.18	มากที่สุด
9	ท่านพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน	4.84	0.43	มากที่สุด

N = 114

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		μ	σ	ระดับ
10	ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้บุตรหลานของท่านมีงานทำมีอาชีพ	4.77	0.42	มากที่สุด
11	ท่านพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้งานอาชีพโดยการปฏิบัติจริง	4.90	0.31	มากที่สุด
12	ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.85	0.36	มากที่สุด
13	ท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการ	4.81	0.42	มากที่สุด
14	ท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ รายงานผลการดำเนินโครงการ	4.76	0.55	มากที่สุด
15	ท่านพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการ	4.85	0.36	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.82	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความพึงพอใจต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แต่ละข้อมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\mu = 4.97$, $\sigma = 0.18$) ท่านพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้งานอาชีพโดยการปฏิบัติจริง ($\mu = 4.90$, $\sigma = 0.31$) ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินโครงการของโรงเรียน ($\mu = 4.87$, $\sigma = 0.34$) ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.36$) ท่านพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการ ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.36$) ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ($\mu = 4.84$, $\sigma = 0.43$) ท่านพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน ($\mu = 4.84$, $\sigma = 0.43$) ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.45$) ท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการ ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.42$) ท่านพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินโครงการ ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.46$) ท่านพึงพอใจกับบุคลากรในโรงเรียนในการดำเนินโครงการ ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.47$) ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้บุตรหลานของท่านมีงานทำมีอาชีพ ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.42$) ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.48$) ท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ รายงานผลการดำเนินโครงการ ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.55$) และท่านพึงพอใจในการเชิญวิทยากรภายนอกมามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการให้แก่ นักเรียน ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.56$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

3.1 ผลการประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.21 ผลการประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (%)	ผลการวัด	ระดับ/ ความหมาย/ ตัวคูณ	น้ำหนัก x ตัวคูณ	เกณฑ์ ผ่าน	ผลการประเมิน
1. ความต้องการจำเป็นของโครงการ	3	4.40	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
2. ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา	2	4.44	4/มาก/.8	1.60	1.20	ผ่าน
3. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์	2	4.31	4/มาก/.8	1.60	1.20	ผ่าน
4. ความเป็นไปได้ของโครงการ	3	4.40	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
รวม	10	-	4 = มาก	8.00	6.00	ผ่าน

จากตารางที่ 4.21 พบว่า การประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ อยู่ในระดับมาก ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยได้คะแนนรวม 8.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

เมื่อพิจารณาผลการประเมินแต่ละตัวชี้วัดแล้ว พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมากที่สุดทั้ง 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ความต้องการจำเป็นของโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ และความเป็นไปได้ของโครงการ

3.2 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.22 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (%)	ผลการวัด	ระดับ/ ความหมาย/ ตัวคูณ	น้ำหนัก x ตัวคูณ	เกณฑ์ ผ่าน	ผลการประเมิน
1. ความพร้อมของบุคลากร	3	4.25	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
2. ความพร้อมของงบประมาณ	2	4.21	4/มาก/.8	1.60	1.20	ผ่าน
3. ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์	2	4.33	4/มาก/.8	1.60	1.20	ผ่าน

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (%)	ผลการวัด	ระดับ/ ความหมาย/ ตัวคูณ	น้ำหนัก x ตัวคูณ	เกณฑ์ ผ่าน	ผลการ ประเมิน
4. ความพร้อมของสภาพแวดล้อม	3	4.44	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
รวม	10	-	5 = มาก	8.00	6.00	ผ่าน

จากตารางที่ 4.22 พบว่า การประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ อยู่ในระดับมาก ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยได้คะแนนรวม 8.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

เมื่อพิจารณาผลการประเมินแต่ละตัวชี้วัดแล้ว พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก ทั้ง 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ ความพร้อมของบุคลากร ความพร้อมของงบประมาณ ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ และความพร้อมของสภาพแวดล้อม

3.3 ผลการประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.23 ผลการประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (%)	ผลการวัด	ระดับ/ ความหมาย/ ตัวคูณ	น้ำหนัก x ตัวคูณ	เกณฑ์ ผ่าน	ผลการ ประเมิน
1. กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน	3	4.24	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม	3	4.32	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
3. กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่	3	4.20	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ	3	4.21	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา	3	4.32	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาดุก	3	4.28	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
7. กิจกรรมการเลี้ยงกึ่งก้ามแดง	3	4.27	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
8. กิจกรรมการเพาะเห็ด	3	4.30	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
9. กิจกรรมการปลูกหม่อน	3	4.29	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
10. กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล	3	4.28	4/มาก/.8	2.40	1.80	ผ่าน
รวม	30	-	4 = มาก	24.00	18.00	ผ่าน

จากตารางที่ 4.23 พบว่า การประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ อยู่ในระดับมาก ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยได้คะแนนรวม 24.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

เมื่อพิจารณาผลการประเมินแต่ละตัวชี้วัดแล้ว พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับมาก ทั้ง 10 ตัวชี้วัด ได้แก่ กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ กิจกรรมการเลี้ยงแพะ กิจกรรมการเลี้ยงกบนา กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง กิจกรรมการเพาะเห็ด กิจกรรมการปลูกหม่อน และกิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล

3.4 ผลการประเมินผลผลิตของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางที่ 4.24 ผลการประเมินผลผลิตของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (%)	ผลการวัด	ระดับ/ ความหมาย/ ตัวคูณ	น้ำหนัก x ตัวคูณ	เกณฑ์ ผ่าน	ผลการ ประเมิน
1. ความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมี อาชีพของนักเรียน ชั้น ป. 1 – 3	10	80.90	5/มากที่สุด/1.0	10	6	ผ่าน
2. ความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมี อาชีพของนักเรียน ชั้น ป. 4 – 6	10	80.10	5/มากที่สุด/1.0	10	6	ผ่าน
3. ทักษะอาชีพของนักเรียน	10	4.29	4/มาก/.8	8	6	ผ่าน
4. เจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ของนักเรียน	10	4.33	4/มาก/.8	8	6	ผ่าน
5. ความพึงพอใจของครูผู้สอน	5	4.76	5/มากที่สุด/1.0	5	3	ผ่าน
6. ความพึงพอใจของ คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน	5	4.82	5/มากที่สุด/1.0	5	3	ผ่าน
รวม	50	-	5 = มากที่สุด	46	30	ผ่าน

จากตารางที่ 4.24 พบว่า การประเมินผลผลิตของโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยได้คะแนนรวม 46.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน

เมื่อพิจารณาผลการประเมินแต่ละตัวชี้วัดแล้ว พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้ง 6 ตัวชี้วัด โดยความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียนชั้น ป. 1 – 3 ความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียนชั้น ป. 4 – 6 ความพึงพอใจของครูผู้สอน และความพึงพอใจของ คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนทักษะอาชีพของนักเรียน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน อยู่ในระดับมาก

3.5 ผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวม

ตารางที่ 4.25 ผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ
สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ในภาพรวม

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	คะแนน การประเมิน	ความหมาย	ผลการ ประเมิน
บริบทของโครงการ				
1. ความต้องการจำเป็นของโครงการ	3	2.40	มาก	ผ่าน
2. ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับ นโยบายและความต้องการของ สถานศึกษา	2	1.60	มาก	ผ่าน
3. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์	2	1.60	มาก	ผ่าน
4. ความเป็นไปได้ของโครงการ	3	2.40	มาก	ผ่าน
รวม 4 ตัวชี้วัด	10	8.00	มาก	ผ่าน
ปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ				
1. ความพร้อมของบุคลากร	3	2.40	มาก	ผ่าน
2. ความพร้อมของงบประมาณ	2	1.60	มาก	ผ่าน
3. ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์	2	1.60	มาก	ผ่าน
4. ความพร้อมของสภาพแวดล้อม	3	2.40	มาก	ผ่าน
รวม 4 ตัวชี้วัด	10	8.00	มาก	ผ่าน
กระบวนการของโครงการ				
1. กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน	3	2.40	มาก	ผ่าน
2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม	3	2.40	มาก	ผ่าน
3. กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่	3	2.40	มาก	ผ่าน
4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ	3	2.40	มาก	ผ่าน
5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา	3	2.40	มาก	ผ่าน
6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาดุก	3	2.40	มาก	ผ่าน
7. กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง	3	2.40	มาก	ผ่าน
8. กิจกรรมการเพาะเห็ด	3	2.40	มาก	ผ่าน
9. กิจกรรมการปลูกหม่อน	3	2.40	มาก	ผ่าน
10. กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล	3	2.40	มาก	ผ่าน
รวม 10 ตัวชี้วัด	30	24.00	มาก	ผ่าน

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	น้ำหนัก	คะแนน การประเมิน	ความหมาย	ผลการ ประเมิน
ผลผลิตของโครงการ				
1. ความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ของนักเรียน ชั้น ป. 1 – 3	10	10	มากที่สุด	ผ่าน
2. ความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ของนักเรียน ชั้น ป. 4 – 6	10	10	มากที่สุด	ผ่าน
3. ทักษะอาชีพของนักเรียน	10	8	มาก	ผ่าน
4. เจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน	10	8	มาก	ผ่าน
5. ความพึงพอใจของครูผู้สอน	5	5	มากที่สุด	ผ่าน
6. ความพึงพอใจของคณะกรรมการ สถานศึกษาและผู้ปกครองนักเรียน	5	5	มากที่สุด	ผ่าน
รวม 6 ตัวชี้วัด	50	46	มากที่สุด	ผ่าน
รวม 24 ตัวชี้วัด	100	86	มากที่สุด	ผ่าน

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนดไว้ โดยมีผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด โดยได้คะแนนรวม 86.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของประเด็นการประเมินทั้ง 4 ประเด็น พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยผลการประเมินบริบทของโครงการ ปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ และกระบวนการของโครงการ อยู่ในระดับมาก ส่วนผลผลิตของโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดของประเด็นการประเมินทั้ง 4 ประเด็น จำนวน 24 ตัวชี้วัด พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 24 ตัวชี้วัด โดยมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก 20 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ตัวชี้วัด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ
ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

1. เพื่อประเมินบริบทของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
2. เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
3. เพื่อประเมินกระบวนการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
4. เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ประชากร

1. ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 9 คน
2. นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 112 คน
3. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 107 คน
4. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จำนวน 7 คน

รูปแบบการประเมิน

ในการประเมินครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบซิปป (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1967: 85) ในการประเมินผู้ศึกษากำหนดการประเมินเป็น 3 ระยะ ตามแนวความคิดของสมคิด พรหมจ้อย (2563: 47- 50) ดังนี้

ระยะที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มโครงการ

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการ ความจำเป็นของโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความเป็นไปได้ของโครงการ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินพร้อมของบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสภาพแวดล้อม ที่ใช้ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างการดำเนินโครงการ

การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินความเหมาะสมของการปฏิบัติงานตามโครงการ ได้แก่ การวางแผนการจัดกิจกรรม การดำเนินตามกิจกรรมการประเมินผลการจัดกิจกรรม และการปรับปรุงการจัดกิจกรรม

ระยะที่ 3 ประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ

การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน และความพึงพอใจของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีทั้งหมด 9 ฉบับ ได้แก่

1. แบบสอบถามบริบทของโครงการ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ จำนวน 1 ฉบับ
3. แบบสอบถามกระบวนการดำเนินโครงการ จำนวน 1 ฉบับ
4. แบบสอบถามผลผลิตของโครงการ จำนวน 6 ฉบับ ดังนี้
 - 1) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพสำหรับนักเรียนชั้น ป.1 – ป.3
 - 2) แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพสำหรับนักเรียนชั้น ป.4 – ป.6
 - 3) แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน
 - 4) แบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน
 - 5) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับครูผู้สอน
 - 6) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะที่ 1 ประเมินก่อนเริ่มโครงการ โดยการประเมินบริบทและปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมา 16 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
2. ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างการดำเนินโครงการ โดยประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามครูผู้สอน ผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมา 123 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. ระยะที่ 3 ประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ โดยการประเมินผลผลิตโครงการ น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) เก็บรวบรวมแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ สำหรับนักเรียน ชั้น ป.1 – ป.3 จากการทดสอบความรู้ของนักเรียน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเองได้แบบทดสอบคืนมา 56 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2) เก็บรวบรวมแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ สำหรับนักเรียน ชั้น ป.4 – ป.6 จากการทดสอบความรู้ของนักเรียน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเองได้แบบประเมินคืนมา 56 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3) เก็บรวบรวมแบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียน จากการที่ครูผู้สอนประเมินนักเรียน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมาทั้งสิ้น 112 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4) เก็บรวบรวมแบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน จากการวัดเจตคติของนักเรียนชั้น ป.4 – ป. 6 โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมาทั้งสิ้น 56 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5) เก็บรวบรวมแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับครูผู้สอน จากการสอบถามครูผู้สอน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมา 9 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6) เก็บรวบรวมแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สำหรับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการสอบถามผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลเอง ได้แบบประเมินคืนมา 114 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม Microsoft Excel

สรุปผลการประเมิน

การประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สรุปผลการประเมินได้ดังนี้

1. ผลการประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับมาก และผลการประเมินตัวชี้วัดทั้ง 4 ตัวชี้วัด พบว่า

1.1 ความต้องการจำเป็นของโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

1.2 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

- 1.3 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
- 1.4 ความเป็นไปได้ของโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
2. ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก และผลการประเมินตัวชี้วัดทั้ง 4 ตัวชี้วัด พบว่า
 - 2.1 ความพร้อมของบุคลากร ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
 - 2.2 ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
 - 2.3 ความพร้อมของงบประมาณ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
 - 2.4 ความพร้อมของสภาพแวดล้อม ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก
3. ผลการประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก และผลการประเมิน 10 กิจกรรม พบว่า
 - 3.1 กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม รองลงมา คือ มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมและมีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ตามลำดับ
 - 3.2 กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน รองลงมา คือ มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม และมีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ตามลำดับ
 - 3.3 กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน รองลงมา คือ มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม และมีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ตามลำดับ

การเพาะเห็ด พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ รองลงมา คือ มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรมมีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม ตามลำดับ

3.9 กิจกรรมการปลูกหม่อน ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการ น้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการปลูกหม่อน ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานกิจกรรมการปลูกหม่อน พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ รองลงมา คือ มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และมีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม ตามลำดับ

3.10 กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาลผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ด้านกระบวนการโครงการ น้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล ในภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก เมื่อพิจารณากระบวนการดำเนินงานของกิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล พบว่า กระบวนการดำเนินงานมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน รองลงมา คือ มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม และมีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้ ตามลำดับ

4. การประเมินผลผลิตโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า

4.1 การประเมินผลผลิตด้านความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ของนักเรียน ชั้น ป.1 – 3 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบความรู้ของนักเรียน หลังเข้าร่วมโครงการ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ แสดงว่าเมื่อมีการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ แล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพดีขึ้นกว่าก่อนดำเนินโครงการ

4.2 การประเมินผลผลิตด้านความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน ชั้น ป.4 – 6 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบความรู้ของนักเรียน หลังเข้าร่วมโครงการ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ แสดงว่าเมื่อมีการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ แล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพดีขึ้นกว่าก่อนดำเนินโครงการ

4.3 การประเมินผลผลิตด้านทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า

ผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รองลงมา ได้แก่ นักเรียนสามารถดูแลรักษาแปลงผักของห้องเรียนตนเองได้ นักเรียนสามารถดูแลให้อาหารสัตว์เลี้ยงของโรงเรียนได้ นักเรียนจัดเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ นักเรียนเช็ดล้าง ทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ นักเรียนเลือกเครื่องมือถูกต้องตรงกับลักษณะงาน นักเรียนใช้อุปกรณ์อย่างถูกวิธี นักเรียนเลือกใช้วัสดุได้ถูกต้อง เหมาะสม นักเรียนปฏิบัติงานตามขั้นตอนถูกต้อง และนักเรียนบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี ตามลำดับ

4.4 การประเมินผลผลิตด้านเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า เจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันมีความรู้สึกที่ดีต่องานอาชีพ รองลงมาคือ ฉันมีความพยายามและความมุ่งมั่นในการทำงาน ฉันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มใจ ฉันปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเวลาและสถานที่ ฉันทำงานสำเร็จตามเวลาที่นัดหมาย เมื่อได้รับมอบหมายงานสิ่งใดฉันต้องทำให้สำเร็จ ผลงานของฉันมีความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำบุคคลอื่น ฉันคิดว่าการประกอบอาชีพต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น เมื่อต้องทำงาน เมื่อเจองานที่ยากฉันอดทนสู้ไม่ท้อถอย และฉันสามารถแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

4.5 การประเมินผลผลิตด้านความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แต่ละข้อมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ ครูผู้สอนพึงพอใจในการช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้งานอาชีพได้ด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการแบ่งกลุ่มกิจกรรมของนักเรียน ครูผู้สอนพึงพอใจในการจัดสรรงบประมาณในการซื้อ สื่อวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการ ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการของโรงเรียน ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ครูผู้สอนพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน ครูผู้สอนพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ครูผู้สอนพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินโครงการ ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้ นักเรียนเรียนรู้งานอาชีพโดยการปฏิบัติจริง ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการนิเทศ กำกับ ติดตามของโรงเรียน ครูผู้สอนพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการของโรงเรียน

ครูผู้สอนพึงพอใจการประเมินกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น และครูผู้สอนพึงพอใจในวิธีรายงานผลการจัดกิจกรรมตามโครงการ ตามลำดับ

4.6 การประเมินผลผลิตด้านความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษามีความพึงพอใจต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแต่ละข้อมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ท่านพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อาชีพโดยการปฏิบัติจริง ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินโครงการของโรงเรียน ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ท่านพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการ ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ท่านพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการท่านพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินโครงการ ท่านพึงพอใจกับบุคลากรในโรงเรียนในการดำเนินโครงการท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริม ให้บุตรหลานของท่านมีงานทำมีอาชีพ ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น ท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์รายงานผลการดำเนินโครงการและท่านพึงพอใจในการเชิญวิทยากรภายนอกมามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการให้แก่ นักเรียน ตามลำดับ

5. ผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวมผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่กำหนดไว้ โดยมีผลการดำเนินโครงการในระดับมากที่สุด ประเด็นการประเมินทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ และกระบวนการของโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผลผลิตของโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมิน 24 ตัวชี้วัดพบว่า มีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก 20 ตัวชี้วัด และอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ตัวชี้วัด

การอภิปรายผล

จากผลการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผู้ศึกษานำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับมาก และผลการประเมินตัวชี้วัดทั้ง 4 ตัวชี้วัด พบว่า ความต้องการจำเป็นของโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ ความเป็นไปได้ของโครงการ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก สอดคล้องกับกมลานันท์ บุญกล้า (2559: 74) ที่ระบุว่า การดำเนินโครงการมีการวิเคราะห์สภาพปัญหาการดำเนินงาน การศึกษาความต้องการ

ของบุคลากรที่ร่วมดำเนินโครงการ โดยประสานกับนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้การดำเนินโครงการตรงวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน ผลการประเมินชี้ให้เห็นว่าประเด็นการประเมินเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ด้านสภาวะแวดล้อมเป็นองค์ประกอบหลักที่สนองต่อความสำเร็จและโอกาสที่จะทำให้องค์กรเกิดสัมฤทธิ์ผลในเบื้องต้น ดังที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544: 166) ได้กล่าวว่า การประเมินสภาวะแวดล้อมหรือการประเมินบริบท อันเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดโครงการ การประเมินบริบทเป็นการประเมินสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ อันนำไปสู่ทิศทางและวัตถุประสงค์ของโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971 : 85) ที่กล่าวว่าในการประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้สารสนเทศมากำหนดวัตถุประสงค์ โดยระบุสภาพแวดล้อม อธิบายความคาดหวังไว้กับสภาพความเป็นจริง ความต้องการจำเป็น (Need) และปัญหาเพื่อนำไปแก้ไข โดยวิเคราะห์ปัญหาเพื่อนำไปพัฒนาเป็นวัตถุประสงค์ การประเมินสภาพแวดล้อมนี้จะช่วยให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารในการตัดสินใจ เพื่อนำไปกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน ซึ่งในการประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ครั้งนี้ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปพัฒนาเป็นวัตถุประสงค์ของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ นพรัตน์ อาจใจ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการจัดการศึกษาอาชีพของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ด้านบริบทได้กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้มีความเหมาะสม และมีเป้าหมายของโครงการที่ชัดเจนมาก ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและเหตุผล และวัตถุประสงค์ของโครงการ วิธีการดำเนินการ รวมทั้งการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนนั้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสอดคล้องกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานี (2561: 70) ได้รายงานผลการประเมินโครงการการสร้างประสบการณ์อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปทุมธานี พบว่า ผลการประเมินด้านบริบทในภาพรวม วัตถุประสงค์ของโครงการนำไปสู่การปฏิบัติได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะอาชีพตามความถนัดและความสนใจ และให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการศึกษาต่อสายอาชีพและประกอบอาชีพสุจริต ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่ไม่ยากเกินไปสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก และผลการประเมินตัวชี้วัดทั้ง 4 ตัวชี้วัด พบว่า ความพร้อมของบุคลากร ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ ความพร้อมของงบประมาณและความพร้อมของสภาพแวดล้อม ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544: 166) ได้กล่าวถึง การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ว่าเป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ ทั้งในด้านกำลังคน วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ตลอดจนระบบบริหารระบบการจัดการ เพื่อวิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดกับทรัพยากรที่มีอยู่และเป็นทางเลือก

ที่มีโอกาสบรรลุวัตถุประสงค์โครงการได้มากที่สุด และสอดคล้องกับสมมติ พรมจัย (2563: 78 - 79) กล่าวว่า การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูล การตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่า เหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่ใช้จะมีส่วนช่วย ให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น ปัจจัย ที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่ กิจกรรม แผน ทางเลือกที่ได้เลือกสรรแล้ว ที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเป็นไปได้และเหมาะสมเพียงใด เช่นเดียวกันกับสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971 : 334) ที่ว่า การประเมินตัวป้อนเข้า (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอสารสนเทศ กำหนดวิธีการ ในการใช้ทรัพยากรเพื่อให้ผลการประเมินบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในทางปฏิบัติจะระบุ สิ่งต่อไปนี้ คือ ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ยุทธวิธีเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ของการประเมิน การประเมินปัจจัยเบื้องต้นช่วยให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริหาร ในการตัดสินใจด้านการวางแผน ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของกมลานันท์ บุญกล้า (2559: 71 - 72) ได้วิจัยเรื่องการประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียน บ้านหนองปลาชีว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า ด้านปัจจัยเบื้องต้น ผลการประเมินพบว่ามีความเพียงพอ เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ครูผู้รับผิดชอบกิจกรรมตามโครงการ เป็นผู้มีความรู้ ความสนใจ ความสามารถเหมาะสมและเพียงพอจำนวนบุคลากรที่ดำเนินโครงการ มีความเหมาะสม เพียงพอสำหรับการดำเนินโครงการและสถานที่สำหรับใช้ปฏิบัติกิจกรรม ตามโครงการมีความเหมาะสม และเพียงพอ เช่นเดียวกันกับผลการศึกษาของ สำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดปทุมธานี (2561: 70) ได้ทำการประเมินโครงการการสร้างประสบการณ์อาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า การได้รับงบประมาณสนับสนุน การดำเนินงาน มีความพร้อมด้านบุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ฝึกปฏิบัติ และประสาน ความร่วมมือในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล รวมทั้งร่วมแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ จนทำให้การดำเนินงานราบรื่น จึงน่าจะทำให้ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ สู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก และผลการประเมิน กิจกรรมทั้ง 10 กิจกรรม พบว่า กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม กิจกรรม การเลี้ยงไก่ไข่ กิจกรรมการเลี้ยงแพะ กิจกรรมการเลี้ยงกบนา กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก กิจกรรมการ เลี้ยงกุ้งก้ามแดง กิจกรรมการเพาะเห็ด กิจกรรมการปลูกหม่อน และกิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากกิจกรรมที่ดำเนินงานในโครงการน้อมนำ พระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เป็นไปตาม แนวทางที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551: 6-11) ได้กำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรม งานอาชีพ เช่น สถานศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอนงานอาชีพในโรงเรียนโดยผสมผสานสาระ การดำรงชีวิตและครอบครัว งานอาชีพเข้าด้วยกัน รวมทั้งให้นักเรียนสำรวจตนเองความสนใจ ความสามารถ และทักษะงานอาชีพ ตลอดจนสำรวจข้อมูลอาชีพในชุมชน การจัดการในการทำงาน และทักษะการทำงานร่วมกัน การใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องมือ กำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการเพื่อสนับสนุนและพัฒนางานอาชีพ ด้วยเหตุนี้ทำให้ผลการประเมินกระบวนการ

อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานี (2561: 71) ที่ได้กล่าวถึง ผลการประเมินความคิดเห็นด้านกระบวนการดำเนินงานได้มีการวางแผนอย่างเป็นระบบตั้งแต่การศึกษาความต้องการที่มีการสำรวจความต้องการของนักเรียนการจัดทำหลักสูตรสายอาชีพที่นักเรียนสนใจ การประสานงานกับกลุ่มงานวิชาการ การจัดตารางการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับหลักสูตร การประเมินผลการเรียนการสอน และการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอนสายอาชีพอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลทำให้ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ วิไลกุล บุญช่วยสุข (2559: 79) ที่กล่าวว่า การประเมินกระบวนการความเหมาะสมของการวางแผนการดำเนินงานและความเหมาะสมของการดำเนินการจัดกิจกรรมฐานความรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบโครงการมีคุณสมบัติเหมาะสม เพราะก่อนทำกิจกรรมนั้นได้มีการคัดเลือกและส่งไปอบรม พร้อมทั้งครูที่มีหน้าที่ได้ร่วมมือกันวางแผน ตั้งแต่การพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานและแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความรู้ความสามารถของครู แต่ละท่านซึ่งเหมาะสมกับงานในกิจกรรมนั้น ๆ ทำให้การดำเนินกิจกรรมดำเนินไปด้วยความราบรื่น และสอดคล้องกับสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, Daniel L. and Others, 1971 : 85) ที่ระบุว่า การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมิน เพื่อกำกับ ติดตาม การประเมิน หากจุดดี จุดด้อยของการประเมิน ผลการประเมินจะเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหาร ใช้ในการปรับปรุงการประเมินให้สามารถดำเนินการต่อไปได้และบรรลุวัตถุประสงค์ อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินกระบวนการจะมีบทบาทสำคัญในการให้สารสนเทศเป็นระยะ ๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบการประเมินสารสนเทศที่ได้จากการประเมินกระบวนการจะนำไปวิเคราะห์ อย่างถี่ถ้วน ในการประเมินกระบวนการจะทำให้ได้สารสนเทศในการตัดสินใจแก่ผู้บริหาร ในการปรับเปลี่ยนแผนงานดำเนินการได้อย่างเหมาะสม (Implementing) ผลการศึกษาสอดคล้องกับ การศึกษาของกมลนันท์ บุญกล้า (2559: 75-76) ที่ได้ทำการประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียง ของโรงเรียนบ้านหนองปลาชีว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 พบว่า ด้านกระบวนการดำเนินงานในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ มีการประชุมปรึกษาหารือกับคณะครู นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกิจกรรมที่ต้องการปฏิบัติ ในโรงเรียน เช่น กิจกรรมสร้างงานสร้างอาชีพซึ่งมีกิจกรรมย่อย ๆ คือการเลี้ยงกบ การเลี้ยงปลา การทำนา การทำน้ำหมักชีวภาพ เป็นต้น ซึ่งในการดำเนินกิจกรรม นักเรียนต้องสังเกตการณ์ เจริญเติบโตของสัตว์และพืชที่นักเรียนรับผิดชอบมีการจดบันทึกเพื่อนำมาสรุปองค์ความรู้ที่ได้ จากการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มีกำหนดการขั้นตอนในการจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ให้ครู และนักเรียนได้รับทราบเข้าใจขั้นตอนและวิธีดำเนินการมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม รูปแบบกิจกรรมที่ชัดเจน วางแผนและจัดทำโครงการพัฒนาให้ตรงตามความต้องการและสภาพที่แท้จริงมากที่สุด ทำให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ มีการรายงานผลการดำเนินโครงการและดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการนิเทศ ติดตาม กำกับ และให้ขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

4. ผลการประเมินผลผลิตโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

4.1 การประเมินผลผลิตด้านความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียนชั้น ป.1 – 3 และนักเรียนชั้น ป. 4 – 6 ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่าค่าเฉลี่ยของความรู้ของนักเรียนหลังเข้าร่วมโครงการ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ แสดงว่าเมื่อมีการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์แล้ว ทำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพดีขึ้นกว่าก่อนดำเนินโครงการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการนำกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายทั้ง 10 กิจกรรมมาพัฒนานักเรียนทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่นักเรียนได้ลงมือกระทำไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพอย่างถูกต้อง ลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ นั้น จำเป็นต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้ที่ผ่านกระบวนการไตร่ตรองและเรียนรู้จากการปฏิบัติ การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างผู้ที่มีความสนใจร่วมกันจะทำให้สามารถตระหนักถึงประโยชน์และสุขที่ได้จากการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของสละราญ วิเศษสมบัติ (2552: 105-110) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องนางหมแสนอร้อย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองชุมพร บ้านเขาถล่ม อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องนางหมแสนอร้อย 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนและหลังเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร โดยใช้ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า (1) ได้หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องนางหมแสนอร้อย ที่มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด หลักสูตร มีองค์ประกอบครบถ้วน มีความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น สูงกว่าการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องนางหมแสนอร้อยอยู่ในระดับ มากที่สุด

4.2 การประเมินผลผลิตด้านทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่าผลการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน ร่วมรับผิดชอบและลงมือปฏิบัติจริงตามขั้นตอนอย่างถูกต้องในทุกกิจกรรมสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญาณัฐ ปุณาและคณะ (2562: 146) ที่ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นที่พิเศษจังหวัดเชียงราย ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 – พ.ศ. 2565) พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสม

และความเป็นไปได้ในระดับมากประกอบด้วยข้อเสนอ เชนนโยบายด้านการพัฒนารูปแบบการศึกษา เพื่อทักษะอาชีพและการมีงานทำ ข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการส่งเสริมการทำวิจัยและพัฒนา เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการ ข้อเสนอเชิงนโยบาย ด้านการส่งเสริมการสร้าง เครือข่ายการปฏิบัติงานร่วมกัน ข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการพัฒนาแผนการควบคุมการปฏิบัติงาน ที่ครอบคลุมภารกิจ ข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการองค์กร เน้นกระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม ข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษา ส่งเสริมการสร้างและพัฒนาเครือข่ายเพื่อระดมทรัพยากรในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้าง ทักษะอาชีพและการมีงานทำ ข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาเพื่ออาชีพและการมีงานทำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิราพร สุวรรณศรวล (2556: 186) ที่พบว่าควรสอนงานวิชาชีพให้นักเรียนเพื่อที่จบมาสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553: 11) ที่ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการ สอนเพื่อการประกอบอาชีพสำหรับสถานศึกษาว่าการเรียนการสอนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ทั้งทักษะการทำงานและการประกอบอาชีพให้ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพ รวมทั้งการมีรายได้ ระหว่างเรียน ซึ่งครูจะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นความเชื่อมโยงของความรู้จากโรงเรียนกับชีวิตจริง ให้ผู้เรียนกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุก น่าสนใจโดยมีกระบวนการนิเทศช่วยเหลือให้ครูเข้าใจแนวคิด การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ (UNESCO, 2011) ได้เสนอเป้าหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษา จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์จากการเรียนรู้ ไปพัฒนาทักษะอาชีพ (Occupation Skills) ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้โดยส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยง ระหว่างโลก ของการทำงานอาชีพและโลกของตำรา หนังสือ การจัดการศึกษาต้องนำมาเป็นเครื่องมือในการขัดเกลา ให้ประชากรโลกทุกชาติพันธุ์ ทุกวัฒนธรรม ทุกชนชั้น ยอมรับในศักดิ์ศรีและความแตกต่างของกัน และกัน สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีรู้จักที่จะสัมพันธ์ กับคนอื่นและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

4.3 การประเมินผลผลิตด้านเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ น้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า เจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำ มีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา แต่ละด้านพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ฉันมีความรู้สึกที่ดี ต่องานอาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนรู้การมีงานทำมีอาชีพที่โรงเรียนจัดขึ้นได้ ส่งเสริมลักษณะนิสัยการทำงาน ที่กระตือรือร้น เต็มใจและตั้งใจ ตรงเวลา ขยัน มีความพยายาม มุ่งมั่นในการทำงาน อดทน รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ แก้ไขปัญหา ปรับปรุงพัฒนางานอยู่เสมอ และมีความคิดสร้างสรรค์ ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ มีความรู้สึกที่ดีต่องาน อาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภโชค ปิยะสันต์ (2558: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาแบบ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพสำหรับโรงเรียนในพื้นที่สูงและถิ่นทุรกันดาร บทเรียนจากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อการประกอบอาชีพของโรงเรียนในพื้นที่สูงและถิ่นทุรกันดารที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี มีแนวคิด และหลักการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ คือ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถประกอบอาชีพในท้องถิ่นโดยไม่ทิ้งถิ่นฐานที่อยู่ พึ่งตนเองได้ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ สร้างโอกาสการเรียนรู้ให้ผู้เรียน มีประสบการณ์ สามารถนำไปปฏิบัติหรือประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ 3 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยด้านศักยภาพของพื้นที่ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมและเครือข่ายพัฒนาการศึกษา และปัจจัยด้านกระบวนการของสถานศึกษา ซึ่งดำเนินการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของการพัฒนาที่ประกอบด้วย การบริหารจัดการทรัพยากร และแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และการนิเทศช่วยเหลือ

4.4 การประเมินผลผลิตด้านความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อโครงการน้อมนำ พระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า ครูผู้สอน มีความพึงพอใจต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แต่ละข้อมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนพึงพอใจ ที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีความรู้ ความเข้าใจสามารถ วางแผนการดำเนินโครงการ ให้คำปรึกษาและชี้แนะเกี่ยวกับการน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติได้ โดยจัดในรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และนักเรียนเป็นผู้ที่มีส่วนร่วม ที่สำคัญโรงเรียนได้นำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพ มาเป็นนโยบายในการจัดการเรียนการสอนซึ่งนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหาร ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและชุมชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งการนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพมาเป็นส่วนหนึ่ง ของการสืบสานงานพระราชดำริตามวิสัยทัศน์ของโรงเรียน นอกจากนี้โรงเรียนยังเป็นสถานที่ศึกษา ด้วงงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพด้วย จึงทำให้ ผลการประเมินด้านความพึงพอใจต่อโครงการของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้อง กับผลการวิจัยของ วิไลกุล บุญช่วยสุข (2559: 80) ได้ดำเนินการประเมินโครงการเกษตรเศรษฐกิจ พอเพียงในโรงเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนเลิศปัญญา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินเชิงระบบ ซึ่งผลการประเมินความพึงพอใจในผลผลิต ของโครงการ ทั้งครู นักเรียน ผู้อำนวยการ และผู้ปกครอง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากโดยส่งผลต่อนักเรียนโดยมาก นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ มีความสนุกสนาน ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ผ่านการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง สามารถนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวันได้ หรือนำความรู้ที่ได้นั้นไปถ่ายทอดกับบุคคลใกล้ชิดได้ เช่นเดียวกับกับผลการวิจัยของ สุปัน พรเวียง (2559: 41) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนา หลักสูตรอาชีพพื้นบ้านของโรงเรียนบ้านหนองแม่แตง (ธรรมศาสตร์อาสา) ผลการประเมินด้านผลผลิต ด้านความคิดเห็นของคณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการดำเนินงานด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาหลักสูตรอาชีพพื้นบ้านของโรงเรียน

บ้านหนองแม่แตง (ธรรมศาสตร์อาสา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น สรุปได้ว่าการประเมิน และการสอบถามความคิดเห็นการดำเนินการด้านผลผลิตตามวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนา หลักสูตรอาชีพพื้นบ้านของโรงเรียนบ้านหนองแม่แตง (ธรรมศาสตร์อาสา) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ การตัดสินแล้วพบว่าในทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน จึงทำให้ตัดสินใจได้ว่าโครงการมีคุณค่า มีประโยชน์ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ให้แก่เด็กโดยใช้หลักสูตรอาชีพพื้นบ้านนั้น เป็นสิ่งสำคัญ และเป็นการปลูกฝังหรือเสริมสร้างให้ตั้งแต่ในวัยเด็กเพื่อให้เขาได้รับประสบการณ์ ที่เพียงพอเป็นพื้นฐานที่สามารถนำไปพัฒนาตนเอง โดยในการปลูกฝังนั้นจะทำให้เด็กได้มีความรู้ ความเข้าใจความรู้สึกรับผิดชอบ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับ การประกอบอาชีพในอนาคต รวมทั้งมีการฝึกฝนและให้เด็กได้ปฏิบัติจริงเพื่อให้เด็กเกิดการกระทำ เกี่ยวกับความรับผิดชอบอย่างแท้จริงจนเกิดเป็นลักษณะนิสัย และควรทำให้เหมาะสมกับวัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัย และเกิดการพัฒนาตามลำดับ

4.5 การประเมินผลผลิตด้านความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความพึงพอใจต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แต่ละข้อมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านพึงพอใจ ที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินโครงการของโรงเรียนนั้นเกิดจากการร่วมมือของทุกฝ่าย ตั้งแต่เริ่มการวางแผนจะมีการ ประชุมชี้แจงให้ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนทราบ เพื่อปรึกษาหารือรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่ายเพื่อนำมาประกอบในการตัดสินใจดำเนินการวางแผน และการดำเนินการโครงการ ซึ่งได้รับการตอบรับและสนับสนุนเป็นอย่างดีจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับสรเดช เลิศวัฒนาวณิช (2560: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรม พัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนา กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพ และคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ 2) เพื่อพัฒนา กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน 3) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ 4) เพื่อประเมินผลและปรับปรุงกิจกรรม พัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะอาชีพ คุณลักษณะในการประกอบอาชีพและความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) แบบประเมินทักษะอาชีพ 3) แบบประเมินคุณลักษณะในการประกอบอาชีพและ 4) แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนสนใจและตั้งใจ ในการสร้างสรรค์เป็นผลงานโครงงานอาชีพ เช่นเดียวกันกับสิริพันธ์ สุวรรณมรรคาและคณะ (2554: 53) ที่ได้เสนอแนะแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประกอบอาชีพว่า ในมิติของการ บริหารที่มีนโยบายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและนโยบายของโรงเรียน จะช่วยผลักดันขับเคลื่อนให้ เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อการประกอบอาชีพที่ชัดเจน ผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง

คณะกรรมการสถานศึกษา และชุมชนที่มีวิสัยทัศน์ให้ความสำคัญกับการสร้างทักษะอาชีพ มีความมุ่งมั่น จริงจัง ช่วยให้การจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารที่มีการบริหารจัดการตามนโยบาย มีการพัฒนาและสร้างความพร้อมด้านแหล่งเรียนรู้ โดยระดมทรัพยากรเพื่อการบริหาร ระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นและเชื่อมโยงองค์กรภายนอก เป็นปัจจัยที่ช่วยในการจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพประสบผลสำเร็จ ซึ่งตรงกับนิเวศน์ เรื่องศิลป์ (2559: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 พบว่าผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีการจัดปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนใหม่เพื่อชี้แจงความเข้าใจต่อผู้ปกครองและชุมชน จึงมีเหตุผลถึงความพึงพอใจของครูอยู่ในระดับสูงสุด มีการประสานงานกับผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อขอความร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุนงานการศึกษา มีการจัดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของโรงเรียนให้ผู้ปกครองและชุมชนได้รับทราบตลอดจนการให้คำแนะนำในการจัดการศึกษาร่วมกับชุมชนและหน่วยงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของบัวหิม ธนจรีสกุล (2559: 167) ที่ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยฟอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน ด้านมุ่งมั่นในการทำงาน พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากผู้บริหารและครู มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญความมุ่งมั่นในการทำงาน เพื่อให้นักเรียนที่มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายมีความมุ่งมั่น ทุ่มเทในการทำงาน ส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำหน้าที่การทำงานด้วยความเพียรพยายาม อดทน ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ มีความมุ่งมั่นในการทำงาน เพื่อให้ผลสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบ และความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ด้านอยู่อย่างพอเพียง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารและครู มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอยู่อย่างพอเพียง โดยเริ่มจากการน้อมนำหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ ในกระบวนการเรียนการสอน เช่น มีการส่งเสริมอาชีพเช่น การทำขนม ทำไม้กวาด การปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ และได้มีการนำกิจกรรมการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงจากสถานศึกษาสู่ชุมชน เมื่อชุมชน ได้ผลผลิตจากกิจกรรมต่าง ๆ ก็นำมาจำหน่ายให้กับสหกรณ์โรงเรียน ทำให้นักเรียน ชุมชนเห็นคุณค่าของการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงและน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นผลที่ทำให้ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการแสดงออกของนักเรียน ถึงการดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรมมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี อยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความรับผิดชอบ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เช่นเดียวกับปัทมาภรณ์ เจริญยิ่ง (2559: 283) ที่พบว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนวัดหนองจอกใหญ่ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ด้านการจัดการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่าจัดการศึกษาในระบบ การจัดการศึกษานอกระบบและการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยมีความสำคัญต่อบุคคลเพราะช่วยสั่งสมความรู้ เจตคติ และทักษะที่ใช้ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองและช่วยส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิตของบุคคล เพราะพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถเสริมสร้างสติปัญญาเป็นแนวทางในการเลี้ยงชีพที่สุจริต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการประเมิน

1. จากการประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ พบว่า ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ดังนั้น นอกจากปัญหาด้านงานอาชีพ ผู้บริหารควรดำเนินโครงการแก้ไขปัญหาค่าอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย
2. จากการประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ พบว่า ความพร้อมด้านงบประมาณได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ดังนั้นผู้บริหารควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ โดยการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ชุมชน องค์กรเอกชน เป็นต้น
3. จากการประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ พบว่า ทุกกิจกรรมอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นผู้บริหารควรทบทวนข้อบกพร่องจากการประเมินและการวางแผนดำเนินงาน
4. จากการประเมินผลผลิตโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ พบว่า นักเรียนมีความรู้สูงขึ้น มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมาก และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารควรนำข้อมูลสารสนเทศจากการประเมินมาทบทวนหาข้อบกพร่องเพื่อสานต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติในปีต่อไปให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการประเมินครั้งต่อไป

1. ควรมีการประเมินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติโดยใช้รูปแบบการประเมินอื่น ๆ เช่น รูปแบบการประเมินของแฮมเมอร์ รูปแบบการประเมินของสเตก รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ เป็นต้น
2. ควรมีการประเมินโครงการอื่น ๆ ของโรงเรียน เช่น โครงการอาหารกลางวัน โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โครงการอ้อมทรัพย์ เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้มาพัฒนา ปรับปรุง หรือยกเลิกโครงการ
3. ควรมีการใช้วิธีวิทยาการวิจัยอื่น ๆ มาใช้ในการประเมิน เช่น การประเมินเชิงทดลอง การประเมินเชิงคุณภาพ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาพัฒนาโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติต่อไป

บรรณานุกรม

- กมลนันท์ บุญกล้า. (2559). **ได้วิจัยเรื่อง**การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียน บ้านหนองปลาชีว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2556). **รายงานการวิจัยการศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ : การศาสนา
- กัตติกา ศรีมหาโร. (2557). **การประเมินโครงการครอบครัวร่วมทำน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านสระบัว**. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- กัญญาณัฐ ปูนา, พูนชัย ยาวีราช, & ไพโรภ รัตนชูวงศ์. (2562). **ข้อเสนอเชิงนโยบายในการบริหารจัดการการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นที่พิเศษจังหวัดเชียงราย**. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กัลยา ศรีวิเชียร. (2557). **การประเมินโครงการพัฒนานักบริหารระดับสูง กระทรวงศึกษาธิการ (นบส.ศร.) รุ่นที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กฤษมันต์ วัฒนารงค์. (2556). **การศึกษาเพื่อการมีงานทำ (เท่านั้นเองหรือ)**. [ออนไลน์] <http://www.thairath.co.th/content/371432>. [สืบค้นเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2563]
- กษิณีภูมิ มีพรหม. (2562). **กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาและอาชีพในอนาคต**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจริญ กาญจนะ. (2555). **การประเมินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการความร่วมมือกับแหล่งเรียนรู้ผ้ามัดหมี่บ้านหัวทาง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล**. สตูล: วิทยาลัยเทคนิคสตูล.
- ชนะดา วีระพันธ์. (2555). **ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ชูชื่น พงษ์ดี (2553). การประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพโรงเรียนราชดำริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณรงค์ อภัยใจ. (2560). รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมอาชีพสำหรับเด็กด้อยโอกาสโรงเรียนในโครงการตามพระราชดำริ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ดิเรก ศรีโยธา (2553). การประเมินโครงการเกษตรเพื่อชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ โรงเรียนบ้านพองหนีบ. ผลงานทางวิชาการ, โรงเรียนบ้านพองหนีบ.
- ทิตนา แหมมณี. (2548). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2542). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวัดเจตคติ. อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณเลิศ. (2556). การประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 2 นครปฐม: ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธงชัย เหมเกียรติกุล. (2559). การประเมินผลโครงการพัฒนาผู้เรียนด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริในโรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา อำเภอบางบาล จังหวัด ศรีสะเกษ. ศรีสะเกษ : โรงเรียนร่มโพธิ์วิทยา.
- นิวัฒน์ เรืองศิลป์ (2559). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนสระโบสถ์วิทยาการ จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- นพรัตน์ อาจใจ. (2552). การประเมินโครงการจัดการศึกษาอาชีพของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 31 อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บัณฑิต เหมือนอดทน. (2559). การบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ในจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยสันตพลอุดรธานี.
- บัวหนิม ธนจรัสสกุล. (2559). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยพอง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- ประมวลศิลป์ วิทยา. (2557). การประเมินโครงการห้องเรียนพิเศษนำร่อง โรงเรียนจตุรพักตรพิมานรัชดาภิเษกโดย CIPP MODEL. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- ประเสริฐ ตันสกุล. (2538). **ยุทธศาสตร์ทักษะชีวิตเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพเยาวชน**. กรุงเทพฯ: กองป้องกันยาเสพติด.
- ปัทมาภรณ์ เจริญยิ่ง. (2559). **ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษาของ โรงเรียนวัดหนองจอกใหญ่ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- พันธุ์ทิพย์ ธรรมสโรช. (2556). **การควบคุมกำกับและประเมินผลเชิงกลยุทธ์. ในประมวลสาระชุดวิชาการจัดการเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาสุขภาพ**. หน่วยที่ 12. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พัฒนา พรหมณีและคณะ. (2563). **แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน**. วารสาร คณะบริหารธุรกิจ สถาบันวิทยาการประกอบการแห่งอโยธยา. คณะสาธารณสุขศาสตร์ สถาบันวิทยาการประกอบการแห่งอโยธยา. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)
- พรรณี สวนเพลง. (2552). **เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมสำหรับการจัดการความรู้**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- พิชิต ฤทธิจรรย์. (2559). **เทคนิคการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พิสนุ พองศรี. (2549). **เทคนิคการประเมินโครงการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์ จำกัด.
- _____. (2550). **การประเมินทางการศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : เทียมผ้าการพิมพ์.
- พิยะภา ใจชื่อสมบูรณ์ (2563). **การประเมินโครงการโรงเรียนวิถีพุทธของโรงเรียนวัดใหญ่บ้านบ่อ (บ้านบ่อราษฎร์บำรุง)**. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพโรจน์ แสงจง. (2561). **การประเมินผลการดำเนินงานระบบสุขภาพระดับอำเภอ อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการระบบสุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2556). **รูปแบบการประเมิน CIPP และ CIPPIEST มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนและถูกต้องในการใช้**. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5 (2) (กรกฎาคม - ธันวาคม 2556).
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2558). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุคส์พับลิเคชั่นส์.
- โรงเรียนบ้านหนองจันทร์. (2563). **รายงานประจำปี (SAR) 2562**. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงเรียนบ้านหนองจันทร์.
- _____. (2564). **รายงานประจำปี (SAR) 2563**. ฝ่ายบริหารงานทั่วไป โรงเรียนบ้านหนองจันทร์.

- รำไพ แสงนิกุล (2559). การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 . วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2542). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วชิราพร สุวรรณศรवल. (2556). รูปแบบการจัดการศึกษาทางเลือกสำหรับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่สูงภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนนคร
- วรัญญา แดงสนิท. (2556). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกและความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโดยมีความยึดมั่นผูกพันในงานเป็นตัวแปรส่งผ่าน การทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดล. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชชุดา คัมภีร์เวช. (2556). ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วีไลกุล บุญช่วยสุข. (2559). การประเมินโครงการเกษตรเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน กรณีศึกษา โรงเรียนเลิศปัญญา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนนคร.
- ศราวุช เชาว์ชาญ. (2555). การประเมินเชิงระบบโครงการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาสำหรับโรงเรียนบ้านหนองแดง สหมิตร. มหาสารคาม: โรงเรียนบ้านหนองแดงสหมิตร.
- สะคราญ วิเศษสมบัติ. (2552). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยี เรื่องนางหมูแสนอร่อย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ.: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สรเดช เลิศวัฒนาวณิช. (2560). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริม ทักษะอาชีพและคุณลักษณะในการประกอบอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สาลินี อุดมผล. (2558). การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการอาชีพ เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และคุณลักษณะด้านอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษภักดิ์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2563). เทคนิคการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : จตุพรดีไซน์.

- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). การประเมินการประชุม:หลักการและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). ความรู้พื้นฐานสำหรับการประเมินโครงการทางการศึกษาในรวม บทความการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา และคณะ. (2554). แนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ:ข้อค้นพบจากการวิจัย. กรุงเทพฯ: หจก.ศรีบูรณ คอมพิวเตอร์-การพิมพ์.
- สุภัชชา โพธิ์เงิน. (2562). นวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครตามแนวคิด การศึกษาเพื่ออาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร การศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุบัน พรเวียง. (2559). รายงานการประเมินโครงการพัฒนาหลักสูตรอาชีพพื้นฐานของโรงเรียน บ้านหนองแม่แตง (ธรรมศาสตร์อาสา). วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559.
- สุพรรณิ ชื่นคำ. (2550). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ เจตคติ และทักษะการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้รถหน่วย คอมพิวเตอร์เคลื่อนที่ (Computer Mobile Unit). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2559). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2547). การวัดทักษะการปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทาง วิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภา แซ่ลี. (2558). การประเมินโครงการคืนครูให้นักเรียนโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). จุดเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพื่อการ ขับเคลื่อนการหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2553). แนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2561). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ. คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระ
การงานอาชีพและเทคโนโลยี หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551.**
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานี. (2561). **การประเมินโครงการการสร้างประสบการณ์อาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดปทุมธานี.** ปทุมธานี: สำนักงานศึกษาธิการ
จังหวัดปทุมธานี.
- สิริพันธ์ สุวรรณมรรคาและคณะ. (2554). **แนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบ
อาชีพ.** ทนุวิจัยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ศุภโชค ปิยะสันต์. (2558). **การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ
สำหรับโรงเรียนในพื้นที่สูงและถิ่นทุรกันดาร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎี
บัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อดิสร ศักดิ์สูง และคณะ. (2561). **การประเมินผลโครงการตามนโยบาย “3 ล้าน 3 ปี เลิกบุหรีทั่ว
ไทยเทิดไถ่องคราชน” กรณีศึกษาเชิงพื้นที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดสตูล.** งานวิจัย
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และศูนย์วิจัยและจัดการความรู้
เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.).
- อนุชัย รามวงศ์กูร. (2558). **กระบวนการทัศน์ทางการอาชีวศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อักษร สวัสดิ์ . (2542). **ความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร.**
ภาคินิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์.
- อาดัม ยูโซะ. (2557). **ผลของกระบวนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ด้วยแนวคิดวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี และสังคมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา
และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. (2554). **การนำเสนอกลยุทธ์ทางเลือกการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อ
พัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและแนวคิด
การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้.** วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัยวรรณ ทองสุข. (2560). **การประเมินอิทธิพลของสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาของศูนย์
กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ.**
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). **หลักการสอน.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- Anderson, C. J and B. Simuel. (1985). **Lancaster Practical Paper in English Language Education Vol 6**. Great Britain : Pergamon Press.
- Angie L. Miller. (2017). **Focus on the finish line: does high-impact practice participation influence career plans and early job attainment**. Center for Postsecondary Research, Indiana University, Bloomington, 1900 East Tenth Street, Eigenmann Hall Suite 419, Bloomington, IN, 47406-7512, USA.
- Annabelle Tinsley Hansen. (1982). **Perceptions of States Career Education Coordinators Concerning Problems and Priorities in the Implementation of Career Education**. United States of America.(n.p): Harvard Business school.
- Applewhite, P. B. (1965). **Organization Behavior Englewood Cliffs**. New York: Prentice Hall.
- Best, John W. (1977). **Research in Education**. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Bloom , Benjamin S. (1971). **Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning**. New York : McGraw-Hill.
- Christine Joy BASHAM. (2011). **The Role of career education and guidance for students in year 13 and its implications for student's career decision making**. Unitec Institute of Technology.
- Denise Jackson. (2019). **Perceived employability among undergraduates and the importance of career self-management, work experience and individual characteristics**. School of Business and Law, Edith Cowan University, Joondalup, Western Australia, Australia.
- Dykeman, C., Herr, E. L., Ingram, M., Wood, C., and Pehrsson, D, (2001). **The Taxonomy of Career Development Interventions that Occur in America's Secondary Schools**. University of Minnesota, National Research Center for Career and Technical Education.
- Education, C. S. D. o. (1974). **Career Education: A Position Paper on Career Development and Preparation in California**. Sacramento: The Public of State printing.
- Escoda, P. 1997. **Insertion Integrated on Occupational Training Curriculum**. Barcelona : University Autonomy de Barcelona.
- Evans, R. N. a. E. L. H. (1978). **Objectives of Vocational Education**. Columbus: Merrill Publishing.
- Gibbs, Johnie Elizabeth. (2003). **An online professional development program for K -12 teachers: Measures of effectiveness**. Proquest Dissertations and

- Theses 2003. Section 0004, part 0710, 204 pages. (Ph.D. dissertation). United States Alabama: the University of Alabama. Publication Number: AAT.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book.
- Green, C. N. (1972). **The Satisfaction-Performance Controversy : New Developments and Their Implication**. Business Horizon.
- Harley J. Bonner. (2019). **A short-term peer mentor/mentee activity develops Bachelor of Science students' career management skills**. School of Chemistry and Molecular Biosciences, The University of Queensland, St Lucia, Australia.
- Herzberg, F (1959). **Federick; Mausner, Bernard; and Synderman, Block the Motivation to Work**. New York: John Willey.
- Hoyt, K. B. (1977). **A Primer for Career Education**. Washington DC: U.S. Department of Health, Education, and Welfare, Office of Career Education.
- Isaacson, L. E. (1977). **Career information in counseling and teaching (3rd ed)**. Boston: Allyn and Bacon.
- Kim, M. (2013). **Focusing on the Future, Experience From a Career-Related Program For High-Ability Students and Their Parents**. Gifted Child Today.
- Kristen Nadermann. (2019). **Career Decision Making for Korean International College Students: Acculturation and Networking**. Department of Educational Psychology, Counseling, and Special Education, The Pennsylvania State University, University Park.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities**. Educational and Psychological Measurement.
- Likert, S. (1961). **New patterns of management**. New York: McGraw-Hill.
- Lellely, Charies Leo. (1983). **A Five Year Follow-up Study of the Professional Education Program of the College of Education at the University of Arkansas of the Year 1979 Through 1980**. Ph.d. Dissertation in Education. Ardansas: Arkansas University.
- Maley, Donald. (1975). **Cluster Concept in Vocational Education**. Chicago: American Technical Society.
- Maslow, A. (1970). **Motivation and Personality (2nd ed.)**. New York: Harpers and Row.
- McClelland David C., (1962). **Business Drive and National Achievement**. Harvard Business Review (July – August).
- McGregor, Douglas. (1960). **The Human Side of Enterprise**. New York : McGraw–Hill Book Company, Inc.

- Popi Sotiriadou. (2019). **The role of authentic assessment to preserve academic integrity and promote skill development and employability.** a Department of Tourism, Sport and Hotel Management, Griffith University, Gold Coast, Australia.
- Royse, et al. (2004). **Evaluation: A systematic approach.** 7th ed. Thousand Oaks: Sage.
- Shewhart, W. A. (1980). **Economic Control of Quality of Manufactured Product.** Milwaukee, WI: Quality Press.
- Rouse, Donald Elliott. (2001). **An investigation of the outcomes of short-term diversity training.** Proquest Dissertations and Theses 2001. Section 0077, part 0516. (Ed.D. dissertation). United States Georgia: University of Gorgia. Publication Number: AAT.
- Stromborg. (1984). **Selecting an instrument to measure quality of life.** Oncology NursingForum.
- Stufflebeam. D. L. & Shinkfield. A. J. (1990). **Systematic Evaluation.** Boston.
- Stufflebeam, Daniel L. and Others. (1971). **Educational Evaluation and Decision Making.** Illinois : F.E. Peacock.
- Thurstone, L.L. (1964). **Attitude Theory and Measurement.** New York : John Wiley and Sons.

UNESCO. (2011). **Education for all-literacy for life: EFA global monitoring report.**

Paris: UNESCO.

_____. (1999). **Quality of life Improvement Programmes.** Bangkok: UNESCO

Regional office.

Yoder, Dale. (1985). **Personnel Principles and Policies.** New Jersey : Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- ดร.วรลักษณ์ จันทรผา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
วุฒិการศึกษา ปรัชญาดุชะฎิบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
- นายเอื้อม จันทรสุขโข อดีตผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ดร.ชมดาว ขำจริง อาจารย์สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุชะฎิบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ดร.ภาณุศักร หงษ์ทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหงษ์ทอง
วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุชะฎิบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- ดร.นันทรัตน์ เกื้อหนุน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านทองมงคล
วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุชะฎิบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ข

โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ
ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ชื่อโครงการ	โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ
แผนงาน	วิชาการ
สนองกลยุทธ์ สพฐ.	ข้อที่ 3 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ข้อที่ 4 สร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ข้อที่ 5 จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
สนองกลยุทธ์ สพป.ปช.1	ข้อ 1 การพัฒนาทักษะ การสร้างอาชีพ และมีงานทำตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ข้อ 2 ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีทักษะ สมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงาน
สนองกลยุทธ์โรงเรียน	ข้อที่ 1 จัดการเรียนรู้การสอนให้นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ข้อที่ 2 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ผู้รับผิดชอบโครงการ	นางสาวจินตนา พุ่มไสว
ลักษณะโครงการ	ต่อเนื่อง
ระยะเวลาดำเนินการ	พฤษภาคม 63 – มีนาคม 64

1. หลักการและเหตุผล

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ทรงพระราชทานพระบรมราโชบายด้านการศึกษาเพื่อมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เกี่ยวข้องได้น้อมนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผล ซึ่งประกอบด้วย แนวพระบรมราโชบาย 4 ประการ คือ ประการแรก การมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง ประการที่สอง การมีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง-มีคุณธรรม ประการที่สาม การมีงานทำ มีอาชีพ และประการสุดท้ายคือการเป็นพลเมืองดี ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายให้หน่วยงานทางการศึกษาในสังกัดได้นำไปเป็นหลักในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จด้วยเหตุผลดังกล่าวทางโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จึงได้จัดทำโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลและเป็นการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับงานอาชีพ

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมงานอาชีพของโรงเรียน

3. เป้าหมาย

3.1 เชิงปริมาณ

3.1.1 นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

3.1.2 ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพในอยู่ในระดับมากขึ้นไป

3.2 เชิงคุณภาพ

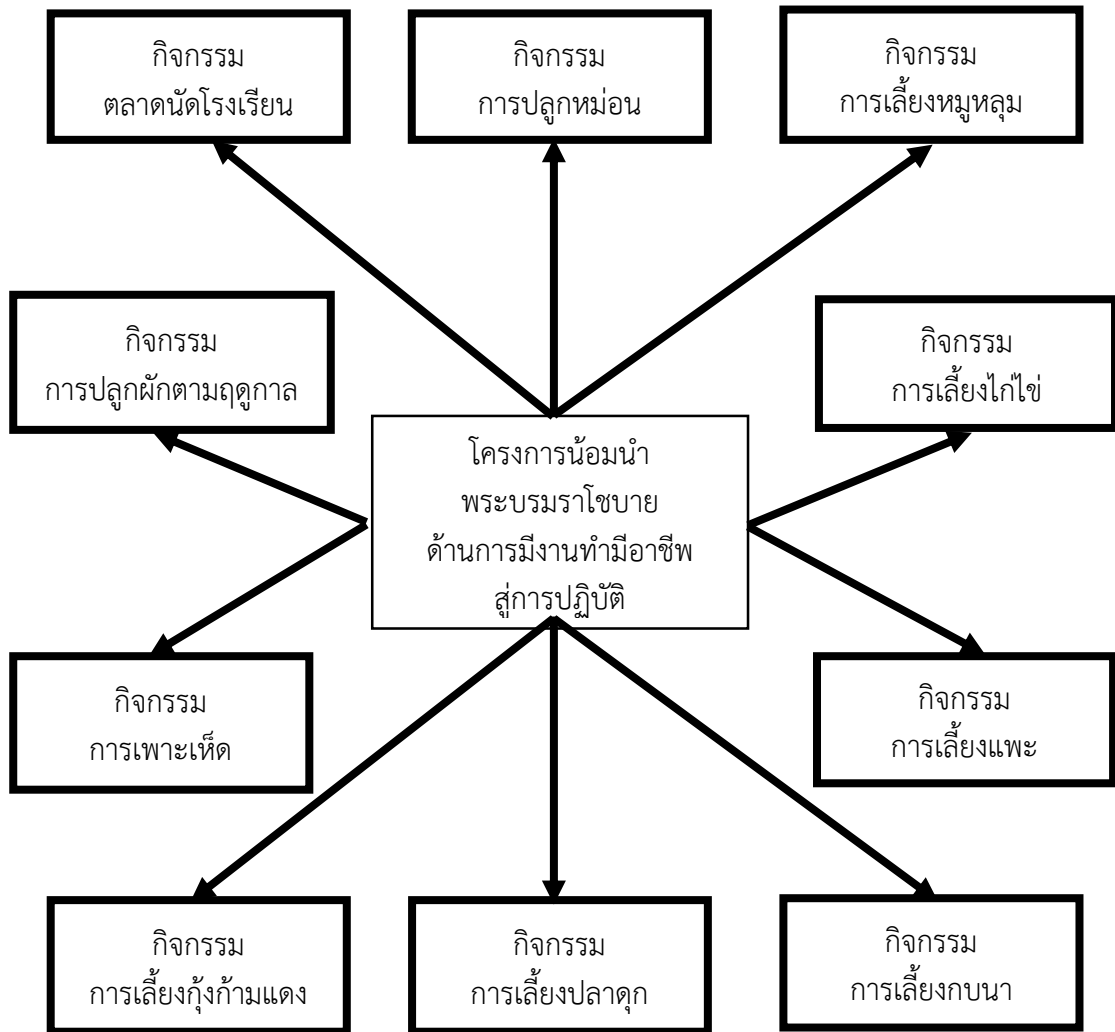
3.2.1 โรงเรียนมีกระบวนการส่งเสริมการมีงานทำมีอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดคุณภาพอย่างยั่งยืน

3.2.2 นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

3.2.3 โรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ประสานความร่วมมือในการส่งเสริมการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียนให้เกิดคุณภาพอย่างยั่งยืน

แนวทางในการจัดกิจกรรม

ในการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพนั้นมีกรอบแนวทางการดำเนินการดังนี้

ภาพที่ 2.1 โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ

4. กิจกรรมในการดำเนินโครงการ

ดำเนินการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพโดยใช้กระบวนการ PDCA ดังนี้

กิจกรรม	ระยะเวลา ดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
1. ขั้นเตรียมการ (P)		
- ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการ จำเป็น ความเหมาะสมของโครงการ	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการและ คณะกรรมการ
- จัดทำโครงการ เสนอขออนุมัติ	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการและ คณะกรรมการ
- แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการและ คณะกรรมการ
- ประชุมคณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน / ปัญหา	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการและ คณะกรรมการ
- จัดทำแผนปฏิบัติงาน / สร้าง เครื่องมือ	พ.ค. 63	ผู้รับผิดชอบโครงการและ คณะกรรมการ
2. ขั้นดำเนินงานตามโครงการ (D)		
1. กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางศิริภัสสร พานิช
2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางปัทมา เข้มบุปผา
3. กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่	พ.ค.63 – มี.ค.64	น.ส.ภัทรภร สิงห์สี
4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ	พ.ค.63 – มี.ค.64	นายมงคล บุญมาก
5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางภิญญ์ธิดา เล็กประเสริฐ
6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางชารินี ขวัญศรี
7. กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง	พ.ค.63 – มี.ค.64	นายมงคล บุญมาก
8. กิจกรรมการเพาะเห็ด	พ.ค.63 – มี.ค.64	น.ส.คณิภรณ์ชญา บุตรลพ
9. กิจกรรมการปลูกหม่อน	พ.ค.63 – มี.ค.64	นางสุธาดา ถนอมรักษ์
10. กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล	พ.ค.63 – มี.ค.64	น.ส.วารุณี นาคสงค์
3. ขั้นตรวจสอบ (C)	พ.ค.63 – มี.ค.64	ผู้อำนวยการโรงเรียน
- กำกับ ติดตาม		
- ประเมินผล		
- รายงานผล		
4. ขั้นปรับปรุงพัฒนา (A)	มี.ค. 64	ผู้รับผิดชอบโครงการและ คณะกรรมการ
ประชุมสรุป วางแผนพัฒนา		

5. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

ปีการศึกษา 2563 (16 พ.ค.2563 – 31 มี.ค.2564)

6. งบประมาณ

23,000 บาท

รายละเอียดการใช้งบประมาณ

กิจกรรม	งบประมาณ	งบประมาณจำแนกตามรายจ่ายอื่น			
		ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	อื่น ๆ
1. กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน	5,000	-	1,000	3,000	1,000
2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม	2,000	-	-	2,000	-
3. กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่	2,000	-	-	2,000	-
4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ	2,000	-	-	2,000	-
5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา	2,000	-	-	2,000	-
6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาตุ๊ก	2,000	-	-	2,000	-
7. กิจกรรมการเลี้ยงกึ่งก้ามแดง	2,000	-	-	2,000	-
8. กิจกรรมการเพาะเห็ด	2,000	-	-	2,000	-
9. กิจกรรมการปลูกหม่อน	2,000	-	-	2,000	-
10. กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล	2,000	-	-	1,500	500
11. สรุปและรายงานผลการดำเนินโครงการ	-	-	-	-	-
รวม	23,000	-	1,000	20,500	1,500

7. การประเมินผล

ตัวชี้วัด	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ทุกคนได้รับการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	1. ทดสอบความรู้ 2. ประเมินทักษะ 3. วัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	1. แบบทดสอบความรู้ 2. แบบประเมินทักษะ 3. แบบวัดเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ
2. ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครอง มีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ในอยู่ในระดับมากขึ้นไป	ประเมินความพึงพอใจ	แบบประเมินความพึงพอใจ

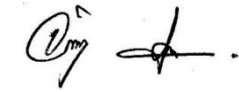
8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

8.2 ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ

8.3 โรงเรียนเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมการมีงานทำมีอาชีพ สำหรับสถานศึกษาและชุมชนใกล้เคียง

ผู้เสนอโครงการ

(นางสาวจินตนา พุ่มไสว)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ผู้อนุมัติโครงการ

ผลการพิจารณา

- อนุมัติให้ดำเนินการตามที่นำเสนอทั้งโครงการ
- อนุมัติในหลักการและให้ทบทวนเรื่อง
- พิจารณาให้ทบทวนเรื่อง
- พิจารณาให้ชะลอโครงการไปก่อน

ผู้อนุมัติโครงการ

(นางสาวจินตนา พุ่มไสว)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ภาคผนวก ค

แบบประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

**แบบประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบประเมินได้แก่ ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. แบบประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 5 คะแนนหมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
 - 4 คะแนนหมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 - 3 คะแนนหมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
 - 2 คะแนนหมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
 - 1 คะแนนหมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลพื้นฐานของท่าน

สถานภาพของท่าน

ครูผู้สอน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 2 แบบประเมินบริบท (Context Evaluation) ของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการ
มีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
ความต้องการจำเป็นของโครงการ						
1	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านการมีงานทำมีอาชีพต้อง ดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน					
2	นักเรียนมีทักษะด้านการมีงานทำมีอาชีพต้องดำเนินการแก้ไขอย่าง เร่งด่วน					
3	นักเรียนมีเจตคติด้านการมีงานทำมีอาชีพต้องดำเนินการแก้ไข อย่างเร่งด่วน					
ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา						
4	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ					
5	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1					
6	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของ สถานศึกษา					
7	วัตถุประสงค์ของโครงการเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา					
ความชัดเจนของวัตถุประสงค์						
8	วัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน					
9	วัตถุประสงค์ของโครงการเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน					
10	วัตถุประสงค์ของโครงการสามารถสื่อความให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจไป ในทางเดียวกัน					
ความเป็นไปได้ของโครงการ						
11	วัตถุประสงค์ของโครงการนำไปสู่การปฏิบัติได้					
12	กิจกรรมในโครงการสามารถปฏิบัติได้จริง					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
13	กิจกรรมในโครงการสอดคล้องกับสภาพปัญหาและเหมาะสมกับวัย ของนักเรียน					

ภาคผนวก ง

แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้นโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

**แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบประเมินได้แก่ ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. แบบประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน
 - ตอนที่ 2 แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	คะแนน หมายถึง	มีความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก
3	คะแนน หมายถึง	มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย
1	คะแนน หมายถึง	มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลพื้นฐานของท่าน

สถานภาพของท่าน

ครูผู้สอน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 2 แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพร้อม				
		5	4	3	2	1
ความพร้อมของบุคลากร						
1	บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ					
2	บุคลากรมีเจตคติที่ดีในการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ					
3	มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ					
ความพร้อมของงบประมาณ						
4	มีงบประมาณเพียงพอต่อการดำเนินโครงการ					
5	มีจำนวนงบประมาณเหมาะสมกับกิจกรรมที่ดำเนินการ					
6	งบประมาณเบิกจ่ายได้ตามกำหนดเวลา					
ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์						
7	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีเพียงพอ					
8	มีเอกสาร หนังสือ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ เพียงพอ					
9	มีเอกสาร หนังสือ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
ความพร้อมของสภาพแวดล้อม						
10	อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนสะอาด ร่มรื่น					
11	อาคารสถานที่ภายในโรงเรียนเพียงพอต่อการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ					
12	สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเอื้อต่อการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ					

ภาคผนวก จ

แบบประเมินกระบวนการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

**แบบประเมินกระบวนการของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบประเมินได้แก่ ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินกระบวนการของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

3. แบบประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 แบบประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) ของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	คะแนน หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	คะแนน หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	คะแนน หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลพื้นฐานของท่าน

สถานภาพของท่าน

- ครูผู้สอน
 ผู้ปกครองนักเรียน
 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 2 แบบประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) ของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1. กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน						
	1.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
	1.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
	1.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					
	1.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม					
	1.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					
2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม						
	2.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
	2.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
	2.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					
	2.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม					
	2.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					
3. กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่						
	3.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
	3.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
	3.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					
	3.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม					
	3.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					
4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ						
	4.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
	4.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
	4.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
		4.4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม			
4.5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					
5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา						
5.1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
5.2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
5.3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					
5.4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม					
5.5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					
6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาตูก						
6.1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
6.2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
6.3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					
6.4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม					
6.5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					
7. กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง						
7.1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
7.2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
7.3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					
7.4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม					
7.5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					
8. กิจกรรมการเพาะเห็ด						
8.1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
8.2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
8.3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					
8.4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม					
8.5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					
9. กิจกรรมการปลูกหม่อน						
9.1	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
9.2	มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
9.3	มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					
9.4	มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม					
9.5	มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ				
		ความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
10. กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล						
	10.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน					
	10.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม					
	10.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้					
	10.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม					
	10.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรม					

ภาคผนวก ฉ

แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

คำชี้แจง

1. ผู้ทำแบบทดสอบได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจในงานอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. แบบทดสอบมีลักษณะเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ประโยชน์ของกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียนคือข้อใด
 - ก. นักเรียนเกิดรายได้
 - ข. นักเรียนได้จำหน่ายสินค้า
 - ค. ถูกทุกข้อ
2. หมูที่โรงเรียนเลี้ยง คือหมูพันธุ์อะไร
 - ก. พันธุ์ไหหลำ
 - ข. พันธุ์เหมยซาน
 - ค. พันธุ์แลนด์เรซ
3. ข้อใดคือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคของไก่ไข่
 - ก. ลิง
 - ข. หนู
 - ค. งู แมลง
4. ข้อใดคืออาหารของแพะ
 - ก. แมลง
 - ข. ต้นกระถิน
 - ค. ฟางข้าว
5. กบจะออกไข่ช่วงฤดูใด
 - ก. ฤดูฝน
 - ข. ฤดูร้อน
 - ค. ฤดูหนาว

6. กบจัดเป็นสัตว์ประเภทใด
- ก. สัตว์บก
 - ข. สัตว์น้ำ
 - ค. สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ
7. กบที่เลี้ยงในโรงเรียนเป็นกบสายพันธุ์ใด
- ก. กบบัว
 - ข. กบนา
 - ค. กบภูเขา
8. หนวดของปลาดุกมีกี่คู่
- ก. 2 คู่
 - ข. 3 คู่
 - ค. 4 คู่
9. ปลาดุกสามารถเลี้ยงได้ในที่ใด
- ก. บ่อดิน
 - ข. บ่อซีเมนต์
 - ค. ถูกทั้ง ข้อ ก. และ ข.
10. กุ้งก้ามแดงมีเลือดสีอะไร
- ก. แดง
 - ข. น้ำตาล
 - ค. ฟ้ำ น้ำเงิน

เฉลย

แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

1. ค	2. ข	3. ค	4. ข	5. ก
6. ค	7. ข	8. ค	9. ค	10. ค

ภาคผนวก ช

แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

**แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**

คำชี้แจง

1. ผู้ทำแบบทดสอบได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจในงานอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. แบบทดสอบมีลักษณะเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ประโยชน์ของกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียนคือข้อใด
 - ก. นักเรียนได้จำหน่ายสินค้า
 - ข. เกิดรายได้ระหว่างเรียน
 - ค. เรียนรู้การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. ประโยชน์ของการเลี้ยงหมูหลุมคือข้อใด
 - ก. ลดต้นทุน
 - ข. ไม่มีกลิ่นเหม็น และแมลงวันตอม
 - ค. ได้ปุ๋ยอินทรีย์จากมูลหมู
 - ง. ถูกทุกข้อ
3. หมูที่โรงเรียนเลี้ยง เรียกว่าหมูพันธุ์อะไร
 - ก. พันธุ์ไหหลำ
 - ข. พันธุ์เหมยซาน
 - ค. พันธุ์แลนด์เรซ
 - ง. พันธุ์ลาร์จไวท์
4. น้ำที่ใช้สำหรับเลี้ยงไก่ไข่ต้องใช้น้ำอะไร
 - ก. น้ำสะอาดที่ยังไม่ได้ใช้
 - ข. น้ำไม่สะอาดสำหรับทิ้ง
 - ค. น้ำสะอาดที่ใช้ล้างจานแล้ว
 - ง. น้ำในสระดิน
5. สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคของไก่ไข่มีอะไรบ้าง
 - ก. นก งู แมลง
 - ข. ช้าง ลิง แรด
 - ค. ห่าน เป็ด หมู
 - ง. แพะ กบ หนู

6. ข้อใดคืออาหารของแพะ

- ก. ต้นกระถิน
ข. หญ้าเนเปียร์
ค. รำข้าว ปลายข้าว
ง. ถูกทุกข้อ

7. โรงเรือนเลี้ยงแพะควรตั้งสูงกว่าพื้นดินประมาณกี่เมตร

- ก. 1 - 2 เมตร
ข. 3 - 4 เมตร
ค. 5 - 6 เมตร
ง. 6 - 7 เมตร

8. กบจะออกไข่ช่วงฤดูใด

- ก. ฤดูร้อน
ข. ฤดูฝน
ค. ฤดูหนาว
ง. ฤดูใบไม้ร่วง

9. กบจัดเป็นสัตว์ประเภทใด

- ก. สัตว์บก
ข. สัตว์น้ำ
ค. สัตว์เลื้อยคลาน
ง. สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ

10. กบที่เลี้ยงในโรงเรือนเป็นกบสายพันธุ์ใด

- ก. กบบัว
ข. กบภูเขา
ค. กบนา
ง. กบจาน

11. หนองของปลาตุกมีกี่คู

- ก. 2 คู
ข. 3 คู
ค. 4 คู
ง. 5 คู

12. ปลาตุกสามารถเลี้ยงได้ในที่ใด

- ก. บ่อดิน
ข. บ่อซีเมนต์
ค. กระชัง
ง. ถูกทุกข้อ

13. ข้อดีของการเลี้ยงกึ่งก้ามแดงในบ่อดินคืออะไร

- ก. ประหยัดอาหาร
ข. ไม่ต้องให้ออกซิเจน
ค. ต้นทุนต่ำ
ง. ถูกทุกข้อ

14. กึ่งก้ามแดงมีเลือดสีอะไร

- ก. แดง
ข. น้ำตาล
ค. ฟ้ำ น้ำเงิน
ง. ม่วง

15. การบ่มเชื้อเห็ดต้องใช้เวลาประมาณกี่วัน
ก. 30 วัน	ข. 40 วัน
ค. 50 วัน	ง. 60 วัน
16. โรคของเห็ดนางฟ้าภูฐานมีอะไรบ้าง
ก. ราดำ	ข. ราเขียว
ค. ราจุดไข่ปลา	ง. ถูกทุกข้อ
17. ศัตรูพืชในการปลูกหม่อนคืออะไร
ก. นก	ข. กระจง
ค. เพลี้ยไฟ	ง. ถูกทุกข้อ
18. ข้อใดเป็นลักษณะเด่นของหม่อนพันธุ์เชียงใหม่ 60
ก. ผลใหญ่	ข. เหมาะสำหรับบริโภคสด
ค. ขยายพันธุ์ง่าย	ง. ถูกทุกข้อ
19. ผักชนิดใดปลูกได้ทุกฤดูกาล
ก. กวางตุ้ง	ข. ผักกาดหอม
ค. ผักกาดขาว	ง. ฟักทอง
20. เมล็ดพันธุ์ผักลักษณะใดที่ควรคัดเลือกไว้ขยายพันธุ์
ก. เมล็ดที่อ่อนนุ่ม	ข. เมล็ดที่ยังไม่แก่เต็มที่
ค. เมล็ดที่มีลักษณะเบา	ง. เมล็ดที่แก่จัด เนื้อแน่นแข็ง

เฉลย

แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

1. ง	2. ง	3. ข	4. ก	5. ก
6. ง	7. ก	8. ข	9. ง	10. ค
11. ค	12. ง	13. ง	14. ค	15. ก
16. ง	17. ค	18. ง	19. ก	20. ง

ภาคผนวก ซ

แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบประเมินได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. แบบประเมินเป็นแบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	คะแนน หมายถึง	มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมาก
3	คะแนน หมายถึง	มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับน้อย
1	คะแนน หมายถึง	มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

กิจกรรม.....จำนวน.....ชั่วโมง

วันที่เดือน.....พ.ศ.

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	นักเรียนเลือกใช้วัสดุ ได้ถูกต้อง เหมาะสม					
2	นักเรียนใช้อุปกรณ์อย่างถูกวิธี					
3	นักเรียนเลือกเครื่องมือถูกต้องตรงกับลักษณะงาน					
4	นักเรียนปฏิบัติงานตามขั้นตอนถูกต้อง					
5	นักเรียนสามารถดูแลให้อาหารสัตว์เลี้ยงของโรงเรียนได้					
6	นักเรียนสามารถดูแลรักษาแปลงผักของห้องเรียนตนเองได้					
7	นักเรียนเช็ดล้าง ทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ					
8	นักเรียนบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี					
9	นักเรียนจัดเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ					
10	นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้					

ภาคผนวก ฅ

แบบประเมินเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

**แบบประเมินเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**

คำชี้แจง

1. ผู้ประเมินได้แก่ นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. แบบประเมินเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 5 คะแนน หมายถึง มีความรู้สึกเห็นด้วยอย่างยิ่ง
 - 4 คะแนน หมายถึง มีความรู้สึกเห็นด้วย
 - 3 คะแนน หมายถึง มีความรู้สึกไม่แน่ใจ
 - 2 คะแนน หมายถึง มีความรู้สึกไม่เห็นด้วย
 - 1 คะแนน หมายถึง มีความรู้สึกไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ฉันคิดว่าการประกอบอาชีพต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น					
2	เมื่อได้รับมอบหมายงานสิ่งใดฉันต้องทำให้สำเร็จ					
3	ฉันทำงานสำเร็จตามเวลาที่นัดหมาย					
4	เมื่อเจองานที่ยาก ฉันอดทนสู้ไม่ท้อถอย					
5	เมื่อต้องทำงาน ผลงานของฉันความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำบุคคลอื่น					
6	ฉันมีความพยายามและความมุ่งมั่นในการทำงาน					
7	ฉันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มใจ					
8	ฉันสามารถแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาความสามารถของตนเองอย่างสม่ำเสมอ					
9	ฉันปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเวลาและสถานที่					
10	ฉันมีความรู้สึกที่ดีต่องานอาชีพ					

ภาคผนวก ญ

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำหรับครูผู้สอน

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำหรับครูผู้สอน

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ครูผู้สอน โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
3. แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลลงในช่องว่าง โดยใส่เครื่องหมาย ลงใน ตามความเป็นจริง

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1.ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ					
2.ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการของโรงเรียน					
3.ครูผู้สอนพึงพอใจในการช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ งานอาชีพได้ด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับการได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ					
4.ครูผู้สอนพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินโครงการ					
5.ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียน ได้ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น					
6.ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี ต่องานอาชีพ					
7.ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการแบ่งกลุ่มกิจกรรมของนักเรียน					
8.ครูผู้สอนพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน					
9.ครูผู้สอนพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
10.ครูผู้สอนพึงพอใจในการจัดสรรงบประมาณในการซื้อ สื่อวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการ					
11.ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้ นักเรียนเรียนรู้งานอาชีพ โดยการปฏิบัติจริง					
12.ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการนิเทศ กำกับ ติดตามของโรงเรียน					
13.ครูผู้สอนพึงพอใจการประเมินกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น					
14.ครูผู้สอนพึงพอใจในวิธีรายงานผลการจัดกิจกรรมตามโครงการ					
15.ครูผู้สอนพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการของโรงเรียน					

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำหรับผู้ปกครองนักเรียนและกรรมการสถานศึกษา

**แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำหรับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีต่อโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	คะแนน หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลพื้นฐานของท่าน

สถานภาพของท่าน

ผู้ปกครองนักเรียน

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1.ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ					
2.ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินโครงการของโรงเรียน					
3.ท่านพึงพอใจในการเชิญวิทยากรภายนอกมามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการให้แก่ นักเรียน					
4.ท่านพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินโครงการ					
5.ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น					
6.ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ					
7.ท่านพึงพอใจกับบุคลากรในโรงเรียนในการดำเนินโครงการ					
8.ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
9.ท่านพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน					
10.ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริม ให้บุคลากรของท่านมีงานทำมีอาชีพ					
11.ท่านพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้ นักเรียนเรียนรู้งานอาชีพโดย การปฏิบัติจริง					
12.ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
13.ท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการ					
14.ท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ รายงานผลการดำเนินโครงการ					
15.ท่านพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการ					

ภาคผนวก ก
ค่าสถิติของเครื่องมือวิจัย

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

1. แบบประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
ความต้องการจำเป็นของโครงการ			
1	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านการมีงานทำมีอาชีพต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน	1.00	สอดคล้อง
2	นักเรียนมีทักษะด้านการมีงานทำมีอาชีพต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน	1.00	สอดคล้อง
3	นักเรียนมีเจตคติด้านการมีงานทำมีอาชีพต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน	0.6	สอดคล้อง
ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับนโยบายและความต้องการของสถานศึกษา			
4	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	1.00	สอดคล้อง
5	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	0.8	สอดคล้อง
6	วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา	1.00	สอดคล้อง
7	วัตถุประสงค์ของโครงการเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา	1.00	สอดคล้อง
ความชัดเจนของวัตถุประสงค์			
8	วัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน	1.00	สอดคล้อง
9	วัตถุประสงค์ของโครงการเป็นเหตุเป็นผลสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน	1.00	สอดคล้อง
10	วัตถุประสงค์ของโครงการสามารถสื่อความให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจไปในทางเดียวกัน	1.00	สอดคล้อง
ความเป็นไปได้ของโครงการ			
11	วัตถุประสงค์ของโครงการนำไปสู่การปฏิบัติได้	0.8	สอดคล้อง
12	กิจกรรมในโครงการสามารถปฏิบัติได้จริง	1.00	สอดคล้อง
13	กิจกรรมในโครงการสอดคล้องกับสภาพปัญหาและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย		0.94	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

2. แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
ความพร้อมของบุคลากร			
1	บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	1.00	สอดคล้อง
2	บุคลากรมีเจตคติที่ดีในการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	1.00	สอดคล้อง
3	มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	1.00	สอดคล้อง
ความพร้อมของงบประมาณ			
4	มีงบประมาณเพียงพอกับการดำเนินโครงการ	1.00	สอดคล้อง
5	มีจำนวนงบประมาณเหมาะสมกับกิจกรรมที่ดำเนินการ	0.8	สอดคล้อง
6	งบประมาณเบิกจ่ายได้ตามกำหนดเวลา	1.00	สอดคล้อง
ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์			
7	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีเพียงพอ	1.00	สอดคล้อง
8	มีเอกสาร หนังสือ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ เพียงพอ	0.8	สอดคล้อง
9	มีเอกสาร หนังสือ คู่มือ ที่เกี่ยวข้องกับการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	1.00	สอดคล้อง
ความพร้อมของสภาพแวดล้อม			
10	อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนสะอาด ร่มรื่น	1.00	สอดคล้อง
11	อาคารสถานที่ภายในโรงเรียนเพียงพอต่อการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	1.00	สอดคล้อง
12	สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเอื้อต่อการดำเนินโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย		0.97	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3. แบบประเมินกระบวนการของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
1. กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน			
	1.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	1.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	1.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง
	1.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	1.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง
2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูลูกหมู			
	2.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	2.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	2.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง
	2.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	2.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเลี้ยงไก่ไข่			
	3.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	3.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	3.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง
	3.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	3.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ			
	4.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	4.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	4.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง
	4.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	4.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา			
	5.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	5.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	5.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง
	5.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	5.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง
6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาตก			
	6.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	6.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	6.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง
	6.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	6.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง
7. กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง			
	7.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	7.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	7.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง
	7.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	7.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเพาะเห็ด			
	8.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	8.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	8.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง
	8.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	8.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง
9. กิจกรรมการปลูกหม่อน			
	9.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	9.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	9.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
	9.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	9.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง
10. กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล			
	10.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	1.00	สอดคล้อง
	10.2 มีการวางแผนการดำเนินกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	10.3 มีการดำเนินกิจกรรมตามแผนงานที่กำหนดไว้	1.00	สอดคล้อง
	10.4 มีการกำกับติดตาม ประเมินผลกิจกรรม	1.00	สอดคล้อง
	10.5 มีการประชุม สรุป เพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา กิจกรรม	0.8	สอดคล้อง
เฉลี่ย		0.96	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

4.แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
1. ประโยชน์ของกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียนคือข้อใด	0.8	สอดคล้อง
2. หมูที่โรงเรียนเลี้ยง คือหมูพันธุ์อะไร	1.00	สอดคล้อง
3. ข้อใดคือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคของไก่ไข่	1.00	สอดคล้อง
4. ข้อใดคืออาหารของแพะ	1.00	สอดคล้อง
5. กบจะออกไข่ช่วงฤดูใด	1.00	สอดคล้อง
6. กบจัดเป็นสัตว์ประเภทใด	0.8	สอดคล้อง
7. กบที่เลี้ยงในโรงเรียนเป็นกบสายพันธุ์ใด	1.00	สอดคล้อง
8. หนวดของปลาดุกมีกี่คู่	1.00	สอดคล้อง
9. ปลาดุกสามารถเลี้ยงได้ในที่ใด	1.00	สอดคล้อง
10. กุ้งก้ามแดงมีเลือดสีอะไร	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย	0.96	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
1. ประโยชน์ของกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียนคือข้อใด	1.00	สอดคล้อง
2. ประโยชน์ของการเลี้ยงหมูหลุมคือข้อใด	1.00	สอดคล้อง
3. หมูที่โรงเรียนเลี้ยง เรียกว่าหมูพันธุ์อะไร	1.00	สอดคล้อง
4. น้ำที่ใช้สำหรับเลี้ยงไก่ต้องใช้ น้ำอะไร	1.00	สอดคล้อง
5. สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคของไก่มีอะไรบ้าง	1.00	สอดคล้อง
6. ข้อใดคืออาหารของแพะ	1.00	สอดคล้อง
7. โรงเรือนเลี้ยงแพะควรตั้งสูงกว่าพื้นดินประมาณกี่เมตร	1.00	สอดคล้อง
8. กบจะออกไข่ช่วงฤดูใด	1.00	สอดคล้อง
9. กบจัดเป็นสัตว์ประเภทใด	0.8	สอดคล้อง
10. กบที่เลี้ยงในโรงเรียนเป็นกบสายพันธุ์ใด	1.00	สอดคล้อง
11. หนองของปลาตุ้มมีกี่คู่	1.00	สอดคล้อง
12. ปลาตุ้มสามารถเลี้ยงได้ในที่ใด	1.00	สอดคล้อง
13. ข้อดีของการเลี้ยงกึ่งก้ามแดงในบ่อดินคืออะไร	1.00	สอดคล้อง
14. กึ่งก้ามแดงมีเลือดสีอะไร	1.00	สอดคล้อง
15. การบ่มเชื้อเห็ดต้องใช้ระยะเวลาประมาณกี่วัน	1.00	สอดคล้อง
16. โรคของเห็ดนางฟ้าภูฐานมีอะไรบ้าง	1.00	สอดคล้อง
17. ศัตรูพืชในการปลูกหม่อนคืออะไร	1.00	สอดคล้อง
18. ข้อใดเป็นลักษณะเด่นของหม่อนพันธุ์เชียงใหม่ 60	0.8	สอดคล้อง
19. ผักชนิดใดปลูกได้ทุกฤดูกาล	1.00	สอดคล้อง
20. เมล็ดพันธุ์ผักลักษณะใดที่ควรคัดเลือกไว้ขยายพันธุ์	0.8	สอดคล้อง
เฉลี่ย	0.97	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

6. แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
1	นักเรียนเลือกใช้วัสดุ ได้ถูกต้อง เหมาะสม	1.00	สอดคล้อง
2	นักเรียนใช้อุปกรณ์อย่างถูกวิธี	0.8	สอดคล้อง
3	นักเรียนเลือกเครื่องมือถูกต้องตรงกับลักษณะงาน	0.8	สอดคล้อง
4	นักเรียนปฏิบัติงานตามขั้นตอนถูกต้อง	1.00	สอดคล้อง
5	นักเรียนสามารถดูแลให้อาหารสัตว์เลี้ยงของโรงเรียนได้	1.00	สอดคล้อง
6	นักเรียนสามารถดูแลรักษาแปลงผักของห้องเรียนตนเองได้	1.00	สอดคล้อง
7	นักเรียนเช็คล้าง ทำความสะอาดเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ	1.00	สอดคล้อง
8	นักเรียนบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์อย่างถูกวิธี	1.00	สอดคล้อง
9	นักเรียนจัดเก็บเครื่องมือและอุปกรณ์ทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ	1.00	สอดคล้อง
10	นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	0.8	สอดคล้อง
เฉลี่ย		0.94	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

7. แบบประเมินเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ข้อ	รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
1	ฉันคิดว่าการประกอบอาชีพต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง และผู้อื่น	0.8	สอดคล้อง
2	เมื่อได้รับมอบหมายงานสิ่งใดฉันต้องทำให้สำเร็จ	1.00	สอดคล้อง
3	ฉันทำงานสำเร็จตามเวลาที่นัดหมาย	1.00	สอดคล้อง
4	เมื่อเจองานที่ยาก ฉันอดทนสู้ไม่ท้อถอย	1.00	สอดคล้อง
5	เมื่อต้องทำงาน ผลงานของฉันความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำบุคคล อื่น	0.8	สอดคล้อง
6	ฉันมีความพยายามและความมุ่งมั่นในการทำงาน	1.00	สอดคล้อง
7	ฉันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่	1.00	สอดคล้อง
8	ฉันสามารถแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาความสามารถของตนเอง อย่างสม่ำเสมอ	0.8	สอดคล้อง
9	ฉันปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเวลาและ สถานที่	1.00	สอดคล้อง
10	ฉันมีความรู้สึกที่ดีต่องานอาชีพ	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย		0.94	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

8. แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำหรับครูผู้สอน

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
1.ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ	1.00	สอดคล้อง
2.ครูผู้สอนพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการของโรงเรียน	1.00	สอดคล้อง
3.ครูผู้สอนพึงพอใจในการช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ งานอาชีพได้ด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับการ ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ	0.8	สอดคล้อง
4.ครูผู้สอนพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการ ดำเนินโครงการ	1.00	สอดคล้อง
5.ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึก ประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น	1.00	สอดคล้อง
6.ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี ต่องานอาชีพ	1.00	สอดคล้อง
7.ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการแบ่งกลุ่มกิจกรรมของนักเรียน	0.8	สอดคล้อง
8.ครูผู้สอนพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน	1.00	สอดคล้อง
9.ครูผู้สอนพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้ เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1.00	สอดคล้อง
10.ครูผู้สอนพึงพอใจในการจัดสรรงบประมาณในการซื้อ สื่อวัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการ	0.8	สอดคล้อง
11.ครูผู้สอนพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้ นักเรียนเรียนรู้งาน อาชีพโดยการปฏิบัติจริง	1.00	สอดคล้อง
12.ครูผู้สอนพึงพอใจวิธีการนิเทศ กำกับ ติดตามของโรงเรียน	1.00	สอดคล้อง
13.ครูผู้สอนพึงพอใจการประเมินกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น	0.8	สอดคล้อง
14.ครูผู้สอนพึงพอใจในวิธีรายงานผลการจัดกิจกรรมตามโครงการ	0.8	สอดคล้อง
15.ครูผู้สอนพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการของโรงเรียน	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย	0.93	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

9. แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำหรับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC	ความหมาย
1. ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ	1.00	สอดคล้อง
2. ท่านพึงพอใจที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินโครงการของโรงเรียน	1.00	สอดคล้อง
3. ท่านพึงพอใจในการเชิญวิทยากรภายนอกมามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการให้แก่นักเรียน	0.8	สอดคล้อง
4. ท่านพึงพอใจที่ชุมชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินโครงการ	1.00	สอดคล้อง
5. ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อาชีพในท้องถิ่น	1.00	สอดคล้อง
6. ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ	1.00	สอดคล้อง
7. ท่านพึงพอใจกับบุคลากรในโรงเรียนในการดำเนินโครงการ	0.8	สอดคล้อง
8. ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1.00	สอดคล้อง
9. ท่านพึงพอใจนโยบายการดำเนินโครงการของโรงเรียน	1.00	สอดคล้อง
10. ท่านพึงพอใจที่โครงการช่วยส่งเสริม ให้บุตรหลานของท่านมีงานทำมีอาชีพ	0.8	สอดคล้อง
11. ท่านพึงพอใจที่โครงการส่งเสริมให้ นักเรียนเรียนรู้งานอาชีพโดยการปฏิบัติจริง	1.00	สอดคล้อง
12. ท่านพึงพอใจที่นักเรียนสามารถนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1.00	สอดคล้อง
13. ท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการ	0.8	สอดคล้อง
14. ท่านพึงพอใจที่โรงเรียนมีการประชาสัมพันธ์ รายงานผลการดำเนินโครงการ	1.00	สอดคล้อง
15. ท่านพึงพอใจกับความสำเร็จของโครงการ	1.00	สอดคล้อง
เฉลี่ย	0.95	สอดคล้อง

ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

1.แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

รายการประเมิน	ค่าความ ยากง่าย(p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ค่าความ เชื่อมั่น KR-20
1. ประโยชน์ของกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียนคือข้อใด	0.57	0.75	0.91
2. หมูที่โรงเรียนเลี้ยง คือหมูพันธุ์อะไร	0.35	0.55	
3. ข้อใดคือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคของไก่ไข่	0.50	0.62	
4. ข้อใดคืออาหารของแพะ	0.60	0.86	
5. กบจะออกไข่ช่วงฤดูใด	0.57	0.77	
6. กบจัดเป็นสัตว์ประเภทใด	0.63	0.67	
7. กบที่เลี้ยงในโรงเรียนเป็นกบสายพันธุ์ใด	0.67	0.76	
8. หนวดของปลาดุกมีกี่คู่	0.67	0.71	
9. ปลาดุกสามารถเลี้ยงได้ในที่ใด	0.70	0.67	
10. กุ้งก้ามแดงมีเลือดสีอะไร	0.60	0.42	

ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

2. แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

รายการประเมิน	ค่าความ ยากง่าย(p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ค่าความ เชื่อมั่น KR-20
1. ประโยชน์ของกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียนคือข้อใด	0.53	0.73	0.92
2. ประโยชน์ของการเลี้ยงหมูหลุมคือข้อใด	0.37	0.48	
3. หมูที่โรงเรียนเลี้ยง เรียกว่าหมูพันธุ์อะไร	0.47	0.72	
4. น้ำที่ใช้สำหรับเลี้ยงไก่ต้องใช้น้ำอะไร	0.60	0.81	
5. สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคของไก่มีอะไรบ้าง	0.50	0.70	
6. ข้อใดคืออาหารของแพะ	0.47	0.58	
7. โรงเรือนเลี้ยงแพะควรตั้งสูงกว่าพื้นดินประมาณ กี่เมตร	0.47	0.66	
8. กบจะออกไข่ช่วงฤดูใด	0.47	0.63	
9. กบจัดเป็นสัตว์ประเภทใด	0.57	0.59	
10. กบที่เลี้ยงในโรงเรียนเป็นกบสายพันธุ์ใด	0.53	0.44	
11. หนองของปลาตุ้มมีกี่คู่	0.33	0.47	
12. ปลาตุ้มสามารถเลี้ยงได้ในที่ใด	0.30	0.48	
13. ข้อดีของการเลี้ยงกึ่งก้ามแดงในบ่อดินคืออะไร	0.30	0.62	
14. กึ่งก้ามแดงมีเลือดสีอะไร	0.37	0.62	
15. การบ่มเชื้อเห็ดต้องใช้ระยะเวลาประมาณกี่วัน	0.57	0.68	
16. โรคของเห็ดนางฟ้าภูฐานมีอะไรบ้าง	0.63	0.58	
17. ศัตรูพืชในการปลูกหม่อนคืออะไร	0.70	0.86	
18. ข้อใดเป็นลักษณะเด่นของหม่อนพันธุ์เชียงใหม่ 60	0.53	0.50	
19. ผักชนิดใดปลูกได้ทุกฤดูกาล	0.50	0.45	
20. เมล็ดพันธุ์ผักลักษณะใดที่ควรคัดเลือกไว้ ขยายพันธุ์	0.50	0.45	

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

1. แบบประเมินบริบทโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.914	13

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	58.5667	8.254	.224	.923
A2	58.6333	7.551	.502	.915
A3	58.6667	6.989	.737	.904
B1	58.6333	6.930	.835	.899
B2	58.6333	6.930	.835	.899
B3	58.6333	6.930	.835	.899
B4	58.5667	7.220	.871	.899
C1	58.6000	7.214	.758	.903
C2	58.5667	7.357	.779	.903
C3	58.5667	7.357	.779	.903
D1	58.5333	8.257	.287	.919
D2	58.5000	8.259	.427	.915
D3	58.5000	8.259	.427	.915

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

2. แบบประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.923	12

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	53.6000	7.766	.480	.925
A2	53.6333	7.620	.500	.925
A3	53.6667	7.057	.734	.914
B1	53.6333	6.999	.831	.909
B2	53.6333	6.999	.831	.909
B3	53.6333	6.999	.831	.909
C1	53.5667	7.289	.867	.909
C2	53.6000	7.283	.754	.913
C3	53.5667	7.357	.821	.911
D1	53.5667	7.357	.821	.911
D2	53.5333	8.326	.286	.929
D3	53.5000	8.397	.358	.927

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

3. แบบประเมินกระบวนการของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

Scale: ALL VARIABLES**Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.934	50

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	237.0667	98.616	.440	.935
A2	236.9333	102.685	.415	.933
A3	237.0000	100.069	.667	.931
A4	237.1667	97.523	.572	.933
A5	237.1667	97.799	.552	.933
B1	237.1333	100.809	.340	.935
B2	237.0667	102.409	.233	.936
B3	236.9667	100.999	.495	.933
B4	236.9333	101.651	.449	.933
B5	237.0000	101.724	.358	.934
C1	236.8667	103.913	.245	.935
C2	236.7667	105.289	.253	.934
C3	236.9333	101.237	.595	.932
C4	236.9333	101.513	.560	.932
C5	236.9000	101.266	.637	.932
D1	236.8000	103.890	.448	.933

D2	236.7667	105.289	.253	.934
D3	236.9000	100.852	.693	.932
D4	236.9000	101.059	.665	.932
D5	236.9000	101.610	.591	.932
E1	236.8000	103.890	.448	.933
E2	236.7667	105.289	.253	.934
E3	236.8667	101.361	.688	.932
E4	236.8000	103.890	.448	.933
E5	236.7667	105.289	.253	.934
F1	236.9000	100.852	.693	.932
F2	236.9000	101.748	.573	.932
F3	236.9000	101.541	.600	.932
F4	236.9000	101.403	.619	.932
F5	236.8000	103.890	.448	.933
G1	236.7667	105.289	.253	.934
G2	236.9000	100.990	.674	.932
G3	236.9000	101.197	.647	.932
G4	236.9000	101.817	.563	.932
G5	236.8000	103.890	.448	.933
H1	236.7667	105.289	.253	.934
H2	236.9333	101.099	.612	.932
H3	236.9333	101.513	.560	.932
H4	236.9333	101.582	.456	.933
H5	236.8333	104.282	.304	.934
I1	236.8333	103.661	.405	.933
I2	236.9000	101.059	.665	.932
I3	236.9000	101.610	.591	.932
I4	236.9667	100.999	.388	.934
I5	236.8000	103.890	.448	.933
J1	236.7667	105.289	.253	.934
J2	236.9333	101.099	.507	.933
J3	236.9333	101.375	.478	.933
J4	236.9333	101.513	.464	.933
J5	236.8000	103.200	.583	.933

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

4.แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.913	10

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
V1	.5667	.50401	30
V2	.3547	.48013	30
V3	.5000	.50855	30
V4	.6000	.49827	30
V5	.5667	.50401	30
V6	.6333	.49013	30
V7	.6667	.47946	30
V8	.6667	.47946	30
V9	.7000	.46609	30
V10	.6000	.49827	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
V1	5.3000	10.838	.746	.900
V2	5.5000	11.500	.550	.912
V3	5.3667	11.206	.618	.908
V4	5.2667	10.685	.864	.896
V5	5.3000	10.769	.769	.899
V6	5.2333	11.151	.665	.905
V7	5.2000	10.924	.762	.899
V8	5.2000	11.062	.714	.902
V9	5.1667	11.247	.673	.905
V10	5.2667	11.582	.422	.914

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

5. แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการมีงานทำมีอาชีพ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.922	20

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
VAR00001	.5333	.50742	30
VAR00002	.3667	.49013	30
VAR00003	.4667	.50742	30
VAR00004	.6000	.49827	30
VAR00005	.5000	.50855	30
VAR00006	.4667	.50742	30
VAR00007	.4667	.50742	30
VAR00008	.4667	.50742	30
VAR00009	.5667	.50401	30
VAR00010	.5333	.50742	30
VAR00011	.3333	.47946	30
VAR00012	.3000	.46609	30
VAR00013	.3000	.46609	30
VAR00014	.3667	.49013	30
VAR00015	.5667	.50401	30

VAR00016	.6333	.49013	30
VAR00017	.7000	.46609	30
VAR00018	.5333	.50742	30
VAR00019	.5000	.50855	30
VAR00020	.5000	.50855	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00001	9.1667	35.109	.726	.915
VAR00002	9.3333	36.644	.480	.920
VAR00003	9.2333	35.151	.719	.915
VAR00004	9.1000	34.714	.813	.913
VAR00005	9.2000	35.269	.696	.916
VAR00006	9.2333	35.978	.575	.918
VAR00007	9.2333	35.495	.659	.916
VAR00008	9.2333	35.633	.634	.917
VAR00009	9.1333	35.913	.591	.918
VAR00010	9.1667	36.764	.441	.921
VAR00011	9.3667	36.792	.466	.921
VAR00012	9.4000	36.800	.481	.920
VAR00013	9.4000	36.041	.621	.917
VAR00014	9.3333	35.885	.615	.917
VAR00015	9.1333	35.430	.675	.916
VAR00016	9.0667	36.064	.583	.918
VAR00017	9.0000	35.034	.862	.913
VAR00018	9.1667	36.420	.499	.920
VAR00019	9.2000	37.545	.450	.924
VAR00020	9.2000	37.476	.451	.924

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

6. แบบประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.943	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00001	43.6667	6.644	.916	.930
VAR00002	43.6667	6.782	.830	.934
VAR00003	43.7667	6.530	.764	.938
VAR00004	43.6667	7.126	.623	.944
VAR00005	43.6667	6.782	.830	.934
VAR00006	43.7333	6.478	.846	.933
VAR00007	43.7000	6.700	.791	.936
VAR00008	43.7000	6.631	.830	.934
VAR00009	43.6667	6.851	.788	.936
VAR00010	43.5667	7.909	.441	.949

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

7. แบบประเมินเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.947	10

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00001	43.7000	6.700	.917	.936
VAR00002	43.7000	6.838	.831	.939
VAR00003	43.8000	6.579	.769	.943
VAR00004	43.7000	7.183	.625	.948
VAR00005	43.7000	6.838	.831	.939
VAR00006	43.7333	6.478	.953	.933
VAR00007	43.7333	6.754	.793	.941
VAR00008	43.7333	6.685	.833	.939
VAR00009	43.7000	6.907	.789	.941
VAR00010	43.6000	7.972	.441	.954

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

8. แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำหรับครูผู้สอน

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.910	15

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00001	67.3000	16.424	.891	.896
VAR00002	67.3000	16.631	.812	.898
VAR00003	67.4000	16.248	.752	.899
VAR00004	67.3000	16.976	.683	.902
VAR00005	67.3000	16.631	.812	.898
VAR00006	67.4000	16.317	.606	.904
VAR00007	67.3333	16.368	.824	.897
VAR00008	67.4000	16.524	.552	.906
VAR00009	67.3667	16.999	.453	.910
VAR00010	67.2333	18.530	.204	.913
VAR00011	67.4667	16.464	.527	.907
VAR00012	67.3667	17.206	.398	.912
VAR00013	67.3667	16.861	.489	.908
VAR00014	67.4000	16.041	.680	.901
VAR00015	67.4000	16.179	.643	.902

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

9. แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สำหรับผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

Reliability**Scale: ALL VARIABLES****Case Processing Summary**

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.917	15

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
VAR00001	66.8667	19.913	.738	.908
VAR00002	66.7667	20.185	.807	.907
VAR00003	66.7000	21.045	.692	.911
VAR00004	66.8333	20.075	.608	.912
VAR00005	66.8000	19.752	.873	.904
VAR00006	66.9333	20.202	.460	.919
VAR00007	66.9000	20.369	.437	.919
VAR00008	66.7000	21.045	.692	.911
VAR00009	66.9333	20.202	.524	.915
VAR00010	66.8333	20.489	.511	.915
VAR00011	66.8000	20.648	.498	.915
VAR00012	66.8333	19.799	.674	.909
VAR00013	66.8667	19.499	.719	.908
VAR00014	66.8667	19.913	.738	.908
VAR00015	66.7667	20.185	.807	.907

ภาคผนวก จู

เอกสารเผยแพร่

ที่ ศธ ๐๔๐๘๘.๐๘๓ /๑๕๖

โรงเรียนบ้านทองมงคล หมู่ ๖
ต.ทองมงคล อ.บางสะพาน
จ.ประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๒๓๐

๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ที่ ศธ ๐๔๐๘๘.๐๗๙ /๘๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นางสาวจินตนา พุ่มไสว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ การวิจัย เรื่อง รายงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาที่มีอาชีวศึกษาสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เพื่อใช้ประกอบการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ โรงเรียนบ้านทองมงคล ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีประโยชน์ และจะได้นำไปเป็นแนวทางในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ ให้แก่นักเรียนต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณในการเผยแพร่ผลงานในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสวาทันทรรัตน์ เกื้อหนู)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทองมงคล

ที่ ศธ ๐๔๐๘๘.๑๐๓/๑๐๖

โรงเรียนบ้านคลองลอย

หมู่ ๘ ต.ร่อนทอง อ.บางสะพาน

จ.ประจวบคีรีขันธ์ ๗๖๒๓๐

๓๓ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ที่ ศธ ๐๔๐๘๘.๐๗๙/๑๐๖ ลงวันที่ ๓๓ มิถุนายน ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นางสาวจินตนา พุ่มไสว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ การวิจัย เรื่อง รายงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เพื่อใช้ประกอบการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ โรงเรียนบ้านคลองลอย ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะได้นำไปใช้ประโยชน์ และจะได้นำไปเป็นแนวทางในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ การเกษตรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่องานอาชีพให้แก่นักเรียนต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณในการเผยแพร่ผลงานในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอรรถวิทย์ คำสน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองลอย

โรงเรียนบ้านคลองลอย

โทร ๐๓๒๖๙๕๐๔๘

ที่ ศธ ๐๔๐๘๘.๐๘๗/๓๐๔

โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร ๓๐๐/๓
หมู่ที่ ๒ ตำบลธงชัย อำเภอบางสะพาน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๑๙๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ที่ ศธ ๐๔๐๘๘.๐๘๗/๙๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นางสาวจินตนา พุ่มไสว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ การวิจัยเรื่อง รายงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาที่มีอาชีวศึกษารูปแบบของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เพื่อใช้ประกอบการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีประโยชน์และจะได้นำไปเป็นแนวทางในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่องานอาชีพให้แก่ นักเรียนต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณในการเผยแพร่ผลงานในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวมีเกียรติชนก ปรางสะอ้อ)
ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร

กลุ่มบริหารวิชาการ

โทร. ๐ ๓๒๖๙ ๕๑๒๖

E - Mail : watthongchai@hotmail.com

1

ที่ ศธ ๐๕๐๘๘.๐๖๕/๑๕๑

โรงเรียนวัดหนองหอย หมู่ที่ ๒
ต.อ่างทอง อ.ทับสะแก
จ.ประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๑๓๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ที่ ศธ ๐๕๐๘๘.๐๗๔ /๔๔ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นางสาวจินตนา พุ่มไสว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ การวิจัยเรื่อง รายงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เพื่อใช้ประกอบการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีหรือเลื่อนเป็นวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ โรงเรียนวัดหนองหอย ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ซึ่งมีประโยชน์และจะได้นำไปเป็นแนวทางในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่องานอาชีพให้แก่นักเรียนต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอขอบคุณในการเผยแพร่ผลงานในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัช รัตเร็ว)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนองหอย

ที่ ศธ ๐๔๐๗๘.๐๔๗/๑๓๓

โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ หมู่ที่ ๕
ตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพาน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๒๓๐

๓๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

อ้างถึง หนังสือโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ที่ ศธ ๐๔๐.๐๗๘.๐๗๗/๑๐๓ ลงวันที่ ๓๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นางสาวจินตนา พุ่มไสว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑ ได้จัดทำผลงานทางวิชาการ การวิจัย เรื่อง รายงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ เพื่อใช้ประกอบการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีหรือเลื่อนวิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ นั้น

ในการนี้ โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้วซึ่งมีประโยชน์และจะได้นำไปเป็นแนวทางในการดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่องานอาชีพให้แก่นักเรียนต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและขอบคุณในการเผยแพร่ผลงานในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวปิยวรรณ คงวัดใหม่)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านธรรมรัตน์

โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์

ณ.ร.ร. ๐๗-๒๖๔๖-๖๓๕๕

จัดนิทรรศการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ
ณ สพป.ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ จัดนิทรรศการโครงการน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ ณ สพป.ปช. 1

เผยแพร่ทางสื่อออนไลน์

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สพป.ประจวบคีรีขันธ์
12 พฤศจิกายน 2021 · 🌐

รายงาน โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
ผู้รายงาน นางสาวจินตนา พุ่มไสว

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวจินตนา พุ่มไสว
รายงาน	โครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
โรงเรียน	บ้านหนองจันทร์ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) ศึกษาผลการดำเนินงานของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ และ 2) ศึกษาผลการดำเนินงานของโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีอาชีพสู่การปฏิบัติของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคือ ครูผู้สอน จำนวน 9 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 86 คน และนักเรียน จำนวน 86 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ในปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสอภพของตัวบ่งชี้งานโครงการน้อมนำ

เพื่อน
เพื่อน 2,030 คน [ดูเพื่อนทั้งหมด](#)

เผยแพร่ใน Facebook : โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ สพป.ประจวบคีรีขันธ์ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2564

16:04 50%

< ครู สวค.ภาคกลาง(311) 🔍 📎 ☰

📄 แจ้งสมาชิกเรื่องหนังสือตอบรับ นะครับ กลัวท่าน...

-สมัครสมาชิกหรือต่ออายุสมาคม โอนเงินที่ ธนาคารทหารไทยธนชาติ เลขที่บัญชี 017-2-35798-0 ชื่อบัญชี สมาคมครุวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย 10:44

ส. 19 ก.พ. 2022

📎 2.เผยแพร่ผลงานประเมินโครงการ.pdf
ไฟล์ได้ส่ง 26 ก.พ. 2022 17:25
ขนาดไฟล์ 189 KB

อ่านแล้ว 206 17:25

📎 1.เผยแพร่ผลงานงานวิจัย-1.pdf
ไฟล์ได้ส่ง 26 ก.พ. 2022 17:27
ขนาดไฟล์ 174 KB

อ่านแล้ว 205 17:27

📄 ขออนุญาตเผยแพร่ผลงานทางวิชาการค่ะ

อ่านแล้ว 205 17:28

👤 ผอ.อุษา

🗨️ สวัสดีค่ะ 17:30

อา. 13 มี.ค. 2022

เผยแพร่ในกลุ่มไลน์ สวค.ภาคกลาง วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565

การนำเสนอในการประชุมสัมมนาทางวิชาการ

นางสาวจินตนา พุ่มไสว นำเสนอผลงานทางวิชาการและจัดนิทรรศการทักษะวิชาชีพ ในการประเมินสัมฤทธิผลการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระหว่างวันที่ 1 – 2 ธันวาคม 2561 ณ สพป.ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

การนำเสนอในการประชุมสัมมนาทางวิชาการ

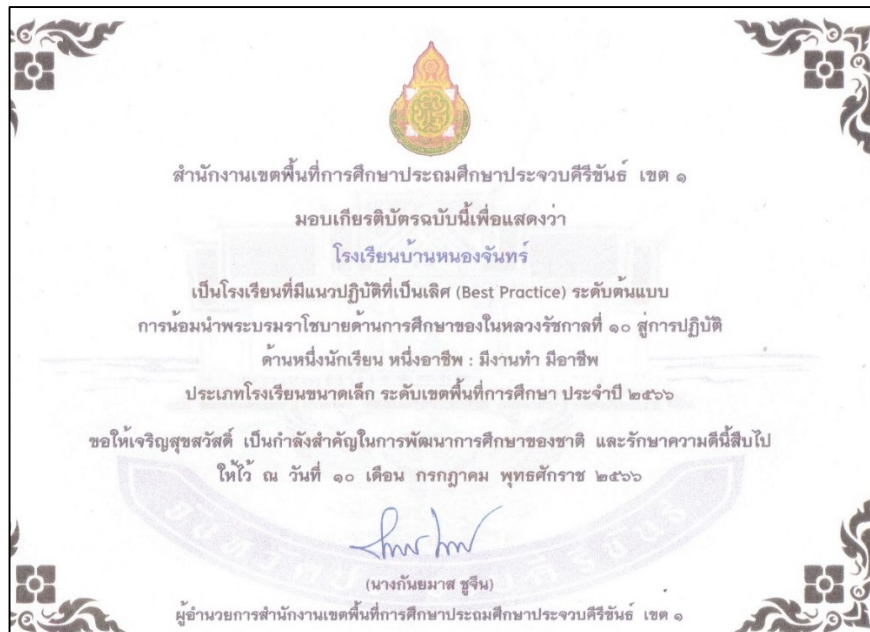
นางสาวจินตนา พุ่มไสว นำเสนอผลงานทางวิชาการและจัดนิทรรศการทักษะวิชาชีพ
ในการประเมินสัมฤทธิผลการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ระหว่างวันที่ 1 – 2 ธันวาคม 2561 ณ สพป.ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

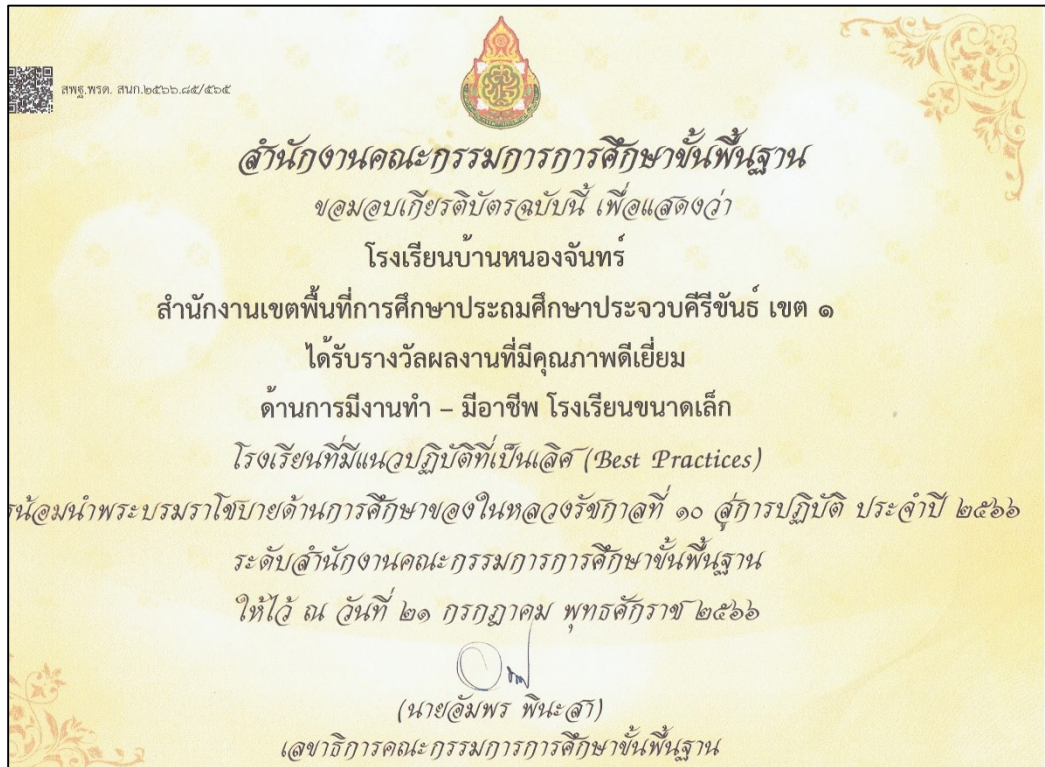
เกียรติบัตร นำเสนอผลงานทางวิชาการและจัดนิทรรศการทักษะวิชาชีพ
ระหว่างวันที่ 1 – 2 ธันวาคม 2561 ณ สพป.ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

เกียรติบัตร การนำเสนอรูปแบบการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ด้านการพัฒนาทักษะชีวิตและอาชีพโดยใช้ศาสตร์พระราชา ณ สพป.ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

เกียรติบัตร โรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ระดับต้นแบบ
การน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของในหลวงรัชกาลที่ 10 สู่การปฏิบัติ
ด้านหนึ่งนักเรียน หนึ่งอาชีพ : มุ่งงานทำมีอาชีพ จาก สพป.ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

เกียรติบัตร รางวัลผลงานที่มี **คุณภาพดีเยี่ยม**
ด้านการมีงานทำ มีอาชีพ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)
การนำเสนอพระบรมราโชบายด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในหลวงรัชกาลที่ 10 สู่การปฏิบัติ
จาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาคผนวก ๗

ชุดกิจกรรมการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ

**ชุดกิจกรรม การน้อมนำพระบรมราโชบาย
ด้านการทำงานที่มีอาชีพผู้การปฏิบัติ
ของโรงเรียนบ้านหนองจันทร์**

**สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ**

การน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ
กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน
โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ความเป็นมา

ตลาดนัดโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษาให้นักเรียนได้มีทักษะอาชีพ ทักษะชีวิต และรักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทำให้นักเรียนได้จำลองปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำอาหาร ขนม การปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ หรือแม้กระทั่งการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก และให้นักเรียนได้นำผลงานหรือผลผลิตของตนเองมาจำหน่าย ทำให้เกิดทักษะอาชีพ เกิดความภาคภูมิใจและสร้างรายได้ระหว่างเรียนอีกทางหนึ่ง เพื่อใช้เวลารว่างให้เกิดประโยชน์ สร้างการมีงานทำมีอาชีพ สร้างพื้นฐานนักเรียนให้ได้รับการฝึกฝนและอบรมด้านอาชีพในสถานศึกษา ปลูกฝังให้มินิสัยรักในงานที่ทำ ทำงานเป็น มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ มีความอดทนและพยายามจนสามารถทำงานนั้นบรรลุผลสำเร็จ นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพที่ได้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง จนสามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ มีพื้นที่สำหรับจัดทำตลาดนัดโรงเรียน ขนาดกว้าง 30 เมตร ยาว 15 เมตร มีพื้นที่เพียงพอจัดตั้งร้านค้าได้ประมาณ 25 ร้านค้า มีผลผลิตจากการเกษตรของนักเรียนได้แก่ หนุ่ หมูม ไก่ไข่ แพะ กบนา ปลาชุก กุ้งก้ามแดง หม่อน และผักตามฤดูกาล ให้นักเรียนมีพื้นที่ในการจำหน่ายสินค้าจากผลงานหรือผลผลิตของนักเรียน สำหรับการจัดจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการวางแผนด้านอาชีพในครอบครัวได้ และเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อการมีงานทำมีอาชีพของนักเรียน

หลักการ

1. เป็นกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาด้านการมีงานทำมีอาชีพสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา
2. มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาการมีงานอาชีพอย่างมีคุณภาพ
3. เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะในการจำหน่ายสินค้า
2. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ระยะเวลา

กิจกรรมการเลี้ยงหมูหม่อน ใช้เวลาเรียน 20 ชั่วโมง (จำนวน 5 ครั้ง ครั้งละ 4 ชม.)

ภาคทฤษฎี	1 ชั่วโมง
ภาคปฏิบัติ	19 ชั่วโมง

รายละเอียดกิจกรรม
ตลาดนัดโรงเรียน จำนวน 20 ชั่วโมง

ที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	การจัดกระบวนการเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	
					ทฤษฎี	ปฏิบัติ
1	ความรู้เกี่ยวกับตลาดนัดโรงเรียน	1.1 บอกความหมายของตลาดนัดโรงเรียนได้ 1.2 บอกประโยชน์และความสำคัญของตลาดนัดโรงเรียนได้	1.1 ความหมายของตลาดนัดโรงเรียน 1.2 ประโยชน์และความสำคัญของตลาดนัดโรงเรียน	1.ครูกล่าวทักทายและแนะนำตนเอง 2.ครูให้นักเรียนได้แนะนำตนเอง 3.ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับตลาดนัด 4.ครูได้อธิบายความหมายของตลาดนัดโรงเรียน 6.ครู และนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประโยชน์และความสำคัญของการจัดตลาดนัดโรงเรียน	1	-
2	ทักษะการประกอบอาชีพ จัดเตรียมวัตถุดิบ จำหน่ายสินค้า สรุปลองค์ความรู้จัดทำบัญชี	2.1 สามารถจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ วัตถุดิบสำหรับจำหน่ายสินค้าได้ 2.2 สามารถจำหน่ายสินค้าได้ 2.3 สามารถสรุปลองค์ความรู้จากการจำหน่ายสินค้าได้ 2.4 สามารถวางแผน จัดทำบัญชีรับ-จ่ายได้	2.1 จัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ วัตถุดิบสำหรับจำหน่ายสินค้า 2.2 จำหน่ายสินค้า 2.3 สรุปลองค์ความรู้จากการจำหน่ายสินค้า 2.4 วางแผน จัดทำบัญชีรับ-จ่าย	2.1 ครูและนักเรียนร่วมกันวางแผนจำหน่ายสินค้า 2.2 นักเรียนจัดเตรียมสินค้าสำหรับจำหน่าย เช่น ประกอบอาหาร, แปรรูปผลิตภัณฑ์ 2.3 การสรุปลองค์ความรู้ 2.4 การจัดทำบัญชีรับ - จ่าย 2.5 อธิบายให้ท้ความรู้ 2.6 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2.7 การฝึกปฏิบัติจริง 2.8 จัดบันทึกผลการเรียนรู้	-	19

สื่อ/วัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้

1. ตลาดนัดโรงเรียนบ้านหนองจันทร์
2. เรียนรู้จากแหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ศึกษาจากสื่ออินเทอร์เน็ต

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
2. บันทึกการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ประเมินความพึงพอใจ

ลงชื่อ.....

(นางศิริภัสสร พานิช)

ผู้รับผิดชอบกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติ

(นางสาวจินตนา ทุมไสว)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ตารางวิเคราะห์กิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน
ตามองค์ประกอบของการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ
โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ที่	กิจกรรม	องค์ประกอบ		
		การฝึกฝนอบรมในสถานศึกษาต้องมุ่งให้เด็กรักงาน ผู้ทำงาน ทำจนงานสำเร็จ	การฝึกฝนอบรมต้องมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนทำงานเป็นและมีงานทำ	การสนับสนุนผู้สำเร็จหลักสูตรมีอาชีพ มีงานทำจนสามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัว
1	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	✓	✓	✓
2	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	✓	✓	✓
3	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	✓	✓	✓
4	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	✓	✓	✓
5	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	✓	✓	✓

กำหนดการจัดกิจกรรมตลาดนัดโรงเรียน
ตามนโยบาย การน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ
โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ปีการศึกษา 2563

ลำดับ	กิจกรรม	จำนวนชั่วโมง	วันที่สอน
1	ความรู้เกี่ยวกับตลาดนัดโรงเรียน	1	5 สิงหาคม 2563
2	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	3	5 สิงหาคม 2563
3	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	4	2 กันยายน 2563
4	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	4	7 ตุลาคม 2563
5	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	4	30 ตุลาคม 2563
6	จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ จำหน่ายสินค้า สรุพอองค์ความรู้ จัดทำบัญชี	4	4 พฤศจิกายน 2563

ภาคผนวก ฅ

รายงานโครงการน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการมีงานทำมีอาชีพสู่การปฏิบัติ

6. การประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ

ที่	รายการประเมิน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	การประชาสัมพันธ์กิจกรรม	98.81	ดีมาก
2	ความร่วมมือของคณะทำงาน	75.00	ดี
3	กิจกรรมมีประโยชน์ต่อนักเรียน	100.00	ดีมาก
4	เวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	100.00	ดีมาก
5	ความเหมาะสมของกิจกรรม	100.00	ดีมาก
6	ผลสำเร็จของการดำเนินกิจกรรม	100.00	ดีมาก
7	ความหลากหลายของกิจกรรม	98.81	ดีมาก
8	เนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรม	100.00	ดีมาก
9	การวัดผลประเมินผลเหมาะสม	100.00	ดีมาก
10	ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	94.05	ดีมาก
สรุปผลการประเมิน		96.67	ดีมาก

เกณฑ์การประเมิน

ต่ำกว่าร้อยละ 50	ระดับคุณภาพ	ควรปรับปรุง
ร้อยละ 50 - 69	ระดับคุณภาพ	พอใช้
ร้อยละ 70 - 79	ระดับคุณภาพ	ดี
ร้อยละ 80 - 100	ระดับคุณภาพ	ดีมาก

สรุปผลการประเมินโครงการ

เป็นที่น่าพอใจ ควรปรับปรุง

ลงชื่อ
 (นางกัญญ์ธิดา เล็กประเสริฐ)
 ครู โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ข้อเสนอแนะของผู้อำนวยการโรงเรียน

แผนกิจกรรมที่ทบทวนครั้งที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๖๓

ลงชื่อ
 (นางสาวจันทนา พุ่มไสว)
 ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองจันทร์

**สรุปแบบประเมิน
กิจกรรม ตลาดนัดรักโลก**

วันที่ 31 มีนาคม 2564 โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ที่	รายการประเมิน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	การประชาสัมพันธ์กิจกรรม	96.60	ดีมาก
2	ความร่วมมือของคณะทำงาน	98.18	ดีมาก
3	กิจกรรมมีประโยชน์ต่อนักเรียน	95.60	ดีมาก
4	เวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	98.58	ดีมาก
5	ความเหมาะสมของกิจกรรม	98.58	ดีมาก
6	ผลสำเร็จของการดำเนินกิจกรรม	100	ดีมาก
7	ความหลากหลายของกิจกรรม	100	ดีมาก
8	เนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรม	96.30	ดีมาก
9	การวัดผลประเมินผลเหมาะสม	95.60	ดีมาก
10	ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม	98.18	ดีมาก
สรุปผลการประเมิน		97.76	ดีมาก

เกณฑ์การประเมิน

ต่ำกว่าร้อยละ 50	ระดับคุณภาพ	ควรปรับปรุง
ร้อยละ 50 - 69	ระดับคุณภาพ	พอใช้
ร้อยละ 70 - 79	ระดับคุณภาพ	ดี
ร้อยละ 80 - 100	ระดับคุณภาพ	ดีมาก

สรุปผล

สรุปผลการประเมินกิจกรรมตลาดนัดรักโลก วันที่ 31 มีนาคม 2564 ภายใต้โครงการตลาดนัดโรงเรียน พบว่าในภาพรวมของการจัดกิจกรรม นักเรียนมีระดับคุณภาพอยู่ในระดับดีมากคิด เป็นร้อยละ 97.76 โดยนักเรียนทุกคนมีความพึงพอใจในกิจกรรมและความสำเร็จของกิจกรรมมากที่สุดเรียงลำดับ คือ ผลสำเร็จของการดำเนินกิจกรรม เวลาการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมและความเหมาะสมของกิจกรรม ความร่วมมือของคณะทำงานและความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม การประชาสัมพันธ์กิจกรรม ความหลากหลายของกิจกรรมและมีเนื้อหาสอดคล้องกับกิจกรรม กิจกรรมมีประโยชน์ต่อนักเรียนและการวัดผลประเมินผลเหมาะสม

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้จำหน่ายส้มตำ ข้าวเหนียวและไก่ย่าง ลูกค้ามีความต้องการรับประทานส้มตำใส่ปลาจึงต้องไปซื้อปลาร้ามาเพิ่ม ทำให้ต้นทุนเพิ่มขึ้น เป็นช่วงที่มะนาวราคาแพงขึ้น ผลกำไรในครั้งนี้จึงได้น้อยกว่าครั้งที่ผ่านมา

บัญชีการรับจ่ายกิจกรรมตลาดนัด ตลาดนัดรักโลก

ครั้งที่ 2 / 2563 วันที่ 31 มีนาคม 2564

โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต “ส้มตำ”

วันที่	รายการ	รายรับ	รายจ่าย	คงเหลือ	หมายเหตุ
30 มี.ค.64	ยอดยกมา	4,421		4,421	
31 มี.ค.64	มะละกอ		-		
	ถั่วพึยกยาว		40	4,381	
	แตงกวา	-	30	4,351	-
	มะเขือเทศ มะเขือเปราะ	-	35	4,316	-
	ข้าวเหนียว		50	4,266	-
	มะนาว	-	100	4,166	-
	ถั่วลิสง	-	40	4,126	-
	พริก	-	40	4,086	-
	กระเทียม	-	30	4,056	-
	กุ้งแห้ง	-	40	4,016	-
	ปลาร้า	-	25	3,991	
	หอยดอง	-	40	3,951	
	น้ำตาลปีบ	-	-	3,951	
	น้ำปลา	-	25	3,926	
	ผงชูรส	-	15	3,911	
	ถั่ว	-	60	3,851	
	ส้ม	-	10	3,841	
	ถุง	-	40	3,801	
	ไก่+อุปกรณ์หมักไก่	-	540	3,261	
	ขายส้มตำ ข้าวเหนียว ไก่ย่าง	1,245	-	4,506	
	รวม	1,245	1,140	4,506	กำไร 105

ภาพการจัดกิจกรรม

ครั้งที่ 2 วันที่ 31 มีนาคม 2564

ณ โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

“ส้มตำ” “ข้าวเหนียว” “ไถ่ย่าง” “ขนมดอกจอก” “ข้าวโพดคั่วกลุณเณย”

ลงมือทำส้มตำ

By ป.6

ตำพริกกับกระเทียม ใส่น้ำตาล น้ำปลา น้ำมะนาว หอยดอง มะละกอ ปรงรสแล้วใส่ถั่วและกุ้งแห้ง

ตัดใส่กระทงเสร็จพร้อมผักเคียง ขายกระทงละ 10 บาท

ขายพร้อมไก่ย่างไม้ละ 10 บาท ข้าวเหนียวห่อละ 5 บาท

2. กิจกรรมการเลี้ยงหมูหลุม

3.กิจกรรมการเลี้ยงไก่พื้นเมือง

การบันทึกการปฏิบัติงานการเลี้ยงไก่พื้นเมือง (พันธุ์ชู้ทำพระ) โรงเรียนบ้านหนองจันทร์

วันเดือนปี	การปฏิบัติงาน(ทำอะไร/มีอะไรเกิดขึ้น/พร้อมบอกชื่อเสนอแนะ)	ผู้ปฏิบัติ/ชั้น
30 ธ.ค.56	ฉีดอาหาร เปลี่ยนหญ้า เก็บขี้ไก่ที่คอก	น.ร.ชา
31 ธ.ค.56	เก็บขี้ไก่ที่คอก จัดขี้ไก่ที่คอก	อภิวัด
4 ก.ย.57	ฉีดอาหาร เก็บขี้ไก่ที่คอกและคอกคอก	น.ร.ชา
5 ก.ย.57	ถ่ายเปิด 3 ตัว (รวมส่งมา) ฉีดอาหารไก่	อภิวัด
6 ก.ย.57	ฉีดอาหารไก่ เปลี่ยนหญ้า เก็บขี้ไก่	ชญาพันธ์
7 ก.ย.57	ฉีดอาหารไก่ 2 กระสอบ ขำโหด 1 กระสอบ	ปวีณาณ
9 ก.ย.57	ฉีดอาหารไก่ เปลี่ยนหญ้า	ชญาพันธ์
11 ก.ย.57	ฉีดอาหารไก่ เปลี่ยนหญ้า เก็บขี้ไก่	น.ร.ชา
12 ก.ย.57	เก็บขี้ไก่ ฉีดอาหารไก่ เปลี่ยนหญ้า	น.ร.ชา
14 ก.ย.57	ขอกระดาษขี้ไก่ในโรงกัก เก็บขี้ไก่คอกไก่	ชญาพันธ์
15 ก.ย.57	ฉีดอาหารไก่ 2 กระสอบ	อภิวัด
16 ก.ย.57	ฉีดอาหารไก่ เปลี่ยนหญ้าที่คอกไก่	อภิวัด
20 ก.ย.57	กวาดพื้น เก็บขี้ไก่ ในอาหารไก่	น.ร.ชา
21 ก.ย.57	ซื้ออาหาร 2 กระสอบ ซื้อข้าวโพด รวม 33 กระสอบ	ชญาพันธ์
22 ก.ย.57	ให้อาหารไก่ เปลี่ยนหญ้า เข้า-เงิน	ปวีณาณ
23 ก.ย.57	เก็บขี้ไก่ กวาดพื้น เก็บขี้ไก่คอก	ชญาพันธ์
24 ก.ย.57	เปลี่ยนหญ้าให้อาหารไก่ เก็บขี้ไก่	อภิวัด
25 ก.ย.57	ให้อาหารไก่ เปลี่ยนหญ้า เก็บขี้ไก่	อภิวัด
26 ก.ย.57	ซื้ออาหาร 2 กระสอบ ให้อาหารไก่	อภิวัด
4 ส.ค.58	ให้อาหารไก่ เข้าเงิน เปลี่ยนหญ้า	น.ร.ชา
ก.ค.58	ให้อาหารไก่ และเปลี่ยนหญ้าเข้าเงิน	ชญาพันธ์
เม.ค.58	ซื้ออาหาร 2 กระสอบ ให้อาหารไก่	ปวีณาณ

4. กิจกรรมการเลี้ยงแพะ

5. กิจกรรมการเลี้ยงกบนา

6. กิจกรรมการเลี้ยงปลาดุก

7. กิจกรรมการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง

8.กิจกรรมการเพาะเห็ด

9.กิจกรรมการปลูกหม่อน

10.กิจกรรมการปลูกผักตามฤดูกาล

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวจินตนา พุ่มไสว
วัน เดือน ปีเกิด	วันพฤหัสบดี ที่ 15 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2526
ที่อยู่ปัจจุบัน	123/7 ม.13 ต.นาหูกวาง อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77130
ประวัติการศึกษา	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนอรุณวิทยา ตำบลแสงอรุณ อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอรุณวิทยา ตำบลแสงอรุณ อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเพชรบุรี ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ระดับอุดมศึกษา ปริญญาตรี (วท.บ.) วิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ประกาศนียบัตรบัณฑิต วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปริญญาโท (ศษ.ม) บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก (ปร.ด.) บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ประวัติการทำงาน	พ.ศ.2550 ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านมะเดื่อทอง พ.ศ.2551 ครูผู้ช่วย โรงเรียนอนุบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ (สละชีพ) พ.ศ.2552 ครู โรงเรียนอนุบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ (สละชีพ) พ.ศ.2555 ครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ (สละชีพ) พ.ศ.2556 ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ (สละชีพ) พ.ศ.2559 ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองจันทร์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหนองจันทร์ ตำบลชัยเกษม อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
สังกัด	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ